DOCUMENTE
DIN ISTORIA
PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

EDIȚIA A II-a

EDITURA PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

DOCUMENTE

DIN ISTORIA

PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

EDIȚIA a II-a

EDITURA PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ

1 9 5 3

INTRODUCERE

Volumul „Documente din istoria Partidului Comunist din România" (1917—1944) cuprinde o parte din documentele întocmite de Partidul Comunist din România între anul 1917, când încep să se formeze grupuri comuniste, și 23 August 1944, când, în urma eliberării țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, Partidul Comunist din România — înființat în anul 1921 — începe după ani grei de prigoană activitatea sa legală.

Acest volum cuprinde manifeste, instrucțiuni, circulări, scrisori, declarații ale Partidului Comunist din România și articole sau texte extrase din broșuri și presa de partid. El cuprinde hotărîri ale unor ședințe plenare ale Comitetului Central al Partidului Comunist din România, moțiuni și rezoluții votate la cele cinci congrese ale partidului.

Publicarea acestor documente va da posibilitate oamenilor muncii să cunoască mai bine eroica istorie a partidului clasei muncitoare, conducătorul celor ce muncesc în lupta pentru pace, pentru fericirea Patriei, pentru socialism.

INSTITUTUL DE ISTORIE A PARTIDULUI
DE PE LÂNGĂ C.C. AL P.M.R.

Mai 1951.

1

1917

CETĂȚENI ȘI MUNCITORI ![1]

Strigați și cântați de bucurie!

Pe o întindere de mii de kilometri, dela Marea Baltică și până'n gurile Dunării, trecând prin Carpații Moldovei, popoarele nu se mai războiesc, omorul fratricid a încetat, armistițiul s'a încheiat. Noul guvern revoluționar rus, în numele poporului muncitor și al milioanelor de soldați din tranșee, a început tratativele de pace.

Trăiască pacea care lasă să coboare peste sufletele noastre, peste mizeria noastră, peste ruinele nesfârșite, razele unei lumi nouă, speranțe nouă!

Muncitori!

Pacea, dorința tuturor popoarelor, nu ne este adusă nici de Papa dela Roma, nici de împărați și regi, nici de boieri și fabricanți; pacea a fost cucerită pe baricadele orașelor Rusiei cu sângele revoluționarilor, muncitori și țărani, călăuziți de lumina socialismului!

[1] Manifest editat în 1917.

Muncitori și cetățeni!

Energia, cinstea și convingerea muncitorimii ruse, socialismul revoluționar a salvat omenirea din prăpastie.

De azi începe o nouă eră în istoria lumii!

S'a isprăvit cu partidele burgheze, cu partidele democratice, cu partidele de reforme.

Revoluția rusă a făcut primul pas, nimicind cu avânt titanic tot ce i-a stat în cale. De-acum, soarta lumii e legată de victoria proletariatului! Socialismul stăpânește astăzi țara cea mai întinsă din Europa; socialismul nu mai poate fi numai un vis frumos; el e triumfător, de el tremură reacțiunea de pretutindeni. Milioane de proletari, de desmoșteniți, de soldați se bucură azi de triumful socialismului.

Muncitori! In Rusia nu mai există nici împărat, nici prinț, nici boieri și fabricanți care să exploateze, nici poliție, nici mizerie. In Rusia totul e guvernat de popor — pentru popor. In Rusia s'au împărțit pământurile și s'au confiscat fabricile.

Muncitori!

In fața acestei revoluții mărețe, în fața acestei transformări pentru vecie, care e datoria noastră?

De noi depinde totul! Noi vom cuceri totul! Eliberarea noastră poate și trebue să fie numai opera noastră proprie! Muncitorimea din satele și orașele României nu mai poate da destinele ei în mâinile clasei stăpânitoare. Interesele muncitorilor și țăranilor sunt tocmai potrivnice intereselor celor 2.000 de boieri și fabricanți din România.

Oligarhia română, grupată în cele trei partide politice, întruchipată astăzi în Brătianu, Take Ionescu, Costinescu, Carp, Marghiloman, Stere și toți ajutătorii lor, toți care ne-au dus țara în războ, sau care n'au făcut nimic pentru împiedicarea lui, toți care au omorît țăranii la 1907 și care au înnecat în sânge strigătul de pace al muncitorimii dela

orașe, toți aceștia încearcă iarăși să vorbească în numele nostru, vor încerca iarăși să ne înșele din nou, speră să ne subjuge și să-i îmbogățim...

Aceștia vorbesc azi de o nouă alianță cu guvernele, cu clasele stăpânitoare din Germania și Austria contra Rusiei, în timp ce poporul român are nevoie de *alianța republicană democratică* cu toate popoarele vecine și cu toate popoarele Europei.

Muncitori!

Inlături cu clasa stăpânitoare! Orice colaborare cu burghezia română este o abatere dela principiile revoluționare ale socialismului, ale fraților noștri din Rusia...

Vrem ca poporul român să hotărască!...

Și în ceasul când pacea va fi încheiată și armatele române se vor întoarce, să ne unim cu frații noștri din Moldova, care nu vor depune armele, și împreună cu dânșii să luptăm pentru doborîrea ciocoimei și pentru triumful nostru.

Muncitori!

Ceeace noi cerem, în Rusia s'a și înfăptuit.

Sus inimile! Societatea capitalistă trebue să dispară!

Jos cu aservirea economică și politică! Jos cu democratismul fals și ipocrit! Jos cu războiul dintre popoare, trăiască războiul între clase!

Trăiască organizarea, curajul, voința proletariatului din România!

Noi nu suntem singuri în luptă. Cot la cot cu proletariatul lumii întregi și cu baionetele guvernului maximalist din Petersburg, *vom învinge.*

Ațintiți-vă privirea și îndreptați-vă pașii numai într'acolo unde flutură steagul roșu. Trăiască proletariatul inter-

național. Trăiască Republica Socialistă. Trăiască socialismul revoluționar al lui Lenin!...

Trăiască pacea între popoare!

UN GRUP DE SOCIALIȘTI MAXIMALIȘTI[1]

2

1918

MUNCITORI![2]

7 Noembrie! Zi pe care niciun muncitor nu trebue s'o uite! Ziua aceasta e o zi fără seamăn de mare și frumoasă pentru clasa noastră! *Astăzi se împlinește un an dela revoluția bolșevică,* un an de când *muncitorii și țăranii ruși au alungat pe boieri și pe patroni de pe moșii și din fabrici,* punând dânșii — proletarii dela orașe și dela sate — *stăpânire socialistă, stăpânire muncitorească pe ele.* Un an se împlinește astăzi de când în Rusia cuvântul de „burghez" (trăitor din munca altuia) e o insultă, și de când, pentru întâia oară în istorie, *muncitorii, ei înșiși, cârmuesc statul, republica socialistă.*

Acum un an, în primele zile ale lui Noembrie 1917, muncitorii și țăranii ruși — sătui de minciunile lui Cherenschi trădătorul și ale burgheziei exploatatoare — au doborît puterea acestora și au pus stăpânire în frunte cu Lenin... pe conducerea statului. Cu arma în mână, proprietatea obștească a pământului, a fabricilor, a căilor ferate, a vapoarelor s'a înfăptuit. *Socialismul trăiește.* Cu arma în mână, pe baricade, la cârma mitralierelor și a tunurilor, proletariatul rus a prefăcut în fapt idealul și speranțele sale și ale întregii clase muncitoare.

[1] Cuvântul maximalist era o traducere a cuvântului **bolșevic.**
[2] Manifest editat în 1918.

Deaceea, muncitori, în pragul celui de al doilea an revoluționar, celui de al doilea an de stăpânire muncitoare în Rusia, e o datorie sfântă pentru noi să ne umplem inima de cântările revoluționare ce vin din Răsărit, pentrucă *revoluția poporului rus e și revoluția noastră.* Impodobiți-vă piepturile, muncitori, cu cocarde roșii, avântați pălăriile în văzduh, umpleți-l cu strigăte de bucurie și de victorie, pentrucă *viitorul clasei muncitoare de pretutindeni — socialismul — se înfăptuește.*

Toată Europa burgheză tremură de groază. *Socialismul, bolșevismul se revarsă neînduplecat peste tot pământul:* ieri în Bulgaria, azi în Polonia și Austria, mâine în restul lumii. Deaceea burghezia, în agonie, își încordează ultimele puteri și cearcă să sdrobească avântul copleșitor al revoluției ruse.

Capitalismul și militarismul german, englez, francez, american și japonez au ocupat vaste teritorii din Rusia, au căutat să înfometeze *republica socialistă a sovietelor,* au ucis sute de mii de muncitori maximaliști, au luat sub scutul lor pe toți reacționarii și toată burghezia rusească, au dus și duc împotriva Rusiei cea mai monstruoasă campanie de minciuni, și cu armate, cu bani, cu crime caută să doboare Republica socialistă rusă.

„Liga popoarelor", trâmbițată de Wilson — reprezentantul miliardarilor americani și cel mai mare demagog al secolelor — în care vor intra toate statele burgheze, nu este decât o alianță sfântă a burgheziei de pretutindeni pentru doborîrea bolșevismului în Rusia și în toată lumea.

Dar nu vor izbuti!

Dimpotrivă! *Incepută în Rusia, revoluția se va isprăvi în celălalt capăt al lumii.* Căci revoluția rusă e revoluția muncitorilor, și precum muncitorimea una este peste tot pământul, una trebue să fie, una va fi. Intr'adevăr: Un an, numai, se împlinește astăzi de când tovarășii ruși au aruncat în lume chemarea lor fierbinte și puternică de libertate

și de luptă, și iată că vulcanul mâniei muncitoare începe să hurue în toate țările.

Tronurile se rostogolesc!

Peste tot burghezia — înnebunită de adâncimea crimei sale, zăpăcită de grozăvia și urmările războiului, pe care ea l-a deslănțuit — și-a pierdut capul. Ea se svârcolește neputincioasă pe marginea prăpastiei...

Muncitori, tovarăși!

Pentru desrobirea noastră, numai un singur lucru ne poate ajuta, și acesta este: *revoluția!* Căci numai cu arma în mână ca muncitorii și țăranii ruși, vom putea ajunge stăpânii soartei noastre.

Trăiască revoluția socialistă rusă!

Trăiască revoluția socialistă mondială!

Trăiască proletariatul internațional!

Trăiască Republica Socialistă Română!

MUNCITORII SOCIALIȘTI

Citiți-l! Povestiți-l! Dați-l mai departe!

3

1919

SOLDAȚI! [1]

Familiile și copiii noștri mor de foame. Până când vom îndura noi suferințele astea? Unii dintre noi am fost din nou concentrați, altora nu ni s'a dat deloc drumul la vetrele noastre. Și pentruce toate acestea? Stăpânitorii ne-au mobilizat ca să ne aibă gata pentru a ne trimite împotriva muncitorimii din orașele și satele noastre, când aceasta va încerca să scape *prin revoluție* de trântori. Ei vor să ne trimeată în Rusia, ca să înnăbușim în sânge *republica muncitorilor și țăranilor săraci.* Noi nu trebue să ne ducem. Puterea stă în mâinile noastre. *Avem cu noi armele.*

Nu uitați că soldații francezi au refuzat să se ducă în Ucraina... Muncitorimea și soldații americani nu vor să meargă împotriva eroilor revoluționari din Ucraina și Rusia mare.

Ofițerii ne mint când ne spun că vom fi trimiși să luptăm împotriva bandelor din Rusia sau Ucraina. Ei vor să ne trimeată împotriva *revoluției sărăcimei,* aruncată pe drumuri din cauza acestui război al boierilor, capitaliștilor și al împăraților.

Deaceea hotărîți-vă să luptați împotriva acelora cari vor să ne trimeată la noui suferințe. Noi trebue să luptăm numai pentru libertățile și dreptatea muncitorimii și țărănimii din România.

România trebue să fie a celor care muncesc, nu a leneșilor, a boierilor și a hoților de tot soiul.

Dacă părăsiți cazarma, *luați armele cu voi.*

Trăiască Republica muncitorilor, soldaților și țăranilor!

Trăiască Republica Rusă!

Jos asupritorii noștri!

SOLDAȚII REPUBLICANI

Citiți-l! Povestiți-l! Dați-l mai departe!

[1] Manifest editat în 1919.

4

1920

A doua Internaţională e moartă, moartă şi îngropată [1]. Internaţionala a treia — ale cărei temelii au fost schiţate în chip fugar încă la Zimmerwald şi Kienthal (Elveţia) în timpul războiului mondial, dar a cărei întemeiere a fost consacrată deabia în Martie 1919 la Moscova, capitala revoluţiei proletare, — trăieşte sub ochii noştri şi creşte mereu în cuprindere, în vigoare şi în prestigiu...

Viaţa internă a mişcării muncitoreşti din România este astăzi dominată de acelaş spirit pe care se întemeiază şi care formează puterea Internaţionalei a III-a. Afilierea la Moscova este pivotul împrejurul căruia se învârtesc toate discuţiile din sânul organizaţiilor noastre. Ba sfera discuţiei a trecut de graniţele mişcării şi a cuprins însemnate sfere burgheze. Din coloanele presei burgheze şi dela tribuna parlamentului ameninţările plouă. Insuşi guvernul s'ar fi amestecat, dacă voinţa proletariatului organizat, ieşind impunătoare din hotărîrile aproape unanime ale secţiunilor, n'ar fi tăiat aripile intenţiei sale.

Partizanii dela noi ai afilierii imediate, deşi formând o majoritate sdrobitoare, numără încă prea puţine elemente capabile să se documenteze asupra I.C. de-a-dreptul dela izvoare, din literatura apărută *în limbi străine*. Armamentul lor teoretic este deaceea inferior entuziasmului care-i însufleţeşte. Disproporţia dintre acest armament şi acest entuziasm explică, poate, îndeajuns exagerările, în care unii, foarte puţini, dintre dânşii au căzut.

„Lupta de clasă“ îşi propune tocmai, în primul rând, să furnizeze acestor elemente conştiente şi militante din mişcarea muncitorească din România cât mai mult din armamentul de care ele au nevoie. Şi deaceea *„Lupta de clasă“* va căuta să fie scrisă într'o limbă cât mai populară. Deasemenea: cum comunismul de care ea ţine şi pe care-şi propune să-l propovăduiască este acelaş pe care Marx şi Engels l-au aşternut acum aproape trei sferturi de veac în *Manifestul Comunist*, cum *comunismul* nu-i decât *socialismul* consecvent şi curăţat de infiltraţiunile ideologice oportuniste, liberale sau mic-burgheze, „Lupta de clasă“, căutând să lămurească învăţăturile... comunismului, va explica şi pune la îndemâna cititorilor săi, în acelaş timp, ...învăţăturile socialiste. Căci cu cât mai adânc va pătrunde proletariatul conştient şi militant în comoara acestor învăţături, cu atât mai bine va putea dânsul folosi armele minunate pe care *experienţa revoluţionară* a Internaţionalei Comuniste i le pune la îndemână...

[1] „Lupta de clasă“, anul I, nr. 1 din 1 Iulie 1920.

5

1920

JOS RĂZBOIUL! [1]

Este cert că vizita mareşalului Joffre are un scop diplomatic, şi încă unul destul de evident: schimbarea atitudinii României în chestiunea conflictului polono-rus, dacă nu chiar schimbarea atitudinii noastre cu privire la întreaga chestiune rusă.

Oricât de mare ar fi „dragostea Franţei“ pentru România — dragoste care a apărut totuşi în toată goliciunea ei în diversele tratative de pace unde s'a precupeţit până la centimă nevoile ca şi bogăţiile ţării — nu se trimite un om de importanţa oficială a mareşalului Joffre decât în

[1] Articol de fond din „Socialismul“ nr. 184 din 20 August 1920.

cazuri grave. Asemenea trimişi şi în asemenea cazuri nu vin să discute — ei vin să ordone. Mareşalul Franţei, care nu e un diplomat, ci un militar, aduce desigur dela Paris o poruncă — amabil şi cu menajamente redactată — dar totuşi o poruncă.

O gazetă de dimineaţă a şi lansat versiunea din sursă diplomatică că Joffre a fost aruncat în balanţa tratativelor ruso-române pentru ca „sovietele să nu se creadă *prea sigure* din această parte".

Vrasăzică voinţa ţării de a trata *fără gânduri ascunse* cu poporul rus este intenţionat zădărnicită de diplomaţia antantistă.

Aşa dar nu mai suntem independenţi? Politica externă a României se dictează făţiş dela Paris? Şi încă o politică de învrăjbire cu vecinii, o politică războinică?

Dacă guvernul nu va şti să apere politica de care ţara are nevoie, politica de pace vor şti să o facă massele muncitoare.

Pace cu Rusia Sovietică!

Jos războiul!

6

1920

PENTRU PACE IMEDIATĂ![1]

...Zilnic ni se semnalează transporturi de trupe sau material de război pentru trupele ţariste ale aventurierului Wranghel. Deasemeni guvernul se prezintă acompaniat în exhibiţiunile sale diplomatice de personalităţi ale diplomaţiei ţariste.

Or, Wranghel şi Poklewsky Koziel reprezintă nu numai un regim actual adversar al Rusiei Sovietice faţă de care guvernul şi-a declarat neutralitatea, nu numai regimul imperialist rus, fie ţarist, fie capitalist..., dar aceştia reprezintă reacţiunea cea mai neagră, care odată victorioasă ar înneca nu numai proletariatul rus, dar întreg proletariatul european în sânge.

Proletariatul din Anglia, Franţa, Italia, Germania şi Austria s'a ridicat ca un singur om pentru apărarea revoluţiei ruse şi a declarat guvernelor respective că nu va permite niciun fel de război împotriva Rusiei muncitoreşti şi nu permite sub niciun chip aprovizionarea Poloniei şi a contrarevoluţionarilor.

Polonia reacţionară, unealtă a intereselor capitalismului internaţional în general şi a Franţei *reacţionare în special, este astăzi boicotată de muncitorii din toată lumea.* Proletariatul nu permite niciun fel de transport pentru Polonia reacţionară.

Proletariatul din România, atât de apropiat de Rusia Sovietică, trebue să se ridice cu toate puterile sale să împiedice ajutorul pe care oligarhia noastră, inconştientă de interesele generale şi permanente ale ţării, îl dă reacţiunii şi contrarevoluţiunii europene.

Intrigile Franţei reacţionare şi cămătare, care şi-a trimis la noi mareşalii ca să ne bage în război, trebuesc demascate.

Proletariatul din România, toate popoarele din această ţară au nevoie de pace, nu pot fi unealta reacţionarilor dela noi şi de peste graniţă.

Proletariatul dela noi trebue să fie alături de proletariatul internaţional.

Este în interesul masselor muncitoare din ţara noastră, în interesul proletariatului internaţional, în interesul socialismului. Proletariatul din România nu trebue să lipsească dela această supremă datorie.

Datoria lui este să oprească orice transport de trupe, de material de război, să împiedice orice ajutor pe care gu-

---

[1] Manifest publicat în „Socialismul" nr. 186 din 22 August 1920.

vernanții inconștienți l-ar da Poloniei reacționare sau lui Wrangel.

Secțiunile partidului și sindicatele sunt invitate să demaște orice ajutor clandestin dat de guvern reacțiunii și să convoace meetinguri și demonstrații de stradă împotriva intrării României în război.

Din piepturile muncitorilor, țăranilor și funcționarilor ;

din piepturile femeilor, care au suferit odată de pe urma războiului și care vor suferi acum din nou ;

din piepturile bătrânilor, care își vor pierde fiii într'o luptă fratricidă cu muncitorii din Rusia ;

din piepturile copiilor, care își vor pierde părinții ;

din sute de mii și milioane de piepturi trebue să iasă strigătul :

Jos mâinile !

Jos războiul !

Vrem pace imediată cu Rusia !

COMITETUL EXECUTIV AL PARTIDULUI SOCIALIST DIN ROMÂNIA

COMISIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA

7

1920

PARTIDUL SOCIALIST DIN ROMÂNIA CĂTRE MUNCITORIMEA CAPITALEI [1]

Tovarăși !

Inchisorile din România... gem de muncitori, de socialiști, pentru simplul motiv că luptă pentru libertatea clasei muncitoare și pentru dărâmarea societății păcătoase.

[1] Chemare publicată în „Socialismul" nr. 214 din 25 Septembrie 1920.

Inchisoarea militară Jilava a devenit o inchiziție spaniolă unde deținuții politici sunt supuși la o tortură morală și fizică îngrozitoare.

Tovarăși de-ai noștri taie sare în ocne, pe câtă vreme deținuții din clasa stăpânitoare, condamnați pentru furturi și crime, se bucură de un regim de favoare.

Singurii chemați să ia apărarea celor schingiuiți și amenințați cu moartea sunteți voi, muncitorii.

Veniți la marele meeting care va avea loc Duminică 26 Septembrie, ora 3,30 p. m. fix în *Arenele Romane* din *Parcul Carol* (expoziție), unde vom cere cu energie :

Liberarea tuturor deținuților socialiști din închisorile burgheziei ;

Desființarea curților marțiale, care nici nu au dreptul de a exista, dar care sunt menținute numai împotriva noastră ;

Incetarea teroarei militare.

...Muncitori, veniți cu mic cu mare pentru a salva viața tovarășilor noștri și pentru a elibera întreaga țară de teroarea militară.

SECȚIUNEA BUCUREȘTI

8

1920

TOVARĂȘI ! MUNCITORI ! [1]

Sunt două săptămâni de când, sătui de mizerie și de înjosire, am încercat să ne luptăm cu dușmanul nostru din

[1] Manifest editat în 1920.

totdeauna: cu burghezia românească, cu stăpânirea acestei țări...

Greva generală de acum două săptămâni a fost numai o încercare din șirul lung de lupte pe care le avem de dat pentru *triumful socialismului.*

Siliți să ne întoarcem azi la muncă în condițiunile vechi sau în condițiuni și mai rele, siliți să locuim în câmp deschis sub asprimea iernii, siliți să hoinărim pe străzi pentru acelaș codru de pâine acră, vom ști să strângem venin în inimi și învățăminte pentru viitor.

Să nu uităm că lupta muncitorilor socialiști trebue dusă cu ajutorul țăranilor iobagi și al soldaților...

Avem de luptat contra unei lumi nedrepte și putrede, pentru o lume nouă.

Avem de luptat contra clasei stăpânitoare, care a știut să se înarmeze până'n dinți; avem de luptat pentru triumful clasei muncitoare, pentru domnia muncitorilor, soldaților și țăranilor săraci, luptăm pentru *dictatura proletariatului.*

Muncitori, membri ai Partidului Socialist!

Dacă guvernul a fost în stare să deslănțue această teroare în contra noastră, dacă greva generală nu s'a putut termina cu câștig, *vina este a noastră.* Din cauză că ne-a lipsit curajul, am fost blânzi, prea blânzi, partidul nostru a rămas un partid de paie, fără program, fără tactică, fără disciplină, fără puterea de a da educație revoluționară marilor masse de muncitori. Din cauză că nu am știut la timp să impunem partidului afilierea la Internaționala a III-a, pentru a-l transforma într'un partid comunist, partidul s'a dovedit incapabil să conducă o mare massă. Cei mai buni tovarăși zac în închisori, pentru ca oportuniștii, reformiștii și dușmanii revoluției de teapa lui Pistiner, Dunăreanu și Voinea să plângă și să implore mila guvernului prin coloancle ziarului *„Socialismul".*

Tovarăși, fiți atenți! Guvernul și cu social-democratul Grigorovici pun la cale un atentat contra partidului nostru!

Trăiască Partidul Socialist revoluționar român!

Trăiască Internaționala Comunistă!

Trăiască tovarășii arestați și prigoniți!

UN GRUP DE MEMBRI DIN PARTIDUL SOCIALIST

Acest manifest să umble din mână'n mână.

9

1920

TOVARĂȘI MUNCITORI! [1]

Se împlinesc două luni de când noi, clasa muncitoare orășenească, am cutezat să intrăm în lupta contra dușmanului nostru de totdeauna, contra clasei capitaliste, contra burgheziei acestei țări. Impinși de nevoile noastre, conștienți de ceeace facem, am declarat greva generală.

Teroarea albă cea mai crâncenă a fost întrebuințată de către guvernul soldățoiului Averescu...

Lucrătorii dela Arsenalul armatei, pirotehnie, confecții, regie, chibrituri, C.F.R. și din alte ateliere au fost concediați, dați pradă foamei și frigului. Și, ca urmare, s'au impus regulamente noi de muncă, consiliile muncitorești au fost desființate, munca în acord, care sleește puterea muncitorimii și mărește câștigul stăpânilor, s'a reintrodus, ziua de muncă s'a fixat la cel puțin 10 ore. Peste două mii de lucrători din toate unghiurile țării au fost arestați, bătuți până la sânge și uciși. Lucrătorii din Câmpina, Bacău, Iași, Timișoara, Cluj, Brașov au simțit pe propria lor piele „dragostea națională" a stăpânilor noștri. Aproape toate localu-

[1] Manifest editat în 1920.

rile noastre de întrunire au fost distruse, bani şi mobilă furată, bibliotecile arse.

Dar nu-i numai atât!

Curţile marţiale, special instituite, şi tribunalele civile, din ordin, au condamnat la zeci de ani de muncă silnică pe tovarăşii noştri.

Cenzura sugrumă presa socialistă.

Dreptul de întrunire pentru muncitorime nu există.

Dictatura burgheză şi teroarea albă se exercită pe toată linia.

Desrobirea clasei muncitoare nu poate veni decât prin luptă continuă şi hotărîtă contra clasei capitaliste din propria ţară, prin înfrângerea burgheziei şi alungarea ei dela conducerea statului, prin dictatura proletariatului, prin domnia clasei muncitoare, cu ajutorul Sovietelor de muncitori, ţărani săraci şi soldaţi, prin socializarea tuturor mijloacelor de producţie, prin confiscarea pământului şi darea fără nicio plată la ţărani, pentru lucru în devălmăşie.

Din greşelile făcute, noi trebue să tragem învăţăminte pentru viitor. Lupta noastră n'a luat sfârşit. Poziţia slabă trebue întărită şi armele îmbunătăţite. Partidul socialist trebue transformat într'un *puternic partid politic comunist.* Laşii, trădătorii şi nehotărîţii trebuesc scoşi afară din rândurile noastre...

Greva generală de acum două luni şi procesul din Bucureşti, în special, ne învaţă multe...

...Procesul a dat la lumină cârdăşia ce a avut loc între guvern şi unii conducători ai Partidului Socialist. După grevă, mai ales ziarul partidului, „Socialismul", a ajuns tribuna tuturor oportuniştilor, reformatorilor, contrarevoluţionarilor, organul teoretic al social-democratismului, ce demult se află pe patul de moarte.

Greva generală şi urmările ei ne arată că muncitorimea trebue să rupă cu sistemul vechi. Insăşi lupta pentru reforme mici şi imediate nu se mai poate da decât prin lupta deschisă contra burgheziei, prin acţiuni de massă, prin demonstraţiuni, prin mişcări de stradă. In haosul din care nu poate ieşi sistemul de producţie capitalist, reformele n'au nicio valoare reală pentru clasa muncitoare, sindicatele muncitoreşti sunt nevoite să se preschimbe din organizaţiuni pentru îmbunătăţirea imediată a vieţii lucrătorilor în organizaţiuni revoluţionare care luptă cot la cot cu partidul comunist. Muncitorii din sindicate şi partid trebue să înlocuiască pe toţi „şefii" de acum prin tovarăşi conştienţi şi hotărîţi, gata de jertfă, adevăraţi revoluţionari. Trădătorii, contrarevoluţionarii şi şovăitorii ca *Dragu, Dunăreanu, Pistiner, Grigorovici, Şerban Voinea* etc. nu trebue să mai existe în partidul proletariatului. Pentru viitorul mişcării noastre, pentru idealul nostru, pentru viitorul revoluţiei universale, muncitorimea conştientă a acestei ţări trebue să fie alături de muncitorimea revoluţionară a întregii lumi, în *Internaţionala roşie a sindicatelor* şi în *Internaţionala a treia Comunistă,* trebue să fie strânsă într'un partid comunist.

Trăiască Partidul Comunist din România!

Trăiască dictatura proletariatului!

Trăiască puterea Sovietelor de muncitori, ţărani şi soldaţi din România!

COMITETUL CENTRAL AL GRUPURILOR
COMUNISTE DIN PARTIDUL SOCIALIST

10

1920

CĂTRE MUNCITORII ŞI ŢĂRANII DIN ROMÂNIA[1]

...Boierimea şi burghezimea română au exploatat în primul rând deosebirile de naţionalitate, de limbă şi de religie.

[1] Manifest nesemnat editat în 1920.

Ele au scos din lege pe toţi muncitorii şi ţăranii care nu vorbesc limba română, închizându-le şcolile, persecutându-i şi batjocorindu-le limba, negându-le dreptul de a hotărî de propria lor soartă. In acelaş timp capitalismul român despoaie de drepturile lor şi pe muncitorii români, aplicând în rândurile lor teroarea albă.

Măcelul din 13 Decembrie 1918, organizat de liberali cu ajutorul militarilor, împuşcarea muncitorilor dela Petroşani, a celor dela Arsenal, nenumăratele intervenţii ale armatelor în Basarabia, Ardeal, Banat, Dobrogea şi în România chiar cu ocazia diferitelor greve, legea infernală a lui Tracu-Iaşi, suprimând de fapt dreptul de grevă, perchiziţiile şi închiderile periodice ale sindicatelor şi cluburilor muncitoreşti, arestarea ziinică a celor mai conştienţi şi mai cinstiţi conducători ai clasei muncitoare, dizolvarea întrunirilor de către şefii militari, aplicarea bătăii în beciurile poliţiei, deslănţuirea urgiei militariste sunt mijloacele obicinuite la care recurge capitalismul român pentru a sugruma clasa muncitoare şi a o sili să renunţe la lupta ei de desrobire.

Aceeaşi politică de înnăbuşire a glasului poporului muncitor urmăreşte ciocoimea şi burghezimea română şi la sate. Acolo nu sunt lăsate libere să-şi desfăşoare propaganda decât partidele ciocoieşti şi burghezeşti.

Astăzi, ca şi în trecut, cu toate că acum există aşa zisul sufragiu universal, la sate nu se poate ajunge, fiindcă acolo domneşte atotputernicia jandarmului sălbatic. In regimul capitalist şi ciocoiesc chiar votul universal, adică recunoaşterea dreptului muncitorilor şi ţăranilor de a lua parte la conducerea statului, este o minciună sfruntată.

Burghezia, având la dispoziţia ei toată presa, toată poliţia, întregul aparat birocratic, armata, mijloacele de transport, îşi bate joc de acest drept al muncitorului, şi prin corupţie, prin minciună, prin ameninţare şi violenţă alege parlamentul care-i place, iar dacă muncitorii şi ţăranii reuşesc să strecoare câţiva reprezentanţi de-ai lor, burghezia îi invalidează...

O altă încercare grosolană de a înşela poporul muncitor, şi în special ţărănimea, a fost promisiunea cu darea de pământuri. Se'ntreceau partidele burgheze, liberal, averescan, ţărănist, lăudându-se că vor împroprietări pe ţărani. La ce se reduce darea de pământ la ţărani, acuma ştim : deoarece şi aşa boierii trebuiau să vândă o parte din pământurile lor, neputând găsi braţe de muncă, statul le-a venit în ajutor cumpărându-le pământurile cu un preţ ridicat pentru a le vinde pe urmă ţăranilor bogaţi. Astfel, dacă dispar câţiva proprietari mai mari, în locul lor se vor crea câteva mii de ţărani chiaburi, formând la ţară un strat nou de ciocoi care vor jupui şi despuia ţărănimea săracă. Aşa că toată reforma agrară n'are alt scop decât de a întări statul burghezo-capitalist român prin cimentarea tuturor elementelor burgheze şi exploatatoare.

Acelaş reacţionarism şi aceeaşi nesocotire a clasei muncitoare şi a ţărănimii la sate a arătat burghezia şi ciocoimea românească şi în politica externă. Mâinile lor sunt încă umede de sângele muncitorilor şi ţăranilor unguri pe care i-au măcelărit pentru a sugruma Republica Sovietică Ungară. Asupra ciocoimii şi burgheziei române sunt îndreptate acum speranţele imperialismului mondial pentru a intra în luptă cu Republicile Sovietelor din Rusia şi Ucraina. Numai frica de a nu păţi ceeace a păţit Polonia, a reţinut pe Take-Ioneştii, Avereşcii şi Brătienii dela un războí deschis cu Sovietele. Ei însă au făcut totul pentru a ajuta Polonia albă, pe generalul Wrangel, banditul Petliura şi pe toţi duşmanii Republicii Sovietice. Declarând pe de o parte că rămâne neutră, România burgheză a făcut de fapt din teritoriul ei o bază de operaţiuni împotriva Sovietelor.

In România se formau bande cari apoi treceau Nistrul, în România se organiza spionajul, prin România treceau armatele lui Bredov îndreptându-se din Polonia în Crimeea,

prin România au trecut trenuri cu munițiuni transmise Poloniei...

Muncitori și țărani!

V'am arătat cine este dușmanul vostru, unde stă puterea lui și prin ce apucături și mijloace se menține.

Muncitorii și țăranii români trebue să aibă acum un singur gând, să doboare acest dușman, care le fură munca și libertatea și care-i sugrumă.

Muncitorii și țăranii nu au de urmărit decât un singur scop, să smulgă din mâinile acestui dușman bogățiile pe care el le-a furat dela popor, să-i smulgă din mâini moșiile, fabricile, băncile, minele.

Cum veți ajunge la aceasta?

Printr'un singur mijloc: gonind dela putere clasa burgheză și ciocoiască și luând conducerea țării în propriile voastre mâini!

Burghezia se menține prin forța armatei, poliției; la această forță va trebui să opuneți forța revoluției!...

Pentru conducerea acestei lupte trebue să se pună în fruntea muncitorilor și țăranilor *Partidul Comunist*.

11

1920

...Lupta va fi grea [1]. Avantgarda proletariatului, Partidul Comunist, trebue deci să se formeze și să lucreze. El este într'adevăr în formație. Revoluționarea tot mai adâncă a masselor noastre și pregătirea proletar-revoluționară tot mai temeinică a conducătorilor ei împreună cu exemplele și influențele din afara țării îmboldesc tot mai mult partidul socialist spre reorganizare, purificare și acțiune. Necesitatea afilierii la puternica Internațională Comunistă îl face să considere cu pasionat interes tot ce se petrece în sânul Internaționalei a III-a, pentru care s'au pronunțat până acum toate secțiunile din țară. Acum că se cunosc condițiunile exacte de afiliere și tezele admise cu ocazia celui de al 2-lea congres al Internaționalei Comuniste, secțiunea București a cerut ca congresul partidului să se fixeze pentru o dată apropiată. Până atunci și pentru complecta lămurire a membrilor ei, această secțiune a deschis discuția asupra condițiunilor. S'au desbătut și aprobat, până la punerea sub tipar, primele șapte condițiuni...

[1] „Lupta de clasă", anul I, nr. 7 din 2 Octombrie 1920.

12

1921

MUNCITORI ȘI MUNCITOARE, ȚĂRANI ȘI SOLDAȚI! [1]

...După ce muncitorii au muncit cu sudoare și au umplut hambarele lumii cu mărfuri, fabricile sunt închise, iar ei aruncați pe drumuri, pradă foamei și frigului. In Anglia ca și în America, în Franța ca și în Belgia, în Germania ca și în Italia, milioane de muncitori vor și nu pot să muncească pentrucă mărfurile lucrate de ei sunt prea scumpe, iar lefurile lor prea mici pentru ca să le poată cumpăra.

Băncile au încetat plățile, falimentele se țin lanț, criza cea mare se apropie. In România lucrurile nu stau altfel: și aici scumpete, lipsuri, muncitori fără lucru...

Ce-i de făcut?

[1] Manifest editat în 1921.

Să ne întoarcem privirea către Republica comunistă din Rusia!...

Muncitori, țărani și soldați!

Gândiți-vă și pregătiți-vă pentru ziua de mâine! Trăiască revoluția! Numai ea ne poate scăpa de scumpete și lipsuri! Numai munca într'o lume nouă fără stăpânitori și stăpâniți pote fi o muncă în folosul tuturor.

Pentru o astfel de schimbare socială, e nevoie de *partid comunist...*

In lumea întreagă sunt partide comuniste. Fără un partid comunist, muncitorimea și țărănimea din România vor avea soarta din 1907. Partidul Comunist din România va trebui să aibă organizații în orașe, orășele, sate și armată. Frații noștri din armată nu pot fi decât și ei contra stăpânilor, ei trebue să mânuiască armele alături de noi, pentru:

Desrobirea noroadelor muncitoare! Dictatura proletariatului! Guvernul sfaturilor de muncitori, soldați și țărani săraci!

Revoluția mondială! Internaționala Comunistă!

Muncitori!

Fiți de veghe! Guvernul român concentrează trupe la granița Basarabiei, în timp ce guvernul comunist al Rusiei vrea pace. Ciocoimea românească vrea să declare război Rusiei Socialiste, vrea să vă facă sugrumători ai libertăților poporului muncitor rus.

Refuzați să ucideți pe soldații ruși... Cereți pace cu poporul rus! *Pace cu Republica Socialistă Federativă a Sovietelor din Rusia!*

COMITETUL CENTRAL AL GRUPURILOR COMUNISTE DIN ROMANIA

Răspândiți manifestul din mână în mână.

13

1921

CĂTRE TOVARĂȘII MEMBRI AI SECȚIUNII BUCUREȘTI! [1]

Tovarăși!

...Sub îndoita și gigantica înrâurire a războiului și a revoluției, Europa și restul lumii capitaliste au intrat în perioada revoluției sociale. Regimurile burgheze, cu temeliile surpate, desorientate, se clatină și vor fi măturate de suflarea care se apropie; iar proletariatul se pregătește pentru venirea la putere, se înarmează cu mijloacele de luptă și cu capitalul de cunoștinți pe care evenimentele din ultimii ani i le-au pus la îndemână.

Ca urmare a acestui fapt, toate partidele socialiste ale Internaționalei au trecut printr'un adânc proces de prefacere: elementele reprezentând adevăratul și vechiul spirit revoluționar socialist afirmat de Marx și Engels... s'au deslipit de fracțiunile burghezite și au întemeiat partidul comunist.

Internaționala, ca reprezentantă supremă a proletariatului conștient și luptător din toată lumea, trebuia să sufere și ea aceleași transformări. Deaceea, în fața Internaționalei a II-a în agonie, se ridică Internaționala a III-a Comunistă, în jurul căreia se grupează toate forțele vii și de avantgardă și spre care se îndreaptă clasa muncitoare și țărănimea din toate țările.

Partidele socialiste din Italia, Norvegia, Serbia, Bulgaria, Polonia, Austria, Ungaria, Finlanda, Germania,

---

[1] Manifest editat în 1921.

(spartachiștii), câteva din America și altele s'au afiliat demult la Internaționala Comunistă. In celelalte partide din Germania..., din Franța, din America, această chestiune e la ordinea zilei, și secțiunile sau federațiile acestor partide se rostesc tot mai hotărît pentru aceeași afiliere.

Socotim că a sosit vremea ca și Partidul socialist român să părăsească atitudinea lui șovăitoare și oportunistă, atât de plăcută clasei stăpânitoare, dar atât de dăunătoare demnității și cauzei de *desrobire* a muncitorilor și țăranilor români.

In această operă de curățire, de afirmare și de readucere a partidului pe drumul de pe care a alunecat, secțiunile au un rol deosebit. Ele sunt chemate să exprime curentul general din partid și să indice organelor lui calea de urmat.

Iată dece socotim că e de datoria noastră să ne adresăm secțiunii din București, cea mai mare secțiune a partidului, și să invităm pe tovarășii membri ca în adunarea generală de astăzi să se rostească asupra acestei importante chestiuni printr'un vot limpede și hotărît.

Trăiască Internaționala Comunistă!

GRUPUL COMUNIST DIN SECȚIUNEA BUCUREȘTI

14

1921

DIN DOCUMENTELE INTOCMITE LA CONGRESUL I-iu AL PARTIDULUI (8—9 MAI 1921) [1]
MOȚIUNI

1. PENTRU PROLETARIATUL RUS

Congresul Partidului Socialist, întrunit în București în ziua de 8 Mai, consideră ca una dintre cele dintâi și mai sfinte datorii ale sale să-și exprime adânca sa admirație față de proletariatul rus, care, atât prin opera măreață ce a înfăptuit, cât și prin sacrificiile nenumărate aduse cauzei comuniste, formează astăzi avantgarda proletariatului mondial în războiul său de desrobire de sub jugul capitalist.

Trăiască Republica Sovietelor!

2. SALUT INTERNAȚIONALEI COMUNISTE

Congresul Partidului Socialist, întrunit în București în zilele de 8 Mai și următoarele, trimite salutul său frățesc de solidaritate Internaționalei Comuniste, care întrunește în sânul său pe proletarii din lumea întreagă, conștienți de menirea lor de clasă.

Congresul își exprimă speranța de care e însuflețit că lupta hotărîtă dusă de Internaționala Comunistă pentru

[1] Din cauza teroarei deslănțuite de guvernul burghezo-moșieresc, desbaterile Congresului nu au putut avea loc în sala clubului socialist, aflat dela greva generală din Octombrie sub paza baionetelor soldățești.

In sălile redacției ziarului „Socialismul", delegații muncitorimii din toată țara s'au întrunit ferm hotărîți să deschidă proletariatului român drumurile care îl vor duce hotărît la victorie.

Comisia de validare a constatat că secțiunile sunt reprezentate prin 540 de mandate.

doborîrea regimului capitalist şi înlocuirea lui prin regimul sfaturilor de muncitori şi ţărani săraci va triumfa în curând, deschizând omenirii o eră fericită de desvoltare şi cultură.

Trăiască Internaţionala Comunistă !

3. PENTRU PACE, CONTRA RAZBOIULUI

Congresul Partidului Socialist, întrunit în Bucureşti în ziua de 8 Mai 1921, considerând că războaiele duse de statele capitaliste au în realitate scopuri de pradă, de jaf şi de subjugare a claselor muncitoare, atât în afară cât şi înăuntrul acestor state, că războaiele sunt îndreptate în primul rând împotriva popoarelor muncitoare din propria ţară şi că aceeaşi politică războinică şi antipacifică duc guvernanţii noştri prin diplomaţia lor secretă, se ridică în numele clasei muncitoare din România împotriva unei asemenea politici de provocare şi aţâţare la război, cere grabnica încheiere a păcii cu Rusia şi Ucraina Sovietică şi reluarea relaţiilor pacinice cu toate statele vecine...

4. PENTRU CEI INCHIŞI

Congresul Partidului Socialist, întrunit în ziua de 8 Mai 1921 ;

înainte de a-şi începe lucrările sale destinate întăririi mişcării socialiste şi asigurării unei izbânzi cât mai grabnice, se simte dator să aducă prinosul său de recunoştinţă vouă, tovarăşi, bărbaţi şi femei, care suferiţi cu bărbăţie toate lipsurile şi rigorile ocnelor şi închisorilor, şi vă încredinţează că lupta noastră, care e şi a voastră, va urma hotărîtă mai departe, aşa ca toate suferinţele voastre să fie spre binele clasei muncitoare şi întru grăbirea liberării sale.

5. PENTRU CEI LOVIŢI DE GREVĂ

Congresul Partidului Socialist, întrunit în Bucureşti în ziua de 8 Mai, trimite salutul său de îmbărbătare muncitorilor, bărbaţi şi femei, dela Regie, Chibrituri, Pirotehnie etc., care se află în grevă şi lock-out, şi-i asigură de sentimentele sale de frăţie şi solidaritate. Jertfele aduse de ei cauzei socialiste vor da roadele aşteptate, ne vor ajuta în lupta grea a clasei muncitoare şi vor grăbi astfel triumful marelui ideal socialist.

15

1922

REZOLUŢII VOTATE LA CONGRESUL AL II-LEA [1] AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA (OCTOMBRIE 1922) [2]

1. REZOLUŢIA CONFERINŢEI DIN PLOIEŞTI A PARTIDULUI COMUNIST ASUPRA SITUAŢIEI IN ŢARĂ

După războiul imperialist, marea burghezie românească, prin reprezentantul ei politic, partidul liberal, ...s'a căznit în zadar să-şi menţină fără intermediar puterea în ţară prin starea de asediu, teroare, asasinate (13 Decembrie) şi dictatura militară, dar în urma situaţiei revoluţionare şi a mişcărilor muncitorimii dela oraşe şi sate a trebuit să cedeze puterea unor guverne-paravan. Prin intermediul acestora şi graţie monarhismului, ea a putut să-şi menţină indirect stăpânirea în stat.

Teroarea averescană

...2. Aceste guverne-paravan (guvernul de generali, Vaida, Averescu) au fost silite la început de puterea mun-

[1] In cursul lucrărilor Conferinţa s'a transformat în Congres.
[2] „Socialismul" nr 192, 195 şi 196 din 8, 19 şi 22 Octombrie 1922.

citorească să fie „democrate", adică să cedeze oarecari libertăți clasei muncitoare; dar prin întețirea acțiunilor contrarevoluționare internaționale și prin deslănțuirea ofensivei patronale în toate țările burgheze, s'a văzut și burghezia românească în stare să reia lupta sălbatică împotriva muncitorimii. Guvernul Averescu, ridicat de massele țărănești și de mica burghezie, a primit din partea burgheziei, al cărei paravan era, însărcinarea specială de a nimici prin teroare mișcarea muncitorească, înșelând așteptările țăranilor și micii burghezii. In schimbul trădării celor care-i ridicaseră pe averescani, burghezia toleră acestora să jefuiască într'un mod nemaipomenit țara, să-și însușească averile statului și să se afunde în bogățiile țării prin acordarea de concesiuni etc. Prin sistemul de permise, aprovizionări, incendieri de depozite etc. viața economică a țării, desorganizată în urma războiului, a tratatelor de pace și a crizei de descompunere a societății burgheze în toate țările, își desăvârșea zdruncinarea.

3. In aceste condiții guvernul Averescu aștepta ocazia să ia ofensiva pentru distrugerea mișcării muncitorești. După retragerea trupelor roșii din Polonia și întărirea contrarevoluției mondiale, greva generală din Octombrie 1920 i-a fost bine venită pentru nimicirea sindicatelor, iar oligarhia, cu ajutorul monarhismului și al birocrației civile și militare, a hotărît sdrobirea Partidului Comunist încă în germen.

Ea s'a folosit de cinismul miniștrilor lui Argetoianu și de lașitatea „opiniei publice democrate" pentru a declara drept crimă contra siguranței statului organizarea internațională a muncitorimii și orice activitate de organizare și educație a clasei muncitoare în vederea îndeplinirii rolului ei istoric: realizarea socialismului. Congresul comunist fu arestat.

Pentru a scăpa de ridicolul acțiunii ei reacționare, oligarhia porni o campanie de clevetire și ponegrire a Partidului Comunist... căutând să-l compromită în fața muncitorimii și micii burghezii. Pentru a o speria pe aceasta și pentru a distruge materialicește, moralicește și fizicește pe cei arestați, oligarhia i-a supus unui regim de o cruzime sălbatică și neomenească, culminând prin împușcarea și uciderea multora dintre ei.

Cu toate aceste acțiuni teroriste, reacțiunea oligarhiei n'a putut frâna mișcarea comunistă, care a continuat să se manifeste sub diferite forme și care, răzbind prin dictatura burgheză, înfrânge teroarea și-și cucerește un loc în viața legală a societății burgheze.

Ofensiva patronală

4. Exploatând economicește cu dibăcie teroarea politică, burghezia în ofensiva ei a răpit unele după altele cuceririle clasei muncitoare: opt ore de muncă, săptămâna engleză, sfaturile pe întreprinderi, delegații etc. și a coborît salariul real (ținând cont de scumpirea traiului) la un nivel de mizerie. Prin militarizări și rechiziționări, ea a redus muncitorimea la sclavie fizică. La aceasta se adaugă și ofensiva prin impuneri a statului, care reduce încă și mai mult din salariul de foame al muncitorului, lovindu-l prin biruri enorme directe și indirecte.

5. In acelaș timp, burghezia realizează reforma agrară, adică se sforțează să liniștească setea de pământ a țăranilor printr'o expropriere limitată, care nu dă pământ decât unei părți neînsemnate din țărani. O parte din țărănime rămâne complect lipsită de pământ, pe când o alta are o suprafață insuficientă. Cea mai mare parte însă nici până azi n'a trecut prin împroprietărire, datorită neaplicării legii și șicanelor politice de tot soiul. Cei mai fericiți dintre ei n'au în cel mai bun caz nici vitele, nici uneltele necesare muncii.

Pe de altă parte, prin plata datoriilor pentru pământul primit, prin biruri nemăsurate și prin îndatorarea lui față de bănci pentru cumpărare de unelte, vite etc., țăranul a

ajuns economiceşte... strivit sub călcâiul finanţei, care-i stoarce plusvaloarea muncii întocmai ca proprietarul. Astfel „exproprierea“ a avut drept rezultat desorganizarea producţiei agrare şi aservirea ţărănimii într'o nouă stare de iobăgie economică.

6. Prin această dublă ofensivă capitalistă la ţară şi oraş, prin exploatarea până la sânge, prin biruri grele, taxe de export etc., burghezia a căutat în mod conştient să arunce pe umerii clasei muncitoare greaua sarcină a datoriilor războiului şi a perioadei de după război. Prin teroare faţă de muncitorime, prin şiretenia unui guvern-paravan bazat pe ţărănime şi îndreptat împotriva ei, burghezia a reuşit într'adevăr să-şi atingă în bună parte acest scop. Sarcina pusă de ea în spinarea ţării este însă prea mare pentru a fi suportată. Când însă mica burghezie a făcut încercarea, prin legile Titulescu, să treacă o parte din greutate şi asupra marelui capital, marea burghezie a rupt cu sistemul guvernelor-paravan, care putea deveni supărător, şi a luat singură puterea.

Guvernul liberal

7. Partidul liberal, reprezentant al marelui capital financiar din regat, a venit la putere cu pompoasa declaraţie că va reorganiza producţia, transportul, finanţele statului şi va reface ţara „prin noi înşine“.

In realitate însă el s'a arătat complect neputincios de a opri criza. Ceva mai mult, silindu-se să stoarcă şi mai multă plusvaloare de pe spinarea populaţiei muncitoare a întregii ţări, el trebue să mărească forţele brutale de opresiune, Siguranţa, poliţia, jandarmeria, armata. In acelaş timp, necesitatea de a-şi asigura stăpânirea absolută asupra populaţiei cucerite, de diferite limbi şi crezuri, nevoia de a-şi menţine cu orice preţ cuceririle şi de a se pregăti pentru cuceriri noi, imperialiste, necesitatea de a rămâne mereu cu o superioritate militară faţă de statele lovite prin tratatele

de pace şi mai ales politica de ură şi boicot îndreptată împotriva Rusiei Sovietice au adus statul la tactica „armei la picior“, târîndu-l în cheltueli nebuneşti de înarmare... Toate aceste cheltueli, care sunt departe de a fi sfârşite, înteţesc dorinţa de exploatare şi ascut caracterul de fiară setoasă de sânge al burgheziei. In acelaş timp, ele o aruncă în complectă dependenţă faţă de capitalurile Antantei...

Trădarea naţiunii

8. Politica de reorganizare „prin noi înşine“ s'a arătat astfel dela început a fi o minciună. Lupta burgheziei româneşti împotriva capitalului străin nu este decât o formă goală sub care se ascunde o politică de alianţă cu capitalul antantist pentru exploatarea ţării. Băncile anglo-franceze pătrund cu repeziciune în ţară cu capitalul lor, acaparează tot mai mult exploatarea, şi prin cererea de achitare a datoriilor statului sug direct, sub formă de taxe şi impozite, plusvaloarea creată prin munca populaţiei. Câştigându-şi dreptul de control asupra statului atât din punct de vedere al economiei (controlul veniturilor), cât şi al politicii (protecţia minorităţilor), capitalul antantist transformă repede ţara într'o colonie. El conduce astfel şi politica externă a statului românesc, impunând ţării războaie şi expediţii şi transformând sângele ţării într'un mijloc de realizare a planurilor imperialiste ale Antantei. Formula „prin noi înşine“ nu este deci decât masca vinderii pur şi simplu a populaţiei ţării către exploatatorii capitalişti străini, aliaţi cu cei interni, este masca trădării independenţei naţionale.

Burghezia, legată prin cătuşele proprietăţii, nu poate duce lupta împotriva cotropirii şi reducerii ţării la rangul de colonie.

Astfel, burghezia devine trădătoarea chiar a rolului ei istoric de creatoare a statelor naţionale, independente, devine incapabilă de a păstra neatârnarea întregului popor. Numai proletariatul, moştenitor al sarcinilor istorice ale

burgheziei şi continuator al transformărilor sociale, va putea, în alianţă cu proletariatul internaţional, prin înfăptuirea revoluţiei sociale, să elibereze popoarele mici de sub orice asuprire...

Social-democraţii

...13. Social-democraţii şi centriştii, uniţi într'un singur partid, se prezintă drept apărători... ai marii burghezii. Rolul acesta de lachei ei îl explică prin argumentarea simplistă că la noi capitalismul abia de acum înainte se va desvolta şi va crea industria mare cu capitaluri stoarse, de exemplu, dela ţărani. Această desvoltare capitalistă, după argumentarea social-democrată, trebue sprijinită, pentrucă ea va crea apoi un proletariat, gata să ia puterea după ce revoluţia va fi triumfat în Europa. De aci concluzia că muncitorii trebue să înceteze lupta de clasă şi să contribue la „refacerea" capitalistă. Ei uită că nici burghezia nu se gândeşte la refacerea societăţii şi la ieşirea din criză şi că fiecare patron în parte nu se gândeşte decât la profitul lui personal, fără sinchiseală de „binele public": ...social-democraţii ajung la teoria la care au ajuns tovarăşii lor din Apus că muncitorimea trebue să susţină regimul capitalist şi să-l ferească de răsturnare. Astfel este deschis drumul spre ministerialism. Astfel social-democraţii luptă pentru mărirea exploatării muncitorimii...

In chestiunea agrară ei cred că într'adevăr exproprierea s'a făcut în folosul ţărănimii, care a ajuns mică proprietară şi care trebue să lupte sub steagurile ţărăniste. Astfel, după ce s'au decis să lupte împotriva intereselor muncitorimii dela oraşe, ei părăsesc în voia altora muncitorimea dela sate. *Politiceşte, aceste tendinţe social-democrate se manifestă prin renunţarea la orice luptă, fie chiar economică, împotriva burgheziei şi la concentrarea tuturor forţelor lor, alături de Siguranţă şi armată, împotriva comuniştilor...*

Partidul Comunist

...15. Partidul Comunist din România, constatând că toate celelalte partide politice găsesc singurul mijloc de a prelungi starea de azi prin mărirea exploatării muncitorimii dela oraşe şi sate, ceeace ar aduce degenerarea complectă a poporului, constatând că — ceva mai mult — acele partide sunt gata să vândă şi sângele poporului către stăpânul economic şi politic al ţării — imperialismul Antantei —, constatând că refacerea producţiei şi desvoltarea forţelor materiale de producţie ale ţării sunt imposibile fără eliberarea din dubla robie economică sub jugul capitalului antantist şi românesc, fără desfiinţarea forţelor brutale de opresiune — Siguranţa, jandarmeria, poliţia, armata permanentă, birocraţia, — fără eliberarea a sute de mii de braţe pentru munca productivă, fără ridicarea stării materiale şi morale a masselor muncitoare, fără colaborarea frăţească cu toate popoarele şi îndeosebi cu popoarele din ţările balcano-dunărene, care încă înainte de războiu formau un tot economic, fără socializarea mijloacelor de producţie şi organizarea producţiei după un plan general, cu sforţările tuturor;

Chiamă pe toţi cei care muncesc sub steagul proletar, îi chiamă la luptă... pentru înfăptuirea socialismului...

Ca cerinţe imediate, Partidul Comunist ridică lozincile lansate de Internaţionala Comunistă:

...Jos războiul contra Rusiei Socialiste, a ţăranilor şi muncitorilor din Rusia! Jos tratatele de pace care robesc şi condamnă la degenerare grozavă proletariatul german, austriac, ungar şi balcanizează Europa!

Cerem anularea datoriilor de război!...

Trăiască Internaţionala Comunistă!...

Trăiască comunismul eliberator!

2. REZOLUŢIA ASUPRA CHESTIUNII SINDICALE

...Conferinţa Partidului Comunist, întrunită în Octombrie 1922 în oraşul Ploieşti, în urma discuţiilor asupra chestiunii sindicale, constată:

1. Sindicatele muncitoreşti actuale sunt formate pe baza unei legi reacţionare care le încătuşează, punându-le sub controlul direct al statului burghez. Ele au fost acaparate de social-democraţi cu ajutorul teroarei, care a decapitat Partidul Comunist.

2. După ce social-democraţii de diferite nuanţe s'au certat între ei pentru şefia în sindicate, cei de dreapta tinzând spre subordonarea sindicatelor — partidului social-democrat, iar cei din centru acceptând teza sindicalistă pentru a împiedica celelalte partide de a pătrunde în sindicate, ei s'au împăcat prin actul de trădare al centriştilor, care şi-au vândut propriile idei în schimbul câtorva posturi în sindicate.

3. Congresul dela Sibiu a fost teatrul trădării. Acolo social-democraţii au cerut sfărâmarea unităţii sindicale în uniuni autonome, pentru a le putea stăpâni mai bine, şi au cerut excluderea eventuală din sindicate a comuniştilor. Pentru a-şi salva funcţiile, social-democraţii, centriştii au aprobat aceste cereri.

4. Trădarea centriştilor a fost urmarea constatării că ei nu au nicio influenţă în sindicate şi în masse.

5. Partidul Comunist a dus singur campania pentru unitatea sindicală, şi atitudinea pe care au avut-o comuniştii înainte şi în cursul congresului dela Sibiu a fost de natură să întărească mişcarea.

Pornind dela aceste constatări, Conferinţa decide:

a) Datoria tuturor membrilor partidului şi muncitorilor conştienţi este să intre în sindicatele respective înfiinţate pe baza legii Trancu şi să lupte spre a le transforma în organe folositoare pentru lupta de clasă, eliminând din acţiunea lor orice spirit corporatist şi oportunist.

b) Sindicatele nu pot să ducă singure la liberarea masselor muncitoare de sub jugul patronilor, dar ele trebue să fie întărite pentru ca să devină un instrument contra ofensivei patronale azi, iar mâine pentru ofensiva clasei muncitoare.

c) Comuniştii din sindicate trebue să pună la ordinea zilei lupta pentru menţinerea zilei de 8 ore şi pentru scurtarea ei în industriile vătămătoare sănătăţii, interzicerea muncii de noapte în genere pentru femei şi copii şi a oricărui fel de muncă în condiţii grele şi vătămătoare, săptămâna de 48 de ore, ridicarea salariului la nivelul scumpirii traiului, înfiinţarea consiliilor muncitoreşti pe fabrici şi a delegaţiilor pe ateliere, desfiinţarea impozitului de 6 la sută asupra salariilor, desfiinţarea corporaţiilor, împiedicarea sporirii cotizaţiilor şi reducerea celor ridicate.

d) Actuala organizaţie sindicală pe bresle trebue înlocuită treptat printr'o organizaţie sindicală pe industrii.

e) Menţinerea unităţii sindicale şi lupta în contra tendinţelor de spargere a sindicatelor urmărită de social-democraţi.

f) Crearea unui organ central sindical pentru toată ţara care să centralizeze acţiunea sindicală a proletariatului din România, acţiune azi fărâmiţată în mâinile izolate ale diferitelor uniuni...

g) Comuniştii trebue să lupte şi să ajute la crearea de sindicate de muncitori agricoli în care să intre şi ţărani cu puţin pământ, adică acei care lucrează şi ca salariaţi agricoli, şi să stărue pentru editarea unui organ special pentru muncitorii ţărani de către organele centrale existente ale mişcării sindicale.

3. REZOLUŢIA PRIVIND CHESTIUNEA NAŢIONALITĂŢILOR

...Conferinţa, ascultând raportul asupra chestiunii naţionalităţilor şi în urma discuţiilor asupra acestui raport,

constată că oligarhia română caută să-şi menţină şi să-şi întărească dominaţia sa şi asupra poporului muncitor, aţâţând şi întreţinând ura între ţăranii şi muncitorii de naţionalităţi diferite locuind înăuntrul graniţelor României. Indeosebi, oligarhia caută să insufle ţăranilor şi muncitorilor de naţionalitate română... că dânşii sunt neamul dominant, în folosul căruia trebue organizate şi desnaţionalizate toate şcolile şi instituţiile culturale ale celorlalte naţionalităţi, împiedicând printr'asta cultura acestora în limbile lor materne, precum şi desvoltarea lor generală.

In consecinţă, Conferinţa declară că emanciparea naţionalităţilor subjugate nu poate fi realizată decât prin biruinţa proletarilor şi prin doborîrea oligarhiei, care singură are interesul de a menţine această subjugare...

16

1923

PARTIDUL COMUNIST DIN ROMÂNIA (S.R.I.C.) CĂTRE POPORUL MUNCITOR ROMÂN [1]

...In timp ce opoziţia se agită în voie, în timp ce îi este îngăduit dreptul de întrunire, muncitorimea şi partidul comunist sunt complectamente lipsite de orice drept.

De doi ani şi jumătate partidul nostru este scos în afară de lege, n'are dreptul de a convoca întruniri, de a ţine adunări generale, conferinţe sau congrese; deasemenea împotriva sindicatelor se deslănţue o prigoană formidabilă:

[1] Manifest publicat în „Socialismul" nr. 24 din 25 Martie 1923.

la sediile lor se fac descinderi, ele sunt dizolvate, ori sunt împiedicate de a-şi ţine întrunirile de breslă, şi asta împotriva legilor recente — aşa numitelor legi de protecţie a muncii, legile Trancu-Iaşi.

Armele de luptă ale proletariatului — partidul, sindicatele şi tineretul — fiind aproape reduse la imposibilitatea de a acţiona, muncitorimea română se găseşte într'o situaţie materială şi morală din ce în ce mai nenorocită...

Azi lucrătorul munceşte în acord, pe salariu de foame şi — în bună parte, în întreg Ardealul şi în unele ramuri de producţie din vechiul regat — sub regimul dictaturii militare.

In acelaş timp în întunericul închisorilor: în adâncul Doftanei, în subteranele Jilavei, în galeriile ocnelor se urzeşte asasinarea prizonierilor oligarhiei, a luptătorilor clasei muncitoare din România, care au vina de a fi pus mai presus de interesele lor personale, interesele clasei din care fac parte.

Tovarăşi, muncitori!

Ce trebue să facem în această situaţie? Pasivitatea noastră n'ar fi numai laşitate. Ea ar fi o crimă!

Trebue să uzăm de toate mijloacele publice ce ne stau la îndemână.

Guvernul nu ne respectă dreptul de întrunire. In schimb îngădue opoziţiei acest drept.

Avem datoria de a ne spune în întrunirile opoziţiei nevoile noastre pe care nu le putem afirma în întrunirile noastre!

Burghezia ne refuză dreptul de a trăi! Să arătăm burgheziei că vrem să trăim şi că ştim să afirmăm în orice ocazie existenţa noastră şi năzuinţele proletariatului român.

Protestați, dar, cu fiece prilej împotriva stării de asediu ce ni se aplică nouă și numai nouă...

Protestați împotriva regimului inchizitorial la care sunt supuși tovarășii noștri închiși în temnițele oligarhiei, la Doftana, la Jilava, în ocne, și cereți amnistia generală complectă, politică și militară!

Protestați împotriva politicii războinice de înarmări și alianțe secrete și cereți pace cu poporul muncitor al Rusiei Sovietelor!

Cereți libertatea deplină sindicală și desființarea legilor Trancu-Iași!

Protestați împotriva suprimării consiliilor muncitorești, a zilei de 8 ore și a suprimării săptămânii engleze!

Nu uitați că noi trebue să opunem constituției burgheze — ori de cine ar fi propusă — revendicarea cea mare a muncitorimii, singura revendicare ce poate să-i asigure adevărata desrobire politică și economică:

Constituția sfaturilor de muncitori și țărani săraci! Dar toată această acțiune pentru ca să reușească trebue să fie întovărășită de organizarea voastră în partid și în sindicatele bazate pe lupta de clasă. Intăriți deci organizațiile voastre!

Și acum la luptă, la datorie!

COMITETUL CENTRAL

17

1924

PARTIDUL COMUNIST DIN ROMÂNIA (S.R.I.C.) CĂTRE TOATE SECȚIUNILE, GRUPELE ȘI TOVARĂȘII MEMBRI AI PARTIDULUI! CĂTRE TOATE ASOCIAȚIILE PROFESIONALE DE MUNCITORI MANUALI ȘI INTELECTUALI! CĂTRE TOȚI MUNCITORII ȘI ȚĂRANII NEORGANIZAȚI DIN ȚARĂ[1]

Tovarăși și cetățeni!

Oligarhia română, al cărei demn reprezentant este partidul liberal, se căznește de mult să zdrobească cu totul Partidul Comunist, curajosul apărător al intereselor imediate și permanente ale tuturor celor care muncesc și suferă, pentru a putea în liniște să sugă și mai mult sângele poporului muncitor din România de azi. Oligarhia nu poate lupta cu Partidul Comunist pe terenul ideilor și al programului, fiindcă a devenit de acuma clar ca lumina zilei că interesele oligarhiei noastre sunt în contrazicere cu interesele vitale ale poporului muncitor. Pe de altă parte, Partidul Comunist caută nu numai să aducă această contrazicere la cunoștința masselor largi ale muncitorilor dela orașe și sate, dar caută să-și grupeze aceste masse în sindicate profesionale, în cooperative de consum și producție și să organizeze elementele cele mai conștiente într'un partid puternic — Partidul Comunist. El duce lupta imediată și decisivă în scopul luării puterii în mâinile unui guvern muncitoresc-țărănesc, care:

1. Să elibereze pe țărani: prin exproprierea fără plată a pământului, prin anularea legilor excepționale și prin desființarea jandarmeriei și a Siguranței;

[1] Manifest publicat în „Socialismul" nr. 3 din 11 Ianuarie 1924

2. Să elibereze poporul muncitor din robia economică prin anularea datoriilor de stat, indirecte, care apasă asupra celor săraci, și prin impunerea la biruri numai a celor bogați;

3. Să elibereze poporul muncitor de primejdia războaielor viitoare, recunoscând Rusia Sovietică și încheind o strânsă alianță cu ea, pentru a putea scăpa țara din robia economică și politică față de imperialismul antantist;

4. Să întrebuințeze toate mijloacele pentru a ridica starea materială și culturală a celor ce muncesc;

5. Să garanteze libertatea și dreptul de organizare și de luptă a muncitorimii;

Pentru toate aceste motive, oligarhia vrea să nimicească Partidul Comunist, și, neavând niciun motiv legal, ordonă Siguranței să aresteze pe membrii militanți ai partidului și menține starea de asediu chiar în Capitală, pentru a-i putea preda Consiliului de război și brutelor galonate dela închisorile militare ca să-i extermine...

Facem apel la muncitorimea conștientă să reacționeze și să impună ridicarea stării de asediu, să facă cu neputință dăinuirea aci, în centrul politic al țării, a unui asemenea sistem de fărădelegi, pornit cu intenția vădită de a distruge Partidul Comunist, avantgarda clasei muncitoare.

Facem totodată apel la toți cei nedreptățiți, exploatați și apăsați din întreaga țară, dela sate și dela orașe. Dacă vor tolera ca regimul de arbitrar să dureze nestingherit mai departe, atunci ei cei dintâi vor resimți rezultatul nepăsării lor.

Muncitori și țărani! Ridicați-vă cu toții pentru ca prin protestul vostru energic împotriva fărădelegilor guvernanților să salvați pe apărătorii voștri care suferă azi chinurile morții în urma luptei pe care o duc pentru eliberarea poporului muncitor.

COMITETUL CENTRAL

18

1924

MOȚIUNI ȘI REZOLUȚII VOTATE LA CONGRESUL AL III-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA (ȚINUT LA MIJLOCUL LUNII SEPTEMBRIE 1924) [1]

1. SALUT REPUBLICII SOVIETICE ȘI P.C. (b)

...Congresul al III-lea al P.C. din România ia cu satisfacție cunoștință:

1) de starea de neîntrerupt progres în care se găsește în general economia Uniunii Republicilor Sovietice și în special industria naționalizată, temeiul pentru realizarea socialismului, precum și de lupta energică și eficace pe care Partidul Comunist din Rusia o duce, cu ajutorul puterii de stat și prin mijlocirea cooperativelor, împotriva efectelor negative ce însoțesc în chip inevitabil noua politică economică (n.e.p.);

2) de succesele pe care diplomația roșie a Uniunii Republicilor Sovietice le-a cucerit în politica externă și de încrederea nemărginită pe care massele muncitoare ale Uniunii o poartă Puterii Sovietelor și Partidului Comunist din Rusia;

3) de organizarea și progresele tehnice și de spiritul de clasă internaționalist și revoluționar al Armatei, Flotei și Aviației Roșii, scutul de oțel al revoluției ruse, care este ea însăși vatra nestinsă a revoluției mondiale;

4) de unitatea de nedistrus și de unanimitatea bolșevistă a P.C. din Rusia, care s'a dovedit încă odată cu prilejul discuției din partid, discuție din care Partidul Comunist din Rusia a ieșit cu vigoarea proletară sporită prin intrarea a 200.000 de noi muncitori în organizațiile sale...

[1] Broșură ilegală editată de P.C.R. în 1924.

2. REZOLUŢIA ASUPRA SITUAŢIEI ECONOMICE ŞI POLITICE

I

1. Oligarhia feudalo-financiară, reprezentată de către partidul liberal, a înlăturat în anul 1922 ultimul guvern-mască (guvernul generalului Averescu) de care s'a servit ea pentru a înfăptui aşa zisa „reformă agrară", adică înşelarea speranţelor ţăranilor prin făgădueli mari, dar neîmplinite.

Războiul a lăsat României —sub forma datoriilor proprii şi a datoriilor preluate pentru ţinuturile anexate, sub forma distrugerilor şi rechiziţiilor — o sarcină de multe zeci de miliarde franci. Urmarea războiului a fost însă înainte de toate desorganizarea izvorului principal de producţie al ţării, desorganizarea agriculturii. Felul şi chipul în care a fost executată reforma agrară nu a făcut decât să complecteze această desorganizare. România ruinată fu astfel predată cu totul Antantei.

2. Atunci luă oligarhia română singură puterea în mâinile sale, pentru a face ultimele încercări de salvare a hegemoniei (predominaţiei) sale economico-politice şi pentru a constitui *un grup capitalist centralizat* care să fie destul de puternic pentru a putea căpăta apoi dela capitalul străin — ...cât mai mari concesiuni cu putinţă. Pentru constituirea unui asemenea grup capitalist centralizat, oligarhia feudalo-financiară s'a servit de două mijloace. Pe de o parte, a efectuat exproprierea silită a capitalului mijlociu şi a capitalului din ţinuturile anexate, şi anume atât prin persecuţii financiare şi administrative de tot felul (refuzare de credite la bănci, greutăţi la procurarea de vagoane etc. etc.), cât şi prin legile de „naţionalizare" a subsolului şi a marilor întreprinderi bănăţene. Iar pe de altă parte, bogăţiile centralizate în acest chip în mâinile statului sunt predate

prin legile comercializării, a apelor, a minelor etc. în mâinile băncilor liberale.

3. Paralel cu această campanie de centralizare forţată a capitalurilor în mâinile câtorva bănci puternice — campanie care nu s'a putut desfăşura fără *o luptă a burgheziei feudale* (partidul liberal) *împotriva burgheziei mijlocii şi mici,* în special a celei din Transilvania şi din celelalte ţinuturi cucerite — are loc *ofensiva concentrată a întregului capital împotriva claselor producătoare:* clasa muncitoare şi ţărănimea. In chipul acesta urmează să fie sporită plusvaloarea naţională (plusvaloarea globală ce şi-o însuşeşte întreg capitalul din toată ţara), micşorată prin desorganizarea producţiei, şi să fie creată pentru burghezie posibilitatea existenţei sale şi mai departe.

Rezultatul acestei ofensive, care dăinueşte încă, a fost coborîrea nivelului de trai al clasei muncitoare şi o sărăcire grozavă a majorităţii ţărănimii din România.

4. Prin aceste lupte interne pentru întărirea marii finanţe, prin ofensiva împotriva claselor producătoare, prin îngrămădirea în ţară a unei cantităţi enorme de mărfuri străine luate pe credit, ca şi prin stoarcerea până la istovire a creditului intern (ceeace a dus la neplata comenzilor efectuate pentru stat), oligarhia a căpătat, ce-i drept, un răgaz de câţiva ani, a reuşit să împiedice întrucâtva concurenţa internă a capitalului Antantei şi să-şi întindă dominaţia economică asupra întregii Românii Mari. Această politică duce însă în chip inevitabil la *faliment.*

Intr'adevăr, marea burghezie a epuizat de acum economiceşte toate rezervele de mărfuri şi posibilităţile de producţie ale industriei. Descompunerea producţiei agricole progresează deasemenea, cu toate statisticele oficiale, desminţite însă de înşişi economiştii burgheziei. Exportul de cereale scade mereu, ceeace condamnă balanţa comercială (raportul dintre export şi import) la pasivitate permanentă şi zădărniceşte încercările de creare a unei valute stabile. O criză generală a finanţelor, a comerţului şi a

industriei subminează economia ţării şi înrăutăţeşte zi de zi situaţia oligarhiei, ceeace face ca ea să nu se poată opune, economiceşte consolidată, capitalului Antantei şi să nu poată trata cu ea în poziţii întărite şi apărate. Haosul administrativ, desorganizarea mijloacelor de transport ş.a.m.d. sunt numai simptomele (semnele) acestei ruini generale a economiei naţionale (acestui faliment al oligarhiei feudalo-financiare).

5. Pe de altă parte, apăsarea capitalului asupra masselor producătoare, ca şi urmările crizei şi ale izolării economice (scumpetea, lipsa de lucru, sărăcia sporindă a ţărănimii), a dus la *o rezistenţă aprigă a masselor muncitoreşti şi ţărăneşti*. Valul de greve din ultimul an caracterizează lupta împotriva muncii cu acordul şi împotriva scăderii salariului real. Intărirea aripii stângi a sindicatelor arată deasemenea voinţa de luptă a masselor muncitoare. Ţărănimea arată şi ea înclinare spre organizare politică şi o hotărîre de luptă tot mai mare. Grevele agrare, ocuparea pământurilor şi izlazurilor, începuturile de răscoală din acest an — deocamdată deşi manifestări singuratice — sunt totuşi simptome sigure ale revoluţionării spiritelor la ţară. In acelaş timp nemulţumirile minorităţilor naţionale, în cea mai mare parte ţărani şi muncitori, care gem sub o îndoită asuprire, s'au ascuţit până la manifestări... revoluţionare.

II

6. In clipa în care problemele crizei economice interne şi ale presiunei din partea capitalului Antantei devin acute, se înăspreşte astfel şi *criza politică*, care poate deveni fatală regimului actual. Oligarhia pricepe prea bine că politica ei de violenţă de până acum a dat faliment şi răspunde la începuturile de mişcări de massă cu înăsprirea stării de asediu. Dar oligarhia ştie că *baza socială pe care ea se mai sprijină a devenit foarte îngustă şi insuficientă*, şi anume:

redusă numai la un pumn de magnaţi ai finanţei, de mari industriaşi şi de mari proprietari de pământ...

9. Paralel cu prefacerea României într'o colonie a Antantei va merge şi înăsprirea exploatării şi asupririi clasei muncitoare. Aceasta va fi cu atât mai necesar pentru burghezie, cu cât situaţia generală în Balcani, mişcările revoluţionare din Macedonia şi Bulgaria şi, în sfârşit, vecinătatea Uniunii Republicilor Sovietice fac cu putinţă ca problemele sociale ale ţării să fie desfăşurate, sub influenţa evenimentelor externe, în toată mărimea lor uriaşă.

De aici rolul unui jandarm al Balcanilor ce-i revine României reacţionare...

III

Partidul proletariatului, Partidul Comunist, trebue să conducă lupta zilnică a masselor muncitoreşti împotriva lipsei de lucru şi înăspririi exploatării în fabrică, împotriva coborîrii salariului real şi prelungirii zilei de lucru, împotriva introducerii muncii cu acordul şi împotriva lipsei de locuinţe şi scumpetei generale, şi, îndeobşte, să ia parte activă şi fără rezervă la lupta pentru revendicările imediate ale muncitorimii. Partidul trebue să-şi construiască organizaţii de partid la ţară şi să le facă să participe la lupta ţărănimii împotriva marii proprietăţi, cametei, a sarcinii birurilor. El trebue să ia parte la toate conflictele ce iau naştere pe temeiul reformei agrare, să sprijine şi să conducă lupta zilnică a ţăranilor pentru pământ, inventar suficient ş.a.m.d.

Lupta minorităţilor asuprite împotriva desnaţionalizării, împotriva asupririi economice, politice şi culturale, pentru eliberarea deplină, trebue sprijinită. In legătură cu aceste lupte zilnice, Partidul Comunist trebue să ducă şi să conducă lupta hotărîtă împotriva asupririi politice a masselor muncitoreşti şi ţărăneşti şi a organizaţiilor lor. Toate aceste lupte P. C. trebue *să le coordoneze, să le lege cu ma-*

rea luptă revoluționară pentru doborîrea burgheziei reacționare fasciste și cucerirea puterii de către massele muncitorești-țărănești...

11. Guvernul muncitoresc-țărănesc este astfel singura ieșire din situația de astăzi, singura putință a masselor muncitorești și țărănești de a se elibera de asuprire și a se salva dela pieire și mizerie.

12. Problema luării puterii și lozinca guvernului muncitoresc-țărănesc devin așa dar cheia de boltă a atitudinii partidului.

De aci necesitatea ca Partidul Comunist din România *să devină organizația de fier a proletariatului,* să se transforme ca spirit și organizație într'un partid bolșevic, să găsească legătura intimă de nedesfăcut cu massele muncitorești și țărănești și să știe să lanseze lozinci potrivite pentru a face cu putință lupta comună a muncitorilor, țăranilor și masselor naționale asuprite, să știe să lărgească și să înalțe aceste lozinci în scopul ducerii luptei la victorie...

3. REZOLUȚIA ASUPRA CHESTIUNII SINDICALE

...Sarcina cea mai de seamă a noului C.C. constă *în întărirea continuă a influenței partidului în sindicate, într'o politică comunistă sistematică și organizată și în continuarea energică a politicii frontului unic.* Lupta pentru refacerea unității mișcării sindicale române este sarcina de căpetenie a C.C., a întregului partid, a tuturor comuniștilor din sindicate.

2. *Tendința spargerii și despărțirii unor fracțiuni izolate sau sindicate întregi din uniunile social-democrate este vătămătoare pentru politica refacerii unității muncitorimii organizate în sindicate,* căci ea predă massele muncitoare în mâinile reformiștilor și paralizează sau slăbește capacitatea de acțiune a clasei muncitoare. Noul C.C. trebue să combată această tendință și *să organizeze opoziția înăuntrul uniunilor și sindicatelor reformiste.*

3. Comuniștii trebue să folosească politicește luptele economice ale sindicatelor în așa fel încât aceste lupte să devină punctul de plecare a unor lupte noi și a lărgirii organizațiilor, să le ajute și nu să le împiedice sau îngreuneze mersul înainte.

4. Datoria comuniștilor este să strângă și să organizeze pe muncitori în sindicate și să pășească în primele rânduri ale luptei lor pentru revendicările imediate. Nu trebue însă să neglijeze de a lumina pe muncitori că aceste lupte pot avea numai atunci succes când sunt duse în acelaș timp împotriva dominației capitaliste, *când sunt adică în acelaș timp lupte politice* și pun în valoare interesele economice și politice ale muncitorimii. Orice luptă economică trebue să fie pornită pentru a scoate în evidență (în vedere) înțelesul și însemnătatea ei politică. Cu ajutorul acestor lupte trebue luminate și lămurite parolele guvernului muncitoresc-țărănesc și ale dictaturii proletariatului...

4. REZOLUȚIA ASUPRA CHESTIUNII ȚARANEȘTI

...4. Membrii partidului trebue să activeze în toate cooperativele de consum și de producție; ei trebue să apere acolo interesele țăranilor săraci împotriva conducătorilor care vin din rândurile țăranilor bogați (chiaburi) și ale burgheziei, ajutându-i pe țăranii săraci să ia în mâinile lor conducerea cooperativelor, trebue să-i apere împotriva tuturor cămătarilor, speculanților și fabricanților, care exploatează țărănimea fie la vânzarea bucatelor, fie la cumpărarea de fabricate trebuincioase agriculturii. Pentru a înlătura pe speculanții mijlocitori și pentru a întări contactul (legătura) dintre muncitori și țărani, trebuesc stabilite legături între cooperativele muncitorești și cele țărănești.

5. Membrii partidului trebue să facă parte din toate organizațiile culturale, educative, sportive și altele în care

sunt organizaţi ţăranii şi să tindă (să caute) fără încetare să îndrepte activitatea acestor organizaţii spre folosul ţărănimii sărace şi pentru eliberarea ei de sub orice înrâurire burgheză...

11. Partidul trebue, cu ajutorul celulelor sale şi cu ajutorul simpatizanţilor săi din organizaţiile politice, economice şi culturale ţărăneşti, să creeze (să întemeieze) în toate satele organe compuse din ţărani săraci pentru apărarea cerinţelor zilnice ale ţăranilor săraci şi să le sprijine ca să se unească în cadrul naţional (pentru toată ţara laolaltă). Prin aceste organe partidul va sta în contact neîncetat cu massele largi ale ţăranilor săraci şi va putea astfel să coordoneze (să potrivească laolaltă) cu izbândă cerinţele ţăranilor şi conflictele izbucnite la ţară, într'o luptă comună a muncitorilor şi ţăranilor...

16. Membrii partidului trebue să ia iniţiativa agitatorică şi organizatorică pentru ajutorarea de către sate a victimelor luptei revoluţionare (a luptătorilor întemniţaţi sau condamnaţi, a familiilor lor etc.).

17. Congresul subliniază marea însemnătate pe care o are chestiunea agrară pentru România şi însemnătatea şi mai mare pe care o are ea pentru revoluţionarea, organizarea şi conducerea în luptă a masselor largi ţărăneşti şi pentru izbânda revoluţiei...

5. REZOLUŢIA ASUPRA CHESTIUNII NAŢIONALE IN ROMÂNIA

România capitalistă, prin rezultatele războiului imperialist mondial, prin „unirea tuturor Românilor" şi-a supus însemnate părţi din naţiuni desvoltate politiceşte, economiceşte şi culturaliceşte şi în felul acesta din *stat naţional* a devenit *stat de naţionalităţi*. Constituirea României Mari, datorită tratatelor de pace dela Versailles, Trianon şi Neuilly, a fost însă în acelaş timp cumpărată cu preţul renunţării din partea clicii stăpânitoare şi la ultimul rest de independenţă naţională a ţării.

România a devenit unul din vasalii cei mai supuşi ai imperialismului vest-european, în Europa centrală şi în Balcani. Cu toate „garanţiile" pe care diferitele tratate de pace le asigură naţionalităţilor din România Mare, acestea sunt totuşi asuprite fără milă de către oligarhia banchero-ciocoiască. Toate încercările disperate făcute de naţionalităţile ţării pentru îmbunătăţirea stării lor economice, politice şi culturale au fost până acum zădărnicite prin trădările propriilor lor burghezii şi prin teroarea fără frâu, politică şi militară, a claselor stăpânitoare ale României.

Marea burghezie din România, care a predat cu totul şi fără scrupule „ţara unită şi din punct de vedere naţional desrobită" capitalului Antantei, jefueşte în acelaş timp massele naţionalităţilor de drepturile lor cele mai elementare şi de orice putinţă de a se desvolta mai departe economiceşte, politiceşte şi culturaliceşte. Dintre naţionalităţile României numai Germanii şi Ungurii au partide politice proprii, care însă — datorită faptului că conducerea acestora se află în mâinile magnaţilor şi capitaliştilor — nu sunt în stare să lupte pentru adevăratele interese ale acestor naţionalităţi.

Asuprirea sângeroasă economică şi politică a naţionalităţilor explică îndeajuns dece massele largi ale acestora luptă atât de aprig împotriva imperialismului român şi pentru eliberarea lor de sub jugul acestuia. Muncitorimea şi ţărănimea *Basarabiei*, care a trăit prima perioadă a revoluţiei ruse desrobitoare şi acum geme sub cizma dictaturii militare româneşti, îşi manifestă în fiecare zi năzuinţa naţional-revoluţionară de a se uni cu Uniunea Republicelor Sovietice Socialiste, pentru a-şi chezăşui astfel desvoltarea mai departe şi ocrotirea intereselor sale de viaţă.

La fel suferă şi massele muncitoreşti şi ţărăneşti ungare, săseşti, şvabe din *Transilvania şi Banat*, populaţia muncitoare germană şi ucraineană din *Bucovina* şi massele bulgare din *Dobrogea*. Politica burgheziei româneşti le răpeşte putinţa de trai, le împinge să emigreze, le aruncă

într'o mizerie îndoită și le aruncă înapoi economicește, politicește și culturalicește...

Date fiind aceste mișcări... ale naționalităților din țară, Partidul Comunist din România are următoarele sarcini :

1. Să înfiereze prin propaganda și agitația sa de zi cu zi caracterul antinațional al burgheziei domnitoare românești și să combată toate tratatele imperialiste de pace ; să demaște rolul trădător al magnaților unguri, al fabricanților germani, al moșierilor ruși și bulgari și cârdășia lor cu oligarhia română, ca și prefăcătoria și incapacitatea social-democrației de a rezolva problema naționalităților ; să agite muncitorimea tuturor naționalităților împotriva șovinismului propriei lor burghezii ; să ducă o luptă necruțătoare împotriva antisemitismului, care nu este decât o încercare de a abate atenția masselor muncitoare dela deslegarea problemei sociale, subliniind însă limpede totdeauna că Partidul Comunist combate capitalul evreesc și își pune ca sarcină să adune massele muncitoare evreești în rândurile unite ale proletariatului revoluționar, să lumineze fără încetare massele muncitoare române și asupra faptului că lupta naționalităților împotriva puterii burgheziei române întărește lupta de desrobire a proletariatului român și că este în interesul vital al biruinței revoluției și al atingerei adevăratei neatârnări a României ca sforțările naționalităților asuprite să fie sprijinite pe baza principiului dreptului de autodeterminare a națiunilor până la deslipirea complectă de statul existent.

2. Să ia atitudine, în numele tuturor asupriților și exploatatilor, împotriva tuturor asupririlor naționale și împotriva principiului națiunii și limbii dominante.

Să se ridice pentru complecta egalitate în drepturi a naționalităților și să combată cu energie îngrădirile economice, politice și culturale (românizare forțată prin colonizare, școala, biserica ș.a.m.d.) care se fac în dauna naționalităților.

Să apere toate cerințele naționalităților privitoare la libera lor participare la administrarea statului și în cea locală, la întrebuințarea nestingherită a limbii lor naționale în școli și în toate domeniile vieții de stat, ca și acele privitoare la libertatea presei, culturii și religiei...

6. REZOLUȚIA ASUPRA ORGANIZARII

I

Organizarea partidului trebue să fie adaptată (potrivită) scopului și activității sale. La politica reformistă a Partidului Social-Democrat, care caută să exercite cu buletinul de vot înrâurire asupra statului burghez, atenția de căpetenie era îndreptată, firește, complect asupra organizării alegătorilor. Deaceea organizația a fost clădită pe circumscripții electorale și după domiciliul membrilor.

Asemenea structură organizatorică trecu dela social-democrație și asupra Partidului Comunist. Aceasta însă nu este numai în contrazicere cu scopul final al P.C., ci și cu sarcinile lui nemijlocite. Scopul final al partidului nostru este doborîrea dominației burgheze, cucerirea puterii de către clasa muncitoare, înfăptuirea comunismului. Sarcinile nemijlocite sunt : cucerirea majorității clasei muncitoare prin participarea activă la lupta zilnică a masselor muncitoare și conducerea acestei lupte. Aceasta poate fi realizată numai printr'o legătură strânsă a organizației noastre de partid cu massele muncitorești în fabrici (celula de întreprindere).

II

Date fiind împrejurările in care lucrează P.C. din România, întreaga organizație a partidului trebue construită ilegal. Inainte de toate este necesară construirea unui puternic aparat ilegal al partidului...

...Partidul va exploata toate posibilitățile legale pentru a întări contactul cu massele muncitoare și a le organiza.

Pornind dela aceste considerații, Congresul al III-lea al P.C. din România hotărăște:

1. Temelia organizației de partid o constitue celulele clădite pe fabrici.

Toți comuniștii care lucrează într'o fabrică anumită trebue să aparțină celulei de fabrică a acelei fabrici.

(In fabricile unde lucrează unul până la doi membri de partid, aceștia sunt încorporați celulei de fabrică apropiate, care trebue să-și întindă munca asupra tuturor fabricilor din apropiere în care lipsesc celule.)

2. Comuniștii care nu lucrează în fabrici, uzine, ateliere, moșii etc. (menajere, oameni de serviciu, servitori, argați, portari etc), constitue celule după străzi (după domicilii).

Toții membrii celulelor de fabrică care locuesc în alte cartiere ale orașului trebue să fie înscriși în comitetul de raion al cartierului în care locuesc. Comitetul de raion îi trimite pentru folosire în celulele de stradă. Membrii celulelor altor raioane care sunt trimiși de comitetul de raion într'o celulă de stradă nu au în aceasta vot deliberativ în chestiuni asupra cărora ei au votat în celula de fabrică (chestiuni principiale de partid, chestiuni privitoare la comitetul de raion, alegeri de delegați de partid etc.).

3. Cei lipsiți de lucru rămân membri ai celulei fabricii în care ei au lucrat mai înainte. In cazul lipsei de lucru îndelungate, ei pot fi desprinși, cu aprobarea comitetului de raion, dela această celulă și mutați în raionul domiciliului lor pentru a fi alipiți la o altă celulă.

4. In centrele industriale mici, în orașele mici și la sate, unde muncitorii locuesc lângă fabricile sau moșiile pe care muncesc, vor fi făcute după posibilități celule omogene împrejurul fabricii sau moșiei.

5. O celulă de fabrică, precum și o celulă de stradă, își alege un birou din trei, cel mult cinci membri. Alegerea se

face în adunarea generală a celulei. Biroul celulei își împarte munca între membrii săi. Ținând seamă de mărimea celulei, biroul stabilește tovarăși pentru munca de administrație, pentru răspândirea literaturii partidului și pentru conducerea propagandei, pentru munca sindicală, pentru conducerea muncii fracțiunii din consiliul de fabrică, pentru conlucrare în celula tineretului, pentru conducerea muncii printre femei ș.a.m.d.

Membrii partidului care sunt membri de celulă de fabrică plătesc acolo cotizațiile; membrii partidului care sunt membri de celulă de stradă plătesc cotizațiile la aceste celule.

6. La orașe se constitue raioane, care reunesc celulele de fabrică și de stradă. Aceste raioane sunt întrunite în organizația orașului (secțiunea locală). In orașe mici și sate celulele sunt întrunite într'o grupă locală. Secțiunile și grupele locale țin regulat, potrivit posibilităților locale și după trebuință, adunări ale tuturor membrilor celulelor de fabrică și de stradă din cuprinsul lor.

7. In capul unui raion sau unei grupe locale stă un comitet de 3 până la 5 membri, care este ales de adunarea generală a membrilor din acel raion sau acea grupă sau de adunarea delegaților, după împrejurările locale (de exemplu în ilegalitate). Secretarul biroului de raion și al grupei locale este confirmat de conducerea regională. In capul regiunii stă comitetul regional, care este ales de conferința regională.

8. La adunările generale ale raionului sau ale grupei locale și la conferințele regionale, celulele trebue să fie reprezentate proporțional după numărul membrilor lor, dar așa fel ca majoritatea să aparțină reprezentanților celulelor de fabrică. Modul de reprezentare pentru fiecare celulă trebue să fie stabilit de către conducerea regională.

In organizațiile unde este imposibilă o reprezentare mare la conferințele regionale din pricina ilegalității, se admite ca alegerea delegaților să aibă loc nu de-a-dreptul

în celule, ci în adunări de delegaţi ai raioanelor sau grupelor locale.

9. Comitetele secţiunilor (în oraşele mari) sunt alese la conferinţele oraşelor, compuse din delegaţi ai tuturor raioanelor, aleşi la adunările de raion proporţional cu numărul membrilor raionului dat.

10. Pentru întărirea influenţei celulelor de fabrică în comitetul de raion şi în cel regional, trebue ca mai mult de jumătate din membrii acestora să aparţină celulelor de fabrică. Comitetele secţiunilor trebue să cuprindă un număr de lucrători din fabrică.

11. In condiţii ilegale organele de partid au dreptul, în cazuri excepţionale (la arestarea comitetului regional etc.), de a numi membri noi, cu observaţia că la cea dintâi posibilitate să fie convocată o adunare de delegaţi sau o conferinţă care să aprobe comitetul numit sau să aleagă un altul. Membrii comitetului care scapă de arestare au dreptul să coopteze noi membri în comitet până la convocarea conferinţei, în cazul când organele superioare de partid sunt de acord şi aprobă aceasta. Numărul membrilor comitetului regional în ilegalitate trebue să fie cât mai mic.

III

Sarcinile celulelor de fabrică

Centrul de greutate al muncii politico-organizatorice a partidului trebue să fie mutat în celulele de fabrică.

Conducând lupta masselor muncitoare pentru nevoile lor zilnice, celula trebue să conducă massele muncitoare la luptă pentru înfăptuirea dictaturii proletare. Deaceea celula trebue să discute la timp orice chestiune politică sau economică ce preocupă massele muncitoare, să-şi stabilească precis punctul de vedere şi să analizeze orice conflict care ia naştere în fabrică. Celula trebue să arate muncitorilor

drumul la deslegarea revoluţionară a chestiunilor şi să ia, ca cea mai conştientă şi mai activă parte a clasei muncitoare, conducerea luptei în mâinile sale...

19

1924

JOS ROBIA ECONOMICĂ, POLITICĂ ŞI NAŢIONALĂ![1]

Trăiască lupta unită a muncitorilor, ţăranilor şi popoarelor subjugate din România!

Partidul Comunist din România către toţi muncitorii, ţăranii şi micii slujbaşi şi către naţionalităţile subjugate din România!

Muncitori şi ţărani!
Tovarăşi şi tovarăşe!

Războiul în care oligarhia banchero-ciocoiască a vârît ţara în 1916 nu a costat numai viaţa unui milion şi jumătate de ţărani şi muncitori români din graniţele României de astăzi, ci a nimicit şi avuţii de zeci de miliarde lei. Pe de altă parte, pentru ducerea războiului nimicitor, oligarhia banchero-ciocoiască a luat dela bancherii din ţările imperialiste (Franţa, Anglia, Statele Unite) împrumuturi de zeci de miliarde franci, încărcându-le însă pe umerii poporului. După război, stăpânirea capitaliştilor şi ciocoilor nu a încetat să prade ţara, să înglodeze statul până peste cap în datorii noi şi să stoarcă poporul muncitor dela sate şi oraşe până în măduva oaselor. Aşa se face că, deşi România

[1] Manifest editat în 1924.

e o țară mănoasă, totuși datorită politicii de jaf, exploatare și asuprire, dusă de oligarhia banchero-ciocoiască, *gospodăria națională este astăzi ruinată, țara adusă pe marginea prăpastiei, iar poporul muncitor, sub apăsarea unei crâncene crize, dat pradă mizeriei și pieirii...*

...Oligarhia banchero-ciocoiască vede că stăpânirea ei de clasă devine tot mai șubredă... Deaceea ea aleargă disperată la singurul mijloc ce i-a mai rămas: *ea înăsprește asuprirea și teroarea.* Starea de asediu e înăsprită pentru ca să se poată *ilegaliza și gâtui* Partidul Comunist, singurul partid de care oligarhia se teme ca de moarte. Orice libertate muncitorească este suprimată; sindicatele închise sau prigonite; conducătorii arestați și bătuți; muncitorii condamnați de consilii de război chiar când încearcă să întemeieze, după lege, o pașnică cooperativă. Țăranii sunt rupți prin jandarmi de orice legătură cu muncitorimea dela oraș, pentrucă oligarhia știe că numai muncitorimea dela oraș i-ar putea duce pe țărani la izbândă în lupta împotriva ciocoilor și pentru pământ. Naționalitățile din teritoriile cucerite prin război sunt înnăbușite, batjocorite, înlăturate cu totul dela împroprietărire și dela viața politică și jefuite până și de cele din urmă libertăți culturale, ca să nu se poată cultiva în limba lor și să rămână astfel în întuneric, vite supuse ale oligarhiei.

Dar răbdarea poporului stors, asuprit, batjocorit are o margină. El a început să se miște. Așa se face că, începând din primăvară, au avut loc la sate *începuturi de răscoală;* în multe părți ale țării țăranii au ocupat de-a-dreptul și cu forța izlazurile, pământurile, sau și-au însușit recoltele. Însă dovada cea mai răsunătoare că voința de luptă a poporului crește și că sfârșitul oligarhiei se apropie este *marea răscoală populară din Basarabia.*

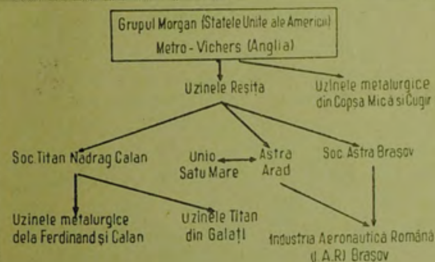
Acolo populația din două județe s'a ridicat cu arma în mână, și după ce a alungat stăpânirea oligarhică, a introdus *Republica Moldovenească și domnia sfaturilor de muncitori și țărani.*

Jos robia economică, politică și națională!

Trăiască lupta unită a muncitorilor, țăranilor și popoarelor subjugate din România!

Partidul Comunist din România către toți muncitorii, țăranii și micii slujbași și către naționalitățile subjugate din România!

Muncitori și Țărani! Tovarăși și Tovarășe!

Intreprinderi românești aservite trusturilor imperialiste americane și engleze.
Manifest ilegal editat de Partidul Comunist din România împotriva jafului imperialiștilor americani și englezi.

Timp de 12 zile poporul înarmat a ținut sus cu eroism steagul revoluției.

Dar această măreață încercare a rămas singuratică, muncitorii și țăranii din restul țării nu i-au putut veni în ajutor. Deocamdată ea n'a izbutit. Pe cât de mărinimos a fost poporul înarmat, care în biruința sa a crutat viața omenească, *pe atât de sângeroasă a fost represiunea oligarhiei*, care mai ține și acum cu o sălbăticie de nedescris. *Mii de țărani, muncitori, țărance, studenți și intelectuali au fost și mai sunt împușcați, sate întregi, ca la 1907, au fost rase cu tunul de pe fața pământului, împreună cu bătrânii, femeile și copiii surprinși prin case.*

In fața acestei eroice încercări revoluționare și a acestei sângeroase represiuni, gazetele și partidele așa zis „democratice" și-au dat arama pe față.

Chiar și așa zisele partide „țărănesc" și „socialist" s'au pus fățiș de partea oligarhiei, îndreptățind sub masca „unității naționale" jugul banchero-ciocoiesc asupra poporului basarabean, și s'au ridicat împotriva răscoalei populare, pe care au vrut s'o zugrăvească ca fiind urzită de o ceată de „bandiți". Iar acuma aceste partide acopăr cu tăcerea lor complice sălbatica represiune. Ba trădarea democraților și țărăniștilor merge până acolo încât sprijină înarmările și laudă manevrele militare, cu toate că *oligarhia pregătește prin aceste înarmări și manevre două crime: pe de o parte ea pregătește războiul împotriva Uniunii Sovietice, din care face parte și Republica Moldovenească de peste Nistru, pentru a o gâtui pe aceasta; iar pe de altă parte pregătește intervenția armată în Bulgaria în cazul revoluției populare gata să izbucnească și acolo*, la fel cu intervenția din Ungaria Sovietică în 1919.

Muncitori și țărani de orice limbă!

Dela partidele democratice și dela cel țărănist sau „socialist" nu se poate așa dar aștepta lupta mântuitoare împotriva domniei banchero-ciocoiești și pentru intronarea

domniei poporului muncitor. Singura deosebire între partidele oligarhice și cele democratice este următoarea: partidele oligarhice vor cu teroarea și cu tunul *să înnăbușe* mișcarea de dezrobire a muncitorilor, țăranilor și naționalităților asuprite, pe când partidul țărănesc, de pildă, vrea printr'o „eră democratică" să *dezarmeze* această mișcare. Oligarhii Brătianu, Averescu, Iorga spun regelui și burgheziei: „Ca să rămână statul în mâna bancherilor și ciocoilor și pentru a împiedica venirea poporului la cârma țării, noi înnăbușim prin violență orice străduință de desrobire". Democrații Maniu, Lupu, Ilie Moscovici spun: „Vreți să scăpați de amenințarea poporului, atunci lăsați-ne pe noi să conducem țara cu regimul «democratic», pentru ca să încântăm și să adormim pe muncitori și țărani și astfel să-i îndepărtăm dela gândul nimicirii din rădăcină a puterii bancherilor și ciocoilor".

Partidele oligarhice gâtuie poporul, partidele democratice îl trădează.

Numai Partidul Comunist este singura nădejde, căci numai el este dușmanul de moarte al bancherilor, fabricanților, ciocoilor și speculanților — și deaceea aceștia îl prigonesc; numai el este dușmanul hotărît al *partidelor „democratice", lașe, lipsite de curaj și de voință de luptă...* Numai el, urmat de tot ce-i muncitor și exploatat la sate și orașe și de tot ce-i asuprit din punct de vedere național în provinciile anexate, *luptă cu hotărîre și este deaceea chezășia sigură a izbândei.*

Partidul Comunist și-a ținut de curând al 3-lea Congres al său (din pricina teroarei a trebuit să-l țină pe ascuns) și a ieșit de acolo cu *lumini și puteri noi pentru conducerea luptei poporului muncitor...*

Muncitori și muncitoare! Alungați așa dar orice amăgire și nădejde deșartă! Burghezia vă închide orice drum legal. Trădătorii țărăniști și social-democrații ajută burghezia. Luptă hotărîtă pe viață și pe moarte! — iată porunca vremii. Alt drum nu vă este deschis.

Deaceea ***sus inimile*** exploatați și asupriți de orice limbă!

Organizați-vă! pentrucă numai organizați puteți fi o putere.

Muncitori! intrați în massă în sindicate, sprijiniți munca de partid a comuniștilor și ajutați pe luptătorii căzuți în mâinile burgheziei!

Țărani! întăriți cooperativele și întemeiați comitete de apărare și societăți culturale-sociale, sau faceți în cele în ființă grupări de opoziție ale țăranilor săraci!

Slujbași! ridicați-vă cu demnitate și hotărîre și înlăturați din conducerea mișcării voastre pe agenții burgheziei, care o paralizează și trădează!

Asupriți de altă limbă! întemeiați și întăriți în asociațiile naționale politice și culturale opozițiile populare!

Strângeți-vă cu toții, voi și organizațiile voastre sindicale, cooperatiste, culturale și naționale, în jurul Partidului Comunist și luptați:

Pentru legalitatea Partidului Comunist și pentru libertățile publice!

Pentru libertățile sindicale și de grevă și pentru consiliile muncitorești!

Pentru ajutorarea neîntârziată de către stat a muncitorilor fără lucru și a țăranilor loviți de recolta proastă!

Pentru 7.000 lei minimum de salar slujbașilor statului!

Pentru trecerea pământului întreg, cu tot inventarul, fără plată în mâna țăranilor care muncesc, fără deosebire de limbă![1]

Pentru egalizarea complectă politică și culturală a naționalităților și împotriva colonizărilor silite!

Pentru dreptul ca naționalitățile să hotărască singure de forma și apartenența lor de stat!

Pentru pedepsirea neîntârziată a tuturor nedreptăților,

---

[1] Lozinca a fost în întregime just formulată abia la Congresul al V-lea al P.C.R.

abuzurilor și crimelor săvârșite în Basarabia și în restul țării, dela jandarm până la ministru !

Impotriva pregătirilor de războì cu Uniunea Republicilor Sovietice sau de intervenție în Bulgaria !

Pentru Guvernul muncitoresc-țărănesc !

Trăiască lupta de desrobire a muncitorilor, țăranilor și naționalităților asuprite din România !

Trăiască Partidul Comunist !

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

Dă-l mai departe! Citește-l sau lipește-l în fabrică, atelier, unde se adună muncitorii sau țăranii !

20

1924

TOVARĂȘI MUNCITORI ȘI MUNCITOARE ! TOVARĂȘI ȚĂRANI ȘI ȚĂRANCE ! [1]

Toată țara geme sub apăsarea unei terori nemaipomenite. Organizațiile muncitorești legale au fost dizolvate, Partidul Comunist — singurul apărător și conducător al muncitorimii din România — a fost împins în ilegalitate. Cel mai mic protest din partea clasei muncitoare, cea mai mică încercare a muncitorilor de a se împotrivi ofensivei stăpânilor — se pedepsește ca „crimă contra siguranței statului". Țărănimea — înșelată în nădejdea ei de a primi pământul făgăduit, care ajunge în folosința chiaburilor din sate și a funcționarilor regești — e lăsată pe de-a'ntregul la bunul plac al jandarmeriei și perceptorilor. Naționalitățile minoritare din România — unguri, ruși, ucraineni, nemți, bulgari și așa mai departe, în număr de 70 din 100 în ținuturile alipite — sunt despuiați de orice drepturi. Ei sunt prigoniți și stâlciți în bătăi pe motiv că nu știu românește, li se închid școlile naționale și gazetele și li se „românizează" administrația locală.

[1] Manifest editat în 1924.

Burghezia română nu este în stare să scape de criza ce a urmat războiului mondial. Ea aruncă toată povara acestei crize pe umerii muncitorilor și țăranilor. *Numai prin înăsprirea exploatării clasei muncitoare, numai prin dublarea și întreirea birurilor asupra țărănimii... gândește burghezia că va putea să-și păstreze situația.* In scopul acesta burghezia din România și-a înjghebat unelte nemaipomenite: jandarmeria sătească, poliția secretă politică (Siguranța) și armata, — și toată sarcina cheltuelilor trebuitoare pentru întreținerea lor, burghezia a aruncat-o pe umerii celor ce trudesc. Și, totuși, muncitorii orașelor, țăranii, naționalitățile subjugate nu vor primi de bună voie robia !

In momentul celei mai mari reacțiuni și terori, țăranii basarabeni, care au suferit și mai mult de pe urma proastei recolte din anul acesta, s'au răsculat, înarmați cu coase, topoare și arme, împotriva stăpânirii oligarhiei române. *Răsculații au proclamat în Tatar-Bunar, în Nicolaevca, Galiești, Neruseni și Popușoi Republica Socialistă Sovietică și au făcut apel la toată muncitorimea din țară să-i sprijine în lupta începută.* Atunci burghezia română a pus în mișcare împotriva celor 4.000 de răsculați toată mașina de stat care îi stă la îndemână. Sub ațâțarea presei burgheze vândute, soldații — îmbătați și înșelați de ofițeri —, împreună cu jandarmii-călăi, au înnecat în sânge satele răsculate. Mai mult de 600 de oameni au fost împușcați, alte sute stâlciți în bătăi, torturați și aruncați în temnițe. Locuitorii satelor răsculate sunt de peste 2 luni pradă bunului plac al călăilor sângeroși.

Tovarăşi muncitori şi ţărani !

*Aceste sute şi mii de ţărani revoluţionari **n'au putut să** învingă, pentrucă ţăranii ceilalţi, **a căror stare nu era mai** bună ca a celor din Tatar-Bunar, **n'au înţeles cauza sfântă** a unirii poporului muncitor, **pentrucă muncitorii, lipsiţi de** organizaţie, n'au putut să **sprijine la timp pe răsculaţi şi** pentrucă ţăranii îmbrăcaţi **în haine soldăţeşti au fost orbiţi** şi înşelaţi de burghezie !*

Partidul Comunist din România, trecând peste teroare, prigoane, întemniţările şi execuţiile la care sunt supuşi membrii lui... e singurul partid care tot timpul a chemat şi chiamă pe toţi truditii şi subjugaţii din România — muncitori, ţărani şi naţionalităţile asuprite — să formeze un front unic frăţesc, unit, pentru lupta împotriva oligarhiei româneşti, duşmanul lor comun.

Tovarăşi! Sângele ţăranilor răsculaţi n'a curs degeaba! El închiagă strâns unirea frăţească a muncitorilor şi a ţăranilor, el arată naţiunilor subjugate din provinciile anexate unicul drum care duce drept la izbândă : *unirea tuturor truditilor şi asupriţilor din România în jurul Partidului Comunist.*

Ţăranii căzuţi în luptele din Tatar-Bunar, Galieşti, Nicolaevca şi celelalte localităţi sunt eroii şi mucenicii noştri !

Moartea lor nu ne insuflă descurajare şi desnădejde, ci hotărîre şi voinţă de fier în luptă pentru înfăptuirea năzuinţelor lor !

Muncitori şi ţărani !

Unirea şi organizarea tuturor muncitorilor şi ţăranilor sub conducerea Partidului Comunist — iată la ce vă chiamă cei căzuţi !

Naţionalităţi subjugate din ţinuturile ocupate !

Faceţi front unit cu toţi truditii şi asupriţii împotriva duşmanului comun! Eliberarea voastră e cu putinţă numai împreună cu eliberarea muncitorilor din România! Partidul Comunist din România vă sprijină în lupta voastră pentru deplina eliberare naţională !

Jos călăii burghezi !

Jos asuprirea bandei boiereşti-cămătăreşti !

Trăiască unirea muncitorilor, ţăranilor şi a naţionalităţilor asuprite !...

PARTIDUL COMUNIST DIN ROMANIA

21

1926

> Fără teorie revoluţionară nu poate să existe nici mişcare revoluţionară.
> (**Lenin:** „Ce-i de făcut?")

CUVÂNT INAINTE[1]

Editarea unui organ teoretic al Partidului Comunist din România corespunde unei nevoi de multă vreme adânc resimţită. Partidul nostru, reuşind după Congresul al III-lea (Septembrie 1924) să-şi aşeze fundamentul organizatoric, să iasă din „cârpăceala" organizatorică din trecut, poate şi trebue să dea o mai mare atenţie cultivării teoriei marxist-leniniste.

[1] „Lupta de clasă", organ al Partidului Comunist din România (Secţiune a Internaţionalei Comuniste), anul 1926, serie nouă, nr. 1, Iunie.

„Socialismul, de când a devenit o ştiinţă, cere să fie tratat ca şi o ştiinţă". Desvoltarea mai departe a partidului nostru este strâns legată de o cultivare mai serioasă a teoriei decât am putut s'o facem până acum. Nu trebue să uităm ceeace ne-a învăţat dascălul nostru Engels: „Indiferenţa faţă de orice teorie este una din principalele pricini pentru care mişcarea muncitoare engleză progresează aşa de încet, cu toată organizaţia minunată de acolo a muncitorimei din diferitele bresle"...

Astăzi observăm printre muncitorii înaintaţi un interes viu pentru teoria comunismului. *Războiul* şi *revoluţia rusă* au grăbit în chip uriaş procesul de diferenţiere a diferitelor straturi sociale şi au înăsprit extraordinar lupta de clasă. Din sânul proletariatului român a ieşit un partid care-şi propune conştient pregătirea clasei sale pentru cucerirea puterii politice. Eliberată de iluzia unei victorii uşoare şi grabnice, avantgarda proletariatului, în căutarea unei călăuze în lupta sa grea de zi cu zi, se îndreaptă spre izvorul învăţăturii luptei proletare, *marxismul leninist.* Teoria marxistă încetează de a fi o îndeletnicire de ocazie a câtorva intelectuali răzleţi ; cuprinzând massele, ea devine o forţă materială care schimbă lumea capitalistă...

Pentru ca această luptă înspre afară, împotriva duşmanilor noştri ideologici, să aibă succes, se presupune însă înainte de toate o luptă lăuntrică *împotriva tuturor rămăşiţelor de ideologie străină din sânul partidului nostru însuşi,* o luptă dârză împotriva tuturor devierilor dela linia adevărată bolşevică, luptă atât împotriva *oportunismului lipsit de principii,* al cărui suport îl formează ideologia şi elementele moştenite dela aşa zisa veche mişcare, cât şi împotriva manifestărilor de *doctrinarism sectar de ultra-stângă,* care ne-a rămas moştenire dela „intransigenţa" ce a domnit în mişcarea noastră o oarecare vreme îndată după sfârşitul războiului...

Combătând pe duşmanii ideologici din afara Partidului Comunist şi deviaţiile dela linia justă bolşevică dinăuntrul lui, revista noastră va căuta să devină diriguitorul ideologic al proletariatului din România, a cărui misiune istorică este desăvârşirea revoluţiei burgheze şi înfăptuirea revoluţiei socialiste în această ţară. In acest scop *„Lupta de clasă"* va populariza teoria marxismului şi a leninismului, va ajuta la studierea şi cunoaşterea realităţii dela noi în procesul ei de desvoltare, la priceperea sarcinilor partidului în fiecare moment şi la formarea lozincilor corespunzătoare acestor sarcini ; va familiariza proletariatul român cu experienţa partidelor-surori din celelalte ţări, experienţă din care el să tragă folos în luptele sale ; va studia şi arăta legăturile dintre mişcările muncitoreşti, ţărăneşti şi ale naţionalităţilor asuprite dela noi... va căuta să lumineze şi să îndrumeze nu numai lupta ideologică, ci şi cea economică şi politică a masselor, ajutând astfel P.C. a deveni conducătorul real şi efectiv al masselor muncitoare în toate domeniile vieţii şi în lupta lor cea mare pentru desrobirea din lanţurile capitalismului.

Pentru ca P. C. să devină însă conducătorul masselor muncitoare în lupta lor de desrobire, trebue să se desrobească el însuşi de orice resturi de ideologie străină marxismului leninist, trebue să devină omogen şi unitar în ideologia şi organizaţia sa — un bloc turnat dintr'o bucată. *„Lupta de clasă"* va servi clarificării lăuntrice a Partidului Comunist, care trebue să pună capăt toleranţei largi în chestiuni de principiu, lăsată moştenire de trecut. Lozinca noastră este :

Bolşevizarea Partidului Comunist din România.

22

1928

REZOLUŢII VOTATE LA CONGRESUL AL IV-lea AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA (OCTOMBRIE 1928) [1]

I. REZOLUŢIA ASUPRA SITUAŢIEI POLITICE

1. Congresul al IV-lea al Partidului Comunist din România recunoaşte că situaţia grea prin care trece acum România confirmă în principiu justeţea analizei date în rezoluţia Comisiei Române din Comitetul Executiv al Internaţionalei Comuniste (I.C.C.I.) în 1926.

2. Criza economică a României postbelice s'a adâncit şi s'a ascuţit în ultimii ani. Hegemonia oligarhiei bancaro-financiare din vechiul regat s'a întărit în tendinţele sale monopolizatoare şi a atins o stabilizare relativă pe calea ruinării sistematice a ţării şi prin jefuirea masselor largi muncitoare (mărirea jugului impozitelor, scumpete ş.a.m.d.).

Politica de jaf a îndoitului jug naţional-economic practicat de partidul liberal a dus la secătuirea întregii ţări, sărăcirea generală a muncitorilor, lipsa de lucru la oraşe, sărăcie, epidemii şi emigrarea ţăranilor în massă, mai ales din provinciile alipite.

Rapacitatea guvernului liberal, politica lui vamală, sistemul lui de impozite şi organizarea creditului asigură îmbogăţirea nemaipomenită a băncilor şi duc la surparea economiei naţionale a întregii ţări şi ruinarea directă a provinciilor nou alipite.

3. Gospodăria rurală, care e baza economiei naţionale a României, trece printr'o criză grea — consecinţă directă

[1] Broşură editată de P.C.R. în 1928.

a realizării reformei agrare burgheze, care a întărit dictatura liberală şi a contribuit la robirea păturilor sărace şi mijlocii ale ţărănimii, care s'au pomenit în ghiarele băncilor şi cămătarilor...

6. ...Sărăcia şi foamea în provincii întregi, mişcarea insurecţională a celor asupriţi, grevele, scăderea pieţei interne în urma scăderii puterii de cumpărare a populaţiei, falimentele în massă, scăderea recoltei, desorganizarea transportului, şomajul ameninţător, tensiunea extremă a finanţelor — provocată de pregătirea de război în folosul imperialiştilor apuseni — mărturisesc apropierea catastrofei totale a întregului sistem al aparatului de stat creat de burghezimea română conducătoare...

7. In faţa rezistenţei opuse de massele muncitoare din România sunt mobilizate toate mijloacele de asuprire şi exploatare de care dispune aparatul de stat al oligarhiei financiare. Concomitent cu întărirea jefuirii muncitorilor şi ţărănimii revoluţionare, burghezimea şi-a mobilizat ordonanţele social-democrate, căutând să ţină în mână mişcarea muncitorească.

Social-democraţii s'au contopit definitiv cu burghezia.

Ei îşi desfăşoară activitatea urmând indicaţiile directe ale Siguranţei. Social-democraţii ajută la arestarea muncitorilor revoluţionari şi luptătorilor activi ai revoluţiei.

Ei se folosesc de sprijinul jandarmilor şi agenţilor Siguranţei pentru a desbina unitatea mişcării muncitoreşti.

Ei alungă proletarii cinstiţi dela adunările sindicatelor, pentru ca sub scutul poliţiei să treacă hotărîrile sindicatelor trădătoare cu o majoritate de voturi formală a muncitorilor mai puţin conştienţi. In toate chestiunile social-democraţia română face politica burgheziei guvernante şi ia o parte activă la defăimarea Uniunii Sovietice...

10. ...Tactica frontului unic trebue aplicată de jos în lupta directă pentru interesele vitale, urgente ale masselor muncitoare şi ţărăneşti (greve pentru cerinţi economice şi

politice, lupta împotriva teroarei, împotriva pericolului de război etc.)...

18. Congresul constată că pericolul războiului devine o chestiune tot mai actuală. In planurile Angliei, România trebue să joace un rol însemnat în pregătirea atacului contra U.R.S.S. Burghezia, împinsă de Anglia și Franța, se pregătește cu înfrigurare pentru acest război. Contrazicerile dintre statele create după război în Balcani și la Dunăre se adâncesc. Popoarele din Balcani și dela Dunăre, îndeosebi din România, trăiesc sub amenințarea directă a viitorului război. Burghezia românească ațâță șovinismul în massele muncitoare din România. Burghezia română duce o agitație turbată împotriva Uniunii Sovietice, prin presa zilnică, în școală, în biserică și cearcă să creeze o opinie publică favorabilă tendințelor sale războinice.

Problema cea mai însemnată și de neamânat a Partidului Comunist din România este lupta împotriva pericolului de război și împotriva atacării U.R.S.S. Partidul e dator să mobilizeze massele largi de muncitori și țărani împotriva gândurilor sângeroase ale imperialismului, care aduce robirea și ruinarea celor ce muncesc. Partidul trebue să lupte împotriva războiului cu toate mijloacele legale și ilegale de care dispune...

II. REZOLUȚIA IN CHESTIUNEA LUPTEI IMPOTRIVA PERICOLULUI DE RĂZBOI

1. Partidul Comunist din România trebue să caute prin munca de agitație și propagandă să elibereze massele largi ale populației muncitoare românești din prizonieratul iluziilor naționale și să demaște în fața lor adevăratele scopuri ale statelor imperialiste. Imperialiștii au creat la Versailles o „Românie Mare“ cu opt milioane de locuitori neromâni, pentru a o aduce într'o stare de complectă vasalitate față de ei. Imperialiștii se folosesc de antagonismul ascuțit în urma războiului și a tratatului dela

Versailles dintre România și vecinii săi, pentru a ține burghezia românească sub amenințarea năvălirii din partea Ungariei, Bulgariei etc., supunând-o astfel influenței lor, mărind înarmările, care în orice moment pot fi folosite pentru atacul împotriva U.R.S.S. Guvernul român poartă sarcina grea a militarismului, care întrece cu mult puterile economice ale țării. Partidul Comunist din România are în fața sa problema de a mobiliza massele largi de muncitori și țărani aparținând atât națiunii dominante, cât și naționalităților asuprite pentru lupta revoluționară împotriva pericolului de război. România va trebui să joace un rol excepțional de important în viitorul război al imperialiștilor constituiți în front unic contra patriei proletariatului mondial, contra U.R.S.S. Acest război poate izbucni în fiecare zi. Partidul Comunist din România trebue să arate cu exemple concrete (împrumuturile externe, vizita ofițerilor statelor imperialiste în România, crearea bazei aeriene și maritime contra U.R.S.S., călătoria lui Pilsudski în România, activitatea înfrigurată a burgheziei îndreptată spre crearea industriei de război în România și alte țări balcanice etc.) masselor muncitoare din România că pericolul războiului a devenit iminent. Trebue arătat masselor muncitoare că războiul contra U.R.S.S. e războiul contra muncitorilor și țăranilor și contra popoarelor subjugate din toată lumea. Libertatea adevărată a tuturor națiunilor, inclusiv cea română, poate fi realizată numai atunci când massele muncitoare românești se vor uni cu massele muncitoare de alte naționalități din România pentru a lupta împotriva burgheziei dominante românești și vor înlătura puterea ei și dependența țării noastre față de imperialismul străin, când vor lega lupta pentru adevărata independență națională a tuturor naționalităților din România cu lupta proletariatului revoluționar, când își vor lega interesele lor cu interesele revoluției mondiale și cu apărarea U.R.S.S.

Partidul trebue să ducă această luptă contra pericolului de război chiar acum, până la război, și nu ca ceva

limitat de o anumită perioadă de timp, ci ca o campanie neîntreruptă, zilnică, legată cu lupta zilnică a masselor muncitoreşti-ţărăneşti.

2. Partidul va lupta cu succes contra războiului numai atunci când se va întări organizatoriceşte şi se vor stabili legături strânse cu massele muncitoreşti-ţărăneşti. Intărirea ideologică şi organizatorică a Partidului Comunist din România în rândurile ţărănimii sunt de cea mai mare însemnătate pentru lupta cu succes împotriva pericolului de război.

Propaganda sistematică contra războiului, popularizarea largă a lozincilor înfrăţirii pe front şi transformarea războiului imperialist în război civil trebue începute imediat. Această muncă propagandistică trebue dusă în massele largi muncitoreşti şi ţărăneşti, în fabrici, în sindicate, în sate şi în armată.

3. In contra monstruoasei campanii de calomniere cu ajutorul căreia burghezia pregăteşte războiul împotriva statului proletar, partidul trebue să răspândească sistematic adevărul despre U.R.S.S. Trebue iarăşi şi iarăşi arătat în special cum a fost rezolvată chestiunea ţărănească în U.R.S.S., cum a fost expropriată fără plată marea proprietate, cum au primit ţaranii pământul, liber de orice sarcini şi cu inventar.

Chestiunea naţională în U.R.S.S. e soluţionată în sensul adevăratei autodeterminări a naţionalităţilor. Formarea Republicii Autonome Sovietice Socialiste Moldoveneşti poate servi ca exemplu.

4. Muncitorii şi ţăranii din lumea întreagă vor primi războiul împotriva U.R.S.S. ca pe un război împotriva propriei lor clase, împotriva patriei lor proletare, ei vor ajuta victoria U.R.S.S. şi vor transforma războiul imperialist în război civil. Pe front, proletarii, în haine de soldat, vor trece de partea fraţilor lor din Armata Roşie şi împreună cu ei vor duce lupta contra duşmanului comun — capitalismul...

Muncitorii şi ţăranii din România, independent de naţionalitate, trebue să ia poziţie pentru înfrângerea în război; ei trebue să contribue activ la victoria U.R.S.S.

5. In caz de război între România şi alt stat capitalist (Ungaria, Bulgaria, Iugoslavia), burghezia va încerca să ascundă adevăratele cauze care au provocat războiul, invocând motive naţionale şi încercând să atragă massele muncitoare în nebunia şovinistă, pentru îndeplinirea gândurilor sale de jaf. Partidul trebue să demaşte cu toată energia falsitatea acestor manevre ale burgheziei. Muncitorii şi ţăranii din România trebue să vadă în soldaţii unguri, bulgari etc., care au pornit împotriva lor sub biciul siluirii, nu duşmani, ci fraţi. Infrăţirea soldaţilor pe front cu soldaţii „duşmani", împreună cu poziţia defetistă, trebue să devină începutul răscoalei împotriva burgheziei proprii, începutul transformării războiului imperialist în război civil.

6. Partidul Comunist din România trebue să apere lozinca leninistă „dreptul de autodeterminare naţională până la deslipire" cu o hotărîre mult mai mare ca până acum. Această lozincă, aplicată în condiţiile concrete ale diferitelor provincii, nu desparte, ci din contră leagă massele muncitoreşti ale tuturor naţionalităţilor din România. Această lozincă obligă a lupta pentru eliberarea social-economică, pentru adevărata soluţionare a chestiunii naţionale în România, în Balcani şi în Europa Centrală şi uneşte toate naţionalităţile pentru lupta comună serioasă contra războiului.

7. Tendinţele paşnice ale masselor largi ţărăneşti trebue îndeosebi utilizate în lupta contra războiului. Dispoziţia pasiv-pacifistă a ţăranilor trebue transformată în luptă activă revoluţionară contra războiului printr'o muncă intensă.

Trebue arătat masselor largi ale ţărănimii muncitoare din România că fiecare succes al militarismului român înăspreşte şi mai mult situaţia insuportabilă a populaţiei săteşti.

8. Social-democraţii şi naţional-ţărăniştii joacă un rol însemnat în pregătirea ideologică şi organizatorică a răz-

boiului. Social-democrații îndeplinesc rolul secției de agitație a burgheziei în mijlocul clasei muncitoare.

Conducătorii partidului național-țărănesc se pun în mod trădător la dispoziția Angliei imperialiste, susținând că în urma „popularității" lor ei sunt mai în măsură decât liberalii să fie purtătorii dictaturii burgheze în țară și conducătorii războiului contra U.R.S.S. Social-democrații, împreună cu conducerea național-țărănistă, înșeală poporul cu fraze pacifiste. Partidul trebue să rupă masca conducătorilor social-democrați și național-țărăniști și să demaște politica lor criminală...

III. REZOLUȚIA IN CHESTIUNEA SINDICALA

...Sindicatele unitare au fost organizate ca un răspuns dat reformiștilor, care pentru a-și înlesni colaborarea cu burghezia au spart mișcarea sindicală și au exclus din sindicate nu numai pe comuniști, ci și pe toți muncitorii care cereau să se treacă la lupta de clasă revoluționară și care se luptau cu trădarea social-democrației, devenită acum un scut al burgheziei.

Scopul fundamental al sindicatelor unitare este organizarea și conducerea luptei de clasă a masselor muncitoare și unificarea mișcării sindicale prin crearea frontului unic revoluționar al masselor muncitorești contra ofensivei capitaliștilor și pentru răsturnarea regimului capitaliștilor...

IV. REZOLUȚIA IN CHESTIUNEA ȚARANEASCA

1. ...Chestiunea agrară țărănească în provinciile nou alipite e strâns legată cu chestiunea națională. Burghezia românească duce în provinciile alipite o politică de colonizare și românizare, populând pământurile libere și foste boierești cu coloniști din vechiul regat, de preferință cu elemente chiabure și cu funcționărimea română, lăsând massele locale de țărani săraci de alte naționalități fără pământ (Ruși, Bulgari, Nemți, Moldoveni, Unguri etc.). Această politică de colonizare s'a manifestat în unele locuri prin deposedarea țăranilor minoritari (Dobrogea, Transilvania, Banat).

Pentru aceasta, rezolvarea chestiunii agrare țărănești în țara noastră e strâns legată cu aplicarea liniei juste a partidului în domeniul chestiunii naționale. Mișcarea țărănească în provinciile ocupate capătă caracterul unei lupte de eliberare națională. Punerea clară a chestiunii țărănești și o energică activitate practică este condiția cea mai necesară pentru succesele ulterioare ale Partidului Comunist din România...

8. ...O însemnătate extrem de mare în lupta pentru ruperea țărănimii revoluționare din partidul național-țărănist are activitatea Blocului muncitoresc-țărănesc.

Trebue căutat ca masse țărănești cât mai largi să se grupeze în jurul Blocului și lozincilor sale. Pentru aceasta e nevoie ca în cel mai apropiat timp să fie înviorată activitatea Blocului, care cu o linie justă din partea partidului este fără îndoială un mijloc puternic de stabilire a unei strânse alianțe între țărani și proletariat...

V. REZOLUȚIA IN CHESTIUNEA NAȚIONALA

1. România actuală, grație măcelului imperialist din anii 1914—1919, în urma tratatelor dela Versailles, Trianon și Neuilly și-a mărit populația... In urma acestor tratate a și fost creată *România Mare,* ale cărei granițe nu corespund unei atracții etnografice sau economice dintre diferitele provincii, și aceasta e natural fiindcă burghezia imperialistă a Angliei și Franței n'a fost condusă la crearea României actuale, cât și la crearea altor state postbelice, de interesele economice și naționale ale masselor muncitoare, ci de considerațiile de a face din România un jandarm

supus pentru lupta cu primul stat proletar, U.R.S.S., şi cu viitoarea revoluţie proletară din Balcani.

2. Având în vedere compoziţia naţională complicată a României postbelice, Partidul Comunist din România e obligat a studia riguros particularităţile mişcării naţionale din fiecare provincie. E nevoie să se explice muncitorilor şi ţăranilor de diferite naţionalităţi că succesul eliberării lor social-economice şi naţionale depinde de lupta comună a proletariatului şi ţărănimii din România atât împotriva burgheziei româneşti, cât şi împotriva burgheziei sale naţionale, pentru răsturnarea regimului burghezo-capitalist. Partidul Comunist din România scoate în chestiunea naţională următoarea lozincă fundamentală: „autodeterminarea tuturor naţionalităţilor până la despărţire".

Potrivit diferitelor condiţii din provinciile ocupate, la această lozincă fundamentală trebue adăugate cerinţele locale speciale.

3. Massele muncitoare din Basarabia, care au făcut împreună cu proletariatul rus Marea Revoluţie din Octombrie, în urma căreia au trecut în mâinile muncitorilor şi ţăranilor fabricile şi pământul şi a fost cucerită desrobirea naţională a Basarabiei, au căzut acum 10 ani sub jugul boierului şi capitalistului român. Din primele zile ale ocupaţiei, muncitorii şi ţăranii basarabeni, fără deosebire de naţionalitate, au dus o luptă eroică pentru eliberarea lor. Lupta lor s'a transformat în marile răscoale (Hotin, Tighina, Tatar-Bunar etc.) care s'au desfăşurat sub lozinca puterii sovietice.

Burghezia română, în dorinţa de a justifica răpirea Basarabiei, se căzneşte să demonstreze că Moldovenii care constitue majoritatea relativă a populaţiei Basarabiei sunt Români, pe când populaţia moldovenească se consideră şi este în realitate o naţionalitate independentă, cu o cultură proprie, şi se luptă împreună cu alte naţionalităţi din Basarabia contra asupritorului său naţional şi de clasă — burghezia română. Această luptă a masselor muncitoare din Basarabia se manifestă în tendinţa de a se uni cu R.A.S.S.M. Partidul nostru e obligat să sprijine prin toate măsurile lupta masselor muncitoare din Basarabia pentru a se uni cu R.A.S.S.M. (Moldova Sovietică).

4. Problema Partidului Comunist din România în Bucovina constă în a demasca cu energie pe social-democraţii ucraineni, care în unire cu burghezia lor naţională, cât şi cu social-democraţii şi burghezia altor naţionalităţi din Bucovina, duc o campanie turbată de ponegrire contra Ucrainei Sovietice, pe când massele ucrainene muncitoare din Bucovina, împreună cu massele muncitoare din Ucraina Apuseană, au tendinţa de a se uni cu Ucraina Sovietică.

Tendinţa de unire a masselor muncitoare din Bucovina cu Ucraina Sovietică trebue susţinută prin toate măsurile în agitaţia şi munca de toate zilele.

5. Problema partidului în Dobrogea constă în a explica masselor muncitoare bulgăreşti că agitaţia burgheziei bulgare din Dobrogea, condusă în legătură cu burghezia conaţională din Bulgaria, pentru alipirea Dobrogei la Bulgaria e bazată pe dorinţa de a obţine dreptul de asuprire a masselor muncitoare din această provincie. Trebue arătat masselor muncitoare bulgare şi altor naţionalităţi... că eliberarea lor naţională e posibilă numai în urma răsturnării regimului capitalist şi întronării puterii muncitorilor şi ţăranilor.

6. Burghezia ungară din Transilvania, acoperindu-se sub steagul luptei naţionale cu burghezia română, caută de fapt să obţină dela guvernul român dreptul de a exploata singură pe muncitorii şi ţăranii unguri din Ardeal. Aghiotantul lor activ în această afacere este social-democraţia ungurească, care creează iluzia că drumul eliberării naţionale este campania întreprinsă de agentul imperialismului englez, lordul *Rothermere*. Această campanie exprimă dorinţa burgheziei de a slăbi mişcarea naţional-revoluţionară de eliberare a masselor muncitoare ungureşti din Ardeal. Pentru aceasta Partidul Comunist din România trebue

să demaşte energic această înşelăciune în faţa masselor muncitoare ungureşti, să le arate că burghezia face toate acestea din frică în faţa mişcării revoluţionare desfăşurate de massele muncitoare.

Partidul Comunist trebue să explice neîncetat masselor largi muncitoare de Unguri şi tuturor naţionalităţilor din Ardeal şi Banat (Saşi, Nemţi, Sloveni etc.) că ei vor cuceri eliberarea naţională numai pe calea luptei înarmate pentru guvernul muncitoresc-ţărănesc.

7. Partidul Comunist trebue să lămurească în agitaţia sa muncitorilor şi ţăranilor tuturor naţionalităţilor din România actuală că... lupta comună a tuturor masselor muncitoare... le va aduce desrobirea naţională şi social-economică complectă.

VI. REZOLUŢIA IN CHESTIUNEA UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

1. Odată cu înăsprirea luptei de clasă şi apropierea pericolului de război, se înăspreşte şi lupta dintre burghezie şi proletariat pentru tineret. Burghezia îşi mobilizează toate forţele pentru ca să cucerească tineretul muncitor, creează pentru acest scop o serie de organizaţii ale tineretului cu caracter politic şi *neutru*, persecută în modul cel mai sălbatic mişcarea revoluţionară a tineretului şi-şi intensifică munca ideologică (presa, şcoala, biserica) de cucerire a tineretului.

Exploatarea din partea antreprenorilor loveşte mai mult ca orice tineretul muncitoresc. Munca istovitoare peste puterile lor, salariul extrem de scăzut, injuriile şi maltratările, lipsa oricăror drepturi politice, în special lipsa dreptului de organizare în sindicate, caracterizează situaţia tineretului muncitoresc...

4. In legătură cu viitorul război şi cu rolul mare pe care îl va juca România în războiul contra Uniunii Sovietice, activitatea U.T.C. printre soldaţi, recruţi şi demobilizaţi are o însemnătate colosală. Acest sector de muncă trebue să fie cel mai însemnat în toată activitatea U.T.C. din România. Impreună cu partidul şi sub conducerea unei comisii special însărcinată cu organizarea activităţii în armată, U.T.C. trebue să ducă o intensă activitate organizatorică şi politică în acest domeniu (programul cerinţelor parţiale, agitaţia împotriva războiului şi împotriva militarismului, foi şi ziare speciale pentru soldaţi).

5. Intensificându-şi activitatea ilegală, U.T.C. trebue să utilizeze diferite forme şi posibilităţi de muncă legală, căutând să cucerească conducerea în toate organizaţiile legale ale tineretului muncitoresc şi ţărănesc cu caracter politic-cultural şi sportive şi să le dea acestor organizaţii un caracter revoluţionar. Activitatea legală a Uniunii Tineretului Comunist trebue să fie condusă după următoarele linii:

a) Trebue create pe lângă toate sindicatele secţii ale tineretului, care urmează a fi organizate pe baza activului sindical al tineretului în întreprinderi. Aceste secţii trebue create pe baza hotărîrilor ultimului congres al Internaţionalei Sindicale (Profintern) şi ale Plenarei a VIII-a a Comitetului Executiv al Internaţionalei Tineretului Comunist (I.C.C.I.M.).

b) Activitatea în cluburile şi organizaţiile sportive, munca activă a U.T.C. în toate organizaţiile sportive cu caracter muncitoresc şi pregătirea în vederea centralizării mişcării sportive muncitoreşti şi crearea uniunii sportive muncitoreşti independente, de clasă.

c) Munca în diferite organizaţii cu caracter cultural şi distractiv, universităţi populare, cercuri dramatice, activitatea culturală a sindicatelor.

d) Editarea unei gazete legale speciale şi a unor broşuri legale.

e) Uniunea trebue să ducă o activitate vie în rândurile tineretului studenţesc care provine din păturile muncitoare, atrăgându-l în organizaţiile de clasă revoluţionare...

Uniunea Tineretului Comunist trebue să demaşte activitatea diferitelor organizaţii fasciste şi burgheze şi să educe tineretul muncitoresc în spiritul luptei contra ideologiei social-democrate.

6. Crearea nucleelor la sate, munca intensă printre tinerii muncitori agricoli, cucerirea elementelor sărace şi mic-ţărăneşti din rândurile tineretului sătesc (case de sfaturi, bibliotecă) de partea sa este una din problemele esenţiale ale Uniunii Tineretului Comunist.

Pe baza demascării caracterului trădător al partidului naţional-ţărănesc, uniunea trebue să acţioneze împotriva înrădăcinării uniunilor naţional-ţărăniste, care până în prezent sunt compuse din elemente studenţeşti dela sate, printre care tineret ţărănesc...

7. ...Partidul Comunist trebue să sprijine pe orice cale munca U.T.C., înfiinţând organizaţii uteciste şi nuclee acolo unde există organizaţii de partid şi lipsesc cele de tineret.

Raporturile dintre partid şi U.T.C. trebue să se bazeze pe următoarele principii:

a) Politiceşte, U.T.C. trebue să fie sub conducerea Partidului Comunist. Ultimul trebue să conducă sistematic activitatea politică a Uniunii Tineretului Comunist.

b) Organizatoriceşte, U.T.C. este autonomă, totuşi structura sa organizatorică trebue să se asemene cu structura partidului, dela nuclee până la Comitetul Central.

c) Ţinând seamă că U.T.C. este rezervorul unde se formează şi se desvoltă viitorii membri ai Partidului Comunist — luptătorii revoluţionari —, partidul trebue să acorde cea mai serioasă atenţie bolşevizării, centralizării şi desvoltării rapide a U.T.C., sprijinind-o în munca de organizare, de ridicare a nivelului politic şi ideologic al membrilor U.T.C.

d) Pentru asigurarea unităţii de vederi şi acţiune între partid şi U.T.C., trebue să se ajungă ca în toate organizaţiile U.T.C. să fie reprezentanţi ai partidului, şi invers, dela nuclee până la Comitetul Central.

VII. REZOLUŢIA IN CHESTIUNEA AJUTORULUI ROŞU INTERNAŢIONAL — M.O.P.R.

1. **Criza economică şi politică a lumii capitaliste** după războiul mondial imperialist s'a manifestat în România sub forma celei mai acute lupte revoluţionare a masselor muncitoare dela oraşe şi sate şi a minorităţilor naţionale contra dictaturii de jaf şi teroare a burgheziei româneşti. Pentru a înnăbuşi lupta revoluţionară a masselor muncitoare contra asupririi şi exploatării, oligarhia financiară bancară, clica dominantă a burgheziei româneşti, a întronat dictatura teroarei albe, care se înăspreşte din zi în zi. Momentele fundamentale ale acestei terori sunt împuşcarea a 103 muncitori din Piaţa Teatrului Naţional din Bucureşti în 1918, asasinatele în massă în Dobrogea şi Basarabia, dizolvarea organizaţiilor muncitoreşti în urma grevei generale din 1920, asasinarea... (Max Wexler, Frimu, Dr. Aroneanu, Leonte Filipescu...). In 1926, în mod laş şi mişelesc a fost asasinat Pavel Tcacenco, neînfricatul luptător pentru clasa muncitoare din România. In 1924 a fost scos în afară de lege Partidul Comunist, avangarda revoluţionară a clasei muncitoare, şi Uniunea Tineretului Socialist. Anul trecut a început ofensiva contra sindicatelor unitare, arestându-se muncitorii în massă, închizând şi confiscând căminele muncitoreşti, urmărindu-se dizolvarea sindicatelor. Tribunalele militare înscenează zeci şi sute de procese, fabricate de Siguranţă prin schingiuiri şi torturi medievale, şi umple temniţele şi puşcăriile burgheziei româneşti cu sute de muncitori şi ţărani. Legiferând teroarea albă (legea contra muncitorilor, legea pentru Dobrogea Nouă, legea siguranţei sociale Mârzescu) şi introducând starea de asediu, oligarhia a desfiinţat toate libertăţile pentru clasa muncitoare, ţărănime şi minorităţile naţionale din România.

Secţia Română a Ajutorului Roşu Internaţional (M.O.P.R.) a fost înfiinţată cu ajutorul Partidului Comunist în 1924, plecând dela necesitatea organizării luptei

tuturor exploataților și asupriților contra teroarei albe și pentru apărarea victimelor căzute în lupta revoluționară contra dictaturii sângeroase a capitalismului românesc...

2. ...Scopul Ajutorului Roșu Internațional (M.O.P.R.) este de a organiza — pe cale de educație și de desvoltare a simțului de solidaritate în massele muncitoare din orașe și sate — frontul unic al luptei revoluționare contra teroarei, de a apăra și a da ajutor politic, moral, juridic și material victimelor teroarei albe...

Pentru popularizarea și lărgirea activității Ajutorului Roșu Internațional în masse, nucleele și comitetele partidului trebue să participe sistematic la activitatea Ajutorului Roșu Internațional...

4. ...In această perioadă de luptă revoluționară a clasei muncitoare din România, Ajutorul Roșu Internațional din România trebue să-și întărească organizațiile sale ilegale, spre a putea, sub conducerea Partidului, mobiliza toate massele asuprite și exploatate din România pentru lupta împotriva noului război imperialist contra Uniunii Sovietice, Patria proletară a muncitorilor din toată lumea.

23

1929

CĂTRE MUNCITORI, MUNCITOARE, ȚĂRANI TRUDIȚI, CĂTRE SOLDAȚI ȘI CĂTRE TINERETUL MUNCITOR![1]

...Toate mișcările muncitorești din ultimele 6—7 luni arată o ridicare destul de mare a conștiinței revoluționare de clasă a proletariatului din țara noastră. Suntem la începutul ridicării valului revoluționar în România. Despre asta ne vorbesc evenimentele din Lupeni.

Partidul Comunist din România chiamă întreaga muncitorime și țărănime trudită la lupta cea mai curajoasă contra regimului dictaturii fasciste.

Tovarăși muncitori și muncitoare!

Intăriți organizațiile voastre revoluționare de clasă. Deschideți sindicatele unitare.

Formați comitete de luptă în toate fabricile și întreprinderile!

Organizați în modul cel mai rapid comitetele de ajutorare a victimelor din Lupeni!

Strângeți prin aceste comitete bani pentru Lupeni!

Organizați în toate părțile greve de protest, demonstrații și întruniri ca semn de solidarizare cu muncitorii din Lupeni!

Tovarăși soldați și muncitori!

Guvernul național-țărănist fascist trimite soldații să tragă cu arma în frații lor muncitori și țărani. Trebue să organizați înfrățirea soldaților cu muncitorii și țăranii! Faceți frontul unic al masselor muncitoare contra frontului unic al burgheziei fasciste și social-fasciștilor!

Tovarăși muncitori, tineri muncitori și țărani trudiți!

Impotriva fascismului sângeros al burgheziei fasciste și al social-fasciștilor, formați organizațiile voastre de autoapărare. In fiecare fabrică, în fiecare sat, organizați comitete muncitorești și țărănești de autoapărare pentru lupta contra bandelor fasciste, pentru apărarea organizațiilor voastre revoluționare de clasă!

[1] Manifest editat de C.C. al P.C.R. și C.C. al U.T.C. în 1929.

Partidul Comunist şi tineretul comunist vă chiamă din nou în stradă ! Din nou vă chiamă la luptă !

Strângeţi rândurile în jurul Partidului Comunist şi al tineretului comunist.

Formaţi comitete de luptă, comitete de fabrică, deschideţi sindicatele unitare şi întăriţi-le ! Ele luptă, sub conducerea Partidului Comunist, pentru revendicările voastre de fiecare zi împotriva dictaturii fasciste.

Faceţi toate sforţările pentru reînvierea activităţii Blocului muncitoresc-ţărănesc !

Intraţi în Partidul Comunist — avantgarda proletariatului revoluţionar — şi întăriţi rândurile lui !

Luptaţi pentru stingerea procesului din Timişoara şi pentru eliberarea tuturor tovarăşilor !

Jos social-fasciştii şi anexa lor ghelerteristă !

Jos guvernul fascist naţional-ţărănist, ucigaşul muncitorilor din Lupeni !

Jos războiul antisovietic !

Trăiască guvernul muncitoresc-ţărănesc !...

Trăiască organizaţiile revoluţionare de clasă ale muncitorimii — sindicatele unitare, Blocul muncitoresc-ţărănesc !

Trăiască Uniunea Tineretului Comunist !

Trăiască Partidul Comunist din România, conducătorul vostru curajos.

C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA
C.C. AL U.T.C. DIN ROMANIA

24

1929

REZOLUŢIE ASUPRA SITUAŢIEI, REZULTATULUI ALEGERILOR GENERALE ŞI SARCINILOR PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA [1]

SITUAŢIA INTERNA

...Intreaga atenţie a burgheziei şi toate sforţările ei se îndreaptă... către obţinerea acestor mijloace prin care să-şi poată menţine stăpânirea şi să pornească la un nou atac împotriva masselor muncitoare şi ţărăneşti, pentru o şi mai sălbatică exploatare a lor...

Toate partidele burgheze, inclusiv partidul social-democrat, vedeau în această „rezolvare a crizei economico-financiare“ cu preţul înrobirii masselor muncitoare şi ţărăneşti la jugul dublu al exploatării capitalului naţional şi internaţional, singura putinţă de salvare momentană a intereselor burgheziei pe baza întăririi frontului unic burghezo-social-democrat.

Partidul naţional-ţărănesc, având în coada lui partidul social-democrat, în opoziţia sa faţă de tratativele de împrumut ale partidului liberal, nu se deosebea mult de acesta în ce priveşte formele esenţiale de rezolvare a crizei economico-financiare.

Agitaţia pe care o făcea în numele masselor ţintea doar la obţinerea unor poziţii mai solide în sânul frontului unic reacţionar şi la impresionarea cercurilor financiare străine, din partea cărora partidul liberal întâmpină mari greutăţi în încheierea împrumutului.

2. Congresul al 4-lea a subliniat că starea economică

[1] „Inainte“ nr. 13 din 24 Martie 1929.

dezastruoasă, criza adâncă financiară, mizeria, nemulțumirea și mișcările masselor trudite etc. „sunt mărturia apropiatei catastrofe totale a întregului sistem al aparatului de stat al burgheziei guvernante, catastrofă care poate fi amânată numai prin sosirea de noi mijloace sub forma împrumuturilor externe; acestea din urmă vor apăsa cu o greutate și mai nesuferită pe umerii celor trudiți".

IMPRUMUTUL

3. Finanța internațională — în frunte cu capitalul anglo-francez — s'a arătat dispusă să trateze acordarea unui împrumut burgheziei românești. Strâmtoarea în care se găseau finanțele și economia țării, nevoia mare de capitaluri, ruina gospodăriei agricole, foametea în ținuturi întregi, criza adâncă a regimului din România îi asigurau plasarea capitalurilor în condițiile cele mai avantajoase și rentabile, dobânzi fabuloase, putința de a utiliza din belșug materiile prime din țară, de a exploata și a jefui massele muncitoare din România, transformând-o pe aceasta într'o semi-colonie. Mai ales statele imperialiste din Apus căpătau astfel mână liberă pentru a folosi teritoriul și massele din România în vederea planurilor lor de pregătire a războiului contra U.R.S.S. (vizitele generalului francez Le Rond, a mareșalului Pilsudski în România, tratatul secret polono-român îndreptat împotriva U.R.S.S., încheiat în timpul tratativelor de împrumut, au fost semnele clare ale activității statelor-majore imperialiste din Apus în România).

Capitalul anglo-francez — în special cel englez — n'avea destulă încredere în renunțarea partidului liberal la politica lui exclusivistă față de capitalul străin. Acesta socotea că în momentul de față partidul național-țărănesc reprezintă mai bine interesele lui în România și ar fi mai în măsură — având încă „popularitate" în masse — să liniștească massele trudite, în vederea exploatării lor și a pregătirilor de război contra U.R.S.S.

El a determinat în cea mai mare măsură căderea guvernului liberal și aducerea partidului național-țărănesc la putere.

4. Cu majoritatea absolută în Parlament, guvernul național-țărănesc a lăsat la o parte promisiunile demagogice din opoziție și a început opera „pozitivă și constructivă" de guvernare, adică opera de apăsare și îngenunchere a masselor largi muncitorești și țărănești.

Adunarea dela Alba Iulia a partidului național-țărănesc, trădarea masselor de către conducătorii lui, recunoașterea politicii externe a liberalilor și cererea de noui înarmări pentru pregătirea războiului împotriva U.R.S.S. arătau limpede lipsa de divergență cu liberalii în aceste chestiuni.

Cea dintâi manifestare, votarea noului buget, a arătat adevărata față a partidului național-țărănesc. Finanța internațională condiționase acordarea împrumutului și stabilizarea leului de existența unui buget echilibrat (cheltuelile enorme cu întreținerea uriașului aparat asupritor al statului și acelea pentru înarmările febrile să fie acoperite de sumele stoarse direct dela massele trudite), sumele împrumutate să fie utilizate pentru intensificarea exploatării din fabrici, mine, uzine etc. Astfel guvernul național-țărănesc și-a inaugurat politica lui fiscală, mărind față de bugetele guvernelor trecute impozitele — și așa istovitoare — asupra salariului muncitorimii și asupra veniturilor țărănimii sărace și mijlocii. A mărit impozitele indirecte și a creat noui impozite, care apasă însă direct asupra masselor muncitoare și țărănești prin scumpirea vieții și scăderea salariului real.

Guvernul național-țărănesc a menținut toate legile antimuncitorești, pregătind un lanț nou de legi reacționare, dintre care unele au fost votate (legea contractului de muncă, legea comercializărilor etc.). Pentru a-și putea pune în aplicare planul sălbatic de raționalizare capitalistă a muncii (limitând și interzicând dreptul la grevă, la organizare etc.), U.G.I.R.-ul, tot mai întărit și susținut de întregul

aparat de stat, concediază în voie masse tot mai mari de muncitori, mărind enorm şomajul şi micşorând salariile la nivelul de foame...

8. Imprumuturile de stabilizare, obţinute dela bancherii străini, sunt noui mijloace cu care burghezia din România caută să-şi menţină momentan stăpânirea pe spinarea masselor muncitoare, să pornească la o nouă ofensivă împotriva lor şi încearcă să păşească spre stabilizare, care nu poate fi, în împrejurările actuale, decât foarte şubredă şi provizorie...

...Guvernul naţional-ţărănesc — susţinut... de celelalte partide burgheze în frunte cu liberalii şi inclusiv partidul social-democrat — ...pregăteşte scoaterea înafara legii a sindicatelor unitare, a Blocului muncitoresc-ţărănesc şi a tuturor organizaţiunilor revoluţionare ale muncitorilor şi ţăranilor. Consiliile de război continuă cu cea mai mare furie să judece şi să condamne la zeci şi sute de ani de muncă silnică; justiţia civilă merge pe aceleaşi urme. O lege nouă împotriva comuniştilor, îndreptată direct împotriva muncitorilor organizaţi în sindicatele unitare, B.M.Ţ. şi în organizaţiunile revoluţionare ţărăneşti este gata să fie adusă în Parlament, presa revoluţionară se confiscă, întrunirile masselor sunt oprite şi demonstraţiile lor înnăbuşite în sânge de armată, jandarmi, poliţie şi Siguranţă...

Partidul nostru are sarcina de a lua partea cea mai activă în munca sindicatelor unitare prin fracţiunile sale şi prin membrii săi. El trebue să îndrumeze sindicatele unitare astfel ca să devină adevărate organizaţii de massă pentru lupta economică, cuprinzând în primul rând muncitorimea din centrele industriale ale ţării: Valea Jiului, Valea Prahovei, a Mureşului, Bucureşti, din transporturi, precum şi păturile cele mai înapoiate ale muncitorimii. Legarea sindicatelor unitare cu massele largi neorganizate din întreprinderi şi crearea unor puternice comitete de fabrică este una din sarcinile cele mai importante pentru partidul nostru. In acest sens trebue îndreptat prin fracţiunile comuniste şi Congresul apropiat al sindicatelor unitare...

24. Partidul nostru are sarcina cea mai capitală de a lega toate aceste lupte ale masselor de lupta generală pentru a împiedica războiul ce se pregăteşte împotriva U.R.S.S. de către imperialismul mondial, pregătiri la care burghezia română ia partea cea mai activă.

Pericolul oportunismului înrădăcinat în sânul partidului nostru devine cu atât mai acut cu cât condiţiile de luptă din România devin tot mai grele şi creşte tot mai mult pericolul de război împotriva U.R.S.S...

Plenumul C.C. declară că partidul nostru trebue să activeze zilnic în massele largi astfel ca în cazul izbucnirii războiului împotriva U.R.S.S. să le poată mobiliza pentru apărarea patriei proletare împotriva burgheziei româneşti.

C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

25

1930

REZOLUŢIE ASUPRA SITUAŢIEI ECONOMICE ŞI POLITICE DIN ROMÂNIA ŞI A SARCINILOR PARTIDULUI COMUNIST[1]

...Cu toate încercările ei de a stabiliza economia capitalistă din România, burghezia noastră, având în frunte guvernul fascist naţional-ţărănesc, n'a putut reuşi să dobândească ceva. Imprumutul extern primit din partea capitalului financiar mondial, împrumut destinat în cea mai mare parte pentru scopuri în legătură cu pregătirea războiului antisovietic, n'a putut nici până acum să asigure sta-

[1] Rezoluţii adoptate la conferinţa Partidului Comunist din România, în 1930.

bilizarea leului. Stabilizarea leului s'a izbit de criza financiară: bugetul nu este echilibrat, deficitul bugetar întrece pe cel de anul trecut, impozitele urcate nu se pot încasa, balanța comercială rămâne pasivă, comerțul intern stagnează, puterea de cumpărare a masselor largi este tot mai scăzută din pricina mizeriei și a scumpetei crescânde. Industria trece printr'o criză adâncă. Numărul falimentelor crește. Se desvoltă cu greutate doar industria militară și aceea care servește scopurilor militare. Industria petrolului, care acum un an și jumătate mergea spre desvoltare, e acuma în plină criză, neputând concura pe piața mondială.

Criza economiei agricole se adâncește. Recolta proastă de porumb și foametea grozavă din mai multe provincii au agravat-o; iar recolta mai bună din anul acesta nu poate schimba situația. Prețul cerealelor este în mare scădere. Grânele de calitate proastă din țară nu pot concura cerealele străine. Pe de altă parte, folosind datoriile țărănimii către stat și moșier, bancherii și cămătarii o silesc pe aceasta să vândă recolta pe un preț de nimic, neprimind adesea nici jumătate din valoarea ei...

3. Politica porților deschise pentru capitalul străin, prin care național-țărăniștii pretindeau că vor putea înviora industria, nu poate da rezultate pozitive, fiindcă capitalul financiar *anglo-francez* și din toată lumea nu este deloc interesat în desvoltarea industriei în România, înafara aceleia de război pentru intensificarea pregătirilor de atac împotriva Uniunii Sovietice. Legea comercializării, a minelor, a contractelor de muncă și raționalizarea care în România se face aproape exclusiv prin intensificarea muncii fizice a muncitorimii, mărirea orelor de muncă și scăderea salariilor contribue la scăderea nivelului de viață al clasei muncitoare și la creșterea șomajului. Așa zisa stabilizare nu a îmbunătățit situația muncitorimii, cum proclamau social-democrații, ci dimpotrivă a dus la mizerie și sărăcie și mai mare astăzi.

4. Politica guvernului național-țărănist la sate duce la crearea și susținerea păturii burgheze a țărănimii (chiaburimea) și a moșiilor mari capitaliste pe spinarea masselor largi țărănești sărace. Creditul agricol, care se organizează de guvernul fascist și la care participă și capitalul străin, e prevăzut pentru creditarea gospodăriilor chiaburești și a moșierilor, și în oarecare măsură a țăranimii mijlocii, pentru a putea organiza o pătură capitalistă la țară pentru lupta împotriva țăranilor săraci. Acest lucru guvernul îl exprimă astfel: „că trebue organizată o gospodărie puternică țărănească, care să poată da grâu de calitate bună pentru vânzare". Această menire o are și „Liga Agrară", în frunte cu Garoflid. Acelaș scop îl urmărește și Legea liberei circulații a pământurilor. Prin această lege țărănimea săracă, apăsată de birurile insuportabile, chinuită de foamete și jefuită de cămătari, va pierde din mâinile ei și puținul pământ pe care îl are. Această politică la sate duce, la rândul ei, la o diferențiere și mai rapidă în sânul țărănimii, la crearea pe de o parte a păturii chiabure și pe de altă parte la proletarizarea mai rapidă a majorității massei țărănești, trecerea ei de partea proletariatului agricol și mărirea în general a rândurilor muncitorimii dela orașe.

5. Politica burgheziei din România în frunte cu național-țărăniștii are ca scop imperativ pregătirea războiului antisovietic.

Intr'acest scop sunt îndreptate toate forțele burgheziei în colaborare cu social-fasciștii, sub conducerea capitalului anglo-francez. Acelaș scop îl urmărește introducerea fascismului, sugrumarea mișcării revoluționare a masselor largi muncitorești-țărănești și a naționalităților asuprite și organizarea dictaturii fățișe de stat. Divergențele din sânul burgheziei, lupta liberalilor, averescanilor, lupiștilor contra național-țărăniștilor, înseamnă numai o luptă de împărțire a puterii de sugrumare și jefuire a masselor largi muncitorești-țărănești...

8. ...Social-democrația declară că a venit era stabilizării capitalismului din România, și deaceea muncitorii trebue să ajute această stabilizare în scopul îmbunătățirii situației lor.

Social-democrația luptă împreună cu burghezia împotriva organizațiilor revoluționare de clasă ale muncitorimii; ei susțin și votează în parlament legile antimuncitorești și împreună cu guvernul luptă contra demonstrațiilor antirăzboinice de 1 August; ei au pregătit, alături de guvernele fasciste, evenimentele din Timișoara, ei trădează și înnăbușă grevele muncitorești, răspândesc iluzii pacifiste și iluzii în privința fascismului, și prin toate acestea ei ușurează guvernului pregătirea războiului antisovietic. Ghelerteriștii sunt și mai periculoși, fiindcă ei nu lucrează pe față, ci au la îndemână mijloace mai fine pentru a înșela massele muncitorești și a le desarma în fața burgheziei. Prin fraze revoluționare, cu înjurături contra social-democraților, ghelerteriștii (social-democrații de stânga) caută să adoarmă muncitorimea, și prin aceasta ajută pe social-democrați de a face opera lor de trădare a proletariatului. Acolo unde, însă, ei se află în conducerea vreunei mișcări muncitorești, ghelerteriștii trădează fățiș muncitorimea...

9. ...Partidul e dator să ducă lupta contra social-fascismului în mod sistematic și în fiecare zi; el trebue să lucreze pentru clarificarea masselor largi muncitorești asupra rolului social-fasciștilor și să rupă de sub influența lor massele muncitorești care îi urmează încă, dar care se îndepărtează tot mai mult de ei. Partidul trebue să clarifice în fața masselor largi muncitorești că lupta contra dictaturii fasciste, contra guvernului național-țărănist-fascist atârnă în cea mai mare măsură și este strâns legată de lupta contra social-fascismului, că deci pentru reușita luptei împotriva burgheziei fasciste trebue dusă lupta cea mai dârză și neîmpăcată contra social-fascismului de toate nuanțele...

11. Dela ultima ședință plenară a C.C. al Partidului Comunist din România și până azi se observă un proces de ridicare a mișcărilor economice ale muncitorimii, consecință firească a situației economice și politice din România. Grevele muncitorești pentru revendicări economice se înmulțesc și iau un caracter tot mai ofensiv. Muncitorimea a început să treacă dela defensivă la ofensivă contra clasei capitaliste, luptând sub lozincile Partidului Comunist. Pe de altă parte, mișcările muncitorești iau tot mai mult un caracter politic. Grevele muncitorilor forestieri din Valea Mureșului și din Bucovina, grevele din Valea Jiului, dela Astra Arad, dela Reșița, în unele fabrici și uzine din București și din alte părți dovedesc aceasta. Mai toate grevele acestea au avut în program, în afară de revendicările lor economice, puncte ca: deschiderea sindicatelor unitare, lupta contra războiului antisovietic, contra fascismului și social-fasciștilor.

Grevele dela 1 August la Chișinău, unde au participat 2.000 de muncitori, în Bucovina, Transilvania, Valea Jiului cu ocazia evenimentelor din Lupeni, la Astra, la Lemaître în București au avut un caracter pur politic. Deasemenea demonstrațiile și grevele de 1 Mai și mai ales de 1 August ne arată cu prisosință că massele largi muncitorești, în ciuda teroarei grozave și aducerii jandarmeriei și armatei, în ciuda arestărilor și împușcăturilor în massă, ies curajoase la luptă, sub conducerea partidului nostru, sub lozincile noastre.

Aceste mișcări ne dau toată posibilitatea de-a spune că nivelul politic al muncitorimii a crescut, că iluziile dispar, că muncitorimea vede tot mai mult în Partidul Comunist conducătorul ei firesc. Asistăm la începutul ridicării unui nou val revoluționar...

14. Lozinca de bază pentru partidul nostru este *strângerea și organizarea tuturor forțelor de massă muncitorești-țărănești și ale naționalităților asuprite, sub conducerea partidului nostru, pentru lupta împotriva dictaturii fasciste și a social-fascismului, care, distrugând organizațiile revoluționare și sugrumând mișcarea revoluționară a mas-*

selor largi, pregătește cu toate sforțările războiul antisovietic...

Partidul trebue să arate în modul cel mai clar masselor largi muncitorești-țărănești, în agitația și propaganda lui de fiecare zi și cu ocazia celor mai mici acțiuni zilnice ale lor, că fără lupta contra dictaturii fasciste și a social-fascismului, fără lupta pentru doborîrea dictaturii fasciste și pentru instalarea guvernului muncitoresc-țărănesc, nu poate reuși nici lupta pentru revendicările lor economice și politice imediate...

REZOLUȚIE ASUPRA SARCINILOR PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA LA ȚARA

10. In legătură cu lozinca asupra liniei noastre față de partidul național-țărănesc, fixată de Plenara din Februarie a. c. și întărită de Internaționala Comunistă... în fața noastră stă sarcina desvoltării mai departe a luptei pentru atragerea masselor largi țărănești sub influența noastră și pentru întărirea organizatorică a activității noastre printre țărani. Munca aceasta trebue să fie organizată, ca și în trecut, prin crearea comitetelor țărănești, prin convocarea conferințelor și adunărilor țărănești.

Aceste comitete țărănești sunt organizații care se formează oriunde și ori de câte ori se ivește o luptă a țărănimii pe chestiunea impozitelor, pădurilor, a tuturor conflictelor agrare etc.

Comitetul țărănesc trebue să ia inițiativa și să conducă aceste lupte pentru revendicările țărănești de fiecare zi. Din când în când, unde se ivesc lupte mai largi, trebuesc convocate și conferințe țărănești pentru mai multe sate sau chiar județe, și acolo să fie desbătute toate chestiunile și dată o linie unică pentru lupta țărănimii din acele părți. Partidul Comunist trebue să agite lozincile sale prin toate organizațiunile acestea, prin membrii lui dela sate și prin muncitorii agricoli care fac parte din ele, arătând în practică că ele luptă pentru interesele masselor largi țărănești, împotriva boerilor și capitaliștilor...

12. Până acum, partidul nostru n'a dat destulă importanță muncii în cooperativele sătești. Aceste cooperative, atât cele de consum și desfacere, cât și cele de producție, sunt în mâinile chiaburimii și sub conducerea și controlul statului.

Trebue să începem această activitate, pătrunzând în cooperative, criticând în fața masselor rolul lor potrivnic intereselor masselor largi țărănești, luptând pentru independența lor față de stat și pentru influența noastră în ele.

Trebue să se ducă în acelaș timp lupta contra camerelor agricole și băncilor populare, care, fiind organizațiuni de stat, au deasemenea ca scop apărarea intereselor țăranilor bogați și sunt îndreptate împotriva intereselor masselor largi țărănești...

REZOLUȚIE ASUPRA SARCINILOR PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA IN CHESTIUNEA SINDICALĂ

4. Importanța chestiunii sindicale pentru partidul nostru și sarcinile partidului în sindicatele unitare au devenit mai mari și mai urgente astăzi, după atacul sângeros al guvernului fascist național-țărănist împotriva organizațiilor revoluționare ale muncitorimii și țărănimii, după dizolvarea sindicatelor unitare, astăzi, când birocrații, centriștii, oportuniștii și lichidatoriștii — care în timpul Congresului din Timișoara făceau încă demagogie că stau pe linia revoluționară a profinternului — au pornit fățiș, mână în mână cu guvernul fascist național-țărănist și sub ocrotirea lui, la spargerea sindicatelor unitare în unele orașe din Transilvania. Partidul Comunist în întregime, toate organizațiile sale, precum și fiecare membru al lui, au prin urmare următoarele sarcini imediate în chestiunea sindicală:

a) Partidul Comunist prin membrii lui, atât înăuntrul cât şi în afara sindicatelor, trebue să ducă o campanie pentru popularizarea lozincilor partidului în chestiunea sindicală, împotriva tuturor iluziilor legaliste şi pentru eliminarea complectă a rămăşiţelor politicii colaboraţioniste şi intervenţioniste. Cea mai hotărîtă luptă trebue dusă împotriva lichidatoriştilor oportunişti, spărgătorii unităţii sindicale în momentul construirii aparatului dictaturii fasciste, clarificând membrilor sindicatelor unitare şi masselor largi muncitoreşti că sindicatele independente sunt instrumentele prin care social-fasciştii vor să atragă muncitorimea şi care să ajute la construirea fascismului împotriva intereselor ei de clasă.

b) Trebue să se facă cea mai serioasă educaţie pentru ridicarea elementelor muncitoreşti din fabrici, pentru pregătirea cadrelor pe linia acţiunilor de massă împotriva neutralităţii şi practicii social-democraţilor. Trebue să se ducă o luptă hotărîtă împotriva fricii de greve ilegale şi de demonstraţiile de stradă, frica mascată sub pretextul pur social-democrat că pentru acţiuni trebue să aşteptăm mişcarea masselor în totalitatea lor.

c) Lupta cea mai hotărîtă trebue dusă împotriva tendinţelor corporatiste în sindicate. Fiecare membru al Partidului Comunist şi fiecare conducător al sindicatelor unitare trebue să ştie că lupta economică cea mai mică se transformă astăzi în chip inevitabil în luptă politică şi că acţiunile muncitorimii pe unul din sectoarele ei privesc întreaga muncitorime. Trebue dusă o mai hotărîtă activitate pentru ridicarea conştiinţei de clasă a membrilor sindicalişti pentru a se da atenţie deosebită „chestiunilor mici“ din ateliere, fabrici, pentru participarea largă la toate luptele economice şi politice ale întregii clase muncitoare şi ale ţărănimii.

26

1931

CĂTRE INTREAGA MUNCITORIME DELA ORAŞE ŞI SATE. CĂTRE FEMEILE MUNCITOARE. CĂTRE TINERII MUNCITORI. CĂTRE SOLDAŢI ŞI MARINARI [1]

Tovarăşi şi tovarăşe!

...Aleşii voştri au fost aruncaţi afară din Parlamentul bancherilor, fabricanţilor şi moşierilor, în aplauzele tuturor partidelor burgheze şi ale social-fasciştilor, care capătă ca răsplată încă un mandat de deputat.

Aruncarea din Parlament a reprezentanţilor voştri este începutul unui nou val de teroare sângeroasă împotriva muncitorimii şi ţărănimii revoluţionare.

Ciocoiul cel mai cinic, călăul grevei generale din 1920, Argetoianu, a şi pregătit planul, până în cele mai mici amănunte, pentru a înneca în sânge orice opunere din partea masselor muncitoare dela oraşe şi sate.

Se pregăteşte arestarea aleşilor voştri, se pregăteşte arestarea în massă a tuturor conducătorilor voştri, se pregăteşte asasinarea lor în massă, pentru ca apoi, cu mai multă uşurinţă, să înceapă „expediţiile“ împotriva oraşelor şi satelor care s'au arătat a fi pentru Partidul Comunist, pentru lupta revoluţionară. *Aceasta înseamnă innecarea în sânge a mii de muncitori şi ţărani.*

Şi toate acestea pentruce? Pentrucă stăpânii vor să iasă din criză pe spinarea voastră, pentrucă ei pregătesc războiul împotriva Uniunii Sovietice...

In stradă! Impotriva războiului imperialist, pentru apărarea revoluţionară a Uniunii Sovietice!

[1] Manifest editat în 1931.

Jos Parlamentul fascist!
Trăiască aleşii muncitorilor şi ţăranilor!
Trăiască Partidul Comunist!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

27

1931

TEZE PENTRU 1 AUGUST

1. Agravarea adâncă a crizei economice mondiale, care în unele ţări capitaliste a creat şi creează condiţiile prealabile ale crizei revoluţionare, şi pe de altă parte desăvârşirea fundamentului economic al socialismului în Uniunea Sovietică pe baza avântului gigantic în realizarea planului de 5 ani în 4 ani, au ca rezultat imediat ascuţirea până la extrem a pericolului iminent al războiului de intervenţie contra Uniunii Sovietice. Imperialismul mondial, în plină decădere, a pus ascuţit şi în mod public chestiunea rezolvării luptei între capitalism şi socialism la ordinea zilei, prin războiul care ameninţă massele largi muncitoare din întreaga lume. Chiar şi numai faptul în sine al fiinţării Uniunii Sovietice în faţa lumii capitaliste săpate de criza mereu mai adâncă, faptul însuşi al clădirii victorioase a socialismului, a devenit un pericol pentru existenţa sistemului capitalist. Adâncirea continuă a suferinţei masselor muncitoare prin creşterea mizeriei, şomajului, oprimării fasciste, prin noi atacuri sălbatice împotriva nivelului de viaţă al masselor muncitoare în lumea capitalistă, şi, pe de altă parte, îmbunătăţirea de zi cu zi a situaţiei masselor muncitoare din Uniunea Sovietică prin ridicarea salariilor, dispariţia totală a şomajului, prin ridicarea gospodăriilor agricole colective şi sovietice, arată clar diferenţa dintre cele două sisteme mondiale. Burghezia mondială caută disperată drumul ieşirii din criză prin deslănţuirea războiului celui mai sălbatic împotriva nivelului de viaţă al masselor muncitoare din ţările capitaliste şi colonii, în acelaş timp prin pregătirea şi mai febrilă a războiului contra Uniunii Sovietice. Internaţionala a II-a şi cea sindicală dela Amsterdam sunt sprijinitorii principali ai imperialismului mondial în lupta declanşată contra nivelului de trai al masselor şi, în acelaş timp, al pregătirii febrile a intervenţiei contra Uniunii Sovietice.

2. Desfăşurarea mai departe a crizei economice mondiale înăspreşte până la extrem toate contrazicerile imperialismului mondial; ea ascute lupta înverşunată pentru cucerirea de pieţe mondiale de export a mărfurilor şi capitalurilor, pentru reîmpărţirea lumii. Puterile imperialiste duc un război economic prin dumping, tarife prohibiţioniste şi război vamal. Se înmulţesc conflictele de graniţă. Toate acestea duc inevitabil la noi războaie imperialiste. Insă ascuţirea contrazicerilor în sânul lumii imperialiste (lupta între America şi Anglia pentru hegemonia mondială, între Anglia şi Franţa, Franţa şi Italia, între statele învingătoare în frunte cu Franţa şi cele învinse în frunte cu Germania etc.) nu slăbeşte pericolul intervenţiei înarmate a imperialiştilor, ci îl înăspreşte şi mai mult. Planul Hoover, al moratoriului referitor la plata reparaţiunilor, este nu numai o încercare de a uşura criza din Statele Unite şi din întreaga lume capitalistă, sau de a salva Germania de revoluţie proletară, ci în primul rând el înseamnă concentrarea întregii lumi capitaliste în vederea deslănţuirii apropiate a războiului contrarevoluţionar de clasă, împotriva Uniunii Sovietice.

3. Procesul „Partidului Industrial" dela Moscova a demascat complect şi în mod concret organizarea războiului de intervenţie, în fruntea căreia este Franţa. Statul-major

al armatei franceze a elaborat mână'n mână cu cel englez planul intervenției pentru anul 1928, care a fost amânată pentru 1930 și chiar mai târziu, pentru 1931. El a condus acțiunea de sabotaj și spionaj desfășurată de ingineri contrarevoluționari, sub conducerea guvernului francez și cu conlucrarea strânsă a capitaliștilor ruși emigranți. România a avut un rol de frunte în planul briganzilor imperialiști. Ea trebuia să provoace un conflict la graniță ca pretext pentru deslanțuirea măcelului, și armata română urma să fie prima din trupele aruncate în acest măcel.

Demascarea planului concret al intervenției imperialiste prin procesul „Partidului Industrial", întărirea sistemului sovietic și lichidarea organizațiilor contrarevoluționare de sabotaj, creșterea valului revoluționar în țările capitaliste și colonii, conflictele izbucnite în lagărul imperialist (nereușita acordului naval franco-italian, proiectul uniunii austro-germane), toți acești factori au avut ca urmare amânarea pentru moment a intervenției. Dar puterile imperialiste fac toate sforțările să-și concentreze forțele pentru organizarea și mai rapidă a războiului antisovietic (Conferințele pentru realizarea Pan-Europei sub conducerea Franței, Conferința Balcanică dela Atena pentru crearea Uniunii Balcanice antisovietice, formarea blocului antisovietic al statelor agrare din Europa, ultima conferință a Micii Antante urmată de conferința militară dela București, tratativele dela Chequers, planul Hoover etc.). Sub conducerea Franței s'a reînnoit și s'a adâncit alianța militară între Polonia și România contra Uniunii Sovietice. Creșterea rapidă a industriei de război (mărirea enormă a producției de arme, munițiuni și alte materiale de război în Cehoslovacia, crearea fabricilor noi de arme, explozive, gaze asfixiante în Polonia și România), clădirea febrilă a liniilor strategice în țările limitrofe cu U.R.S.S., reorganizarea și întărirea flotei de război în Polonia și România, crearea noilor baze navale sub conducerea amiralității engleze, toate acestea, precum și noile legături fasciste stabilite în ultimul timp între Iugoslavia,

România, Polonia și Finlanda sub conducerea marilor puteri imperialiste, au fost organizate pentru înnăbușirea în sânge a mișcării revoluționare în plin avânt și în acelaș timp pentru organizarea și mai febrilă a intervenției armate. Puterile imperialiste, în frunte cu Statele Unite și Franța, deslănțuesc războiul economic împotriva U.R.S.S., ca introducere directă la intervenția înarmată. In acelaș timp imperialiștii deslănțuesc o cruciadă mereu mai vehementă pentru pregătirea morală a războiului antisovietic și pentru ințețirea războiului economic (campaniile Cutiepov, împotriva „prigonirii religiei", a „dumpingului sovietic", a „muncii forțate" etc.).

Războiul economic, organizarea boicotării produselor sovietice urmăresc zădărnicirea planului de 5 ani și distrugerea capacității de apărare contra atacului imperialiștilor și provocarea apropiată a ruperii relațiilor diplomatice cu Uniunea Sovietică.

4. Internaționala Socialistă și partidele social-democrate joacă un rol de frunte în pregătirea și organizarea războiului contra U.R.S.S. Procesul menșevicilor (social-democrații) din Uniunea Sovietică a arătat clar că menșevicii și „Biroul Uniunii" lor a pregătit intervenția militară în strânsă unire cu celelalte organizații contrarevoluționare din U.R.S.S. și din emigrație, lucrând sub conducerea directă a Internaționalei a II-a, și în primul rând a Partidului social-democrat german, prin mijlocirea „Biroului din străinătate" al menșevicilor. Ei au primit directive și bani dela Internaționala a II-a pentru organizarea spionajului, sabotajului și răscoalei contrarevoluționare, în vederea intervenției armate. O parte a Internaționalei a II-a (Kautsky și consorții) au dus și duc o campanie deschisă pentru cotropirea înarmată a U.R.S.S. Internaționala a II-a duce în legătură cu radicalizarea masselor o josnică manevră în vorbe contra intervenției și în acelaș timp intensifică activitatea pentru organizarea războiului contrarevoluționar mână'n mână cu statele-majore ale armatelor puterilor imperialiste,

dând directive categorice menşevicilor din Rusia ca să deslănţue acţiuni pentru intervenţia înarmată. Partidele social-fasciste au intensificat campania în jurul „dumpingului sovietic", al „muncii forţate", pentru pregătirea războiului antisovietic. Rolul social-fasciştilor de stânga este şi mai mârşav şi periculos. In aparenţă ei iau apărarea U.R.S.S. în vorbe, dar în acelaş timp duc campania cea mai murdară în jurul „mizeriei negre" a maşselor muncitoare din U.R.S.S., al „terorii" deslănţuite în contra masselor, despre „denaturarea sistemului sovietic într'un sistem al capitalismului de stat", cu scopul pregătirii terenului pentru intervenţia militară. Social-fasciştii francezi iau apărarea „pacifismului" lui Briand, care este capul organizării intervenţiei ca reprezentant al imperialismului francez, în strâns contact cu capitaliştii emigranţi ruşi... Guvernul social-fascist englez organizează demonstraţii ale flotei contra U.R.S.S. (vizita la Constanţa), pe de altă parte organizează baza navală a flotelor în Polonia şi în România. Toate partidele social-fasciste au devenit brigăzi active ale burgheziei imperialiste în pregătirea şi organizarea războiului contra U.R.S.S.

5. România joacă un rol de frunte, sub comanda directă a marilor puteri imperialiste, în pregătirea intervenţiei armate ca avantpost al capitalismului împotriva socialismului. Imperialiştii români, ca vasali ai puterilor mari imperialiste, au rolul de a provoca sub orice pretext deslănţuirea războiului contra U.R.S.S. şi de a arunca sute de mii de muncitori şi ţărani în prima linie a noului măcel contrarevoluţionar ce se pregăteşte...

Pe când sute de mii de muncitori şi ţărani sunt expuşi mizeriei celei mai negre şi morţii lente de foame, burghezia română cheltueşte noi miliarde pentru războiul antisovietic, contra patriei tuturor celor ce muncesc din întreaga lume. Inscăunarea guvernului Iorga-Argetoianu, prin trecerea la dictatura fascistă făţişă, are scopul de a înnăbuşi în sânge luptele revoluţionare mereu mai gigantice ale masselor muncitoare dela oraşe şi sate, de a suprima toate organizaţiile revoluţionare în frunte cu Partidul Comunist, de a distruge fiziceşte pe muncitorii şi ţăranii revoluţionari şi de a realiza războiul de intervenţie care ameninţă în mod direct massele muncitoare dela oraşe şi sate...

6. ...Sub egida imperialismului francez burghezia română a înnoit tratatul militar polono-român. Conferinţa Micii Antante dela Bucureşti a fost legată şi de o conferinţă militară a „Micii Antante". Cu acest prilej imperialismul român a sărbătorit centenarul militarismului român, care a fost transformat într'o manifestaţie zgomotoasă antisovietică, cu participarea reprezentanţilor statelor capitaliste ale Micii Antante şi Poloniei, a unor trupe militare şi a statelor-majore din Iugoslavia, Cehoslovacia şi Polonia în frunte cu reprezentanţii statului-major francez. Această manifestaţie militară a fost urmată de cea aviatică din Bucureşti şi cea navală din Constanţa. Reprezentanţii guvernelor fasciste din România au fost şi sunt cei mai înverşunaţi şi agresivi la toate conferinţele internaţionale îndreptate împotriva U.R.S.S. Burghezia fascistă română stă în fruntea tuturor campaniilor antisovietice, mai ales contra „dumpingului sovietic" şi a „muncii forţate" din U.R.S.S., prin care urmăreşte aţâţarea masselor muncitoare dela oraşe şi sate împotriva primului stat proletar şi este propagatorul cel mai înfocat al ducerii războiului economic contra U.R.S.S. In vederea intervenţiei imperialiste, Parlamentul fascist, al naţional-ţărăniştilor, şi cel nou, al „Uniunii Naţionale", au votat şi votează legi pentru militarizarea aparatului de stat, pentru organizarea războiului şi pentru înnăbuşirea în sânge a luptei masselor muncitoreşti, îndreptată contra dictaturii fasciste şi războiului de intervenţie. Noua lege anticomunistă a guvernului fascist, elaborată de siguranţa generală, care reînfiinţează curţile marţiale contra mişcării revoluţionare, are acelaş scop...

7. Social-democraţia română este sprijinitorul principal al burgheziei în pregătirea şi organizarea războiului antisovietic. Social-fasciştii au votat toate legile în Parlamentul

național-țărănesc pentru reorganizarea febrilă a armatei, pentru construirea liniilor strategice în Basarabia și Bucovina și pentru desvoltarea industriei războiului. Ei au dus și duc o campanie sistematică de minciuni și calomnii împotriva U.R.S.S. In timpul semnării pactului Litvinov ei au dus o campanie în presă și în Parlament împotriva „imperialismului roșu", care vrea să cucerească „Basarabia românească". Social-fasciștii aprobă toate conferințele antisovietice „agrare", și în timpul conferinței balcanice dela Atena și-au revendicat un rol de frunte pentru crearea Uniunii Balcanice antisovietice... Social-fasciștii au intensificat campania antisovietică din ultimul timp. In timpul procesului menșevicilor dela Moscova, au răspândit minciuni josnice despre „înscenarea monstruoasă" a guvernului sovietic și despre „teroarea teribilă contra muncitorilor din U.R.S.S.". Ei supralicitează chiar burghezia fascistă. In noul Parlament au făcut front unic cu toate partidele fasciste pentru alungarea deputaților masselor muncitoare din Parlament. Ca să acopere pregătirile febrile războinice, ei au reînceput campania în jurul „Basarabiei românești" și intensifică campania calomnioasă contra „dumpingului sovietic", susținând că „dumpingul sovietic" este făcut cu toate mărfurile rusești și este cauza crizei și a șomajului din țările capitaliste, și că în U.R.S.S. este un regim al „capitalismului de stat", un regim unde muncitorii și țăranii sunt exploatați în modul cel mai barbar prin „munca forțată" (discursul lui Grigorovici în Parlament, conferință, presă). Astfel social-fasciștii din România s'au transformat într'o brigadă a războiului pentru pregătirea intervenției armate contra U.R.S.S. Social-fasciștii de „stânga" (ghelerteriștii) participă la pregătirea morală a războiului contra U.R.S.S. în mod și mai periculos. Ei simulează că iau apărarea U.R.S.S. și în acelaș timp duc o campanie mincinoasă contra Partidului Comunist din U.R.S.S. și conducătorilor proletariatului rus. In acelaș timp ei intensifică lupta lor împotriva mișcării revoluționare din România. Prin fraze demagogice

pacifiste ei vor să amorțească vigilența masselor muncitoare, și prin aceasta vor să distrugă lupta revoluționară a masselor împotriva pericolului de război. Ghelerteriștii au dus o campanie murdară împotriva acțiunilor revoluționare, antirăzboinice de 1 August 1930...

10. Campania pentru 1 August 1931 trebue să fie o cotitură în munca antimilitaristă a partidului și a organizațiilor revoluționare. Pericolul războiului de intervenție amenință massele muncitoare astăzi în gradul cel mai mare. In Parlamentul fascist, primul ministru Iorga a declarat pe față că „România se prepară contra hoardelor barbare". Deci este sarcina și datoria principală a tuturor membrilor partidului ca să desfășoare o activitate agitatorică și organizatorică pentru mobilizarea masselor largi muncitoare dela orașe și sate împotriva pericolului de război și pentru apărarea U.R.S.S. într'un tempo încordat și într'o muncă de zi cu zi...

Intreaga criză, mărirea exploatării, a birurilor și impozitelor trebuesc legate cu pregătirile de război, trebue să se arate că miliardele stoarse din vlaga poporului muncitor sunt date pentru înzestrarea armatei, pentru clădirea de noi uzine de materiale de război, pentru flota aeriană și navală, pentru liniile și drumurile strategice etc. Lupta contra pericolului de război poate fi desfășurată cu succes, numai dacă vom intensifica munca noastră în întreprinderi, mai cu seamă la industria de război și transporturi, printre șomeri și țărani, pentru organizarea și desfășurarea grevelor economice, pentru revendicările imediate arzătoare; aceasta ne va ajuta și mai mult în mobilizarea masselor largi contra pericolului de război imperialist și pentru apărarea U.R.S.S...

11. Printr'o muncă încordată, sistematică și zilnică, partidul va fi în stare să mobilizeze massele largi contra pericolului de război, pentru cucerirea străzii prin demonstrații de massă. In primul rând trebue să organizăm comitetele de 1 August în întreprinderi, începând cu industria mare și transporturile, în cartiere și la sate, prin aplicarea

tacticii frontului unic de jos. Pretutindeni trebuesc organizate conferinţe şi întruniri, care să aleagă, cu participarea muncitorilor neorganizaţi, muncitorilor social-democraţi, tineretului şi femeilor muncitoare, comitetele de 1 August. Sub conducerea partidului trebuesc mobilizate toate organizaţiile revoluţionare de massă în frunte cu sindicatele unitare, iar munca lor trebue desfăşurată prin conducerea efectivă a fracţiunilor comuniste. Pregătirea, organizarea, desfăşurarea luptei zilnice nu trebue întreruptă, ci ea trebue intensificată şi mai mult, tocmai pentru mobilizarea cu succes a masselor contra pericolului de războī, organizând greve economice şi transformându-le în greve politice de massă. Campania de 1 August trebue legată cu o muncă sistematică pentru crearea comitetelor „Prietenii Uniunii Sovietice". Trebue să dăm toată atenţiunea întăririi numerice a partidului şi a organizaţiilor revoluţionare. Printr'o muncă încordată de zi cu zi în întreprinderi, printre şomeri şi ţărani trebue să atragem massele care s'au manifestat în timpul alegerilor pentru Partidul Comunist şi pentru lozincile lui revoluţionare, în partid, sindicate revoluţionare, comitetele Blocului, şomerilor, comitete ţărăneşti şi celelalte organizaţii de massă. Trebue să ne concentrăm atenţiunea asupra muncii de massă şi asupra creării organizaţiilor în primul rând în întreprinderile mari. Trebuesc create celule comuniste şi comitete de acţiune în armată, aviaţie şi flotă. Massele trebuesc mobilizate sub lozinca „Strada muncitorilor şi ţăranilor", şi pe lângă lozincile imediate şi politice trebue să popularizăm şi să răspândim lozinca „transformarea războiului imperialist în război civil" şi a războiului de intervenţie în război civil contra dictaturii fasciste şi pentru apărarea U.R.S.S...

SECRETARIATUL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

28

1931

SUSŢINEŢI „SCÂNTEIA"! [1]

Gazeta „Scânteia", organul central al Partidului Comunist, apare într'o situaţie extrem de încordată, de luptă pe moarte şi pe viaţă, dintre două clase. Guvernul... *Iorga-Argetoianu* şi-a pus ca sarcină principală înnăbuşirea în sânge a mişcării revoluţionare dela noi, pentru ca neîmpiedicaţi de nimeni să poată să înăsprească şi mai mult exploatarea şi subjugarea masselor, spre a arunca toate grozăviile crizei actuale pe spinarea masselor muncitoreşti şi ca să provoace războiul contra Uniunii Sovietice ca o ultimă încercare de ieşire din criză.

Tovarăşi! Gazeta „Scânteia" capătă în situaţia actuală o importanţă cu totul deosebită.

Partidul Comunist are sarcina colosală de a pregăti, organiza şi conduce lupta pentru ieşirea revoluţionară din criza actuală...

Fără un organ central prin care să îndrumeze, organizeze şi conduce această luptă, partidul nu este în stare să-şi îndeplinească sarcinile sale. Gazeta partidului este cu atât mai necesară, cu cât membrii partidului şi toţi muncitorii revoluţionari au nevoie să cunoască linia partidului în toate chestiunile care se pun la ordinea zilei.

Lipsa unei gazete centrale legale cât şi a publicaţiilor de partid regulate impun şi mai mult apariţia „Scânteii", pentru ca tovarăşii să-şi poată desăvârşi cunoştinţele în toate chestiunile teoretice şi practice ale mişcării revoluţionare.

Dragi tovarăşi. *Creaţi imediat comitete pentru răspândirea, citirea şi susţinerea gazetei (Priprepro).*

---

[1] Articol de fond apărut în „Scânteia", organul C. C. al P.C.R. (Secţiune a Internaţionalei Comuniste), anul I, nr. 1 din 15 August 1931.

Centralizați primirea, răspândirea și corespondența pentru „Scânteia“ prin crearea de comitete pentru „Scânteia“.

Fiecare muncitor conștient trebue să dea *doi lei pentru susținerea gazetei. Aceste sume trebue să se strângă regulat și sub cel mai mare control.* Din aceste sume nimeni nu are voie să se atingă, ci trebue înaintate imediat centrului. Se vor lua cele mai aspre măsuri împotriva celor care se vor face vinovați de neîndeplinirea acestor sarcini.

Trimiteți regulat corespondențe de partid. Niciun ban pentru gazetele burgheze. Susțineți presa revoluționară.

Trăiască „Scânteia“! Trăiască apariția regulată a „Scânteii“!

29

1931

7 NOEMBRIE — ZI DE APĂRARE A UNIUNII SOVIETICE [1]

...Muncitorii, țăranii săraci și mijlocii, naționalitățile subjugate duc în spinare tot greul crizei în care se cufundă lumea capitalistă. Cum pot ei scăpa de suferințe, cum să-și croiască o viață mai bună? Calea le-o arată frații lor din Uniunea Sovietică. Scăparea nu poate veni decât prin ridicarea tuturor oropsiților, tuturor flămânziților, tuturor exploataților din robia capitalistă pentru a alunga dela cârma statului pe bancheri, fabricanți și moșieri, cu regii și cu generalii lor. Scăparea nu poate veni decât prin luarea puterii politice de către muncitori și țărani, prin guvernul muncitoresc-țărănesc. Scăparea nu poate veni decât prin lupta laolaltă a muncitorilor și a țăranilor săraci și mijlocii, sub conducerea Partidului Comunist și organizațiilor revoluționare îndrumate de el. Trăiască *Uniunea Sovietică!* In această luptă, ca și în luptele de toate zilele ale masselor muncitoare din toată lumea, Uniunea Sovietică este sprijinul cel mai prețios. Deaceea existența ei este pentru masse chezășia desrobirii lor de sub jugul capitalist, este farul care luminează calea revoluției mondiale. Și prin acest fapt Uniunea Sovietică este dușmanul cel mai primejdios al imperialiștilor din toată lumea. Dacă aceștia împreună cu social-democrații uneltesc pe toate căile pentru distrugerea ei, sutele de milioane de robi ai capitalismului au datoria să facă scut în jurul ei pentru a o apăra de orice atingere. Și massele dovedesc pe zi ce trece mai mult că înțeleg această datorie și că sunt hotărîte a o împlini.

In al 14-lea an de viață a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, muncitorii și țăranii săraci și mijlocii, naționalitățile subjugate din România imperialistă trebue să arate că știu să păstreze cu cinste locul ce-l ocupă în frontul internațional de apărare a Uniunii Sovietice. In ziua de 7 Noembrie, ziua revoluției ruse, o singură voință să însuflețească grevele, întrunirile, demonstrațiile de stradă: aceea de a apăra revoluția rusă și opera ei, de a apăra astfel și dreptul la revoluția izbăvitoare.

Trăiască Uniunea Sovietică, patria proletariatului de pretutindeni!

Trăiască construcția socialistă din U.R.S.S.!

Jos războiul imperialist antisovietic!

Jos dictatura sângeroasă a bancherilor, fabricanților și moșierilor!

Muncă, pâine, pământ și libertate!

Jos social-fasciștii, slugile fabricanților!

Trăiască guvernul muncitoresc-țărănesc!

Trăiască revoluția muncitorilor și țăranilor din lumea întreagă!

Trăiască Partidul Comunist!

---

[1] Broșură apărută în Editura Partidului Comunist din România, în 1931.

30

1932

REZOLUŢII VOTATE LA CONGRESUL AL V-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA[1]

INTRODUCERE

...Congresul s'a ţinut într'un moment când eroicul proletariat care se află la putere în U.R.S.S. a desăvârşit, sub conducerea partidului lui Lenin, construcţia bazei socialismului, rezolvând şi la oraşe şi la sate în mod definitiv problema leninistă „care pe care" în favoarea socialismului, şi şi-a pus în faţa sa sarcini mari şi gigantice, formulate în al doilea plan de 5 ani, sarcini care au provocat un strigăt de alarmă şi turbarea întregii lumi capitaliste.

Criza economică mondială, care se desfăşoară în cadrul crizei generale a capitalismului de după războiu, şi creşterea vijelioasă a economiei socialiste în U.R.S.S. desvălue şi înăspresc colosal atât toate contrazicerile interne ale sistemului capitalist, şi în primul rând contrazicerea fundamentală dintre proletariat şi burghezie, cât şi principala contrazicere a vremurilor de azi — contrazicerea dintre cele două sisteme: sistemul capitalist în agonie şi sistemul socialist care învinge.

In România există toate contrazicerile sistemului capitalist, înăsprite ca urmare a înapoierii economice a ţării şi ca urmare a altoirii formelor celor mai înalte ale proprietăţii şi exploatării capitaliste (carteluri, trusturi) cu formele precapitaliste şi cu resturile feudale din agricultură.

Aceasta face ca România să fie unul dintre inelele slabe din lanţul statelor imperialiste.

---

[1] Din „Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România". Editura Partidului Comunist din România, Bucureşti 1932.

România se află la marginea lumii capitaliste şi se învecinează direct cu ţara care construeşte socialismul. Aceasta determină ca România, alături de Polonia fascistă, să fie unul din cele mai importante inele ale războiului imperialist contrarevoluţionar, organizat de imperialismul internaţional contra U.R.S.S.

Constatările plenarei a XI-a a Comitetului Executiv al Internaţionalei Comuniste că lumea capitalistă va căuta ieşire din contrazicerile sale pe calea noilor războaie imperialiste şi a intervenţiei armate contra U.R.S.S. au fost confirmate în mod evident în momentul ţinerii Congresului al V-lea al P. C. din România, prin năvălirea banditească a Japoniei asupra Chinei, năvălire îndreptată în acelaş timp contra revoluţiei chineze, care se desvoltă, şi care înseamnă în mod direct pregătirea unui câmp de concentrare în Extremul Orient pentru năvălirea asupra U.R.S.S.

Noul războiu imperialist, acoperit de pactul Kellog şi sub protectoratul pretinsei păzitoare a păcii, Liga Naţiunilor, a devenit fapt. Primejdia războiului contrarevoluţionar împotriva U.R.S.S. a crescut enorm.

Deaceea Congresul, care s'a adunat într'un moment istoric atât de important, a avut ca sarcină să răspundă la toate problemele capitale ale mişcării revoluţionare din România, să unească rândurile partidului şi să înarmeze ideologiceşte partidul în vederea luptelor măreţe ce se aşteaptă...

Congresul al V-lea al P.C. din România a discutat: situaţia economică şi politică a României şi sarcinile Partidului Comunist din România; problemele construcţiei de partid; luptele economice, sarcinile şi tactica partidului în mişcarea sindicală; criza agrară şi activitatea partidului la ţară; problema naţională şi sarcinile partidului în mişcarea naţional-revoluţionară...

Luând în seamă importanţa enormă a mişcării ţărăneşti, aliatul cel mai important al proletariatului în lupta contra dictaturii burghezo-moşiereşti şi pentru ieşirea re-

voluționară din criză. Congresul s'a adresat cu o chemare specială către proletariatul agricol și către țărănimea muncitoare, desvoltând în amănunțime Platforma de luptă a Partidului Comunist pentru apărarea intereselor proletariatului agricol, ale țărănimii sărace și mijlocii.

Congresul al V-lea s'a ridicat printr'un manifest către toți cei ce muncesc din România, chemându-i la luptă pentru eliberarea de sub jugul burghezo-boieresc, la luptă contra războaielor imperialiste și intervenției contrarevoluționare împotriva U.R.S.S...

* * *

Condiția principală a luptei victorioase pentru ieșirea revoluționară din criză este aprecierea justă a poziției forțelor de clasă, clarificarea perspectivelor, sarcinilor și forțelor motrice ale revoluției din România.

Congresul a respins teoria burghezo-liberală a neoiobăgiei, pe care partidul a moștenit-o dela social-democrație, teorie după care România stă în fața revoluției burghezo-democratice, iar burghezia este chemată să joace în această revoluție rolul de factor revoluționar..:

Congresul a respins și teza sectaristă „de stânga"... după care România stă nemijlocit în fața revoluției proletare.

Congresul a indicat că România se găsește în fața desăvârșirii revoluției burghezo-democratice, că sarcina acestei revoluții constă în a doborî cu forța puterea de stat burghezo-moșierească și de a stabili dictatura revoluționar-democratică a proletariatului și țărănimii.

Hegemonul acestei revoluții poate să fie numai proletariatul, care se sprijină la țară pe elementele proletare și semiproletare, duce după sine ca aliat păturile sărace și principalele pături mijlocașe ale țărănimii și care se luptă cu burghezia sătească (chiaburimea) pentru conducerea masselor principale ale țărănimii.

„Atât condițiile obiective social-economice ale revoluției române și particularitatea forțelor ei motrice, cât și situația internațională — spune Rezoluția Congresului — ...creează condițiile unei *treceri* rapide a revoluției burghezo-democratice în revoluție proletară socialistă". Trecerea atârnă în primul rând de forțele proletariatului și ale Partidului Comunist...

In sfârșit Congresul a pus în centrul atenției partidului sarcina de luptă contra acelei pregătiri turbate a războiului contrarevoluționar împotriva U.R.S.S., care pregătire caracterizează toată politica internă și externă a României și care înghite o enormă parte din toate impozitele stoarse de către stat dela massele muncitoare.

Congresul al V-lea a subliniat că războiul contra U.R.S.S., Patria tuturor celor ce muncesc și a tuturor asupriților, va fi totodată războiul nemilos contra masselor muncitoare din România însăși și că partidul va putea să mobilizeze massele cele mai largi la luptă contra acestui pericol numai atunci când va ști să explice acestor masse că, apărând U.R.S.S., ele se apără totodată pe ele însele, apără interesele lor zilnice, interesele lor vitale și istorice...

Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România s'a alăturat în întregime și pe deplin hotărîrilor C. E. al Internaționalei Comuniste din August 1930 asupra „luptei fracționiste și fără de principii din P.C. din România", declarând „că numai mulțumită acestui ajutor al Internaționalei Comuniste partidul a reușit să lichideze lupta fracționistă și să-și restabilească unitatea și capacitatea sa de luptă"...

A păzi unitatea bolșevică a rândurilor partidului, a lupta cu intransigență bolșevică contra tuturor abaterilor dela linia Internaționalei Comuniste și contra pericolului de dreapta, cel mai principal în etapa actuală ; a combina cu pricepere metodele și formele de luptă ilegale, semilegale și legale ; a lupta fără cruțare contra rămășițelor de fracționism și contra fracționiștilor, contra acelora care calcă disciplina de

fier a partidului, contra neglijenței în muncă și contra călcării regulelor de conspirație; a duce muncă sistematică pentru restabilirea autorității organelor conducătoare de partid, sdruncinate ca urmare a luptei fracționiste fără de principii — iată ce a dat Congresul ca însărcinare noului Comitet Central ales de Congres, fiecărei organizații de partid, fiecărui membru de partid...

SITUAȚIA ECONOMICĂ ȘI POLITICĂ A ROMANIEI ȘI SARCINILE PARTIDULUI COMUNIST

I. Situația internațională și pregătirea războiului împotriva U.R.S.S.

1. Situația internațională actuală este determinată de două fapte principale: a) criza mondială a capitalismului și b) creșterea vijelioasă a construirii socialiste în U.R.S.S., care a terminat cu succes clădirea bazelor socialismului.

Criza economică actuală se împletește cu criza agrară, influențează asupra ei, și ea însăși este supusă influenței acesteia; criza economică se desfășoară în condițiile crizei generale de după războiu a capitalismului care a intrat în perioada de decădere și putrezire. Construirea cu succes a socialismului în U.R.S.S. (înfăptuirea reușită a planului de 5 ani în 4 ani și lichidarea chiaburimii ca clasă pe baza colectivizării compacte, creșterea rapidă a bunei stări a maselor muncitoare, lichidarea deplină a șomajului, desvoltarea instituțiilor culturale, mai ales la națiunile asuprite în trecut) dă acestei crize un aspect izbitor, mărește ascuțimea ei și pune pe primul plan contrazicerea între cele două sisteme: între lumea socialismului, care se construește cu succes, și lumea capitalismului în putrefacție. In timp ce în U.R.S.S. se desăvârșește în mod victorios primul plan pe 5 ani și s'a stabilit proiectul celui de al doilea plan de 5 ani al măreței construiri socialiste, criza capitalismului continuă să se adâncească și să se înăsprească.

2. Criza înăsprește contrazicerile fundamentale a'e societății capitaliste; înăsprește contrazicerile între proletariat și burghezie; lărgește și adâncește contrazicerile din sânul lumii imperialiste; înăsprește relațiile dintre țările învinse și cele învingătoare și dintre lumea imperialistă și țările coloniale. Criza provoacă regruparea forțelor în tabăra imperialismului, sapă sistemul tratatelor de pace dela Versailles și grăbește pregătirea frontului unic împotriva U.R.S.S. în scopul intervenției militare...

4. România se pregătește cu înfrigurare să ia parte la atacul înarmat împotriva U.R.S.S. Fiind economicește și politicește o țară dependentă..., România de azi este în acelaș timp o țară imperialistă, atât prin supunerea de teritorii străine și asuprirea altor popoare, cât și prin situația ei în sistemul lumii imperialiste și poftele de noi cuceriri ale claselor ei stăpânitoare. „România Mare" este produsul războiului imperialist, și clasele ei stăpânitoare nu pot fi de acord cu schimbarea sistemului dela Versailles, extrem de sguduit de criza actuală. Alianța politico-militară franco-română, lărgirea tratatelor politice și militare româno-polone, conlucrarea deosebit de strânsă între statele-majore român și polonez sub conducerea statului-major francez, reîntoarcerea lui Carol pe tron, reorganizarea armatei și crearea industriei de războì în Transilvania, colonizarea accelerată a noilor teritorii și proiectul sindicalizării forțate a industriei, construirea intensivă mai cu seamă de căi ferate strategice militare, munca pentru legarea tuturor căilor ferate ce duc înspre granițele U.R.S.S. (Salonic—Gdânea), toate acestea nu reprezintă altceva decât pregătirea directă strategico-militară a războiului împotriva U.R.S.S. Cu toate contrazicerile interne între țările balcanice și cele din Mica Antantă, diplomația română, sub conducerea Franței, caută din răsputeri să le transforme într'un sprijin contra U.R.S.S. și să-și asigure spatele frontului din partea Ungariei și a Bulgariei în timpul intervenției înarmate împotriva Uniunii Sovietice. Organizarea activă și participarea României la

toate conferințele „agrare", conferințele balcanice, lupta ei pentru introducerea regimului preferențial, interzicerea importului și a tranzitului mărfurilor sovietice, campaniile de calomnii împotriva U.R.S.S. etc. etc., toate acestea reprezintă pregătirea politică și economică a războiului contra U.R.S.S...

II. Criza economică și înăsprirea contrazicerilor de clasă în România

5. Criza economică din România se desvoltă în condițiile crizei mondiale a capitalismului și a economiei înapoiate a țării, care se caracterizează prin existența unor puternice rămășițe feudale. Deaceea împletirea crizei industriale cu cea agrară îi dă crizei economice o ascuțire deosebită.

Criza din România a cuprins de acum întreaga industrie extractivă și cea de prelucrare, toate ramurile agriculturii, transportul, finanțele de stat și cele particulare și comerțul. In industria extractivă întreprinderile cele mai mari din Transilvania au încetat extragerea, uzinele metalurgice cele mai de seamă și-au stins furnalele, fabricile de cherestea în cea mai mare parte nu lucrează, industria de petrol s'a redus la jumătate, fabricile de zahăr s'au oprit; numai uzinele de războ continuă să lucreze din plin. Transportul și-a redus activitatea, micșorând comenzile sale în metalurgie. Unele dintre băncile cele mai mari au dat faliment și bugetul statului se încheie cu un enorm deficit. In condițiile crizei financiare internaționale, care a sdruncinat sistemul valutar al statelor capitaliste mari, nici statul, nici băncile și întreprinderile particulare nu pot obține credite în străinătate, nici chiar cămătărești. Ca urmare a acesteia a izbucnit în toată țara una din cele mai ascuțite crize de credit. Dependența economică a industriei de comenzile statului și criza finanțelor de stat duc la adâncirea și lărgirea și mai departe a crizei industriale. In agricultură s'a micșorat considerabil suprafața însămânțată, cantitatea recoltei a scăzut. Cu toată adâncimea ei, criza n'a atins încă punctul său culminant de desvoltare, și toate indexurile economice arată perspectiva adâncirii și ascuțirii mai departe a crizei...

III. Poziția forțelor de clasă și creșterea valului revoluționar

...15. Etapa actuală a creșterii valului revoluționar din România se caracterizează prin desvoltarea și creșterea în acelaș timp a luptei de clasă a proletariatului, a țărănimii, a luptei național-revoluționare și a mișcării micii burghezii orășenești, precum și predominarea elementelor spontane in această mișcare.

a) Proletariatul pășește la luptă împotriva ofensivei capitaliste. Acțiunea glorioasă a proletariatului din Lupeni (August 1929), înnăbușită cu o sălbăticie extremă cu ajutorul șefilor social-democrați, a fost manifestarea cea mai pronunțată, după care a urmat un șir întreg de alte acțiuni ale proletariatului: grevele dela Reșița, grevele repetate dela Buhuși și dela fabrica Lemaître, greva din Timișoara, Arad ș.a.m.d. Ele au arătat creșterea activității de luptă a proletariatului. Greva din urmă a metalurgiștilor din Reșița, demonstrația sângeroasă a ceferiștilor din București, acțiunea ceferiștilor din Cluj, a muncitorilor din porturi la Galați și Constanța sunt o dovadă că în luptă încep să fie atrase noi detașamente ale păturilor hotăritoare ale proletariatului, care până acum se mai află sub influența social-fasciștilor.

Deasemenea încep să fie atrase în luptă femeile și tineretul muncitor. Lupta economică a proletariatului se desvoltă adesea în lupte de stradă (Phenix, Zimmer, C.F.R.). In unele orașe au avut loc acțiuni ale șomerilor, în parte conduse de partid (Arad, Timișoara), fapte izbitoare de solidarizare a șomerilor cu lupta muncitorilor care lucrează (Lemaître, Timișoara), precum și sprijinirea prin grevă a revendicărilor șomerilor de către cei ce lucrează (Arad)

b) Devin tot mai dese acţiunile ţărăneşti împotriva impozitelor, datoriilor pentru pământ, pentru păduri, pentru păşuni; o mare parte a satului este cuprinsă de nemulţumire. Aceasta are loc nu numai în ţinuturile ocupate, ci şi în vechiul regat, iar în ţinuturile ocupate mişcarea cuprinde nu numai massele naţionalităţilor asuprite, ci şi ţărănimea română. Impletirea, în provinciile ocupate, a luptei agrare a ţărănimii cu lupta naţională imprimă mişcărilor ţărăneşti un caracter ascuţit. Are loc un boicot spontan contra vânzărilor prin licitaţie a averilor ţărăneşti. In multe locuri ţăranii alungă pe jandarmii executori. Devin tot mai dese cazurile de ocupare a pământurilor boiereşti, a pădurilor, cazurile de tăiere a pădurilor şi chiar de incendieri pe moşii.

c) Creşterea nemulţumirii micii burghezii se exprimă prin acţiuni de stradă (invalizi, învăţători, mici-meseriaşi şi negustori). Funcţionarii de stat şi pensionarii, sub influenţa concedierilor şi neplăţii lefurilor, organizează marşuri ale flămânzilor...

IV. Perspectivele, sarcinile fundamentale, caracterul şi forţele motrice ale revoluţiei

...Caracterul specific al structurii social-economice a României este condiţionat de faptul că ea a păşit pe drumul desvoltării industriale abia în epoca imperialismului, adică a capitalismului în putrezire; desvoltarea ei industrială ulterioară s'a petrecut în perioada de după război, în condiţiile crizei generale a capitalismului, când curăţirea radicală a rămăşiţelor feudale, care împiedică creşterea forţelor de producţie, a devenit imposibilă pentru burghezie fără o ameninţare a proprietăţii private în genere. Puterea economică şi politică se află în mâinile marii burghezii române şi ale marilor boieri români, semifeudali; în fruntea puterii monarhice de stat se află primul „boier" — regele; după conţinutul ei de clasă, puterea de stat care trebue să fie doborită prin revoluţie este o putere burghezo-moşierească.

18. Contrazicerile sociale fundamentale care trebuesc rezolvate prin revoluţie în România sunt:

a) Contrazicerile dintre proletariat şi burghezie.

Rolul conducător al capitalului financiar în condiţiile economiei înapoiate a ţării, ca şi împletirea formelor precapitaliste de proprietate privată cu cea capitalistă, ascut până la extrem contrazicerile dintre burghezie şi proletariat, îndreptând lupta proletariatului nu numai contra formelor capitaliste, dar şi contra tuturor formelor precapitaliste de exploatare şi asuprire. Această contrazicere între burghezie şi proletariat este deci cea mai concentrată, cea mai generală şi cea mai neîmpăcată; ea constitue focarul tuturor contrazicerilor din ţară. Proletariatul, fiind singura clasă consecvent revoluţionară până la capăt, are chemarea să conducă lupta tuturor celor exploataţi şi asupriţi împotriva tuturor formelor de exploatare şi asuprire. Numărul relativ redus al proletariatului din România... din marea industrie este compensat prin concentrarea lui relativă în unele centre care au o însemnătate hotărîtoare din punct de vedere al luptei revoluţionare. Proletariatul industrial, având deja în Partidul Comunist din România avantgarda sa revoluţionară, dispune de cea mai mare capacitate de organizare dintre toate celelalte pături revoluţionare, şi organizând şi unind păturile împrăştiate proletare şi semiproletare ale satului, unind prin ele în jurul său toate straturile muncitoare de exploataţi şi asupriţi, el este în stare să-şi asigure hegemonia în lupta lor generală.

b) Contrazicerea dintre ţărănime şi moşieri.

Contrazicerea dintre ţărănime şi moşieri, care, datorită caracterului agrar al ţării şi precumpănirii covârşitoare a populaţiei ţărăneşti, are o însemnătate deosebită, este provocată de existenţa rămăşiţelor semifeudale din agricultură (repartizarea antidemocratică a pământului, în ciuda aplicării reformei agrare, rămăşiţelor feudale în organizarea muncii agricole: dijma ş.a.m.d.).

Exploatarea țărănimii de către capitalul monopolist (capitalul bancaro-cămătăresc), prețurile cămătărești ale cartelurilor, politica vamală, de impozite a capitalului financiar dominant și a marii proprietăți agrare, constitue sursa contrazicerii puternice dintre țărănime și capitalul financiar.

Țărănimea luptă nu numai contra marii proprietăți agrare-moșierești, contra resturilor feudalismului, ci și contra capitalului monopolist (cartelurile, trusturile și sindicatele), îndeosebi contra celui bancar.

O contrazicere importantă... este cea dintre burghezia sătească (chiaburimea) și între straturile proletare, semiproletare și sărace dela țară.

Un rol important îl joacă și contrazicerea dintre mica burghezie orășenească și capitalul monopolist; ea n'are însă o importanță independentă.

Contrazicerile care există în lagărul burgheziei (contrazicerile dintre grupurile diverse ale burgheziei și moșierilor) în anumite momente ale revoluției pot căpăta o oarecare importanță, slăbind rezistența burgheziei în fața atacului forțelor revoluționare; totodată ele nu constitue însă niciun fel de factor activ printre forțele motrice ale revoluției.

19. Impreună cu contrazicerile sociale fundamentale, o importanță enormă pentru caracterul, sarcinile și forțele motrice ale revoluției din România au contrazicerile naționale dintre popoarele asuprite și clasele stăpânitoare ale națiunii române. Aceste contraziceri se formează ca rezultat al ocupării teritoriilor străine..., al politicii de colonizare față de popoarele asuprite (moldoveni; ucraineni, ruși, bulgari, unguri, nemți, sârbi, turci, evrei), al întrebuințării de către clasele stăpânitoare din România a unor forme extrem de crude de exploatare a masselor muncitoare ale națiunilor asuprite, precum și al înnăbușirii necruțătoare a culturii naționale. Rezolvarea prin revoluția română a problemei naționale pe baza dreptului deplin de autodeterminare, până la deslipire de statul român a națiunilor asuprite, se împletește în modul cel mai strâns cu lichidarea proprietății agrare boierești și înseamnă totodată și o lovitură dată imperialismului internațional și mai ales o lovitură împotriva sistemului de jaf al „păcii" dela Versailles.

20. Din existența acestor contraziceri de clasă și naționale urmează că problema revoluției din România constă în doborîrea cu forța a puterii de stat burghezo-moșierești și a monarhiei semifeudale imperialiste și în stabilirea dictaturii revoluționar-democratice a proletariatului și a țărănimii, adică a guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc, a Sfaturilor de deputați muncitori, argați, țărani, soldați, care se sprijină pe organizațiile de massă ale celor ce muncesc dela orașe și sate. Sarcina acestei puteri revoluționare de stat va consta în a organiza și desfășura revoluția agrară și lupta național-revoluționară sub conducerea proletariatului pentru înlăturarea hotărîtă a tuturor resturilor feudale din regimul economic și politic al țării. Toate acestea *nu* spre a curăți terenul pentru desvoltarea capitalismului, ci cu scopul de a asigura forțelor revoluționare, printr'o libertate nelimitată a forțelor revoluționare, desvoltarea lor ulterioară pe drumul înspre revoluția proletară socialistă, în interesul luptei pentru desrobirea definitivă a tuturor celor ce muncesc de orice exploatare, de orice asuprire de clasă și națională, de capitalism.

21. In acest sens, România stă în fața desăvârșirii revoluției burghezo-democratice. Particularitatea acestei revoluții burghezo-democratice își are rădăcinile în originalitatea poziției forțelor de clasă din România, în forțele motrice ale revoluției și în situația internațională.

Una din aceste particularități este aceea că burghezia națiunii dominante este forța contrarevoluționară cea mai importantă, iar burghezia națiunilor asuprite, fiind contrarevoluționară, poate în condiții excepționale (ca, de exemplu, război, răscoală națională) să ușureze în mod obiectiv lupta forțelor revoluționare contra burgheziei și moșierilor români — purtătorii imperialismului român.

Revoluţia burghezo-democratică va fi desăvârşită fără burghezie, împotriva ei, sub hegemonia proletariatului şi sub conducerea Partidului Comunist; revoluţia burghezo-democratică, în măsura în care ea desăvârşeşte transformarea burghezo-democratică, în această măsură ea este după conţinutul ei o revoluţie agraro-ţărănească, care se împleteşte cu lupta de desrobire a naţiunilor asuprite.

In lupta pentru desăvârşirea revoluţiei burghezo-democratice, proletariatul se sprijină la ţară pe elementele proletare şi semiproletare, duce cu el ca aliat păturile sărace şi cele mai de seamă pături mijlocaşe ale ţărănimii (în aceeaşi luptă proletariatul poate să ducă după sine şi masse însemnate ale micii burghezii orăşeneşti); paralizează influenţa partidelor burghezo-moşiereşti şi mic-burgheze asupra masselor de bază ale ţărănimii şi duce lupta împotriva burgheziei săteşti (chiaburimea) pentru conducerea acestor masse ale ţărănimii.

In provinciile ocupate, unde lupta masselor ţărăneşti pentru pământ contra moşierilor semifeudali este strâns împletită cu lupta contra politicii de asuprire naţională a imperialismului român, proletariatul, cu condiţia unei politici juste a partidului, poate să atragă după sine, contra imperialismului român, o anumită parte a ţărănimii înstărite, precum şi masse însemnate ale micii burghezii orăşeneşti (meseriaşi, intelectuali, mici negustori etc.).

Atât condiţiile obiective social-economice ale revoluţiei române şi particularitatea forţelor ei motrice, cât şi situaţia internaţională (criza generală a capitalismului, criza sistemului dela Versailles, desvoltarea revoluţiei proletare internaţionale şi în special însemnătatea hotărîtoare a victoriilor construcţiei socialiste din Uniunea Sovietică pentru revoluţia internaţională), creează condiţiile unei treceri rapide a revoluţiei burghezo-democratice în revoluţie proletară socialistă.

22. Intre revoluţia burghezo-democratică şi cea socialistă „în genere nu există zid chinezesc“ *(Lenin)*. Trecerea

primei în cea de a doua depinde, în primul rând, de proletariatul însuşi. „Nu este marxist acela care pune orice fel de alte condiţii pentru trecerea dela revoluţia burghezo-democratică la cea proletară, afară de gradul de pregătire al proletariatului şi de gradul de unire cu el a sărăcimii dela sate“ *(Lenin)*. Conducând massele muncitoare cele mai largi, româneşti şi ale naţionalităţilor asuprite, la lupta revoluţionară pentru desăvârşirea transformării burghezo-democratice a ţării, ducând această luptă până la capăt, clasa muncitoare sub conducerea Partidului Comunist din România deschide prin aceasta porţile înspre revoluţia socialistă. Clasa muncitoare ajunge la această ţintă prin faptul că se organizează sub conducerea Partidului său Comunist în lupta împotriva contrarevoluţiei, atrage la luptă revoluţionară activă sărăcimea dela sate, paralizează şovăelile mijlocaşilor şi ale micii burghezii orăşeneşti. Ea ajunge la această ţintă prin faptul că straturile muncitoare ale tuturor naţionalităţilor din România învaţă din experienţa în luptă că nu este altă cale pentru desrobirea definitivă de exploatare şi asuprire afară de doborîrea sistemului capitalist şi instituirea dictaturii proletariatului, care creează condiţia pentru alcătuirea societăţii socialiste, singura care pune capăt oricărei exploatări şi asupriri, războaielor imperialiste distrugătoare, asigurând tuturor celor ce muncesc muncă, pâine şi libertatea desvoltării culturii naţionale.

Partidului Comunist din România îi revine răspunderea istorică pentru ca el, prin experienţa luptei zilnice, să dovedească nu numai majorităţii clasei muncitoare, ci şi majorităţii celor ce muncesc, că ei în interesele lor proprii trebue să lupte şi să se organizeze sub următoarele lozinci principale ale Partidului Comunist din România:

a) Pentru doborîrea monarhiei, a dictaturii oligarhiei financiare şi boiereşti, contra reazimului lor social-fascist şi naţional-ţărănist, contra teroarei fasciste, pentru guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc.

b) Pentru ziua de 7 ore de muncă, fără scăderea salariului.

c) Pentru confiscarea tuturor pământurilor regale, moşiereşti şi mânăstireşti, împreună cu inventarul lor, fără răscumpărare, pentru împroprietărirea gratuită cu ele a muncitorilor agricoli şi a ţăranilor celor mai săraci şi mijlocaşi.

d) Pentru dreptul de autodeterminare a tuturor naţiunilor asuprite până la deslipirea de statul român.

e) Contra războiului imperialist, pentru apărarea revoluţionară a Uniunii Sovietice, singura patrie a muncitorilor din toate ţările.

V. Sarcinile fundamentale şi tactica partidului

...Partidul Comunist din România poate să-şi lărgească şi să-şi întărească organizaţia sa, cuprinzând în rândurile sale elementele revoluţionare cele mai bune, cele mai încercate în luptele de clasă, poate să se transforme într'un partid cu adevărat de massă numai în cursul luptei desfăşurate şi conduse de el, ridicând această luptă pe o treaptă mai înaltă pe măsura desvoltării ei şi îndreptând-o pe drumul luptei generale contra monarhiei burghezo-moşiereşti, pe drumul luptei pentru guvernul muncitoresc-ţărănesc.

„Numai dacă partidul va fi în stare să se lege de nedespărţit cu toată viaţa clasei sale, iar printr'însa cu toată massa de exploataţi, şi să inspire acestei clase şi acestei masse deplină încredere, numai un astfel de partid este capabil să conducă proletariatul în lupta cea mai crâncenă, cea mai hotărîtă, cea mai de pe urmă, contra tuturor forţelor capitalismului“ *(Lenin)*.

Deaceea lupta pentru majoritatea clasei muncitoare este punctul de plecare al întregii activităţi a partidului...

24. Instrumentul principal pentru atingerea acestui scop este tactica frontului unic de jos pe baza cerinţelor zilnice ale masselor proletare, instrument al cărui ascuţiş principal partidul îl îndreaptă contra social-fascismului şi mai ales contra aşa zisei aripi „de stânga“ (ghelerteriştii), duşmanul principal al revoluţiei în mişcarea muncitorească...

Numai creând în cursul pregătirii şi organizării luptei zilnice organe ale frontului unic de jos, ieşite din masse şi care se sprijină pe masse (comitetele de fabrică şi uzină, comitete de grevă, comitete de şomeri, comitete de argaţi la moşii, comitete ţărăneşti, comitete de acţiune pentru desfăşurarea campaniilor politice: 1 Mai, 1 August etc.), partidul va putea să asigure mişcării revoluţionare scheletul organizatoric şi va fi în stare să birue spontaneitatea şi răzleţirea mişcării şi s'o ridice la un nivel mai înalt.

Apărând interesele zilnice ale masselor muncitoare dela oraşe şi sate, legând în cursul luptei cerinţele parţiale cu sarcinile revoluţionare ale proletariatului, îndrumând grevele economice pe calea demonstraţiilor revoluţionare şi a grevelor politice de massă, contra teroarei fasciste, contra devastării organizaţiilor revoluţionare, contra măsurilor economice guvernamentale în dauna intereselor muncitorilor şi ţăranilor, partidul taie calea principală prin care burghezia caută o ieşire din criză: calea punerii întregii poveri a crizei pe spinarea masselor muncitoare. Tăind calea de ieşire capitalistă din criză, partidul duce massele pe calea ieşirii revoluţionare din criză.

25. Sarcina strategică cea mai importantă a partidului în lupta lui pentru guvernul muncitoresc-ţărănesc este crearea alianţei de luptă a muncitorilor, ţăranilor şi a masselor muncitoare ale naţiunilor asuprite, sub hegemonia proletariatului şi conducerea Partidului Comunist.

Sarcina partidului este de a înfăptui încă de pe acum, în practică, în lupta contra impozitelor, datoriilor etc. şi în lupte zilnice, această alianţă şi întărirea într'însa a rolului proletariatului ca hegemon...

26. Contra intervenţiei imperialiste, pentru apărarea U.R.S.S. — Patria tuturor asupriţilor şi exploataţilor — partidul trebue să mobilizeze massele muncitoreşti cele mai largi. Congresul al V-lea al partidului aminteşte, în primul

rând, tuturor membrilor de partid că „datoria de a împrăştia ideile comuniste cuprinde în sine o necesitate deosebită de propagandă sistematică şi persistentă în armată... Renunţarea la o asemenea muncă ar fi egală cu trădarea datoriei revoluţionare şi e incompatibilă cu apartinerea la Internaţionala a III-a" (Tezele Congresului al II-lea al Cominternului). Dar pentru a atrage în această luptă nu numai acele masse care merg deja sub steagul P.C. din România, ci şi pe acei muncitori, ţărani şi elemente mic-burgheze orăşeneşti aflate încă sub infuenţa partidelor care sunt stâlpii politicii antisovietice din România, trebue ca partidul în campaniile lui antirăzboinice să pornească nu numai dela sentimentul solidarităţii internaţionale, ci înainte de toate dela interesele zilnice de viaţă ale înseşi masselor din România.

Partidul explică masselor că guvernul român, primind propunerea Uniunii Sovietice şi mergând la tratative pentru încheierea unui pact de neagresiune, face aceasta nu din dorinţa de pace, ci numai cu scopul de a adormi vigilenţa masselor şi sub acoperământul tratatului de pace să facă pregătirile de război. Niciun fel de tratat iscălit de guvernul burghez nu va putea folosi ca garanţie a păcii. Numai lupta revoluţionară a masselor poate împiedica un nou măcel, o nouă intervenţie contrarevoluţionară împotriva U.R.S.S.

Partidul trebue să explice masselor pe baza faptelor concrete (impozite, datorii etc.) că una din sursele importante ale mizeriei şi nevoilor lor este pregătirea intervenţiei militare contra U.R.S.S.

Partidul trebue să explice în mod sistematic masselor că războiul imperialiştilor contra U.R.S.S. va fi însoţit totodată în interiorul României de războiul civil al burgheziei contra muncitorilor şi ţăranilor, de orgia şi arbitrarul clicii militare, de militarizarea generală, de o ascuţire sălbatică a teroarei şi a asupririi politice, că războiul aduce moarte şi boală sutelor de mii şi milioanelor de familii muncitoreşti şi ţărăneşti, foamete pentru întregul popor muncitor, rechiziţionarea şi ruinarea deplină a ţărănimii etc.

Apărând U.R.S.S. massele muncitoare din România se apără pe ele însele, apără interesele lor vitale. Deaceea trebue dusă lupta împotriva tendinţelor de aşteptare pasivă a războiului, care adesea se ascund sub frazele radicale de stânga.

Fiecare acţiune a partidului, fiecare luptă economică, acţiune a şomerilor, lupta ţăranilor contra impozitelor, fiecare campanie politică trebue să fie legată în mod organic cu lupta contra războiului. Trebue popularizate în mod sistematic printre muncitori şi ţărani succesele construirii socialiste în Uniunea Sovietică, unde nu există şomaj ; trebue demascate campaniile calomnioase împotriva U.R.S.S. (campania dumpingului, campania de „apărare a religiei" în U.R.S.S. etc.), trebue demascat fiecare fapt de pregătire febrilă militară, fiecare ieşire provocatoare contra U.R.S.S. (în special în momentul actual al intervenţiei armatei imperialismului japonez în China) ; trebue explicată politica de pace a Uniunii Sovietice în chestiunea desarmării, în chestiunea pactului de neagresiune economică, în chestiunea Manciuriei etc.

Explicând masselor poziţia principială faţă de război (transformarea războiului imperialist în război civil), este necesar de a arăta în acelaş timp că, în caz de atac împotriva U.R.S.S., muncitorii, ţăranii şi soldaţii trebue să fie gata să reacţioneze prin greve împotriva mobilizării, mai ales la întreprinderile de război, prin sabotarea organizată de către ceferişti a transportului armelor şi soldaţilor, prin demonstraţii de massă, mai ales ale femeilor şi ale tineretului în jurul cazărmilor, punctelor de adunare, trenurilor militare care se duc spre front etc.

Acolo unde este o creştere a mişcării revoluţionare, în special a celei naţional-revoluţionare, campaniile partidului nostru împotriva războiului şi tradiţiile mişcării de partizani etc. vor crea condiţiile necesare luptei înarmate de massă împotriva războiului.

27. Intărirea rolului conducător al partidului în luptele economice ale proletariatului. Condiția fundamentală pentru lichidarea rămânerii în urmă a partidului, în special față de lupta păturilor hotărîtoare ale clasei muncitoare (mineri, petroliști, ceferiști, metalurgiști) este:

desvoltarea inițiativei largi și a independenței organizațiilor de partid în munca organizării luptelor economice;

priceperea de a pune din timp revendicările arzătoare care preocupă massele cele mai largi (lupta împotriva concedierilor, împotriva scăderii salariilor și întârzierii plății lor, împotriva curbei de sacrificiu și altor impozite, împotriva prelungirii zilei de muncă, împotriva amenzilor, bătăii muncitorilor..., pentru ziua de muncă de 6 ore pentru tinerii sub 16 ani și pentru vârstnicii din industriile vătămătoare sănătății, contra raționalizării capitaliste, pentru salariul egal la muncă egală ș. a. m. d.)...

In cursul desfășurării luptelor economice trebue legate în mod dibaci cerințele economice cu cele politice, în special cu lupta împotriva legilor antimuncitorești, împotriva teroarei fasciste, împotriva dizolvării sindicatelor revoluționare, contra pregătirilor războiului antisovietic, pentru eliberarea deținuților politici etc...

In munca lui printre argați, partidul trebue să pornească dela nevoile arzătoare ale massei argățești și să se silească pe de-a'ntregul s'o organizeze și s'o ridice la luptă pentru condiții mai bune de muncă și de salariu (mărirea salariului, micșorarea zilei de muncă, îmbunătățirea condițiilor de trai, interzicerea evacuării argaților, asigurarea ajutorării pe timpul șomajului etc.). Această luptă pentru revendicările zilnice ale massei de argați trebue legată cu lupta politică, cu lupta proletariatului, precum și cu lupta pentru pământ fără plată și cu acțiunile massei țărănești, atrăgând pe argați în comitetele țărănești...

POLITICA ORGANIZATORICA BOLȘEVICA ȘI PROBLEMA CADRELOR

...3. Partidul trebue să treacă imediat la crearea de noi organizații, precum și la întărirea și lărgirea organizațiilor de massă existente și a organelor care se sprijină pe massă (sindicate revoluționare de massă deschise, organizații culturale și de sport, cluburi, comitete de șomeri, comitete țărănești etc.), întărirea organizațiilor național-revoluționare, transformarea lor în organizații adevărate de massă și la crearea în sânul lor de sus și până jos a unor fracțiuni comuniste puternice, unite, capabile de muncă, capabile să asigure acestor organizații conducerea din partea partidului...

REZOLUȚIA ASUPRA RAPORTULUI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI

...Congresul al V-lea însărcinează Comitetul Central:

1. De a desfășura o luptă hotărîtă contra abaterii de dreapta, care este pericolul principal în partid, și contra sectarismului de „stânga", apărând în această luptă intransigența ideologică leninistă față de toate influențele micburgheze asupra partidului și proletariatului, smulgând din rădăcină, fără crutare, orice manifestare de împăciuitorism și de liberalism putred față de devierile dela linia I.C. și a partidului, precum și față de manifestările fracționismului...

4. De a populariza pe larg — opunând sistemul socialist celui capitalist — succesele U.R.S.S. în opera de clădire a socialismului, demascând fără preget, zi cu zi, calomniile burghezo-social-democrate ca metode de pregătire a intervenției războinice contra Uniunii Sovietice, ducând lupta sistematică contra tuturor măsurilor concrete care se iau pe terenul militaro-politic și militaro-tehnic de către imperialismul internațional și mai ales de către cel român pentru pregătirea intervenției antisovietice, și de a lua toate măsurile de organizare a muncii antimilitariste de massă în toate direcțiile...

Sarcinile organizatorice și politica organizatorică a partidului

...6. ...Congresul însărcinează C.C. să ia măsurile necesare pentru desfășurarea în toate chipurile a muncii antimilitariste, întinzând-o asupra masselor de recruți, soldați și rezerviști. Munca antimilitaristă trebue să devină munca zilnică de massă a întregului partid. Organizând massele de soldați, recruți și rezerviști la lupta pentru cerințele lor zilnice, legând această luptă cu lupta zilnică a masselor muncitoare, partidul trebue să demaște caracterul de clasă și imperialist al armatei „României Mari", pe care puterile imperialiste intenționează s'o folosească drept avantgardă în intervenția militară contra Uniunii Sovietice...

9. Situația internă a țării, precum și pericolul tot mai mare ca România să devină avantpostul pentru deslănțuirea unei noi intervenții militare împotriva U.R.S.S., impun Comitetului Central, comitetelor regionale, comitetelor locale de partid și tuturor celulelor partidului să dea dovadă de îndrăzneală și inițiativă maximă în ceeace privește reorganizarea rândurilor partidului, regruparea forțelor de partid, crearea organizațiilor speciale, cu scopul de a asigura la timp concentrarea cea mai bună a forțelor partidului pe fronturile cele mai importante de luptă.

LUPTELE ECONOMICE ALE PROLETARIATULUI, SARCINILE ȘI TACTICA PARTIDULUI IN MIȘCAREA SINDICALA

1. Capitalismul român, în căutarea unei ieșiri din criză pe spinarea clasei muncitoare, recurge la metode cu totul sălbatice de exploatare și asuprire a muncitorilor. Raționalizarea capitalistă din România, care s'a introdus și se introduce în condițiile unei tehnice cu nivel scăzut, s'a făcut printr'o exploatare deosebit de hrăpăreață a forței de muncă. Criza a mărit și mai mult concedierea în massă a muncitorilor, care începuse încă în perioada raționalizării capitaliste. Intr'un șir de regiuni industriale, majoritatea întreprinderilor au fost închise (industria forestieră din Valea Mureșului, industria minieră din Valea Jiului). In acelaș timp au avut loc concedieri în massă la întreprinderile și instituțiile de stat (căile ferate, diferitele întreprinderi de stat, funcționari de stat). Numai industria de războí lucrează din plin, mărind exploatarea muncitorilor care lucrează într'însa.

2. Paralel cu închiderea complectă sau parțială a întreprinderilor și cu concedierea în massă a muncitorilor, are loc scăderea salariului la jumătate și chiar mai mult. Peste tot se introduce din nou munca cu bucata; prețurile la acord scad din nou sistematic. Pentru un salariu de foame muncitorul este silit să lucreze câte 12—14 și 16 ore pe zi, nu numai în întreprinderile mici, ci și în cele mari (atelierele căilor ferate din București...). In special scad salariile femeilor și tineretului, al căror număr în producție crește. Intr'un șir de întreprinderi se introduce ziua micșorată de lucru cu micșorarea respectivă a salariului și sistemul „concedierilor forțate"...

10. Organizațiile de partid vor putea sta în fruntea mișcării masselor numai atunci când vor face o cotitură hotărîtoare în munca de pregătire a luptelor economice, mai întâi de toate prin transportarea întregii lupte de pregătire în *întreprindere*. „Intreprindere este acea cetate care trebue să fie cucerită, aceasta este unica cale spre cucerirea majorității clasei muncitoare" (sesiunea a VIII-a a Consiliului Central al I.S.R.). Chiar din primul moment al pregătirii grevei trebue atrase la organizarea ei toate elementele active din întreprindere, trebue desvoltată inițiativa lor și folosită prin toate măsurile luate pentru mobilizarea massei muncitoare. Acolo unde nu sunt posibilități de a se organiza adunări generale pe ateliere și pe uzină, trebue organizate consfătuiri și masovce cu grupe de muncitori, analizând cerințele muncitorilor și căile de pregătire mai departe a luptei. Ca rezultat al acestor consfătuiri și masovce trebue

să fie ales în procesul de pregătire a luptei — de către toți muncitorii din întreprindere — un comitet de acțiune, care să elaboreze, cu participarea masselor largi de muncitori, un program de revendicări, ținând seama chiar de cele mai mici momente și cerințe care frământă massele muncitoare...

14. In aceste organe de front unic de jos trebuesc atrași nu numai muncitorii revoluționari fără partid, ci și cele mai bune elemente luptătoare dintre muncitorii organizați în sindicatele social-fasciste și alte sindicate reacționare, sau care se află încă sub influența acestora, pentru ca pe baza faptelor concrete, în procesul activității comune, să-i convingem de rolul și caracterul trădător al politicii șefilor social-democrați și a-i smulge de sub influența acestor șefi.

Punându-și ca scop atragerea masselor celor mai largi de muncitori organizați și neorganizați în frontul unic de luptă, partidul explică neîncetat masselor că îngăduirea șefilor social-fasciști în aceste organe creează condiții care duc la spargerea frontului unic proletar, întrucât șefii aceștia nu sunt reprezentanți ai intereselor muncitorilor, ci agenții și uneltele capitaliștilor.

15. Toate organizațiile de partid trebue să ducă o muncă sistematică pentru crearea comitetelor de fabrică sau de uzină în întreprinderi. Celulele de fabrică sau de uzină trebue să pregătească terenul pentru crearea comitetelor de fabrică sau de uzină, prin convocarea consfătuirilor pe ateliere, a masovcelor, scoaterea de manifeste, gazete de fabrică, sau pe uzină, etc., pentru ca apoi, folosind momentul ridicării activității massei din uzină (de exemplu, în legătură cu vreun conflict cu patronul etc.), să ia asupră-și inițiativa creării comitetului de uzină sau fabrică, care să fie ales la adunarea generală dintre muncitorii revoluționari cei mai de frunte.

Comitetul de fabrică sau de uzină trebue să fie ales pe baza celei mai largi democrații proletare. El trebue să fie legat cu muncitorii din toate atelierele, cu ajutorul unei largi rețele de bărbați de încredere și trebue să împartă munca

printre membrii comitetului astfel ca fiecare din ei să conlucreze în mod activ la menținerea legăturilor comitetului de fabrică sau de uzină cu massa...

CU PRIVIRE LA CRIZA AGRARĂ

...2. Criza agrară actuală, care a izbucnit în cadrul crizei generale de după război a capitalismului, se împletește cu criza industrială și cu cea financiară și le sporește pe acestea. Criza agrară a cuprins toate țările capitaliste și coloniale din lume...

5. ...Criza agrară din România, împletindu-se, ca și în toate țările capitaliste, cu criza industrială și financiară, capătă o întindere și o adâncime extrem de mare din cauză că se desfășoară în condițiile unei economii înapoiate a țării, cu un nivel tehnic scăzut al agriculturii, în condițiile păstrării rămășițelor feudale iobăgiste și nivelului material în general scăzut al țărănimii. Criza agrară, care se exprimă printr'o scădere mare a prețurilor la produsele agricole, duce la deprecierea produselor muncii țărănimii, la ruinarea ei economică și la înrobirea ei chiaburimii și cămătarilor. Indatorarea mare a țărănimii, povara grea a impozitelor, mărite cu mult în ultimii ani de guvernul național-țărănist, sporesc urmările generale ale crizei, forțează diferențierea de clasă și pauperizarea și condamnă la foame și pieire majoritatea copleșitoare a țăranilor. Exproprierea țărănimii de către bănci și de către cămătari, vânzarea averii ei cu toba, lovesc nu numai țărănimea săracă și mijlocie, ci și păturile de jos ale țărănimii înstărite...

PROBLEMA NAȚIONALĂ DIN ROMÂNIA ȘI SARCINILE PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

...3. ...In legătură cu creșterea crizei economice și a pregătirilor de război contra U.R.S.S., precum și cu scopul de a corupe păturile înapoiate ale proletariatului român și de

a băga zâzanie între proletariatul român și acel al națiunilor asuprite, burghezia română a pornit la concedierea în massă dela C.F.R., dela Uzinele Metalurgice, și în general din toată industria de război a muncitorilor unguri și celorlalte naționalități asuprite, și la înlocuirea lor cu români. Toți cei concediați, chiar și acei care au dreptul la pensie, sunt lipsiți de orice ajutor. Politica imperialistă a burgheziei și a moșierilor români a avut urmări și asupra situației micii burghezii orășenești. Zeci de mii de meșteșugari și de mici negustori: evrei, unguri, ucraineni, moldoveni și alții s'au ruinat, iar intelectualii dela orașe și dela sate ai națiunilor asuprite au suferit amar de pe urma măsurilor „de economie" introduse de guvernul Iorga...

16. ...Partidul este dator să facă o cotitură bruscă și imediată în sensul organizării și conducerii luptei zilnice împotriva tuturor manifestărilor concrete de asuprire națională:

a) Impotriva lichidării școlilor în limba națională, ca și împotriva introducerii sistemului de învățământ în două limbi

Pentru școli gratuite în limba maternă (pentru moldoveni, ucraineni, ruși, unguri, nemți, sași, evrei, bulgari, turci etc.).

b) Pentru dreptul egal al limbilor popoarelor asuprite în instituțiile de stat și în cele juridice și comunale...

d) Contra închiderii instituțiilor culturale ale popoarelor asuprite. Pentru libertatea deplină a organizațiilor culturale, sportive etc. ale masselor muncitoare ale națiunilor asuprite.

e) Impotriva persecutării partizanilor bisericilor neromânești și de stil vechi. Pentru explicarea esenței de clasă a politicii tuturor bisericilor și îndreptarea mișcării de protest împotriva persecutării bisericilor neromânești pe drumul luptei de clasă...

g) Impotriva alungării în ilegalitate a organizațiilor național-revoluționare, pentru existența deschisă a tuturor organizațiilor național-revoluționare.

h) Impotriva concedierii muncitorilor și slujbașilor națiunilor asuprite dela căile ferate, din uzinele de război etc.

i) Contra executării serviciului militar în afară de regiunea respectivă de unde sunt recruții.

Insă problema națională din România este în mare măsură o problemă țărănească. Deaceea lupta național-revoluționară este strâns împletită cu lupta țărănimii muncitoare a națiunilor asuprite pentru cerințele ei economice. Sarcina Partidului Comunist din România este de a organiza și conduce lupta țărănimii muncitoare (legând-o cu lupta național-revoluționară):

a) Pentru predarea fără plată a întregului pământ, cu vitele și inventarul, a tuturor pășunilor și pădurilor regelui, moșierilor și mânăstirilor în mâinile muncitorilor agricoli, țărănimii sărace și mijlocașe ale populației băștinașe din regiunea respectivă fără deosebire de naționalitate.

b) Pentru înapoierea către țărănimea muncitoare, către organizațiile național-culturale, către comune a pământurilor, pădurilor și averilor care le-au fost luate.

c) Contra grelei poveri a impozitelor și datoriilor, pentru refuzul de a plăti impozitele și datoriile și pentru organizarea unei opuneri active în massă contra vânzării cu toba a averii țărănești, pentru anularea tuturor datoriilor masselor muncitoare dela orașe și dela țară etc...

18. Trebue demascată în mod energic și sistematic în fața masselor largi ale popoarelor asuprite politica burgheziei lor proprii, înțelegerea ei cu imperialismul român. arătând că burghezia... vrea să-și întărească pozițiile ei de clasă, să-și lărgească posibilitățile ei de jefuire a masselor muncitoare, să arunce pe spinarea lor toate greutățile crizei economice catastrofale. Trebue demascat, prin exemple concrete, pregătirea comună a războiului imperialist contra U.R.S.S. de către burghezia tuturor naționalităților. Trebue explicat necontenit masselor că în realitate, cu tot opozițio-

nismul aparent al partidelor burgheze, burghezia tuturor popoarelor asuprite caută unirea cu imperialismul român, împotriva masselor populare din Basarabia, Bucovina, Transilvania, Dobrogea şi Banat...

21. In lupta lui pentru eliberarea naţională a popoarelor asuprite, P.C. din România trebue să popularizeze neîncetat succesele construirii socialismului în U.R.S.S., şi în special în Ucraina Sovietică şi în Republica Moldovenească, arătând că rezolvarea sovietică a problemei naţionale este singura pildă de rezolvare justă a acestei probleme, şi Partidul Comunist din România trebue să mobilizeze la luptă massele largi ale popoarelor asuprite contra pregătirii războiului imperialist antisovietic.

22. Pe baza hotărîrilor Congresului al V-lea, organizaţiile de partid din regiunile ocupate trebue să elaboreze, sub conducerea şi controlul C.C. al partidului, programe de revendicări concrete pentru fiecare regiune, pornind dela analiza amănunţită a situaţiei din regiunea respectivă...

ASUPRA STĂRII ŞI SARCINILOR MUNCII PARTIDULUI IN SÂNUL TINERETULUI

1. ...Radicalizarea şi creşterea activităţii revoluţionare a tineretului muncitor în cadrul luptei generale a proletariatului, a ţărănimii muncitoare şi a masselor naţional-asuprite duc la înăsprirea extraordinară a luptei claselor dominante pentru păstrarea influenţei lor asupra tineretului. Burghezia, prin întemeierea şi susţinerea organizaţiilor militare fasciste de tineri, prin întrebuinţarea tuturor formelor de fascizare şi militarizare a tineretului în întreprinderi, la ţară, în şcoală, în căminele de ucenici, încearcă astfel să-şi asigure rezerve pentru front şi spatele frontului în războiul antisovietic pe care-l pregăteşte.

In deplină concordanţă cu politica burgheziei, organizaţiile social-fasciste de tineret, prin activitatea lor „culturală" şi prin frazeologia demagogică de „stânga", caută să demoralizeze tineretul muncitor şi să-l distragă dela lupta revoluţionară de clasă, făcând, în practică, munca de spărgători de grevă, trădând lupta tineretului muncitor.

In această situaţie, lupta partidului pentru cucerirea generaţiei tinere a masselor muncitoare capătă o însemnătate deosebit de actuală, aceasta constituind o parte integrantă a luptei pentru cucerirea majorităţii clasei muncitoare şi pentru închegarea sub hegemonia ei a uniunii strânse cu massele ţărăneşti şi cu cele ale naţionalităţilor asuprite...

4. Congresul al V-lea al P.C.R. pune în faţa U.T.C. următoarele sarcini fundamentale:

1) In centrul întregii sale activităţi Uniunea Tineretului Comunist trebue să pună organizarea şi conducerea luptelor economice ale masselor largi de tineret din fabrici, de pe ogoare şi ale şomerilor, pentru cerinţele lor zilnice, pe baza frontului unic de jos, atrăgând tineretul în lupta generală a proletariatului sub conducerea partidului şi aducându-l prin experienţa lui proprie la forme mai înalte de luptă (demonstraţii de massă, greve politice etc.).

In realizarea acestei sarcini, U.T.C. trebue să-şi concentreze atenţia asupra regiunilor şi întreprinderilor hotărîtoare (Bucureşti, Valea Prahovei şi a Jiului, Reşiţa, porturi, transporturi), elaborând şi popularizând programe concrete de luptă pentru diferitele straturi ale tineretului. Ţinând seama de faptul că munca în sânul tineretului ţărănesc constitue unul din punctele cele mai slabe în activitatea Partidului Comunist, trebue dată mai multă atenţie ca până acum formulării revendicărilor şi a lozincilor tinereşti speciale pentru tineretul muncitor dela ţară şi din regiunile ocupate...

4) Deosebit de ascuţit se pune în faţa U.T.C. problema întăririi şi desfăşurării prin toate mijloacele a muncii antimilitariste, în special printre recruţi şi cei plecaţi în concediu, prin crearea organizaţiilor de massă ale tinerilor care urmează să fie recrutaţi şi prin legarea cererilor concrete

ale soldaților și marinarilor cu lupta tineretului din fabrică, dela țară și a șomerilor...

*

* *

SALUTUL CĂTRE P.C. (b) AL U.R.S.S.

Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România, împins de către reacțiunea fascistă în ilegalitate adâncă, trimite salutul său frățesc Comitetului Central al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, organizatorul și conducătorul revoluției socialiste și a clădirii socialismului.

Proletariatul și massele muncitoare din România urmăresc cu admirație și cu bucurie victoriile istorice ale P.C. (b) al U.R.S.S. pe tărâmul industrializării Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, a îndeplinirii planului de 5 ani în 4 ani, iar în unele ramuri în $2^1/_2$ ani; victoriile pe tărâmul reconstrucției socialiste a agriculturii și al lichidării chiaburimii ca clasă pe baza colectivizării compacte; victoriile ofensivei largi a socialismului; victoria istorică a săvârșirii în anul acesta a fundamentului economiei socialiste.

Aceste victorii sunt obținute datorită liniei generale juste, leniniste, a Comitetului Central în lupta sa neîmpăcată pe două fronturi, contra oportunismului de dreapta și frazeologilor de „stânga".

Aceste realizări capătă o și mai mare importanță pe fondul crizei generale care bântue în țările capitaliste.

In timp ce lumea socialismului, care se clădește, pășește victorios înainte, în timp ce în Uniunea Sovietică este pe deplin lichidat șomajul la orașe și la sate și crește necontenit bunăstarea generală a masselor muncitoare, — lumea capitalistă condamnă zecile de milioane de șomeri la moarte prin foame, condamnă întreaga clasă muncitoare la o exploatare și mizerie de necrezut, ruinează și aruncă în cea mai neagră mizerie toată țărănimea muncitoare, iar la

lupta revoluționară în creștere a masselor răspunde prin ascuțirea asupririi și prin teroarea fascistă și caută ieșirea din criză prin războiul contrarevoluționar împotriva Uniunii Sovietice — cetatea revoluției mondiale. România capitalistă se pregătește cu turbare pentru intervenția împotriva Uniunii Sovietice, găsindu-se la avantpostul capitalismului, ca fiind un câmp de concentrare pentru atacul împotriva Uniunii Sovietice.

Partidul Comunist din România, liberându-se de rămășițele și greșelile trecutului, bolșevizându-și rândurile, mobilizează clasa muncitoare și massele muncitoare din România contra ofensivei capitalului, contra războiului antisovietic, pentru apărarea Uniunii Sovietice — Patria proletariatului mondial...

Partidul Comunist din România își va îndeplini datoria sa istorică.

Trăiască P.C. (b) al U.R.S.S. și conducerea sa leninistă în frunte cu tovarășul Stalin!

Trăiască clasa muncitoare din U.R.S.S., care sub conducerea P.C. (b) al U.R.S.S. clădește victorios socialismul!

CĂTRE C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST DIN CHINA

Tovarăși!

Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România, în numele muncitorilor revoluționari, al masselor muncitoare țărănești și al naționalităților asuprite din România, trimite salutul său fierbinte revoluționar Partidului Comunist din China — conducătorul revoluției chineze, organizatorul luptei eroice a clasei muncitoare și țăranilor din China pentru alungarea imperialiștilor și răsturnarea Gomindanului contrarevoluționar...

Succesele Partidului Comunist din China sunt succesele proletariatului internațional și întăresc lupta lui pentru

răsturnarea puterii imperialiştilor, capitaliştilor şi moşierilor.

Trăiască China revoluţionară — brigada de avantgardă a mişcării revoluţionare din colonii!

Trăiască Armata Roşie muncitorească-ţărănească din China!

Trăiască Partidul Comunist din China — conducătorul muncitorilor şi ţăranilor din China!

Trăiască revoluţia mondială!

SALUT ARMATEI ROŞII MUNCITOREŞTI-ŢĂRĂNEŞTI

Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România trimite salutul său bolşevic, călduros, Armatei Roşii muncitoreşti-ţărăneşti — chezăşia revoluţiei proletare mondiale, apărătorul neclintit al primului stat proletar din lume care clădeşte socialismul — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Armata Roşie, prin biruinţele sale strălucite împotriva armatelor gărzilor albe şi capitaliste, a înscris pagini glorioase în istoria luptei clasei muncitoare din Uniunea Sovietică pentru un Octombrie mondial.

Aceste victorii Armata Roşie le datoreşte conducerii juste a P.C. (b) al U.R.S.S., eroismului masselor muncitoare, conştiinţei lor revoluţionare, disciplinei de fier a luptătorilor săi — a soldaţilor şi a comandanţilor roşii.

România imperialistă este un câmp de luptă în Orientul Europei şi se pregăteşte în mod turbat împreună cu puterile mari imperialiste pentru intervenţia contra U.R.S.S.

Partidul Comunist din România, împins în ilegalitate, mobilizează massele largi de muncitori, ţărani şi soldaţi contra războiului imperialist, pentru apărarea Uniunii Sovietice.

Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România încredinţează Armata Roşie că, mobilizând clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare la lupta contra dictaturii burghezo-moşiereşti pentru instituirea puterii muncitoreşti şi

ţărăneşti, la încercarea imperialiştilor de a ataca Uniunea Sovietică şi de a împinge massele muncitoare în măcelul imperialist, clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare din România, sub conducerea Partidului Comunist, vor fi în primele rânduri ale apărătorilor Uniunii Sovietice şi vor transforma războiul imperialist în război civil.

Intăriţi puterea de luptă a Armatei Roşii!

Trăiască invincibila Armată Roşie şi conducătorul ei — Partidul Comunist Bolşevic!

Trăiască Puterea Sovietică în România!

Trăiască Puterea Sovietică în lumea întreagă!

31

1932

SPRE NOUI LUPTE[1]

Cu păşirea înainte a crizei capitalismului, lupta de clasă devine tot mai aprigă. Conflicte după conflicte, greve, rebeliuni nenumărate, demonstraţii de stradă şi lupte de stradă aruncă în vijelia luptei pături tot mai largi ale masselor producătoare.

Muncitorii dela C.F.R. sunt în luptă deschisă cu direcţia şi se pregătesc cu înfrigurare la acţiune pe toată ţara. Ceferiştii atelierelor Griviţa-Bucureşti au dat o luptă de stradă cu poliţia şi au atacat o circumscripţie de poliţie pentru a-şi cuceri libertatea de întrunire şi pentru a libera 2 tovarăşi arestaţi. Ceferiştii din Oradea au făcut o grevă demonstrativă de o oră. Cei din Iaşi au depus buletinele de lucru. Cei

[1] „Scânteia", anul II, nr. 3 din 15 Martie 1932.

din Paşcani au ieşit în demonstraţie de stradă. La „Buhuşi“ s'a terminat de curând o grevă îndârjită, urmată de grevele dela „Venus“ şi dela „Cordiana“ din Bucureşti şi de conflicte în mai toate fabricile textile. La Reşiţa au avut loc, la interval scurt, două greve hotărîte. In Valea Jiului se ivesc semne premergătoare ale izbucnirii unor lupte puternice. Şomerii, singuri sau împreună cu muncitorii ocupaţi, au asaltat primăriile la Gheorghieni, Cernăuţi şi au ieşit în demonstraţii de stradă la Bucureşti, Iaşi, Chişinău, Bazargic, Constanţa etc.

Ţărănimea săracă şi mijlocaşă îşi continuă rebeliunile şi răscoalele. Luptele naţionalităţilor asuprite devin tot mai numeroase şi mai hotărîte. Toate acestea nu sunt decât primele răbufniri ale unui val de lupte revoluţionare la care au pornit massele asuprite şi exploatate din România. In toate grevele sau conflictele, muncitorii au de înfruntat teroarea poliţiei şi jandarmilor.

Cei doi răniţi în lupta de stradă a ceferiştilor din 9 Februarie, după asasinatele dela Soroca şi arestările şi schingiuirile în massă din toată ţara, arată limpede că în măsura în care se adânceşte criza, se înteţeşte exploatarea şi se apropie deslănţuirea războiului antisovietic, dictatura fascistă se asvârle cu tot mai multă sălbăticie asupra masselor, încercând să le înnăbuşe orice luptă. Massele înţeleg astfel tot mai mult că luptele pentru revendicările lor imediate nu mai pot fi duse decât în acelaş timp cu luptele împotriva dictaturii fasciste. Ca urmare, luptele masselor capătă un tot mai ascuţit caracter politic. La Chişinău, de pildă, 300 de muncitori au făcut o grevă de o jumătate de oră, pentru a susţine lupta deţinuţilor politici din închisoarea locală împotriva regimului ucigător din închisoare şi împotriva intenţiei de a asasina pe unii dintre ei prin sistemul „fugii de sub escortă“. Sprijinul muncitorilor a ajutat închişilor să-şi cucerească revendicările. Tot astfel, la Tighina, muncitorii şi ţăranii nevoiaşi, printr'o violentă demonstraţie la poliţie

şi la închisoare, au impus eliberarea unor muncitori grevişti arestaţi.

Adâncirea crizei dă la iveală rolul murdar al şefilor social-democraţi. Ei împiedică şi trădează luptele masselor, le terorizează, devin agenţi ai Siguranţei şi ai patronilor, se transformă într'o părticică a aparatului fascist de stat. Scopul lor e să ajute burghezia de a ieşi din criză pe spinarea masselor şi prin război antisovietic. Trădarea luptei muncitorilor dela Anina, trădarea luptei muncitorilor mineri şi a şomerilor, pregătirea unei noui trădări a muncitorilor ceferişti sunt cele mai proaspete fapte crestate pe răbojul tuturor ticăloşiilor săvârşite de şefii social-democraţi. Muncitorii au în conducătorii social-fascişti un vrăjmaş şi mai de neîmpăcat decât în burghezie, căci ei prin fraza lor demagogică caută să adoarmă spiritele agitate. In uriaşele lupte ce încep, şefii social-democraţi trebuesc demascaţi ca apărători ai programului de jaf al guvernului Iorga-Argetoianu şi ca brigadă de asalt a burgheziei române în pregătirea războiului antisovietic.

Partidul Comunist, sindicatele unitare şi celelalte organizaţii revoluţionare se găsesc în faţa unor sarcini covârşitoare: să pregătească luptele masselor asuprite şi exploatate; să le organizeze şi să le conducă; să făurească frontul unic revoluţionar în fabrici şi sate contra frontului unic al burgheziei aliate cu şefii social-democraţi; să lege luptele şomerilor cu ale muncitorilor ocupaţi şi cu ale ţărănimii nevoiaşe; să organizeze gărzi de autoapărare în fabrici, cartiere şi sate; să se întărească prin legarea strânsă cu massele, prin mărirea numărului de membri şi prin închegarea de fier lăuntrică. Sprijinul pe care îl vor găsi ele în sânul masselor le va da putinţa să-şi îndeplinească aceste sarcini. Sub conducerea lor, clasa muncitoare, ţărănimea săracă şi mijlocaşă, naţionalităţile asuprite vor putea să dea asaltul viguros contra dictaturii fasciste, vor putea să lupte contra exploatării, asupririi şi flămânzirii lor, să lupte

contra pregătirilor războiului antisovietic. Aceasta e calea de scăpare din criză, din şomaj, din mizerie şi teroare.

32

1932

CĂTRE INTREAGA MUNCITORIME ŞI FUNCŢIONĂRIME SĂRACĂ DELA C.F.R.![1]

Tovarăşi!

Din 1928 guvernele burgheze, ajutate direct de slugile lor, conducătorii social-democraţi, duc o consecventă şi sistematică politică de scădere a salariilor noastre. Direcţiunea C.F.R. nu se dă înlături nici dela cele mai sălbatice mijloace pentru a-şi acoperi deficitele de miliarde pe spinarea numai şi numai a noastră, a muncitorilor, funcţionarilor şi pensionarilor săraci. Prin noua scădere a salariilor, noi am ajuns în sapă de lemn! Numai câţiva din noi mai primesc azi 2.500—3.000 de lei, marea majoritate însă primeşte între 1.200—1.800 de lei pe lună. In afară de aceasta, orele de muncă s'au urcat la 10—12, şi chiar 14, fără ca să *primim niciun ban,* în timp ce mii de muncitori şi funcţionari săraci sunt aruncaţi pe drumuri, fără niciun ajutor, fie din partea statului, fie a comunei. Şi noi suntem zilnic ameninţaţi că vom fi concediaţi. La ultima plată, sute de lucrători, în loc să primească salariul pentru munca lor, nu au primit nimic, ba au mai rămas datori.

In timp ce pentru noi nu sunt niciodată bani, dar gloanţe şi puşcărie întotdeauna, guvernul Iorga-Argetoianu a remarcat în Parlament că numai în ultimul an s'a făcut o comandă de peste 10 miliarde de lei pentru tunuri şi mitraliere în străinătate.

[1] Chemare din 20 Martie 1932.

Toate acestea în timp ce salariile pensionarilor, văduvelor şi invalizilor de război nu s'au plătit *de 6 şi 7 luni de zile!*

Pentru cine s'au adus tunuri şi mitraliere? Pentru apărarea intereselor noastre, a muncitorilor, funcţionarilor şi pensionarilor săraci?

Nu, tovarăşi! Tunurile şi mitralierele au fost comandate pentru *a ne înneca în sânge pe noi, muncitorii dela oraşe şi sate, când cerem drepturile noastre!* Tunurile şi mitralierele sunt comandate, pentrucă bancherii, fabricanţii şi moşierii vor să ne trimită *la un nou război contra fraţilor noştri din Uniunea Sovietică, care nu cunosc nici ce-i scădere de salariu, nici şomaj, pentrucă ei clădesc socialismul în ţara care a devenit patria tuturor muncitorilor şi ţăranilor săraci din lumea întreagă!*

Tovarăşi!

Burghezia nu se va opri numai la aceste scăderi şi concedieri în massă! Burghezia vrea cu orice chip să iasă din criză pe spinarea noastră. Deaceea ea va veni cu noi scăderi şi concedieri. De pe acum se anunţă închiderea de noi ateliere şi noi concedieri în massă.

In faţa acestei situaţii, ce fac conducătorii social-democraţi? Oprescu, Mirescu, Spârnea, Virgil Ionescu şi-au arătat *adevărata lor faţă de slugi plecate ale Direcţiunii C.F.R. pentru a desorganiza lupta muncitorimii şi funcţionărimii ceferiste!* De doi ani conducătorii social-democraţi ne îndeamnă să aşteptăm în „ordine" şi „linişte" rezultatul memoriilor! Care a fost rezultatul memoriilor? Rezultatul a fost că *salariile noastre au fost scăzute cu 60—70%, iar mii de muncitori au fost aruncaţi pe drum!* Rezultatul a fost numai în folosul Direcţiunii C.F.R. şi al slugilor lor Oprescu, Mirescu, Virgil Ionescu!

Tovarăşi şi tovarăşe!

Altul trebue să fie drumul nostru pentru a opri ofensiva burgheziei contra salariilor noastre. Altele trebue să fie mijloacele noastre pentru a ne impune revendicările! Numai prin lupta revoluţionară a tuturor muncitorilor şi funcţionarilor săraci dela C.F.R. vom putea opri ofensiva burgheziei. *Numai prin organizarea luptei hotărîte şi a grevei generale, vom impune revendicările noastre şi vom scăpa de sclavia capitalistă!*

Tovarăşi!

Consiliul general al sindicatelor unitare a luat iniţiativa şi a strâns pe muncitorii ceferişti din câteva oraşe mai importante la o consfătuire, spre a hotărî o acţiune comună contra scăderii salariilor şi concedierilor. Consfătuirea comitetelor de acţiune din toată ţara a hotărît strângerea laolaltă a tuturor muncitorilor şi funcţionarilor ceferişti şi începerea imediată a organizării luptei, fără şi peste capul conducătorilor social-democraţi, care trădează în mod permanent interesele noastre.

Tovarăşi!

Formaţi în toate secţiunile comitete de acţiune! Organizaţi întruniri şi demonstraţii de stradă! Strângeţi-vă rândurile în jurul comitetelor de acţiune!

Luptaţi:

Contra scăderii salariilor sub orice formă: reţineri, chirie etc.

Pentru mărirea lor!

Contra concedierilor, pentru reprimirea celor concediaţi!

Contra muncii cu acord!

Pentru ziua de 7 ore, cu salariul întreg!

Contra scăderii pensiilor, pentru mărirea lor la nivelul de scumpete!

Pentru ajutorarea imediată şi permanentă a şomerilor din partea statului, a comunei şi a Direcţiunii C.F.R.!

Pentru plata imediată şi integrală a pensiilor văduvelor şi invalizilor dela C.F.R.!

Pentru contracte colective, contra contractelor individuale!

Pentru salariu egal la muncă egală pentru tineri!

Pentru dreptul de organizare, întrunire şi demonstraţii de stradă!

Pentru existenţa deschisă a organizaţiilor muncitoreşti revoluţionare!

Contra militarizării C.F.R.!

Pentru eliberarea deţinuţilor politici!

Contra dictaturii fasciste!

Contra războiului antisovietic, pentru *apărarea Uniunii Sovietice!*

Trăiască greva generală a muncitorilor şi funcţionarilor ceferişti!

COMITETUL CENTRAL DE ACŢIUNE
A MUNCITORILOR CEFERIŞTI

33

1932

CĂTRE TOATE COMITETELE REGIONALE, LOCALE, RAIONALE ŞI FRACŢIUNILE COMUNISTE DIN BLOCUL MUNCITORESC-ŢĂRĂNESC[1]

...Alegerile parlamentare din 1931 ne-au dovedit încă odată de ce simpatii şi influenţă politică se bucură în rândurile masselor muncitoare, ţărăneşti, naţionalităţilor asuprite

[1] Circulară a C.C. al P.C.R. din Martie 1932.

și trudiților dela orașe și sate Blocul muncitoresc-țărănesc. Cu toată teroarea sângeroasă fascistă deslănțuită de către aparatul de stat al burgheziei guvernante în timpul alegerilor, arestarea agitatorilor, furtul și anularea voturilor, oprirea și interzicerea întrunirilor B.M.Ț., totuși Blocul muncitoresc-țărănesc a obținut în cele 30 de județe în care au fost depuse listele B.M.Ț. 73.711 voturi, pe baza cărora au intrat în parlament 5 deputați.

Dar una din lipsurile partidului nostru, a organizațiilor noastre de partid, este că noi n'am învățat încă până astăzi să folosim campania electorală și rezultatele ei pentru întărirea organizatorică a organizațiilor noastre revoluționare (partid, U.T.C., sindicate, B.M.Ț., organizații național-revoluționare etc.). Cu toate succesele obținute în timpul alegerilor cu toate directivele date în această privință de către Secretariatul partidului și în special rezoluția Secretariatului din 15 Iunie 1931 (vezi Buletinul nr. 3 al C.C.), organizațiile noastre n'au căutat să întărească organizațiile de massă, *să cuprindă în mod organizatoric* cât mai mulți alegători revoluționari în organizațiile noastre.

Ca una din lipsurile noastre care au domnit în decursul tuturor anilor și mai domnește și astăzi în partidul nostru este că partidul nostru, organizațiile noastre de partid n'au căutat să dea importanța cuvenită muncii Blocului muncitoresc-țărănesc... Ca urmare a acestei greșeli *fundamentale*, liniei greșite față de sarcinile Blocului, noi am avut lipsa că Blocul muncitoresc-țărănesc activa numai în timpul alegerilor. Cu începerea campaniei electorale începea și activitatea Blocului...

Această situație, slăbiciunea muncii Blocului, partidului nostru în sânul Blocului muncitoresc-țărănesc, a avut ca urmare aceea că deși Blocul muncitoresc-țărănesc în timpul alegerilor a cucerit de partea sa marile masse muncitorești, țărănești și naționalităților asuprite, el n'a reacționat deloc atunci când burghezia fascistă, cu ajutorul social-democraților, a dat afară din Parlament pe deputații B.M.Ț. Afară de București, nici într'o parte a țării Blocul n'a mobilizat massele sale de alegători revoluționari în apărarea deputaților. Aceasta se datorește în mare parte și oportunismului care a existat în sânul membrilor de partid care activau în Bloc, care singuri n'au căutat ca succesele obținute în timpul alegerilor să fie întărite, munca organizațiilor de Bloc intensificată ; oportuniștii au scos teoria „că s'a instalat dictatura fascistă deschisă", și din cauza teroarei fasciste nu se poate lucra legal în Bloc...

C.C. al Partidului Comunist atrage încă odată atenția organizațiilor noastre de partid asupra necesității de a activiza și a întări munca Blocului. Incă Congresul al IV-lea al partidului nostru, în rezoluția sa, a subliniat necesitatea de a transforma B.M.Ț. dintr'o formație electorală într'o organizație permanentă de luptă.

Blocul muncitoresc-țărănesc trebue să devină o organizație de luptă permanentă pe baza frontului unic al tuturor păturilor exploatate dela orașe și sate — aceasta este linia stabilită de către C.C. al Partidului Comunist în privința muncii B.M.Ț.

Transformarea B.M.Ț. într'o *organizație permanentă de front unic* nu înseamnă că în acelaș timp noi transformăm B.M.Ț. într'un partid, bazat pe Bloc, al claselor muncitoare și țărănești, sau înlocuirea prin Bloc a Partidului Comunist, cum cred unii tovarăși (Transilvania).

Trebue să înțelegem încă odată că partidul nostru, Partidul Comunist din România, este unicul conducător și avantgarda claselor asuprite și exploatate dela orașe și sate în lupta lor contra asupritorilor și exploatatorilor, pentru victoria proletariatului. In lupta pentru desrobirea societății de capitalism, proletariatul ca avantgardă trebue să ducă și celelalte masse exploatate (țărănimea, mica burghezie, națiunile subjugate etc.). Dar pentru succesul luptei, proletariatul, pentru conducerea în luptă a acestor masse, trebue

să le organizeze nu numai din punct de vedere ideologic, ci şi mai ales *organizatoric*.

Pentru scopul acesta Partidul Comunist creează diferite organizaţii de massă (muncitoreşti, ţărăneşti, naţional-revoluţionare etc.), un fel de *curele de transmisie* cu care se leagă de masse şi pe care le conduce ideologic prin fracţiunea sa comunistă, care activează în sânul acestor organizaţii...

Greşala că Blocul a fost considerat şi se consideră şi astăzi de unii tovarăşi ca partid sau „masca legală a partidului ilegal" constă şi în aceea că tovarăşii noştri care lucrau în Bloc socoteau că numai acei tovarăşi pot face parte din Bloc care „vor să lupte pentru comunism", şi urmarea acestei linii greşite a fost că Blocul era o organizaţie *sectară*, care cuprindea puţini muncitori şi ţărani.

Blocul muncitoresc-ţărănesc trebue să devină o organizaţie largă de massă, care să cuprindă păturile cele mai largi ale exploataţilor şi asupriţilor dela oraşe şi sate. Din Bloc trebue să facă parte: muncitori, ţărani, mica burghezie, funcţionari, pensionari etc., adică toţi cei care sunt exploataţi de către burghezie şi statul burghez...

Pe când Partidul Comunist pune în faţa organizaţiilor noastre de partid transformarea B.M.Ţ. într'o organizaţie de luptă de front unic permanent a masselor muncitoreşti, ţărăneşti şi naţionalităţilor asuprite pentru revendicările lor zilnice, după Rozvany & Comp. sarcina cea mai principală a Blocului este în primul rând de a lupta pentru păstrarea sfintei „Constituţii burgheze".

Lupta contra oportunismului, contra diferitelor curente care se manifestă în partid şi care vor să zădărnicească munca revoluţionară a Blocului muncitoresc-ţărănesc, a organizaţiilor noastre de massă, este prima sarcină a organizaţiilor noastre de partid...

Numai luptând pentru revendicările zilnice ale masselor truditoare, B.M.Ţ. poate să devină o organizaţie largă de massă.

O greşală mare în munca noastră până acum a fost aceea că noi declarăm şi trâmbiţăm sus şi tare că „Blocul muncitoresc-ţărănesc este sub conducerea ideologică a Partidului Comunist", pe când în realitate, prin slăbiciunea muncii membrilor noştri în Bloc, slăbiciunea fracţiunii noastre, această conducere ideologică de foarte multe ori a lipsit, şi ca urmare Blocul devenea un refugiu al tuturor elementelor oportuniste excluse din partid, care căutau să folosească această organizaţie în lupta contra liniei partidului.

C.C. al Partidului Comunist atrage atenţia comitetelor şi organizaţiilor de partid *că conducerea ideologică a organizaţiilor noastre de massă fără de partid noi o executăm prin munca activă a fracţiunii noastre comuniste în sânul acestor organizaţii*.

Trebue ca C.R., comitetele de partid, unde există B.M.Ţ., să întărească fracţiunile comuniste din sânul Blocului, trimiţând acolo membri de partid care să fie în stare prin munca lor activă să asigure conducerea de către noi a Blocului. Comitetele respective trebue să ceară rapoarte amănunţite dela aceşti tovarăşi despre munca lor şi să le dea directive speciale, controlând executarea lor.

B.M.Ţ. trebue *să ducă lupta pentru existenţa sa deschisă*. Trebue impus prin mobilizarea masselor, prin lupta acestor masse existenţa deschisă a organizaţiilor noastre de massă. Această luptă poate fi realizată cu succes atunci când noi o să ne pătrundem şi o să ne înrădăcinăm adânc în rândurile masselor muncitoreşti, ţărăneşti şi truditilor dela oraşe şi sate.

C.C. vă roagă să trimiteţi imediat rapoarte despre munca şi situaţia organizaţiei de Bloc până acum şi planul vostru de muncă pe linia Blocului în viitor.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

34

1932

CĂTRE TOATE COMITETELE REGIONALE, RAIONALE, LOCALE ŞI CELULELE DE PARTID[1]

... 3. Agravarea crizei capitalismului de o parte, desvoltarea socialistă a U.R.S.S. de altă parte — desvoltare care ea însăşi formează un element de agravare a crizei — pun în faţa burgheziei mondiale, ca cea mai ascuţită şi actuală problemă, problema încercării de a ieşi din criză pe calea unui războI imperialist mondial pentru împărţirea Chinei şi pentru intervenţia înarmată împotriva U.R.S.S. In ansamblul măsurilor de exploatare şi însângerare a masselor, acest război este mijlocul cel mai cras din planul imperialismului de a ieşi din criză pe spinarea masselor producătoare.

Războiul a şi început în China. El e de acum la graniţa Uniunii Sovietice. Imperialiştii fac toate sforţările pentru a provoca Uniunea Sovietică şi de a o atrage într'un război. Sub patronajul Ligii Naţiunilor şi a conferinţei „desarmării", imperialiştii din toate ţările, în frunte cu Franţa, organizează continuarea războiului în China şi începerea atacului contra U.R.S.S Armata internaţională a Ligii Naţiunilor, propusă de Franţa, trebue să fie armata frontului unic imperialist contra Uniunii Sovietice şi contra mişcărilor revoluţionare din toate ţările, unde ea va avea a interveni pentru „pacificarea" acestor ţări...

In frontul imperialist mondial, România îşi păstrează locul de agresor nemijlocit contra Uniunii Sovietice. La conferinţa „desarmării" e susţinută în revendicările ei de a-şi mări cota înarmărilor. Iniţiativa Franţei pentru constituirea „blocului dunărean" are de scop să-i asigure sprijinul celorlalte state vecine, care nu sunt în imediată atingere cu U.R.S.S. Inlăuntrul ţării se fac pregătiri înfrigurate pentru începerea războiului. In ultimul an s'au făcut comenzi de arme de 10 miliarde. Parlamentul votează cu toată graba legi pentru complecta reorganizare a cadrelor armatei. In curând va intra în vigoare legea pentru instrucţia preregimentară. Şefii de state-majore şi oamenii politici ai României şi statelor aliate sunt într'un permanent contact. In acelaş timp se săvârşeşte o regrupare a forţelor burgheziei, fărâmiţându-se vechile partide, compromise în faţa masselor, încercând o nouă concentrare a lor în care să intre şi burgheziile naţionale din provinciile asuprite — aceasta în jurul platformei de front unic al burgheziei pentru pregătirea şi ducerea războiului imperialist mondial...

Şefii social-democraţi stau alături de imperialişti în pregătirea războiului. Conferinţa „desarmării" e prezidată de „socialistul" Henderson, iar Paul Boncour, „socialistul" de până ieri, prezidează consiliul Ligii Naţiunilor pentru „rezolvarea conflictului" chino-japonez. Tot Boncour, pe când era încă „socialist", împreună cu „socialistul" Léon Blum au fost primii care au emis ideea armatei internaţionale a Ligii Naţiunilor.

Şefii social-democraţi din România se interesează de bunul mers al înarmărilor (interpelarea lui Mirescu despre radio în armată), protestează contra „asasinatelor" comise de bolşevici ; adresează un apel tuturor partidelor social-democrate din lume pentru a se asocia la acest protest şi sprijină ideea blocului dunărean.

4. Singura ţară din lume care luptă din răsputeri pentru salvarea păcii în lume este Uniunea Sovietică. Ea a respins toate provocările la război ale imperialiştilor, fapt care a înfuriat toată burghezia şi pe conducătorii Internaţionalei a II-a. La conferinţa „desarmării", unde guvernul sovietic participă pentru a demasca în faţa masselor din toată lumea uneltirile războinice ale imperialismului inter-

[1] Instrucţiunile pentru 1 Mai.

național, a fost respinsă propunerea tov. Litvinov pentru desarmarea completă și generală, cât și aceea pentru o desarmare parțială efectivă. Pactele de neagresiune propuse de Uniunea Sovietică tuturor statelor din lume au fost respinse de aproape toate statele — între acestea și România — iar unele dintre ele, ca Franța și Polonia, care au încheiat de formă astfel de pacte, tărăgănează punerea lor în aplicare și le pun din nou în discuție...

7. Massele văd tot mai limpede că singura lor ieșire din criză este *ieșirea revoluționară,* pe calea arătată de revoluția rusă din 1917 și de revoluția chineză. Succesele clădirii socialiste în U.R.S.S., comparația stării mizerabile a poporului muncitor din lumea capitalistă cu starea de continuă propășire a poporului muncitor din U.R.S.S. dau celui dintâi putința de a vedea clar unde-i scăparea și de a-și alege fără șovăire drumul.

Deaceea și activitatea masselor producătoare pentru apărarea Chinei de împărțire și pentru apărarea Uniunii Sovietice de plănuitul atac împotrivă-i devine tot mai largă și mai hotărîtă. In împrejurările de față ale luptei de clasă, lupta împotriva războiului imperialist de împărțire a Chinei și de atacare a Uniunii Sovietice devine lupta împotriva ofensivei capitaliste îndreptate contra nivelului de trai al masselor.

Ziua de 1 Mai devine deci ziua solidarității internaționale a proletariatului în jurul patriei socialiste, U.R.S.S.. și a revoluției chineze...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMANIA

Aprilie 1932.

1932

ȘEFII SOCIAL-DEMOCRAȚI INCEARCĂ SPARGEREA FRONTULUI DE LUPTĂ A MUNCITORILOR CEFERIȘTI [1]

...Uniunea ceferistă amsterdamistă a convocat în mod secret la Cluj o conferință a șefilor social-democrați, unde s'a hotărît *excluderea sindicatelor ceferiste din Cluj și Galați din Uniune* și excluderea pe viitor a tuturor sindicatelor „rebele" și a „agenților provocatori" (adică muncitorii revoluționari) care nu respectă „regulele statutare și linia Uniunii amsterdamiste". Totodată s'a hotărît *înființarea de noui sindicate,* paralele, în locul celor excluse pe baza principiilor social-democrației amsterdamiste, care „să lupte la adăpostul legilor de protecție a muncii prin tratative și arbitraj obligatoriu".

Scopul încercării ticăloase a șefilor social-democrați este: *spargerea frontului de luptă a muncitorilor ceferiști din întreaga țară.*

Exemplul excluderii sindicatelor din Cluj, Galați, care prin munca opoziției roșii merg în fruntea luptei muncitorilor ceferiști, este o dovadă în plus a trădărilor șefilor social-democrați, care vor să nimicească contraofensiva muncitorilor împotriva reducerilor de salariu, concedierii în massă etc.

Atacul de acum al șefilor trădători social-democrați împotriva unității de luptă a muncitorimii ceferiste este continuarea spargerii criminale a mișcării sindicale pe care au făcut-o în 1923.

Nimeni și nimic n'ar putea să aducă un serviciu mai

[1] „Scânteia", anul II, nr. 6 din 1 Iulie 1932

bun burgheziei decât ei, dacă vor reuşi să traducă în fapt spargerea unităţii muncitorimii ceferiste.

De aproape 2 ani de zile muncitorimea căilor ferate duce o luptă eroică împotriva atacului continuu contra nivelului de trai. Lupta începută împotriva „curbei de sacrificiu" a mers crescând. Primele acţiuni deschise (Bucureşti, Cluj), care au avut un caracter mai mult spontan, au dus totuşi, pe măsura întăririi influenţei mişcării revoluţionare, la închegarea opoziţiilor roşii, dându-li-se astfel un caracter mai ridicat, mai organizat. Şefii social-democraţi au aplicat dela început „linia" trădării luptei. Ei ascundeau aceasta sub forma trimiterii de delegaţi, memorii, spunând chiar că sunt pentru demonstraţii, grevă, pentru ca, rămânând la conducerea acţiunilor, să le poată desorganiza şi trăda.

Muncitorii dela C.F.R. au început însă să vadă tot mai clar trădarea şefilor social-democraţi la conferinţa din Galaţi (29.V) şi cea din Cluj (8.VI), convocate sub presiunea masselor de către sindicatele locale respective, la care au participat sute de delegati din aproape întreaga ţară. Trădarea şefilor social-democraţi a fost demascată în mod deschis, şi închegarea frontului unic al muncitorilor ceferişti — peste capul şefilor trădători (Oprescu, Ionescu etc.) — a făcut un pas important înainte.

Deaceea, ca să nu le lunece complect pământul de sub picioare, burtă-verzii dela Uniune şi confederaţia amsterdamistă, în frunte cu Flueraş—Mirescu, au convocat o conferinţă paralelă, hotărînd spargerea.

Muncitorimea ceferistă trebue să reacţioneze în mod hotărît împotriva atacului criminal al şefilor trădători, nerecunoscând excluderea sindicatelor dela Cluj şi Galaţi din Uniune, prin solidarizarea tuturor sindicatelor ceferiste cu sindicatele din Cluj şi Galaţi. Alegerea comitetelor de acţiune la toate atelierele, depourile de locomotive şi tracţiune din ţară, ca ele să conducă mai departe lupta muncitorimii ceferiste pentru revendicările lor, peste capul şefilor social-democraţi trădători. Organizarea şi lărgirea opoziţiei roşii, pe

bază de secţiuni şi ateliere, pentru a putea asigura în orice împrejurări continuarea luptei pentru revendicări şi împotriva trădării şefilor social-democraţi.

„Luptei" la adăpostul legilor de protecţie a muncii prin tratative şi arbitraj obligatoriu (recomandat şi practicat de şefii social-democraţi, care înseamnă tocmai recunoaşterea tuturor reducerilor de salarii şi concedierilor în massă făcute pe baza acestor legi) noi îi opunem *organizarea grevei generale* prin organizarea luptei la fiecare atelier în parte, prin închegarea frontului unic de luptă al tuturor exploataţilor şi subjugaţilor dela căile ferate.

Nu prin „arbitraj" şi „protecţia legilor" acelora care au tras gloanţe în muncitorii ceferişti din Bucureşti, ci *prin luptă deschisă, cucerirea străzii, grevă, sub conducerea Partidului Comunist, vor putea massele ceferiste să iasă învingătoare.*

36

1932

...UN SOIU NOU DE EXPERŢI STRĂINI[1]

Dl. Rist pentru raportul său a luat .	1.200.000 de lei
Ajutorii d-sale	290.000 „ „
Dl. Murguet, alt expert	430.000 „ „
Dl. Leverra, expertul d-lui C. R. . .	450.000 „ „
Dl. Poisson	4.320.000 „ „
Total	6.690.000 de lei

[1] „Scânteia", anul II, nr. 7 din 1 August 1932.

Acestea sunt cifrele pe care le cunoaştem. Adăugând la ele: 1) onorariile încasate de d-nii Greilley şi Roger Auboin; 2) şperţurile pe care acesta, zice-se, le-a primit dela guvernul român; 3) taxele vamale de care d-l Auboin e scutit, aducând mărfuri din străinătate; 4) banchetele, deplasările în vagoane ministeriale, — putem spune că experţii au costat muncitorimea peste 10.000.000 de lei.

Dar ce-au adus în schimb experţii masselor de muncitori şi ţărani?

Acum 4 ani burghezia a primit un împrumut de 17 miliarde, pe care l-a şi sfeterisit îndată, parte pentru înarmări, parte pentru îmbogăţirea „personală" a celor ce mânuiau fondurile. Bugetul a rămas tot în zdrenţe, visteria tot ofticoasă, încât o sumă tot atât de mare n'ar mai ajunge pentru a-i acoperi deficitul.

Iar de îndeplinit condiţiunile grele ale împrumutului trebue să le îndeplinească tot muncitorii şi ţăranii.

Pentru a deslănţui o nouă urgie fiscală, care să asigure plata la zi a tributului către bancherii străini, pentru a veghia ca banii destinaţi înarmărilor *să nu meargă pe căi lăturalnice, ci să meargă într'adevăr pentru pregătirea războiului antisovietic,* pentru aceasta a venit prima serie de experţi.

Cu 10.000.000 a plătit muncitorimea pe cei care organizează dubla lor buzunărire, pentru bancherii străini şi burghezia şi moşierimea română, precum şi pentru aceia care organizează măcelărirea ei în viitorul război antisovietic.

...Guvernul naţional-ţărănesc, care se sprijină pe finanţa străină, a şi dat ordin pentru înăsprirea încasărilor fiscale. Portărelul şi jandarmul îşi grăbesc operaţiile lor.

O nouă micşorare de salarii cu 20% se anunţă. Se pregătesc noi concedieri la C.F.R., iar pâinea s'a şi scumpit... Şi în timp ce nivelul de trai al masselor muncitoreşti se înrăutăţeşte, se grăbeşte atacarea Uniunii Sovietice.

Experţii financiari n'au venit singuri. A venit şi generalul Brayer din statul-major francez, au fost şi crucişătoare în „vizită". Şi ca rezultat avem adaptarea portului Constanţa scopurilor militare, prefacerea industriilor în industrii de război.

Pentru a înăspri exploatarea şi jefuirea masselor muncitoare, precum şi pentru a pune la punct atacarea statului proletar au venit experţii imperialiştilor străini.

Contra acestor noi atacuri, răspunsul muncitorimii trebue să fie întărirea luptei pentru ieşirea revoluţionară din criză şi pentru apărarea revoluţionară a *Uniunii Sovietice.*

37

1932

CONGRESUL AL V-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA[1]

Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România înseamnă o etapă importantă în mişcarea revoluţionară din România.

Congresul, făcând o autocritică aspră a activităţii de până acum a partidului, a dat o analiză leninistă a situaţiei internaţionale şi în special a României, stabilind sarcinile, tactica şi strategia partidului pentru munca în viitor. Partidul Comunist din România şi-a ţinut Congresul într'un moment când criza capitalismului a luat proporţii enorme, iar construirea glorioasă a socialismului în Uniunea Sovietică înaintează din plin.

Această contrazicere între cele două sisteme — al capitalismului şi al socialismului, dintre care primul, sistemul

[1] „Scânteia", articol de fond, anul II, nr. 7 din 1 August 1932.

capitalist, înseamnă pentru massele producătoare: mizerie, şomaj, foame, iar sistemul al doilea, sistemul sovietic de producţie, înseamnă o îmbunătăţire crescândă a situaţiei economice şi sociale a masselor celor mai largi — se ascute mereu.

Deaceea asupritorii concentrează toate forţele lor pentru a întinde războiul imperialist, început deja în China, contra Uniunii Sovietice.

Pe de altă parte, şi muncitorimea întăreşte lupta ei pentru ieşirea revoluţionară din criză.

Criza mondială a capitalismului a cuprins şi în România toate ramurile de producţie şi a aruncat în mizerie toate păturile producătoare ale ţării. Criza se ascute şi se adânceşte pe zi ce trece. Ea înăspreşte contrazicerile şi în sânul clasei dominante, dar nu înlătură niciodată unitatea acesteia. Aceasta o putem vedea în ofensiva generală a patronilor, îndreptată împotriva masselor muncitoreşti, şi în unanimitatea lor în pregătirea războiului imperialist...

Congresul al V-lea a dat următoarea analiză a situaţiei din România. Desvoltarea industrială a României s'a desfăşurat în perioada de după război, în timpul crizei generale a capitalismului, adică atunci când curăţirea radicală a rămăşiţelor semifeudale pentru burghezie ar fi fost imposibilă fără ameninţarea proprietăţii private însăşi... *Aceasta înseamnă că în România revoluţia burghezo-democratică nu e încă desăvârşită; deci contrazicerile în sânul burgheziei şi moşierimii nemaiavând niciun caracter revoluţionar, revoluţia burghezo-democratică la noi nu va fi desăvârşită de către burghezie, ci va fi desăvârşită fără burghezie şi în contra voinţei ei.*

Problema revoluţiei în România constă în aceea că proletariatul hegemon, sprijinindu-se pe elementele proletare şi semiproletare dela sate, în alianţă cu ţărănimea săracă şi mijlocaşă, sub conducerea *Partidului Comunist,* va doborî înainte de toate forţa monarhiei şi dictatura burghezo-moşierească, instaurând dictatura democrato-revoluţionară a

Exemplare din Scânteia, printre care şi numărul din 1 August 1932, al cărui articol de fond este intitulat: Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România.

muncitorimii şi ţărănimii, care sub conducerea proletariatului şi a *Partidului Comunist* va rezolva problema revoluţiei agrare şi naţionale, transformându-le în revoluţie proletară.

Trecerea dela desăvârşirea revoluţiei burghezo-democratice spre revoluţia proletară depinde de forţa proletariatului şi de capacitatea Partidului Comunist.

Această situaţie, analizată de către Congresul al V-lea, determină şi sarcinile Partidului Comunist din România.

Partidul trebue să se prezinte în faţa masselor celor mai largi ca singurul organizator, apărător şi conducător al luptelor lor zilnice. In privinţa aceasta are o însemnătate deosebită atragerea masselor în lupta pentru revendicările cele mai arzătoare, zilnice, de-a-lungul căreia ele trebuesc conduse la lupta pentru revendicările lor generale.

Datoria partidului constă în faptul că, mobilizând şi organizând prin front unic *de jos* massele cele mai largi la lupta pentru revendicările lor cele mai concrete şi arzătoare şi legând cât mai strâns lupta pentru aceste revendicări cu lupta contra războiului antisovietic şi pentru apărarea revoluţionară a Uniunii Sovietice, trebue să-şi cucerească majoritatea clasei muncitoare la lupta definitivă pentru doborîrea dictaturii burghezo-moşiereşti şi instaurarea guvernului *muncitoresc-ţărănesc şi dictaturii proletare*.

In acelaş timp, Congresul al V-lea a indicat calea prin care partidul va fi în stare să învingă rămânerea lui în urmă. Invingerea rămânerii în urmă trebue să meargă pe baza conducerii luptelor zilnice ale muncitorimii, ţărănimii şi ale naţionalităţilor asuprite, făcând o cotitură hotărîtă spre sate, şi mai cu seamă către proletariatul agricol, întărind conducerea noastră în Uniunea Tineretului Comunist şi în rândurile femeilor muncitoare, demascând fără cruţare social-democraţia de dreapta şi „de stânga" pe baza trădărilor lor concrete şi zilnice, paralel cu construirea solidă a partidului *pe baza celulelor din întreprin-*

deri şi celulelor din sate, precum şi a tacticii just aplicate a *frontului unic de jos*.

Partidul trebue să se străduiască din răsputeri să întărească organizaţiile din toate centrele industriale mai mari şi mai ales în uzinele mari (industria metalurgică, minieră, cea de războí şi de transport, C.F.R., porturi etc.), organizaţii care, aplicând just tactica de front unic de jos şi conducând massele cele mai largi la lupta pentru revendicările zilnice şi generale, să fie în stare de a distruge influenţa organizaţiilor fasciste ale partidelor burgheze de „stânga" şi social-democrate de dreapta şi de „stânga" asupra masselor şi de a strânge majoritatea acestor masse în jurul şi sub influenţa *partidului*.

Numai aplicând hotărîrile Congresului al V-lea, *Partidul Comunist din România* va putea conduce massele muncitoreşti şi ţărăneşti la lupta pentru revendicările lor zilnice şi pentru doborîrea dictaturii burghezo-moşiereşti şi la instaurarea guvernului *muncitoresc-ţărănesc*...

38

1932

CRIZA ECONOMICĂ MONDIALĂ ŞI RĂSFRÂNGEREA EI IN ROMÂNIA [1]

...2. Sfârşitul stabilizării relative a capitalismului, constatat de către Plenumul al XII-lea al C. E. al I. C., se manifestă în mod deosebit de izbitor în România din pricina economiei capitaliste înapoiate, a existenţei chestiunilor agrare şi naţionale nerezolvate, a sarcinilor colosale

[1] Din hotărîrile C.C. al P.C.R. dela sfârşitul lunii Octombrie 1932.

de datorii externe şi a dependenţei ei de capitalul financiar internaţional, mai ales de cel francez.

Adâncirea *crizei financiare* internaţionale zădărniceşte speranţele guvernului naţional-ţărănesc în ce priveşte căpătarea de noui împrumuturi în locul ajutorului financiar sau măcar al micşorării sau amânării plăţilor la împrumuturile vechi. Capitalul francez, sub acoperirea Ligii Naţiunilor, încearcă să înăsprească şi să lărgească controlul direct asupra întregii vieţi economice a ţării, cu scopul de a asigura împlinirea punctuală a vechilor obligaţii în legătură cu plata cuponului extern şi de a supune şi mai mult viaţa economică a României intereselor capitalului financiar francez. Guvernul nu a căpătat împrumuturi mai mari, cu toate că este gata să meargă în acest scop pe calea scoaterii la mezat a bogăţiilor naturale ale ţării, fapt care reiese şi din condiţiile ultimului împrumut în Elveţia, precum şi din declaraţiile guvernului Maniu...

4. Guvernul Vaida — aşa cum a arătat C. C. în momentul venirii acestui guvern la putere — a dus politica realizării programului financiar şi economic trasat în raportul comisiei Rist şi în ultimele „sfaturi" ale experţilor Ligii Naţiunilor.

a) *Politica de înăsprire a jefuirii masselor largi muncitoreşti din România în folosul capitalului financiar internaţional şi românesc.* (Mărirea sarcinii dărilor indirecte pe consumaţie şi micşorarea dărilor directe asupra capitaliştilor, moşierilor şi chiaburilor ; scăderea mai departe a lefurilor şi a pensiilor învăţătorilor şi funcţionarilor publici, a pensiilor victimelor războiului, excepţie făcând dela aceste reduceri numai corpul ofiţeresc, precum şi înrăutăţirea legii pensiilor ca atare ; lichidarea mai departe a instrucţiei publice, a spitalelor, a căminelor studenţeşti ş.a.m.d. ; continuarea concedierilor de ceferişti, învăţători şi funcţionari publici ; proiectul de lege pentru pedepsire cu închisoare pentru neplata dărilor şi legea opririi dărilor din salariile muncitorilor şi funcţionarilor ; în schimb însă ridicarea repre-

saliilor în ce priveşte pe exportatorii care n'au plătit dările; organizarea Uniunii exportatorilor de cereale şi predarea în mâinile acestei Uniuni a monopolului la exportul cerealelor şi a monopolului la jefuirea ţărănimii pe piaţa internă, plata către moşieri şi către exportatori a premiilor la export din suma împrumutului înrobitor făcut în Elveţia, urcarea taxelor vamale la importul produselor de primă necesitate şi creşterea turbată a scumpetei; modificarea conversiunii datoriilor agricole şi a lichidării ei judiciare aşa cum au dictat-o bancherii străini; achitarea regulată a cuponului extern ş.a.m.d.)...

b) Politica desăvârşirii pregătirilor pentru războiul antisovietic (tirul de proiecte de legi militare, participarea la conferinţele agrare, la conferinţa dela Stresa, îndreptate contra exportului sovietic, a treia conferinţă balcanică ş.a.m.d.).

Politica antisovietică a guvernului naţional-ţărănesc şi-a găsit manifestarea evidentă în lungirea cu orice preţ a tratativelor de încheiere a pactului de neagresiune propus de U.R.S.S. Aci se dau la iveală tendinţele cercurilor antisovietice care stau în spatele României — în primul rând *industria grea franceză şi Deterding — de a împiedica iscălirea pactelor de neagresiune încheiate de către U.R.S.S. cu Polonia şi Franţa...*

Politica guvernului Vaida trebuia să ducă şi a dus nu la o ameliorare a crizei, ci la adâncirea şi creşterea mai departe atât a contrazicerilor din lagărul burghez (dintre capitalul financiar, agrar şi comercial, dintre grupurile dela guvern ale burgheziei şi ramurile aşa zise „parazitare" ale industriei grele naţionale, ameninţate prin înfăptuirea „sfaturilor" lui Rist etc.), cât şi a luptei de clasă dintre massele muncitoare din România şi lagărul capitaliştilor şi moşierilor în întregime.

6. Refuzul guvernului Vaida de a semna aşa zisul acord dela Geneva asupra datoriilor externe şi asanării finanţelor publice, divergenţele dintre Titulescu şi guvernul Vaida în chestiunea tratativelor pactului de neagresiune, plecarea guvernului Vaida şi venirea în locul lui a guvernului Maniu-Titulescu, toate acestea sunt expresiunea limpede a acelei situaţii deosebit de grele financiare şi economice în care se găseşte România capitaliştilor şi boierilor.

Toată politica guvernului naţional-ţărănesc a fost o politică de „târîre pe brânci" în faţa experţilor străini...

SARCINILE ŞI TACTICA IMEDIATĂ A PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

...Subaprecierea importanţei luptelor parţiale ale proletariatului şi ale masselor muncitoare „mai cu seamă în condiţiile sfârşitului stabilizării capitaliste...", când lupta pentru cele mai elementare nevoi ale masselor duce la ciocnirea lor cu înseşi bazele existenţei capitalismului, „este una din piedicile cele mai de seamă în drumul partidului nostru spre cucerirea majorităţii clasei muncitoare şi spre întărirea hegemoniei proletariatului în mişcarea revoluţionară a tuturor celorlalte pături muncitoare"...

Forma fundamentală a desfăşurării mişcării ţărăneşti şi a conducerii ei trebue să fie „comitetele ţărăneşti", la crearea cărora trebue să ne conducem după directivele Congresului al V-lea al partidului.

Incercarea naţional-ţărăniştilor de a înnăbuşi lupta muncitorilor şi ţăranilor şi de a introduce între ei desbinarea (lozinca „statului ţărănesc", afirmaţiile lor mincinoase cum că muncitorii „cer" prea mult salariu etc.) cere dela organizaţiile de partid să contrapună acestei politici o acţiune stăruitoare în scopul legării mişcării proletare cu cea ţărănească, organizând acţiuni comune, precum şi susţinerea revendicărilor ţărăneşti de către muncitori, sub lozinca „unirii pentru lupta muncitorilor şi ţăranilor", „pământ ţăranilor muncitori" şi „guvern muncitoresc-ţărănesc"...

5. Una dintre sarcinile cele mai importante ale partidului este participarea directă la mişcarea funcţionarilor, pen-

sionarilor, văduvelor şi invalizilor de război, a muncitorilor din întreprinderile statului, a învăţătorilor şi slujbaşilor inferiori ai statului împotriva scăderii pensiilor şi lefurilor, împotriva concedierilor, pentru plata imediată a tuturor pensiilor şi salariilor în restanţă.

Aceste revendicări modeste ale pensionarilor, învăţătorilor şi slujbaşilor inferiori sunt legate în modul cel mai direct de chestiunile de „politică înaltă", de politica de război a guvernului şi de interesele capitalului financiar străin, pentrucă cea mai modestă satisfacere a acestor revendicări (deasemenea şi reducerea sarcinii birurilor pentru ţărani) nu e posibilă fără scăderea cheltuelilor pentru pregătirile de război şi pentru anularea plăţii cuponului extern...

A lumina massele largi, care cuprind sute de mii de familii, asupra contrazicerii dintre interesele lor cele mai vitale şi interesele capitalului financiar, a le lumina asupra politicii antisovietice a României capitalisto-moşiereşti, a le arăta pe faţă că singurul apărător consecvent al intereselor lor este Partidul Comunist, înseamnă nu numai a întări influenţa partidului, dar şi a zădărnici politica războinică a claselor domnitoare din România şi Franţa — cămătarul şi organizatorul războiului antisovietic...

Organizaţiile care lucrează sub influenţa comuniştilor trebue să se adreseze muncitorilor social-democraţi, organizaţiilor de jos social-democrate şi organizaţiilor de massă care se găsesc sub influenţa social-fasciştilor, cu propunerea şi chemarea, în faţa masselor, la frontul unic de luptă pe baza unei platforme de revendicări pe înţelesul muncitorilor şi capabile să mobilizeze la luptă pe muncitorii şi funcţionarii care rămân încă sub influenţa social-democrată. Intreaga noastră tactică trebue să-i ajute pe muncitorii care rămân încă sub influenţă social-democrată să-şi dea seama că şefii lor nu vor lupta cu adevărat întru apărarea celor mai arzătoare interese ale masselor, şi că, dacă uneori ei conduc lupta masselor asta o fac numai spre a o decapita, spre a o lăsa fără conducere şi a o împiedica să se întindă...

POLITICA ANTISOVIETICA A GUVERNULUI NAŢIONAL-ŢARANESC

7. Contra pericolului războiului antisovietic şi al războiului imperialist partidul trebue să continue să desfăşoare o mişcare populară de massă, întărind succesele obţinute până acum.

In special în etapa actuală partidul desfăşoară mişcarea de masse sub lozinca acceptării imediate a propunerilor sovietice pentru încheierea pactului de neagresiune, demascând în faţa masselor politica guvernului român, care tinde să zădărnicească politica de pace a Uniunii Sovietice.

Arătând masselor că încheierea pactului de neagresiune nu înseamnă garanţia păcii, că imperialiştii sunt gata să violeze şi violează orice pact — războiul din Extremul Orient, războiul din America de Sud etc. — şi că adevărata garanţie a păcii este numai biruinţa masselor muncitoare asupra capitalismului, partidul trebue să facă în acelaş timp maximum de sforţări pentru ca, *prin lupta de massă în favoarea încheierii pactului,* să reuşească în etapa actuală să zădărnicească planurile duşmănoase în contra Uniunii Sovietice ale imperialismului român şi ale forţelor antisovietice care stau în spatele său...

DIN REZOLUŢIA ASUPRA MUNCII ŞI SARCINILE U.T.C.

...Organizaţiile noastre trebue să ridice cereri parţiale concrete, economice şi politice, pentru recruţi, şi în jurul acestor cereri să desfăşoare lupta. Pentru ducerea acestei lupte trebuesc create comisiuni de recruţi, pe baza frontului unic. In jurul acestor comisiuni largi să fie adunate massele de recruţi. In organizaţiile de recruţi să nu fie adunaţi numai tinerii muncitori care au fost recrutaţi pentru serviciul militar, ci toţi tinerii muncitori care sunt supuşi recrutării, precum şi rezerviştii.

In armată trebue dusă lupta şi pentru cerinţele economice ale massei soldaţilor şi marinarilor, legând această luptă cu lupta contra teroarei ş.a.m.d. Uniunea trebue să ia curs hotărît pentru crearea de organizaţii largi la întreprinderile de război şi în porturi...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

39

1932

IN UNIRE CU MUNCITORII ŞI SUB CONDUCEREA CLASEI MUNCITOARE[1]

Ţăranii îşi pot apăra cu succes interesele lor şi pot învinge pe capitalişti şi pe moşieri numai în unire cu clasa muncitoare şi sub conducerea ei. In unire cu muncitorii — pentrucă muncitorii luptă pe viaţă şi pe moarte cu capitaliştii, cu moşierii şi cu guvernul lor. Sub conducerea clasei muncitoare — pentrucă clasa muncitoare este mai organizată, mai unită, are ca conducător Partidul Comunist, precum şi pentrucă clasa muncitoare trăieşte şi luptă la oraş, adică acolo unde sunt concentrate toată puterea şi toată forţa capitaliştilor şi moşierilor, unde se găsesc băncile, fabricile şi uzinele, căile şi mijloacele de comunicaţie, organele superioare de guvernare şi instituţiile de administrare ale ţării, arsenalele şi închisorile etc. Loviturile pe care lupta muncitorilor le dă capitaliştilor şi moşierilor lovesc în aceste centre hotărîtoare ale puterii duşmanilor. Fără unirea cu

[1] Chemare către toţi argaţii, lucrătorii agricoli şi forestieri, către ţăranii muncitori, editată în 1932.

proletariatul şi fără conducerea proletariatului şi a Partidului Comunist, ţăranii nu pot în realitate învinge pe capitaliști şi pe moşieri...

40

1932

CĂTRE MUNCITORII CEFERIŞTI, CĂTRE TOŢI MUNCITORII DIN CAPITALĂ[1]

Tovarăşi, muncitori şi muncitoare! Vârstnici şi tineri!

La căile ferate a curs sânge muncitoresc! La manifestaţia paşnică a miilor de muncitori contra noii reduceri a salariilor lor prin aplicarea curbei de sacrificiu, guvernul fascist a răspuns cu gloanţe. Doi muncitori au fost omorîţi! Mulţi răniţi!

Generalul Ionescu, dictatorul militar al căilor ferate, reprimatorul grevei generale din 1920, şi-a inaugurat activitatea prin sângele muncitoresc...

Muncitori ceferişti!

Răspunsul vostru la reprimarea sângeroasă a acţiunii voastre începute trebue să fie continuarea luptei hotărîte împotriva asasinării tovarăşilor voştri, împotriva aplicării curbei de sacrificiu, împotriva generalului Ionescu, dictatorul militar al C.F.R.

Organizaţi comitetele voastre de acţiune! Demascaţi trădarea social-democraţilor! Organizaţi gărzile de auto-

[1] Manifest editat în 1932.

apărare! Intăriţi Partidul Comunist şi Uniunea Tineretului Comunist!...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA
COMITETUL CENTRAL AL U.T.C. DIN ROMANIA

41

1933

EROICA LUPTĂ A CEFERIŞTILOR DIN BUCUREŞTI [1]

Muncitorii dela C.F.R. — cetăţuia cea mai înaintată a proletariatului din România — au dat istoriei de clasă din această ţară zile de un neasemuit eroism revoluţionar şi de înfiorătoare jertfe. Atelierele Griviţa din Bucureşti au fost teatrul celor mai înverşunate şi sângeroase lupte de până azi dintre clasa muncitoare şi burghezii şi moşierii din România. Neînfricaţi au înfruntat muncitorii ceferişti potopul gloanţelor de mitralieră, baionetele şi paturile de puşti timp de o zi şi o noapte. Multe vieţi au fost secerate, râuri de sânge au curs, unii sunt aruncaţi în beciurile de poliţie şi cazărmi şi schingiuiţi de către guvernul asasin Vaida şi de către bestialii înfăptuitori ai stării de asediu, ai teroarei fasciste sălbatice.

Pentru apărarea cuceririlor, împotriva stării de asediu

Crâncena luptă din 15 şi 16 Februarie a ceferiştilor dela Griviţa a fost continuarea luptei lor hotărîte în care izbutiseră să smulgă direcţiei şi guvernului cuceriri importante, cuceriri care mergeau dela impunerea de revendicări economice, ca: mărirea salariului cu 20%, alocaţie de chirie de 15%, garantarea unui minimum de 40 de ore de lucru săptămânal etc., până la impunerea revendicărilor politice ale comitetului de fabrică. Muncitorii ştiau că burghezia nu va întârzia să-i lovească pentru a le răpi cuceririle şi că numai prin luptă neînduplecată vor putea să şi le apere şi să le lărgească. Au înţeles mai ales când guvernul a declarat starea de asediu, a introdus gărzile militare în atelierele lor şi a început pregătirea pentru militarizarea C.F.R. Cu o limpezime de vedere proletară şi-au dat seama că apărarea cuceririlor lor înseamnă lupta fără zăbavă şi fără şovăire împotriva stării de asediu. In chiar ziua următoare introducerii stării de asediu, în rândurile muncitorilor ceferişti începu o fierbere grozavă, prevestitoare de noi acţiuni, de un nou val de lupte. Muncitorii erau hotărîţi să răspundă cu îndârjire la prima încercare de a-i lovi. Şi momentul de a-şi traduce hotărîrea în fapt veni curând.

Direcţia şi guvernul încep loviturile

Marţi 14 Februarie direcţia atelierelor concedie pe un muncitor dela turnătorie. Imediat tovarăşii săi de lucru din întreaga secţie de turnătorie se solidarizează cu el şi lasă lucrul, cerând imediata anulare a concedierii. Comitetul de fabrică al Atelierelor Griviţa, înştiinţat de cele petrecute, se duse la direcţie spre a protesta împotriva concedierii şi spre a pretinde — în numele tuturor muncitorilor din ateliere — imediata reprimire la lucru a celui concediat. Direcţia refuză să primească comitetul de fabrică, pe care ea însăşi, sub presiunea luptei muncitorilor, îl recunoscuse cu vreo săptămână înainte şi cu care chiar tratase.

Răspunsul direcţiei îndârji şi mai mult pe muncitori. Spiritele erau agitate, pornirea la luptă neînduplecată. Miercuri dimineaţa, 15 Februarie, în momentul intrării la

[1] Articol de fond din „Scânteia", organul Comitetului Central al Partidului Comunist din România. Anul III, nr. 4 din 15—28 Februarie 1933.

lucru a ceferiştilor, o muncitoare — soţia unui ceferist — veni să-i înştiinţeze că soţul ei şi alţi muncitori ceferişti fuseseră arestaţi peste noapte de către Siguranţă... Intr'un singur avânt, ca un singur om, muncitorii hotărîră să nu mai piardă nicio clipă şi să înceapă lupta.

La luptă hotărîtă pentru revendicările politice

Cei 2.000 de muncitori care formau întregul schimb declarară grevă şi ocupară atelierele. Comitetul de grevă ceru — în numele tuturor muncitorilor — îndeplinirea următoarelor revendicări: 1) eliberarea imediată a celor arestaţi; 2) recunoaşterea comitetului de fabrică; 3) redeschiderea sindicatului ce fusese dizolvat prin starea de asediu; 4) ridicarea stării de asediu. Toate ameninţările şi apelurile la linişte ale direcţiei, toate încercările şefilor social-democraţi de a opri deslănţuirea luptei se sfărâmară de îndârjirea muncitorilor.

In faţa neînduplecării greviştilor, direcţia ceru intervenţia imediată a armatei şi poliţiei.

Asediul

In goană sosiră autocamioanele cu soldaţi, jandarmi, sergenţi. Un adevărat puhoi de armată şi poliţie se revărsă asupra atelierelor. Armata în ţinută şi cu echipament de război, sergenţii din oraş cu carabine. Străzile din jurul atelierelor prefăcute într'un lagăr de război. Comisari regali, prefectul de poliţie, procurori, miniştri veniseră, imediat la faţa locului. Cu ameninţări că vor fi curăţaţi până la unul, muncitorii fură somaţi să evacueze atelierele şi curtea. Muncitorii răspunseră că niciunul din ei nu va părăsi atelierele până nu va fi retrasă armata şi poliţia şi nu li se vor satisface revendicările. Atunci trupele şi poliţia fură puse în ordine de bătaie, mitralierele îşi îndreptară ţevile asupra atelierelor. Muncitorii se baricadaseră în ateliere. Poarta şi gardul de fier al atelierelor fură electrizate de

muncitori. Două cisterne cu apă fură pregătite pentru a stropi pe asaltatori.

Sirena chiamă, muncitorii răspund

In timpul acestor pregătiri, sirena atelierelor începu să şuiere. Vibraţiile glasului său de metal, avântate deasupra capetelor împresurătorilor, năvăliră în cartierul Grand, în fabricile din acest cartier, în locuinţele muncitorilor, răscoliră toată populaţia muncitorească din împrejurimile atelierelor. Muncitorii înţeleseră semnalul de alarmă, înţeleseră chemarea de luptă a ceferiştilor. Răspunsul nu întârzie să vină. Hotărît şi măreţ, aşa cum proletariatul îşi manifestă solidaritatea sa de luptă. Valuri, valuri se năpustiră massele de muncitori, femei şi copii ai muncitorilor spre ateliere. Muncitoarele şi muncitorii dela R.M.S. lăsară imediat lucrul şi în massă compactă se îndreptară spre ateliere. Toată ziua, pe măsură ce lăsau lucrul, masse de muncitori dela alte fabrici, şomeri, se revărsau înspre atelierele Griviţa C.F.R. Spre seară o massă de peste 10.000 de muncitori, femei, copii se aflau în jurul atelierelor, în primul rând muncitorii ceferişti din celălalt schimb, care nu mai fuseseră lăsaţi să intre în ateliere. Asediatorii erau, la rândul lor, împresuraţi. Alte unităţi militare fură aduse. In repetate rânduri, armata şi poliţia, cu baionetele la armă, începură să risipească massele din stradă. In zadar. Massele rezistară cu înverşunare şi nu putură fi clintite din loc. Toată ziua şi toată noaptea, şi în dimineaţa următoare, massele rămaseră în jurul atelierelor. Ofiţerii, comisarii, reprezentanţi ai autorităţilor au fost bătuţi de massă. Automobilele în care aceştia veneau au fost oprite, sfărâmate, iar ei scoşi afară şi bătuţi.

Inăuntrul şi inafara zidurilor atelierului o singură armată proletară

Muncitorii asediaţi în ateliere simţeau puterea şi avântul lor de luptă, crescând cu fiecare sută, cu fiecare mie de

tovarăşi de-ai lor ce se adăuga massei de afară. Un cor vorbitor de 200 de muncitori fu organizat în curtea atelierelor. Parole de luptă fură aruncate în massă, la care răspunse corul bubuitor de mii de muncitori de afară. Pe tribune improvizate din umerii şi spinările tovarăşilor lor, muncitorii de afară vorbiră către grevişti. Un uragan de însufleţire, o voinţă de luptă fără seamăn electriza massele.

Doi tineri muncitori de afară, suiţi pe umerii altor muncitori vorbiră soldaţilor, cerându-le să nu tragă în fraţii lor, să se înfrăţească cu muncitorii în luptă. Poliţia se aruncă asupra lor, îi rupse dintre tovarăşii lor şi-i svârli într'o camionetă. Massa asaltă camioneta, liberă pe cei arestaţi şi sfărâmă camioneta în ţăndări.

In timpul nopţii, muncitorii de afară rupseră gardurile, luară cu forţa lemne dintr'un depozit şi aprinseră un rug uriaş ale cărui flăcări vii luminau toată împrejurimea atelierelor pentru ca să împiedice mişcări de trupe în întuneric şi furişarea neobservată a acestora înspre ateliere.

Un soldat executat pe loc. Ofiţerii nu mai au încredere în soldaţi

Planul guvernului şi al autorităţilor era să aştepte până la miezul nopţii, când sperau că massele — hărţuite de armată şi poliţie şi obosite — se vor risipi, şi atunci să dea atacul asupra atelierelor.

Dar planul acesta fu zădărnicit. Massele nu se împrăştiară, ci, dimpotrivă, rândurile lor fură îngroşate de noi sosiţi.

Dar încă o cauză, nu mai puţin importantă, împiedica punerea în aplicare a acestui plan. Către miezul nopţii, un soldat din trupele de împresurare din Regimentul 15 Infanterie, suit pe umerii camarazilor săi, se adresa celorlalţi soldaţi, arătându-le că ei — muncitori şi ţărani în haine militare — sunt scoşi de guvernul burgheziei şi moşierilor ca să ucidă pe propriii lor fraţi. *„Nu trageţi în muncitori, camarazi! Noi nu putem fi ucigaşii fraţilor noştri! Noi nu putem să le înnăbuşim în sânge luptele, ca să salvăm interesele vrăjmaşilor lor şi vrăjmaşilor noştri — boierii şi burghezia!"*. O detunătură — şi soldatul s'a prăbuşit mort la pământ. O bestie ofiţerească ucise cu un glonte de revolver pe eroicul soldat, anonimul purtător de cuvânt al sutelor de mii de muncitori şi ţărani nevoiaşi din cazărmile-închisori ale burgheziei române. Cuvintele soldatului ucis şi executarea sa nu rămaseră fără răsunet. Unde de agitaţii, unde de nelinişte, cuvinte de revoltă aruncate ici şi colo, priviri piezişe îndreptate către superiorii lor arătau că trupa cu greu ar mai putea fi folosită împotriva muncitorilor; refuzul de executare a ordinelor plutea în aer. Comandantul unităţii, alarmat, încunoştiinţă autorităţile despre fierberea ce domnea între soldaţi, declarând că nu-şi mai poate lua răspunderea pentru purtarea trupei când va primi ordin să tragă. Guvernul hotărî să înlocuiască aceste trupe „obosite" prin altele proaspete, ceeace îl obligă să amâne asaltul. Către zorii zilei fu adus un regiment de grăniceri din Constanţa.

Măcelul

In zorii zilei de Joi, 16 Februarie, fu hotărît atacul. Trupele nu puteau fi desfăşurate din cauza masselor din jurul atelierelor, care blocau străzile şi opreau această desfăşurare. Fără să stea mult la gânduri, fiarele ofiţereşti şi poliţiste, din ordinul asasin, au decis „să curețe" mai întâi strada. Ca să fie siguri că de astădată deslănţuirea atacului nu va mai fi primejduită de atitudinea şovăelnică sau rebelă a soldaţilor, în primele rânduri au fost puşi ofiţeri şi comisari îmbrăcaţi în uniforme soldăţeşti. Fără nicio somaţie, mitralierele fură îndreptate înspre massele din jurul atelierului. Ţăcănitul lor de moarte se auzi de câteva ori. Ţipete sfâşietoare urmară... La detunăturile salvelor de mitralieră şi la ţipetele celor loviţi, muncitorii din ateliere năvăliră în curte. Câţiva suiţi pe acoperişul atelierelor, strigau parole

de luptă către massele muncitoare, strigau către soldaţi să nu tragă, să se înfrăţească cu massele.

Apelul lor nu răsună în gol. O companie întreagă refuză să tragă în muncitori. Soldaţii din această companie fură înconjuraţi, dezarmaţi şi întemniţaţi în Jilava.

După ce massele din stradă fură date puţin înapoi, începu asaltul asupra atelierelor. Zidul din jurul atelierelor fu spart şi prin spărturi se revărsă un potop de gloanţe de mitralieră asupra muncitorilor din curte.

Ţăcănitul retezat al mitralierelor se amesteca cu strigătele celor loviţi, cu huiduelile şi parolele de luptă ale muncitorilor. Sirena şuera fără întrerupere.

Goluri fioroase se căscau în massa din curte, cei ciuruiţi de gloanţe se svârcoleau pe pământul înroşit de sângele lor. In răstimpul când tăceau mitralierele, trupele erau aruncate asupra atelierelor. Sfârtecaţi de gloanţe, cu rândurile rărite de secerişul de moarte al mitralierelor, muncitorii se strângeau iar în bloc. Cu apă clocotită, cu tot ce le cădea sub mână, au respins trei asalturi ale armatei. De trei ori, timp de 20 de minute au fost bătuţi de grindina de gloanţe. Şi tot în acest timp sirena şuera fără contenire. Cu un dispreţ de moarte neasemuit, muncitorii au dat pilde de eroism revoluţionar fără margini...

Când soldaţii, covârşind cu numărul şi cu armele pe muncitorii ce terminaseră apa fiartă şi celelalte mijloace de luptă, izbutiră de acum să pătrundă în curte..., sirena continua să svârle în văzduh strigătul său de alarmă şi de luptă. La sirenă s'a dat o luptă pe viaţă şi pe moarte cu cei ce-o apărau... Utecistul care trăgea semnalul a fost împuşcat având mâna încleştată de sirenă. Sirena a tăcut numai când braţul celui ce-i dădea glas a încremenit în moarte.

Muncitorii au fost covârşiţi de armată, dar avântul lor de luptă n'a putut fi înfrânt. In timp ce erau înconjuraţi de soldaţi, străpunşi cu baionete, izbiţi cu patul puştilor, târîţi spre poartă şi aruncaţi în camionete dinainte pregătite, ei continuau să strige lozinci de luptă.

„Jos asasinii muncitorimii" — era strigătul ce se rostogolea din sute de piepturi peste mormanele de cadavre, peste bălţile de sânge, peste suferinţele celor ce se sbăteau în chinurile morţii.

„Jos asasinii muncitorimii" — era strigătul de ură şi de revoltă al masselor ce se strângeau din nou ameninţătoare în jurul camioanelor cu arestaţi, care alergau cu sutele după aceste camioane...

Bilanţul de sânge al fiorosului măcel dela Griviţa nu poate fi încheiat nici astăzi...

Muncitorii rămaşi încă în picioare, peste 1500, au fost închişi la cazarma Malmaison şi în beciurile prefecturii de poliţie, mulţi dintre ei cu răni grave de gloanţe şi de baionete. Schingiuirile se ţin lanţ. Se caută „instigatorii". Inscenări cu muncitorii care ar fi tras cu revolvere, cu arme care ar fi fost găsite la ei, după arhicunoscutele metode de provocare ale burgheziei, nu lipsesc nici aici. Câteva sute au fost puşi în libertate, alţii au fost trimişi la Jilava, alţii sunt încă în curs de „cercetare". Consiliile de război şi puşcăriile îşi aşteaptă prada pe care guvernul burghezo-moşieresc se pregăteşte să le-o arunce...

Dârzi şi hotărîţi, căliţi de îngrozitoarea încercare prin care au trecut, cu o ură neîmpăcată împotriva ucigaşilor tovarăşilor lor de luptă, muncitorii ceferişti nu vor da înapoi nici cu un pas din calea luptei revoluţionare neînduplecate pe care au pornit. Aruncaţi în închisoarea cazărmii Malmaison şi în beciurile poliţiei, plini de propriul lor sânge şi de sângele tovarăşilor lor răpuşi în luptă, muncitorii, cu ochii lucind de o nebănuită hotărîre de luptă, au strigat: „Nu ne e frică de moarte. Lupta noastră o vom duce mai departe"...

42

1933

EROICELE LUPTE ȘI VICTORII ALE MUNCITORILOR PETROLIȘTI DIN PLOIEȘTI ȘI VALEA PRAHOVEI [1]

...La „Astra Română" din Ploiești au fost concediați 32 de muncitori, deși în contractul colectiv se prevedea să nu se facă nicio concediere în timpul duratei contractului. Muncitorii concediați s'au prezentat delegaților muncitorești, care la rândul lor au cerut direcției reprimirea muncitorilor concediați. Direcția a răspuns că nu recunoaște niciun contract și nici pe delegați. La auzul acestora, delegații au raportat muncitorilor, care în semn de protest au lăsat lucrul. Au fost trase sirenele și în foarte scurt timp s'au alăturat muncitorii dela „Astra" și cei dela „Romāno-Americana" și alte fabrici, demonstrând în fața direcției. In fața acestei hotărîri de luptă și a solidarității muncitorești, direcția a cedat. A reprimit pe muncitorii concediați, a reconfirmat valabilitatea contractului și recunoașterea delegaților...

Două zile după acțiunea dela „Astra", muncitorii dela „Romāno-Americana" au declarat grevă. De două luni au prezentat direcției un program de revendicări, căruia nu i s'a dat curs. Șefii social-democrați oficiali și cei ghelerteriști au început tratative și continuau să tărăgănească lucrurile. Muncitorii ne mai vrând să aștepte, au cerut răspuns imediat, în sensul aprobării cererilor lor.

Direcția n'a răspuns și a căutat să tărăgănească lucrurile și să întârzie din nou răspunsul, sub motiv că tratativele sunt în curs și că muncitorii să aștepte.

La această nouă încercare de a întârzia răspunsul, muncitorii au declarat grevă. După exemplul dela „Astra", au tras sirenele, chemând muncitorii la solidaritate, la care muncitorii dela „Astra" și alte fabrici au răspuns lăsând imediat lucrul, iar cei din Moreni se pregăteau să vină la Ploiești. Direcția a făcut apel la poliție, care s'a pus imediat la dispoziția direcției, și s'a scos chiar armata contra muncitorilor. In văzul armatei, muncitorii au demonstrat contra direcției, năvălind în birouri.

După o ciocnire cu poliția și armata, s'au făcut 150 de arestări. Un număr de muncitori au oprit mașinile în care se aflau arestații și, neputându-i elibera, toți muncitorii au pornit spre centrul orașului, unde e și prefectura. S'a încercat împrăștierea muncitorilor prin armată, dar nu s'a izbutit, căci soldații *înaintau printre muncitori fără a lovi.* Muncitorii în număr de 7.000—8.000 au făcut o întrunire în centrul orașului, la care oratorii au cerut imediata eliberare a muncitorilor închiși și continuarea luptei.

Până la 11 noaptea, muncitorii au dominat centrul orașului și, sub această presiune, toți muncitorii arestați au fost eliberați. Aflându-se între timp că ministrul Ioanițescu vine la Ploiești, muncitorii s'au îndreptat spre gară, ca să demonstreze contra guvernului.

Ei au ocupat peronul gării și au pătruns în atelierele C.F.R., unde au ținut o întrunire cu muncitorii ceferiști în semn de solidarizare cu lupta ceferiștilor din întreaga țară.

Până acum direcția dela „Romāno-Americana" le-a și recunoscut o mărire de salarii cu 10%, dar muncitorii, nemulțumiți cu atâta, continuă lupta.

Lupta muncitorilor petroliști din Ploiești n'a fost spontană. Ea a fost urmarea unei pregătiri făcute de către opoziția sindicală revoluționară și Partidul Comunist.

Șefii social-democrați oficiali, pierzând terenul în Valea Prahovei, au început să se lase înlocuiți de ghelerteriști, care la un moment (acum 5—6 luni) au prins chiar puțin teren. In ultimul timp, și mai ales din Noembrie 1932, când a început conflictul, ei și-au arătat adevărata față. Inainte încă ei au ocupat, ajutați de poliție, sediul sigilat al Sindi-

[1] „Scânteia", Februarie 1933.

catului Unitar, iar în timpul conflictului ghelerteriştii împreună cu şefii social-democraţi oficiali căutau să înşele pe muncitori prin ducerea de tratative. Partidul Comunist şi opoziţia revoluţionară sindicală au demascat încontinuu actele de trădare ale şefilor social-democraţi şi ghelerterişti, arătând muncitorilor că numai prin luptă se pot cuceri revendicările. Aşa au putut ei sustrage massele de sub influenţa trădătorilor social-democraţi, să-şi cucerească din nou sediul şi să conducă pe muncitori la lupte, de pe urma cărora au şi izbutit să cucerească o serie de revendicări..., deşi conflictul nu este încă terminat.

Prima caracteristică a acestei lupte este deci aceea a luptei de ofensivă. Muncitorii au răspuns scăderilor de salarii şi concedierilor prin luptă nu numai contra acelor măsuri ale direcţiei, dar şi pentru cucerirea altor revendicări. Altă caracteristică este solidaritatea *întregii* muncitorimi din Ploieşti şi Valea Prahovei. Apoi solidaritatea muncitorilor ceferişti cu petroliştii şi, în fine, intervenţia pasivă a soldaţilor.

Deasemenea şi demascarea şefilor social-democraţi, care şi în această luptă s'au arătat agenţi ai burgheziei şi moşierimii.

Muncitorii din Ploieşti şi Valea Prahovei au văzut că numai prin lupta revoluţionară îşi pot cuceri revendicările.

Ei trebue să creeze şi să întărească comitete de fabrică şi comitete de acţiune, organele luptei de front unic care să-i pregătească, să-i organizeze şi să conducă luptele mai departe, pentru apărarea revendicărilor cucerite şi pentru câştigarea celorlalte revendicări.

43

1933

CĂTRE MUNCITORII ŞI ŢĂRANII IN HAINE MILITARE![1]

Fraţi soldaţi!

Sub gloanţele grănicerilor şi jandarmilor înarmaţi de boieri şi moşieri, strânşi în chingile disciplinei oarbe, zăpăciţi de ofiţeri — feciori de boieri şi moşieri —, la ordinul guvernului aceloraşi boieri şi moşieri şi al regelui, — au căzut asasinaţi la Bucureşti... muncitori, muncitoare, copii, adunaţi apoi de pe străzi în autocamioane şi arşi pe ascuns la crematoriu. Alte sute au fost schilodiţi sub loviturile paturilor de puşcă şi sfârtecaţi de baionete — muncitorii petrolişti din Ploieşti; stâlciţi sub copitele jandarmilor călări — muncitorimea clujeană. Mii de muncitori, ţărani şi intelectuali zac în închisorile militare din toate colţurile ţării...

Fraţi soldaţi!
Tovarăşi!

Intrebatu-v'aţi oare pentru interesele cui sunteţi voi puşi să împuşcaţi şi schingiuiţi pe muncitori? Intrebatu-v'aţi voi oare interesele cui cer ca lupta muncitorilor să fie înnăbuşită în sânge?

Intrebatu-v'aţi oare voi dece luptă muncitorimea?

Pentru a înnăbuşi în voi glasul solidarităţii muncitoreşti, pentru a împiedica trecerea voastră de partea muncitorilor, regele, guvernul şi ofiţerii caută să vă aţâţe, spunându-vă că muncitorii sunt „agenţi străini", „au primit bani şi arme dela agenţi străini", şi toată foamea şi amarul vostru se aruncă pe seama „bolşevicilor".

[1] Manifest editat în Martie 1933.

Ei vă spun toate acestea pentru a vă ațâța contra muncitorilor români și de alte naționalități și pentru a vă pregăti de război.

Fraților!

Nu le dați crezare! Muncitorii ceferiști în ajutorul cărora s'au ridicat alți muncitori din alte fabrici au pornit împotriva planurilor încheiate între burghezii și moșierii români și cei francezi. Aceste planuri, încheiate la Geneva, glăsuesc că trebue să se scadă din nou salariile muncitorilor, învățătorilor, funcționarilor, pensiile pensionarilor și soldele soldaților, să se arunce pe drumuri alte mii de muncitori și funcționari, să se mărească dările țăranilor și altor pături de muncitori, să se stoarcă ultima vlagă din poporul muncitor din orașe și sate, pentru ca boierii și fabricanții români să plătească datoriile făcute pentru înarmări către cămătarii francezi și să ducă mai departe cheltuelile de miliarde pentru pregătirea de război împotriva Uniunii Sovietice, în care voi sunteți sortiți să fiți carne de tun și cu sutele de mii să dați viața voastră intereselor bogaților...

Fraților soldați!

Lupta muncitorilor din fabrici și uzine nu s'a terminat. Lupta muncitorilor ceferiști și petroliști este numai începutul luptei contra exploatării și asupririi. Tot așa cum nu s'a terminat lupta țăranilor pentru pământ, contra moșierilor și contra jandarmilor și dărilor.

Nu lăsați să fiți unelte oarbe în mâinile fabricanților, moșierilor, contra fraților voștri întru exploatare și asuprire...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

44

1933

CU TOȚII LA LUPTA CONTRA JEFUIRII SĂLBATICE A MUNCITORILOR, ȚĂRANILOR, SOLDAȚILOR ȘI INTELECTUALITĂȚII EXPLOATATE IN FOLOSUL GRUPULUI DE EXPLOATATORI ROMANI ȘI CĂMĂTARI FRANCEZI![1]

Tovarăși!

La ordinul guvernului, sub gloanțele jandarmilor, sub gloanțele soldaților zăpăciți și strânși în chinga disciplinei militare, au căzut în București, Cluj, Iași, Constanța și în alte orașe ale României sute de muncitori, bărbați, femei și tineri! Mii de muncitori și muncitoare sunt aruncați în închisori. Ei se găsesc sub amenințarea tribunalelor militare.

In numele cui, în numele intereselor cui se desfășoară această răzbunare sângeroasă?

Această orgie sângeroasă se desfășoară în numele intereselor grupului neînsemnat de exploatatori români în frunte cu regele!

Această răzbunare sângeroasă împotriva masselor muncitoare din România se desfășoară în numele intereselor grupului neînsemnat de bancheri francezi, care sug sângele și sudoarea poporului muncitor din România!

Sub conducerea directă a bancherilor francezi și a Ligii Națiunilor a fost prelucrat la Geneva și semnat de către guvernul român planul așa zisei „înzdrăveniri" a României, care de fapt este planul unei noi și sălbatice jefuiri — în adevăratul înțeles al cuvântului — a întregului popor muncitor în folosul asigurării profitului unui mănunchi de

[1] Manifest din Martie 1933.

capitaliști și boieri români, pentru asigurarea plății anuale a câtorva miliarde lei cămătarilor francezi și asigurarea cheltuelilor de miliarde pentru pregătirea războiului antisovietic.

Guvernul român, după indicațiile acestui plan, trebue să scadă salariile muncitorilor și funcționarilor de stat, lefurile învățătorilor, pensiile pensionarilor, să concedieze în massă muncitori din instituțiile statului, pe funcționarii inferiori, pe învățători, să mărească impozitele muncitorilor, țăranilor și micilor meseriași și negustori, să stoarcă dela aceștia toate dările neplătite, să lichideze o mulțime de școli, spitale și orfelinate etc. Numai ofițerilor și magistraților nu li se scade plata, pentru serviciile lor mârșave pe care le aduc capitaliștilor și boierilor. Numai bogaților li se scad dările.

Și guvernul samsarilor, bancherilor și boierilor români, guvernul lacheilor și agenților cămătarilor străini, a început să realizeze acest plan. Dar guvernul în zadar a nădăjduit că massele muncitoare din România se vor lăsa supus să fie înjugate la noi poveri, că fără luptă massele muncitoare se vor lăsa jefuite în folosul mănunchiului de exploatatori.

La chemarea Partidului Comunist, primii care s'au ridicat la luptă contra acestei jefuiri cinice au fost muncitorii căilor ferate și petroliștii din Valea Prahovei, cărora baronii petrolului, în înțelegere cu șefii social-democrați, au vrut deasemenea să le scadă salariile, pe calea arbitrajului, cu 30%.

Ceferiștii și petroliștii, ca răspuns la atacul capitaliștilor și guvernului, au trecut la contraatac. Acțiunea lor de luptă măreață, organizată și solidară a dat prima lovitură puternică întregului plan de jaf...

In acelaș timp va trece în istoria luptelor de clasă tactica din aceste zile a șefilor social-democrației și a gheleriștilor, ca una dintre paginile cele mai murdare ale Internaționalei a II-a. Șefii social-democrați s'au manifestat în mod deschis în organele lor ca denunțători și spioni ai burgheziei și ai guvernului încă atunci când se pregătea acțiunea petroliștilor și ceferiștilor. Apoi, în momentul izbucnirii măreței lupte, ei au acționat ca spărgători de grevă și agenți de încredere ai guvernului.

Izgoniți cu rușine de către ceferiști și petroliști, șefii social-democrați și-au luat pe seama lor rolul de mârșavi provocatori ai clasei muncitoare.

Social-democrația și Confederația generală amsterdamistă a muncii, în comunicatele lor, precum și șeful lor, mârșavul social-democrat Mirescu, în discursul lui parlamentar — după asasinarea în massă a muncitorilor din București —, au declarat că muncitorii n'au avut dece să declare grevă, întrucât, cică, toate revendicările lor au fost satisfăcute de guvern, și aceste lupte au fost provocate și conduse de către „agenți provocatori".

Agenții guvernului, social-fasciștii, au știut foarte bine că muncitorii sunt împinși la luptă de nevoia neagră, și că au fost împinși la luptă de guvern, care a aruncat în închisori mii de muncitori revoluționari, le-a dizolvat organizațiile și le-a retras concesiunile promise.

Ei au știut foarte bine, ca și întregul popor muncitor, că această luptă de massă a fost organizată și condusă de organe alese de muncitori, de comitete de acțiune, în care au intrat muncitori comuniști, social-democrați și fără de partid, și că fiecare pas al acestor comitete era cunoscut massei și controlat de ea.

Deaceea declarația șefilor social-democrați nu este numai o calomnie contra unora dintre conducătorii massei muncitoare, dar o murdară provocare care urmărește desorganizarea și desorientarea clasei muncitoare în momentul când guvernul se răzbună contra clasei muncitoare cu ajutorul mitralierelor și tunurilor...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

45

1933

VALUL REVOLUȚIONAR DIN ROMÂNIA ȘI SARCINILE PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA. INVĂȚĂTURILE LUPTELOR DIN FEBRUARIE 1933 ALE PROLETARIATULUI CEFERIST ȘI PETROLIST[1]

...„Planul de asanare", elaborat la Geneva de către comitetul financiar al Ligii Națiunilor pentru garantarea plății împrumutului extern — care se reduce la scăderea bruscă a cheltuelilor statului și comunelor —, lovește puternic toate păturile muncitoare și nevoiașe din România. El duce direct la creșterea șomajului, la creșterea scumpetei, la îngreunarea sarcinilor impozitelor, la exproprierea pământului țărănesc de către capitalul cămătăresc și la o mare restrângere a instrucțiunii publice și ocrotirilor sociale, aruncând țara, atât de înapoiată, în condițiuni medievale. Realizarea acestui plan ridică *cele mai largi masse populare* contra statului și claselor stăpânitoare și duce inevitabil la lărgirea mai departe și ridicarea mișcării revoluționare dela orașe și sate...

Trăsăturile caracteristice ale luptelor proletare în perioada din vara anului 1932 până la Februarie 1933 (pielarii din Oradea și Cluj, textiliștii din Timișoara, București, Iași, muncitorii din port la Ismail) sunt:

a) Lupta, care a pornit dela apărarea contra încercării sau amenințării cu scăderea salariilor, s'a transformat repede în lupta pentru mărirea lor, pentru o serie de alte revendicări economice și în lupta pentru cerințe politice, iar în acelaș timp mijloacele de luptă trec dela greva simplă parțială la greve politice de massă, care cuprind o serie de întreprinderi și raioane, ca și la alte forme de luptă, până la lupte de baricade...

Insemnătatea politică a luptelor muncitorilor petroliști și ale celor din atelierele C.F.R. în prima perioadă a mișcării din Februarie (28.I—2.II) contra atacului capitaliștilor și statului asupra salariilor lor, ca și contra concedierilor în massă, constă în faptul că aceste lupte au fost o *lovitură puternică împotriva așa zisului „Plan de asanare economic" al României capitalisto-moșierești,* elaborat la Geneva sub dictatul bancherilor francezi...

Importanța politică a luptelor din 13—16 Februarie, a luptelor de baricade din București, a grevei generale politice din Cluj și a luptei de massă pentru stăpânirea străzii, a grevei politice a muncitorilor din atelierele C.F.R. Iași și a petroliștilor dela „Astra Română", cea a demonstrațiilor de stradă și a ciocnirilor din Mediaș, Oravița și alte localități este următoarea: atunci când clasele stăpânitoare au trecut la *ofensiva politică,* pentru a realiza planul lor jefuitor cu ajutorul stării de asediu și al dictaturii militare, detașamentele proletare de avantgardă, în frunte cu eroicii muncitori dela atelierele C.F.R.-Grivița, susținuți de către proletariatul din București, Cluj, Iași și din alte orașe, la chemarea Partidului Comunist din România și a sindicatelor revoluționare (rezoluția conferinței a 5 centre C.F.R. despre lupta contra stării de asediu), *au trecut la contra-ofensivă,* dovedindu-se a fi luptători pentru drepturile politice și libertatea nu numai a proletariatului (cerința eliberării delegaților arestați, a recunoașterii comitetelor de fabrică și a sindicatelor dizolvate etc.), dar și a întregii muncitorimi din România (cerința desființării stării de asediu în general, a eliberării *tuturor* celor arestați, a restabilirii tuturor organizațiilor revoluționare dizolvate)...

Luptele din Februarie au constituit un control și o confirmare a justeței liniei partidului și Comitetului său Central, un control al capacității de luptă a partidului și a în-

[1] Din hotărîrile ședinței plenare a C.C. al P.C.R. dela începutul lunii Mai 1933.

făptuirii de către el a sarcinilor puse de Congresul al V-lea în fața partidului. Ele au scos la iveală atât succesele, cât și slăbiciunile partidului.

Aceste lupte au arătat întărirea legăturilor partidului cu proletariatul industrial; o întărire însemnată a partidului în sânul masselor muncitoare din atelierele C.F.R. și restabilirea organizației de partid printre petroliști; întărirea influenței partidului în sânul textiliștilor și pielarilor, unele succese, deși cu totul neîndestulătoare, ale activității printre muncitorii din porturi, întărirea mișcării revoluționare sindicale, în special cucerirea celor mai importante secțiuni ale sindicatelor reformiste la C.F.R. și întărirea altor curele de transmisiune dela partid la masse (A.M.R., M.O.P.R., crearea comitetelor antirăzboinice); realizări însemnate în ceeace privește învingerea metodelor înrădăcinate ale unei munci de propagandă abstractă, și în special succese în aplicarea tacticii frontului unic de jos pentru pregătirea și realizarea luptei de massă; folosirea mult mai largă și pricepută — în ciuda teroarei înăsprite — a posibilităților legale, mai cu seamă în domeniul presei, a mișcării sindicale și mișcării antirăzboinice (o serie de organe legale la București, Iași, Galați, Valea Prahovei, Transilvania etc.; ieșirea din ilegalitate a unui șir de sindicate și organe, ca, de exemplu, comitetul central de acțiune la C.F.R. și lupta de masse pentru forme deschise ale mișcării sindicale, conferințe regionale și pe țară, deschise, ale ceferiștilor; convocarea — fără a ține seamă de starea excepțională — de comitete antirăzboinice și organele lor, activând deschis; convocarea de către ele a conferințelor și întrunirilor deschise; strângerea a zeci de mii de adeziuni antirăzboinice etc.); înviorarea activității organizațiilor național-revoluționare și o oarecare lărgire — deși cu totul neîndestulătoare — a legăturilor cu massele țărănești (în special scoaterea organelor legale țărănești în limba română și ungară; oarecari succese în alegeri generale și comunale; sprijinul activ din partea țăranilor a luptelor muncitorilor din port la Ismail și ale pielarilor la Oradea); pătrunderea în sânul intelectualilor truditori, în special în rândurile intelectualilor români.

Față de aceste succese, trebue subliniat cu toată puterea că partidul continuă să rămână în urmă într'o serie de sectoare *proletare* din cele mai importante (metalurgiștii concernului militar U.D.R.; minerii din Valea Jiului; serviciul mișcării la C.F.R.; muncitorii din port...; neglijarea... muncii partidului printre muncitorii agricoli). Partidul Comunist din România n'a reușit încă să facă cotitura necesară în cele mai importante domenii ale muncii la sate, în mișcarea național-revoluționară, în A.M.I...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

46

1933

SITUAȚIA POLITICĂ ȘI ECONOMICĂ A ROMÂNIEI DUPĂ LUPTELE DIN FEBRUARIE ȘI SARCINILE PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA[1]

...Descompunerii și haosului economiei capitaliste se contrapune la celălalt pol creșterea continuă și puternică a construcției socialiste din U.R.S.S., atât la orașe cât și la sate. Sunt puși în funcțiune noi giganți industriali (cea mai mare uzină de tractoare din lume la Celiabinsc; combinatul de aluminiu la Nipru, unul dintre cele mai mari din lume; un canal gigant care unește Marea Baltică și Marea Albă

[1] Rezoluția a plenarei lărgite a C.C. al P.C.R. din 13 Iulie 1933.

este în construire; sunt puse în funcțiune cele mai mari furnale, mine etc.).

Câmpiile gospodăriilor colective (colhozuri) și-au terminat victorios însămânțarea de primăvară. U.R.S.S. pășește victorios înainte, ajungând și întrecând țările capitaliste...

Această creștere colosală a puterii economice a U.R.S.S. este o dovadă izbitoare a superiorității sistemului socialist față de cel capitalist, stârnește simpatiile masselor muncitoare din lumea întreagă pentru U.R.S.S. și le întărește lupta lor revoluționară, împingând însă cu o putere și mai mare pe capitaliștii hrăpăreți din toată lumea de a face toate încercările pentru a rezolva contradicțiile imperialismului *pe socoteala Uniunii Sovietice,* rolul conducător aparținând Angliei și Germaniei hitleriste.

Victoria dictaturii fasciste în Germania și capitularea guvernului din Nanchin în fața Japoniei, care a ocupat de fapt toată China de Nord și punctele strategice care-i înlesnesc apropierea de U.R.S.S. în Extremul Orient au întărit într'o măsură foarte mare pericolul războiului antisovietic. Japonia provoacă sistematic U.R.S.S. (ocuparea de fapt a căii ferate din Extremul Orient, întreruperea comunicației cu căile ferate sovietice, ocuparea în ultimul timp a vapoarelor sovietice, atentatul la viața reprezentantului comercial sovietic etc.) și duce tratative directe cu Germania pentru o acțiune comună contra U.R.S.S.

Pericolul războiului antisovietic nu este înlăturat prin tratatele de pace și pactele de neagresiune încheiate în ultimul timp, în urma propunerii guvernului sovietic, cu o serie de țări capitaliste, printre care și România și Mica Ințelegere.

Aceste pacte sunt, din partea Uniunii Sovietice, expresia politicii ei consecvente de pace, deoarece pacea însemnează pentru U.R.S.S. posibilitatea creșterii în acelaș tempo furtunos a construcției socialismului.

Pentru țările imperialiste însă pacea însemnează

numai pășirea mai departe în impasul crizei și al strângerii nodului de contraziceri, iar tratatele de pace sunt numai manevre și contramanevre diplomatice în jocul complicat al contradicțiilor imperialiste și în *mascarea* adevăratelor scopuri ale politicii lor.

Semnarea tratatelor de pace de către Germania fascistă cu U.R.S.S. n'a împiedicat-o deloc pe cea dintâi să facă, numai peste câteva săptămâni, la Conferința dela Londra *propunerea directă a împărțirii Uniunii Sovietice;* semnarea tratatelor economice între U.R.S.S. și Italia fascistă n'a împiedicat-o deloc pe cea din urmă să ia partea cea mai activă la crearea „pactului celor patru“, care, dacă tinde să slăbească hegemonia Franței pe continentul european, își are totuși tăișul principal îndreptat contra Uniunii Sovietice, acest pact reprezentând totodată o încercare din partea Angliei de a înjgheba un bloc al celor mai importante puteri europene contra U.R.S.S.

Primirea din partea Micii Ințelegeri și a Poloniei a propunerii sovietice de a încheia pactul de neagresiune, nu se datorește dragostei spontane de pace față de U.R.S.S. a acestor țări, ci este numai o contramanevră a țărilor care apără Versailles-ul contra țărilor revizioniste și în primul rând contra Germaniei...

Atacul capitalului întâmpină, cu toată starea de asediu, o rezistență tot mai îndârjită din partea masselor muncitoare. Represiunile sălbatice n'au fost în stare să frângă spiritul de luptă al detașamentelor de avantgardă ale proletariatului: al ceferiștilor și petroliștilor. Petroliștii din Prahova au știut să apere de trei ori pe tovarășii concediați din cauza participării în luptele din Februarie. Printre muncitorii atelierelor ceferiste fierbe indignarea revoluționară și se pregătesc noi lupte. Metalurgiștii din Anina, prin ieșirile lor de massă peste capul birocrației sindicale, au impus unele concesiuni și continuă mai departe luptele lor...

Se intețesc ieșirile revoluționare ale țărănimii contra impozitelor, pentru apărarea pământului și a pășunilor lor,

valul mişcării înglobând tot mai mult ţărănimea băştinaşă românească...

Printre învăţători se petrece un proces adânc de diferenţiere. In mijlocul învăţătorilor se manifestă tendinţe clare de a-şi reconstrui organizaţiile lor pe baze sindicale şi încercarea de apropiere către clasa muncitoare, pentru apărarea comună a intereselor lor zilnice.

Lupta revoluţionară de massă a proletariatului închiagă în jurul ei şi atrage în mişcare mica burghezie orăşenească (meseriaşi, micii comercianţi), precum s'a observat în timpul luptelor din Februarie şi ultimelor ieşiri ale minerilor...

Frontul unic al muncitorilor în întreprinderi — premiză fundamentală pentru succesul luptelor. Experienţa luptelor din Februarie a arătat în mod evident că condiţia preliminară pentru o mişcare de massă, a avântului ei şi a entuziasmului în luptă este realizarea frontului unic de luptă al muncitorilor în întreprinderi, iar condiţia fundamentală pentru asigurarea acestei mişcări de massă şi a conducerii ei este formarea „comitetelor largi de acţiune", alese de către masse în stadiul de pregătire a grevei, şi a „comitetelor de grevă", alese în momentul declarării grevei. Experienţa luptelor din Februarie, în care comitetele largi alese cuprindeau zeci şi câteodată chiar sute de activişti fără de partid, a dovedit în mod evident că la *fixarea conducerii mişcării din partea partidului* se ajunge nu prin restrângerea participării în aceste organe a muncitorilor fără de partid şi a muncitorilor care merg încă după partidele trădătoare, ci numai printr'o *justă linie politică,* care este acceptată şi se realizează de către aceşti muncitori nu din frică, ci din conştiinţă, şi prin rolul de iniţiativă a celulei de partid, care să *ştie să conducă comitetul dinăuntrul lui, nu punându-se în locul lui...*

A transforma greva de apărare în grevă de ofensivă. A lărgi frontul luptei greviste. Toate luptele economice din perioada scursă arată justeţea şi putinţa de realizare a directivelor Plenarei din Octombrie a Comitetului Central: „trecerea dela opunerea faţă de încercările de scădere a salariilor nominale — *la lupta pentru mărirea lor.* Creşterea scumpetei scade în mod automat salariile şi pune cu ascuţime şi mai mare această sarcină în faţa organizaţiilor de partid. Succesul acestor lupte depinde în cea mai mare măsură de priceperea organizaţiilor de partid ca să pornească de fiecare dată la organizarea luptelor dela *nevoile arzătoare* şi situaţia concretă (la uzina dată), ca pe urmă în *mersul* mişcării ce se desfăşoară să *lărgească frontul luptei greviste,* atrăgând în ea alte întreprinderi, ramuri de industrie, şomeri etc. Luptele din Februarie, ca şi grevele precedente din Cluj, Oradea-Mare etc., au arătat că în massele muncitoare este acumulată *o colosală putere explozibilă,* în urma căreia trecerea dela apărare la contraatac, dela greva parţială la greva generală se petrece şi poate să se petreacă cu o *repeziciune vertiginoasă.* Numai o conducere *curajoasă şi hotărîtă,* strâns legată cu massele, care *ştie să aprecieze la timp capacitatea de luptă a masselor,* este capabilă să nu rămână în urmă, în însuşi mersul luptelor, în mişcarea ce se desvoltă furtunos, şi ştie să absoarbă până la urmă energia revoluţionară şi entuziasmul de luptă al masselor. Fiecare organizaţie de partid, fiecare celulă de întreprindere trebue să înveţe din experienţa luptelor din Februarie arta de a organiza, a influenţa şi *conduce independent mişcările de massă* In împrejurările de astăzi — ale înăspririi luptei de clasă — partidul trebue încă din *timpul pregătirii grevei* să ducă agitaţie în mod insistent pentru greva generală şi *s'o pregătească din punct de vedere organizatoric,* folosind larg acele forme care s'au aplicat în Februarie : trimiterea delegaţilor la întreprinderile şi centrele ce rămân în urmă, întruniri în faţa unor asemeni întreprinderi etc. şi — în caz de susţinere de către masse a acestei lozinci — declararea grevei generale în ramura de industrie dată în oraşul dat etc., punând în acelaş timp cerinţele economice concrete pentru acele detaşamente ale clasei muncitoare care sunt chemate la greve şi solidaritate...

Lozinca luptei pentru comitetele de fabrică — lozinca principală a luptelor apropiate ale proletariatului. Luptele din Februarie au arătat în mod evident că detaşamentele proletare înaintate s'au pătruns de importanţa colosală a cuceririi *comitetelor de fabrică* ca a unei reprezentanţe permanente — recunoscute de către administraţia uzinei — a intereselor muncitorilor din acea uzină. Această reprezentanţă uşurează contrapunerea faţă de fiecare atac asupra unor muncitori izolaţi sau unei grupe de muncitori, a întregii masse muncitoreşti, dă posibilitatea de a controla îndeplinirea şi aplicarea contractului colectiv, de a interveni în fiecare conflict dintre muncitori şi meşteri sau cu administraţia etc. Cucerirea comitetelor de fabrică ridică *gradul de organizare* a mişcării, *măreşte forţa de rezistenţă a clasei muncitoare* faţă de atacurile zilnice indirecte împotriva muncitorilor. Comitetul de fabrică, cum arată experienţa atelierelor dela „Griviţa", a fost considerat de către muncitori şi de către guvern ca „sfaturi ale aleşilor muncitorimii". Şi într'adevăr, la un nivel şi mai înalt al mişcării, ele pot să devină germenul *sfaturilor aleşilor muncitorimii.* Deaceea partidul trebue să popularizeze în modul cel mai larg lozinca luptei pentru comitetele de fabrică şi s'o pună ca o cerinţă concretă în toate grevele...

Lupta întărită contra vârfurilor social-fascismului trebue să fie însoţită de cea mai atentă atitudine faţă de massele social-democrate de jos, care caută un drum just, care tind din ce în ce mai mult să rupă cu vârfurile partidului şi să treacă în lagărul revoluţiei. Organizaţiile de partid trebue să se apropie de muncitorii social-democraţi activi, care se revoluţionarizează, să se lege cu ei, să-i ajute ca să se elibereze de sub influenţa conducătorilor trădători şi să ducă prin ei munca susţinută înăuntrul organizaţiilor social-democrate, pentru a sparge şi rupe grupuri sau organizaţii intregi dela partidul social-democrat. Partidul trebue să explice masselor social-democrate, cu fapte şi argumente concrete, descompunerea Internaţionalei a II-a şi cauzele

acestei descompuneri, să evidenţieze procesul fascizării social-democraţiei, a pregătirii de către ea a bazei pentru dictatura fascistă în Germania şi în alte ţări şi să explice în mod larg sensul adevărat al discursurilor conducătorilor social-democraţi români la congresul al XV-lea al lor (pentru politica de colaborare cu burghezia, contra frontului unic cu comuniştii, *pentru război...,* pentru măsuri antidemocratice, adică fasciste, *pentru apărarea regimului existent* etc.). E necesară combaterea hotărîtă a subaprecierii pericolului social-fascist, care se manifestă în afirmarea că luptele din Februarie „i-au demascat complectamente pe social-democraţi", precum şi combaterea speranţelor în descompunerea automată a social-democraţilor, fără o muncă intensivă de demascare din partea Partidului Comunist. Insuşi faptul descompunerii social-democraţiei poate să devină un factor serios de reţinere a masselor sub influenţa social-democraţilor şi piedica cea mai serioasă a trecerii masselor sub steagul Partidului Comunist din România, dacă partidul nostru nu va şti să demaşte în faţa masselor cauzele spargerilor din sânul social-democraţiei şi nu va şti să demaşte stângismul mic-burghez mincinos al grupurilor ce se rup dela social-democraţia oficială sub presiunea masselor de jos...

Incercărilor făcute de către lagărul burghezo-moşieresc de a desbina mişcarea proletară de cea ţărănească, sforţărilor de a reţine ţărănimea sub influenţa partidelor burghezo-moşiereşti şi a se sprijini pe ţărănime în lupta contra proletariatului (lozincile „statului ţărănesc", lăudarea ţăranului „conservativ" etc.), partidul trebue să contrapună nu numai cea mai largă popularizare a lozincii *alianţei muncitorilor şi a ţăranilor,* dar şi o activitate consecventă *pentru crearea acestei alianţe în luptele zilnice,* prin legarea şi susţinerea frăţească a luptei muncitorilor de către ţărani, şi invers...

Contra iluziilor pacifiste. O continuă luptă hotărîtă contra pregătirii intervenţiei antisovietice. Partidul trebue să respingă în mod hotărît toate iluziile cum că încheierea pactului de neagresiune de către România şi alte ţări cu

Uniunea Sovietică scoate de pe ordinea zilei ameninţarea unui război împotriva Uniunii Sovietice. Partidul explică cauzele adevărate care au forţat ţările capitaliste să primească propunerea U.R.S.S. şi arată cu exemplele războiului din Extremul Orient, din America etc. că tratativele de pace nu împiedică deloc pe imperialişti de a duce războaie.

Numai o mişcare de massă contra războiului, numai vigilenţa continuă şi pregătirea la luptă a masselor muncitoare poate să împiedice într'adevăr planurile războinice ale burgheziei române, numai răsturnarea dominaţiei moşierilor şi a burghezilor va fi o adevărată garanţie a păcii...

Partidul trebue să desfăşoare mişcarea antifascistă explicând masselor procesul de fascizare a României şi întărind lupta insuficientă până acum contra organizaţiilor fasciste (Garda de Fier, cuziştii). Partidul trebue să-şi concentreze munca de demascare asupra *naţional-ţărăniştilor,* care în perioada actuală sunt realizatori ai măsurilor fasciste, şi asupra *social-democraţilor,* care la fel cu social-democraţia germană deschid drumul pentru fascism *sub masca apărării democraţiei.* (Discursurile şefilor social-democraţi la congresul al XV-lea al lor, prin care chiamă guvernul să aplice măsuri antidemocratice, adică fasciste, pentru apărarea orânduirii actuale faţă de „extremişti"...).

Frontul unic de jos rămâne şi mai departe forma principală de organizare şi mobilizare a masselor la luptă. In focul luptelor eroice ale muncitorilor ceferişti din Februarie, organele frontului unic de jos (comitete de acţiune, comitete de grevă, comitete de fabrică) şi-au dovedit pe deplin maturitatea, precum s'a dovedit şi justeţea tacticii de front unic de jos a sindicatelor revoluţionare şi opoziţiilor roşii, dusă pe baza directivelor I.S.R. (Internaţionala Sindicală Roşie), Congresului al V-lea al Partidului Comunist din România şi ale Comitetului Central. Directivele acestea trebue să rămână şi pentru mai departe linia de călăuzire în desfăşurarea tacticii de front unic.

Luptele din Februarie au dovedit nu numai posibilitatea

de organizare a luptei pe această bază în mod independent, peste capul şefilor trădători social-fascişti, dar au arătat că acesta este drumul cel mai scurt, cel mai nimerit în condiţiile de faţă pentru desfăşurarea luptei masselor nevoiaşe.

Politicii de spargere a rândurilor clasei muncitoare, pe care o duc şefii social-democraţi de toate nuanţele — excluderea sindicatelor şi a muncitorilor din sindicatele reformiste, care cer lupta pentru apărarea intereselor masselor muncitoare, refuzul propunerii de front unic de luptă pentru revendicările imediate ale muncitorimii, propuse de către Partidul Comunist şi sindicatele revoluţionare, aţâţarea muncitorilor români împotriva celor străini (cererea de expulzare a celor străini), contrapunerea unora împotriva altora a diferitelor categorii de muncitori în porturi etc. —, politicii lor de colaborare de clasă, noi trebue să contrapunem în mod consecvent tactica noastră a frontului unic de luptă al tuturor exploataţilor...

Una din sarcinile de bază ale sindicatelor ilegale şi ale grupărilor sindicale este munca înăuntrul sindicatelor reformiste şi aplicarea celor mai diferite forme elastice de legătură cu massele, crearea sub orice denumire şi în ciuda teroarei a fel de fel de organizaţii de massă, legale şi semilegale.

Lupta contra dizolvării organizaţiilor revoluţionare profesionale şi pentru restabilirea lor cere insistent o muncă stăruitoare în rândurile tuturor sindicatelor de massă. Este necesară o *cotitură hotărîtă în munca dinăuntrul tuturor sindicatelor de massă...*

Sarcina principală pe care o pune astăzi plenara în faţa partidului pentru realizarea alianţei dintre muncitorime şi ţărănime, pentru atragerea masselor ţărăneşti în frontul revoluţionar, este trecerea dela metodele abstracte propagandistice la munca concretă de organizare şi de conducere a luptelor ţărăneşti din partea partidului pentru cerinţele lor zilnice, pentru neplata datoriilor, pentru neplata impozitelor, luptă pentru apărarea pământului ţărănesc împotriva

exproprierii pe calea executărilor şi a scoaterii în vânzare a inventarului ţărănesc, lupta împotriva scumpetei, lupta pentru despăgubiri şi ajutor în cazul inundaţiilor, a ruginei etc., lupta împotriva muncii forţate prin prestaţie şi împotriva tuturor serviciilor gratuite impuse ţărănimii. Organizarea luptei ţărănimii pentru aceste revendicări zilnice arzătoare, partidul trebue s'o lege cu agitaţia lui şi munca de organizare a luptelor ţărăneşti cu lozinca sa centrală: exproprierea totală a pământului moşieresc..., al regelui şi al statului şi trecerea lui fără plată în stăpânirea ţăranilor fără pământ şi cu pământ puţin...

Partidul trebue să tindă să dea forma concretă frontului unic al muncitorilor şi ţărănimii muncitoare în luptele lor zilnice, pe baza tuturor revendicărilor celor mai importante ce frământă deopotrivă pe muncitori şi pe ţărani: scumpetea, şomajul, impozitele de jaf, teroarea politică etc., dovedind în mod insistent şi concret comunitatea lor de interese, arătând că au un duşman comun, zădărnicind astfel încercările burgheziei de a contrapune pe ţărani muncitorilor...

Una din cele mai neglijate munci ale partidului a fost munca printre muncitorii agricoli (argaţi, pălmaşi, muncitori forestieri). Mobilizarea acestor masse, privind în primul rând cerinţele economice şi condiţiile lor de muncă, este una din sarcinile de căpetenie ale partidului. Numai câştigând largile pături ale proletariatului la ţară — şi aceasta este posibil numai printr'o muncă continuă, cu conţinut concret — mişcarea muncitorească revoluţionară îşi va făuri baza de căpetenie a pătrunderii la ţară, a combaterii influenţei burgheziei şi atragerii masselor largi ale ţărănimii nevoiaşe sub hegemonia proletariatului.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMÂNIA

47

1933

PERICOLUL NOILOR RĂZBOAIE ŞI ROLUL INTERNAŢIONALEI A II-a ÎN PREGĂTIREA LOR POLITICĂ...[1]

...In faţa pericolului de război, devenit o ameninţare nemijlocită, partidul nostru trebue să depună cu atât mai mult maximum de silinţe pentru a ridica nivelul politic al rândurilor sale, pentru a înarma pe toţi membrii săi şi pe toţi proletarii înaintaţi cu învăţătura marxist-leninistă despre război, mobilizând toate forţele sale pentru lupta împotriva pregătirii de către burghezie a războiului, pentru rezistenţa faţă de valul în creştere al naţionalismului şi antisemitismului...

In cazul ciocnirii puterilor capitaliste cu U.R.S.S., proletariatul din toată lumea nu numai că va recunoaşte Uniunii Sovietice dreptul la război, dreptul la apărarea Patriei socialiste, dar el va trebui să *contribue în tot felul şi în chip activ la victoria U.R.S.S.*, căci va fi vorba de apărarea Patriei socialiste a întregului proletariat mondial.

Şi nu-i deloc întâmplător că social-imperialiştii din toate ţările — care recunosc pentru *statele lor capitaliste, imperialiste* dreptul la război şi chiamă massele să-l apere — *refuză* acest drept *statului proletar...*

Situaţia internaţională actuală e încărcată totodată de pericolul războiului imperialist, adică al războiului dintre puterile imperialiste pentru o nouă împărţire a Europei şi a coloniilor, şi de pericolul războiului *contrarevoluţionar* al imperialiştilor împotriva Uniunii Sovietice. Imperialiştii îşi dau toate silinţele să organizeze cruciada contra U.R.S.S.

[1] Din broşura: „Pericolul de noi războaie şi învăţătura marxist-leninistă asupra războiului" (Editura C.C. al P.C.R., Septembrie 1933).

Asta-i visul lor de aur. După speranțele zadarnice că Puterea Sovietică proletară nu va izbuti în clădirea noului sistem de gospodărie socialistă, în administrarea unei a șasea părți a lumii, după iluziile sfărâmate că Puterea Sovietică va degenera..., burghezia ia acum curs spre *sdrobirea prin războ a U.R.S.S.*, a acestei fortărețe a comunismului internațional și a noii lumi socialiste.

Criza economică adâncă prin care trece capitalismul, criza care a înăsprit toate interesele potrivnice ale puterilor imperialiste, lupta lor turbată pentru piețele de desfacere, pentru izvoare de materii prime etc. îi împinge și mai mult pe capitaliști pe drumul intervenției antisovietice. Căci rechinii internaționali vor să deslege certurile dintre dânșii *pe socoteala Uniunii Sovietice.* E, de pildă, prea cunoscut planul lui Hitler ca Polonia să cedeze Germaniei așa zisul „coridor polonez" pe prețul alipirii la Polonia a unei părți din teritoriul ucrainean care face parte din Uniunea Sovietică, cealaltă parte a Ucrainei Sovietice trebuind să devină potrivit acestui plan „sferă de influență" a Germaniei. Pe socoteala Ucrainei Sovietice vor imperialiștii să deslege potrivnicia germano-polonă. Tot astfel și Japonia imperialistă, care duce de aproape 2 ani războ contra Chinei fără declarație formală de războ și care a ocupat de pe acum un teritoriu chinez care întrece un sfert din suprafața întregii Europe, caută să împace interesele sale — potrivnice cu ale Americii în Extremul Orient — pe socoteala U.R.S.S. Deaceea nu-i o întâmplare că, desfășurând operațiunile sale împotriva Chinei, Japonia s'a apropiat în acelaș timp până la granițele U.R.S.S. și a tăiat calea de comunicație a U.R.S.S. cu Mongolia Sovietică și cu China.

Dar diferitele planuri ale imperialismului internațional de a cădea de acord pe socoteala U.R.S.S. au fost împiedicate până acum:

1) de politica consecventă de pace a Uniunii Sovietice și de întărirea colosală a puterii sale economice și, prin aceasta, a puterii sale militare;

2) de creșterea mișcării revoluționare în toate țările capitaliste și a simpatiei masselor muncitoare față de U.R.S.S.;

3) de imposibilitatea banditilor imperialiști de a cădea până acum la preț, căci potrivniciile dintre interesele lor sunt extrem de puternice și riscul războiului antisovietic e foarte mare.

Dar imperialiștii caută cu înfrigurare ieșirea tocmai pe această cale. Așa zisul „pact al celor 4 puteri" urmărește înainte de toate acest scop. Incheierea în ultimul timp a armistițiului dintre Japonia și China pe baza complectei capitulări a Chinei în fața Japoniei, precum și tratativele Japoniei cu America privitoare la recunoașterea Manciuriei, înseamnă realizarea sforțărilor de a împăca interesele potrivnice japono-americane în Extremul Orient pe socoteala U.R.S.S.

Totuși înăsprirea potrivniciilor dintre imperialiști este așa de colosală, încât nu este exclus *războiul imperialist* înainte de izbucnirea războiului contrarevoluționar împotriva U.R.S.S...

Luptând contra jugului național, pentru dreptul națiunilor subjugate din România la autodeterminare până la despărțirea de România, P.C.R. nicidecum nu luptă pentru alipirea Transilvaniei de Ungaria, a Dobrogei de Bulgaria și nicidecum nu sprijină planurile războinice revizioniste ale capitaliștilor și boierilor unguri și bulgari, căci asta nu ar însemna altceva decât schimbarea unui jug și a unei asupriri cu alt jug capitalist și cu altă asuprire națională, — deosebirea fiind numai în aceea că asupriții ar fi de astădată, de pildă, în Dobrogea nu Bulgarii, ci Turcii, în Transilvania nu Ungurii, ci țăranii români.

P.C.R. organizează lupta comună revoluționară a muncitorilor și țăranilor *tuturor* națiunilor conlocuitoare din România contra orânduirii capitaliste din România, pentru guvernul muncitoresc-țărănesc.

Această luptă o duc contra guvernelor lor capitaliste-

moşiereşti, sub steagul partidelor comuniste, şi massele muncitoare din Bulgaria şi Ungaria, ca şi din toate celelalte ţări capitaliste... Numai victoria muncitorilor şi ţăranilor asupra exploatatorilor şi asupritorilor în ţările capitaliste va aduce masselor muncitoare deplina desrobire socială şi naţională...

Pregătirii războiului imperialist pentru apărarea tratatelor dela Versailles şi pentru o nouă împărţire a lumii, sprijinirii active de către social-fascişti a planurilor de război ale tuturor imperialiştilor, — proletariatul revoluţionar, condus de Internaţionala Comunistă, îi contrapune pregătirea sa pentru lichidarea revoluţionară a sistemului dela Versailles prin doborîrea capitalismului ca orânduire socială, prin doborîrea stăpânirii de clasă a capitaliştilor şi moşierilor în toate ţările şi prin instaurarea de raporturi frăţeşti între toate popoarele lumii...

Este absolut evident că în momentul deslănţuirii războiului, şi mai ales a războiului antisovietic, sau în momentul premergător acestei deslănţuiri, guvernele burgheze se vor strădui *să nimicească fiziceşte,* în înţelesul textual al cuvântului, Partidul Comunist, organizaţiile revoluţionare şi pe toţi activiştii revoluţionari de frunte, pentru a desorganiza prin aceasta împotrivirea proletariatului, pentru a-l lipsi de organizatorul şi conducătorul luptei...

Insuşi războiul ar provoca jertfe nenumărate şi o asemenea ruinare a întregii economii naţionale cum greu ne putem închipui acum. Poate oare fi socotit revoluţionar acela care ar aştepta în chip pasiv o asemenea situaţie pentru a „face revoluţie“ ?

Lupta contra pericolului de război, pe care o duce Cominternul şi toate secţiunile sale, lupta contra militarismului, a reacţiunii politice şi a fascismului, împotriva otravei şovinismului, cu care burghezia imperialistă şi social-imperialiştii aţâţă massele, lupta contra stoarcerii ultimelor picături de măduvă a masselor pentru înarmări etc. — asta e pregătirea şi strângerea forţelor pentru revoluţie...

48

1933

IMPOTRIVA RĂZBOIULUI IMPERIALIST, PENTRU APĂRAREA REVOLUŢIONARĂ A UNIUNII SOVIETICE [1]

...In momentul în care Litvinov tratează la Washington reluarea legăturilor dintre Uniunea Sovietică şi Statele Unite, făcând sforţări spre a putea continua politica de pace a Uniunii Sovietice, pentru care luptă cu îndârjire Guvernul Sovietic, — imperialismul japonez, susţinut de fascismul german, trece la provocări deschise contra Uniunii Sovietice şi la pregătiri pentru deslănţuirea intervenţiei antisovietice...

Insăşi presa burgheză din multe ţări e silită a recunoaşte că *Japonia face tot posibilul pentru a grăbi izbucnirea războiului.*

Fără îndoială că provocările războinice ale banditilor imperialişti japonezi n'ar atinge o astfel de îndrăzneală şi neruşinare *dacă ei n'ar şti că alţi bandiţi imperialişti sunt de acord cu planurile lor şi le vor sprijini pe faţă sau în mod mascat.* Ei ştiu că ieşirea Germaniei fasciste din Liga Naţiunilor, înarmările nemaipomenite ale tuturor statelor capitaliste, falimentul conferinţei dezarmării, toate potrivniciile din ce în ce mai ascuţite dintre imperialişti îndreaptă desvoltarea situaţiei internaţionale a imperialismului măcinat de criză spre deslegarea ei prin războiul contra Uniunii Sovietice. Dacă potrivnicia japono-americană din Oceanul Pacific sileşte pentru moment imperialismul american să răspundă favorabil sforţărilor pentru pace ale Guvernului Sovietic, imperialismul japonez ştie că burghezia Statelor Unite are aceeaşi părere ca şi el despre tratatele de pace, pe

[1] „Scânteia“, anul III, nr. 14 din Noembrie 1933.

care nu se va sfii să le calce în picioare şi să ia parte la intervenţia comună antisovietică atunci când va socoti că e momentul potrivit. Cât despre celelalte state imperialiste, Germania hitleristă se declară gata să pornească războiul antisovietic şi urzeşte fără încetare provocări şi planuri în acest scop. Iar între Germania, Franţa, Anglia, Italia şi Japonia, cu toate ultimele manifestări ale potrivnicilor dintre apărătorii şi adversarii sistemului dela Versailles, se fac sforţări puternice, susţinute în Franţa de noul guvern Sarraut, pentru constituirea frontului unic antisovietic.

Dar România?

„Pe măsură ce se accentuează pericolul războiului în Extremul Orient, problema expansiunii japoneze începe să intereseze şi ţara noastră" — scrie negru pe alb „Curentul" din 2 Noembrie 1933. E o recunoaştere deschisă a faptului că *imperialiştii români nu vor rămâne de o parte atunci când năvălirea antisovietică se va deslănţui.* Cele scrise de „Curentul" sunt întărite de pregătirile înfrigurate de război ale burgheziei şi moşierimii române.

Primul lucru pe care l-a făcut noul guvern liberal a fost înfiinţarea unui nou minister *pentru armament şi material de război!*

Deaceea massele muncitoare din România trebue să fie într'o adevărată veghe de luptă faţă de ceeace se petrece în Extremul Orient. Pericolul e mai mare ca oricând. *In orice clipă putem afla că armatele imperialismului japonez au năvălit asupra Uniunii Sovietice, ceeace va avea ca urmare că asupra Ţării Socialismului se vor năpusti şi imperialismul român şi ceilalţi tâlhari imperialişti.*

Lupta neostenită a Guvernului Sovietic pentru împiedicarea războiului imperialist antisovietic prin politica consecventă de pace, massele muncitoare din România trebue s'o sprijine prin luptele lor contra pregătirii războiului antisovietic, pentru apărarea revoluţionară a Uniunii Sovietice.

Acţiunile largi de massă, întrunirile, demonstraţiile de stradă, grevele demonstrative, împiedicarea transporturilor pe uscat şi pe apă a armamentelor şi muniţiilor trimise imperialismului japonez sau altuia, comitete antirăzboinice şi antifasciste în întreprinderi, mai ales în cele de război, în industria mare, la C.F.R. şi în porturi, deslănţuirea unei activităţi revoluţionare nestăvilite în toate păturile muncitoare, acestea trebue să fie mijloacele de împiedicare a imperialismului român de a se arunca împreună cu ceilalţi imperialişti asupra Patriei exploataţilor şi asupriţilor din toată lumea.

49

1933

MUNCITORI! ŢĂRANI![1]

...Milioanele de familii ţărăneşti pier cu încetul de foame — căci milioane de hectare de pământ se găsesc în mâinile regelui şi ale unui pumn de boieri paraziţi. Sute de mii de muncitori şi muncitoare sunt sortiţi şomajului şi morţii încete, căci fabricile, minele şi uzinele aparţin unui pumn de paraziţi, bancheri şi fabricanţi, şi nu lucrează, căci servesc în mâinile lor nu satisfacerii nevoilor societăţii, ci sunt un mijloc de exploatare a muncitorilor. Sute de mii de familii ţărăneşti stropesc cu sudoarea lor pământul boieresc. Sute de mii de muncitori şi muncitoare îşi dau sudoarea, sângele şi viaţa în fabricile capitaliştilor, bancherilor şi moşierilor bogaţi.

Soarta muncitorilor şi ţăranilor e aceeaşi, duşmanul e comun.

---

[1] Circulara nr. 15 către toate organizaţiile de partid, din Noembrie 1933.

Fie dar *comună* și lupta lor contra dușmanilor.

Trăiască alianța de luptă a muncitorilor, țăranilor și soldaților în lupta pentru pământ, fabrici și puterea muncitorilor și țăranilor, sub steagurile bolșevicilor.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

50

1933

CĂTRE TOȚI MUNCITORII, FUNCȚIONARII ȘI ȚĂRANII! CĂTRE TOȚI MUNCITORII SOCIALIȘTI-UNITARI ȘI SOCIAL-DEMOCRAȚI! CĂTRE TOȚI EXPLOATAȚII ȘI ASUPRIȚII![1]

Șefii social-democrați și social-unitariști au comis o nouă crimă față de interesele voastre.

Astăzi, când atacul burgheziei și al moșierilor împotriva voastră este în toi, iar guvernul liberal pregătește o nouă ofensivă împotriva nivelului vostru de trai, *ei au respins frontul unic de luptă al masselor muncitorești, funcționărești și țărănești împotriva exploatării și fascismului*, front unic propus de către Partidul Comunist partidelor social-democrat și socialist-unitar pe ziua de 30 Noembrie anul acesta.

Tovarăși, și în Aprilie a.c. conducerile P.S.D. și P.S.U. au refuzat propunerea Partidului Comunist pentru încheierea unui front unic de luptă contra exploatării și au interzis organizațiilor inferioare să facă vreun pas întru încheierea

[1] Manifest editat în 1933.

acestui front unic sau să participe în organele de front unic de luptă contra fascismului, contra războiului etc.

Partidul Comunist a reînnoit, cu toate acestea, propunerea lui din luna Aprilie pentru realizarea unui front unic de luptă a masselor muncitorești, țărănești și funcționărești. Aceasta pentrucă față de exploatarea și teroarea fascistă în creștere, realizarea lui este o sarcină de neînlăturat!...

Muncitori social-democrați! Șefii voștri au respins această propunere de front unic de luptă pentru revendicările voastre cele mai arzătoare, făcute de către partidul comunist!

După ce *au ascuns în fața voastră programul de revendicări și de luptă, propus de către partidul comunist*, șefii voștri, pentru a se justifica, spun că frontul unic de luptă muncitoresc este numai o manevră comunistă, că revendicările voastre cele mai arzătoare sunt parole inventate de comuniști.

Partidul Comunist își menține și mai departe propunerea lui de front unic de luptă pentru revendicările cele mai arzătoare ale masselor nevoiașe. P.C. este gata să încheie front unic cu orice organizație care luptă împotriva exploatării și fascismului. El este gata să discute formele și metodele concrete de organizare a frontului unic al masselor nevoiașe.

Dar în aceeași zi în care au respins propunerea de front unic a Partidului Comunist, șefii voștri au încheiat un front unic — pentru poliție — de alegeri cu toate partidele burgheze, fasciste — dela național-țărăniști până la Cuza — în scopul cuceririi de mandate de deputați.

Frontul unic de luptă cu Partidul Comunist pentru revendicările cele mai arzătoare ale masselor muncitoare — Nu!

Frontul unic cu călăul muncitorilor dela Grivița și Lupeni, cu crucea încârligată hitleristă a lui Cuza, frontul unic cu exploatatorii și asupritorii voștri — Da!

Așa au hotărît șefii voștri!...

Voi trebue să treceţi peste capul lor.

Frontul unic de luptă trebue să-l realizaţi *jos*, în întreprinderi, sate şi birouri, peste capul şefilor social-democraţi şi socialist-unitari, trădătorii intereselor voastre.

Ridicaţi la toate întrunirile organizaţiilor social-democrate şi socialist-unitare, la toate întrunirile sindicatelor amsterdamiste şi ghelerteriste chestiunea realizării frontului unic de luptă propus de P.C. pentru revendicările voastre cele mai arzătoare. Alegeţi pe loc comitete de acţiune pentru conducerea luptelor voastre.

Nicio întreprindere, nicio moşie, niciun sat, niciun birou nu trebue să rămână fără comitet pentru organizarea luptei voastre!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

51

1933

SOCIAL-DEMOCRAŢIA ROMÂNĂ ŞI FASCISMUL [1]

INTRODUCERE

...La Congres, şefii social-democraţi au spus că în România nu există niciun partid cu adevărat democrat în afară de însăşi social-democraţia.

Aşa să fie oare? Poate fi socotit partidul social-democrat drept partid democrat barem din punct de vedere burghez?

Şi cu atât mai mult poate partidul social-democrat să

[1] Broşură nesemnată, editată în 1933.

fie considerat muncitoresc sau, după cum vor unii, drept una din fracţiunile clasei muncitoare? Nicidecum!

Interesele cărei clase le apără social-democraţia?

La această întrebare ne dă un răspuns elocvent toată practica social-democraţiei, precum şi acele puncte din program care au fost formulate în programul propus la Congresul lor din 1927.

„Desvoltarea capitalistă a României este o necesitate istorică, în serviciul căreia trebue pusă în mod conştient şi sistematic toată politica de stat" — iată teza de program a social-democraţiei române.

In slujba desvoltării capitaliste, mai bine zis *în slujba salvării capitalismului*, social-democraţia pune „în mod conştient şi sistematic toată politica de stat" şi pe sine însăşi.

Şi dacă social-democraţia română a scos anul trecut de pe frontispiciul organului său lozinca marxistă „Proletari din toate ţările, uniţi-vă!", dacă ea a părăsit denumirea veche a organului ei central „Socialismul", atunci aceste fapte, după cum explicau înşişi teoreticienii social-democraţi, nu sunt nişte fenomene întâmplătoare. Şi noi suntem de acord cu ei. Aceste fapte, extraordinar de elocvente, reprezintă expresia exterioară şi desăvârşirea procesului de lungă durată, a degenerării ideologice a social-democraţiei române, a transformării ei într'un partid *burghez*, pentru care lozinca marxistă a internaţionalismului constitue o piedică.

Şi numai orbii pot să considere după toate acestea social-democraţia ca un partid „socialist", care îşi pune drept scop revoluţia socială, înfăptuirea socialismului, răsturnarea capitalismului etc.

Social-democraţia nu este nici o fracţiune a mişcării muncitoreşti, nici un partid proletar, deşi ea încă duce după sine zeci de mii de muncitori şi ţărani, cum nu sunt astfel nici naţional-ţărăniştii, sau liberalii, care primesc deasemenea multe voturi muncitoreşti şi milioane de voturi ţărăneşti.

De fapt social-democrația nu este nici un partid *republicano-burghez,* căci ea nu luptă contra monarhiei, ci, dimpotrivă, îi face reclamă regelui, care are apucături dictatoriale fasciste și a și început în timpul guvernării lui Iorga să-și institue dictatura sa.

Partidul social-democrat nu este un partid *burghezo-democratic,* căci el în fapt nu duce lupta pentru democratizarea orânduirii de stat. Din contră, el luptă contra muncitorilor, când aceștia în front unic își apără drepturile lor politice, organizațiile lor, tovarășii lor arestați, când luptă contra stării de asediu, cum s'a întâmplat în Februarie.

Nu există în România partide democratice-liberale... Nu există și nici nu poate să existe. Și nici social-democrația nu prezintă un astfel de partid.

Noi am arătat mai sus că creșterea colosală a mișcării revoluționare, care amenință clasa dominantă a capitaliștilor și moșierilor, silește, forțează întregul lagăr burghez, toate partidele care stau la dispoziția orânduirii actuale, să recurgă mereu din ce în ce mai larg la metodele războiului civil preventiv, la metodele fasciste pentru a reprima valul revoluționar.

Social-democrația, cu toate că folosește — și încă larg — fraza democratică și socialistă, cu toate că vorbește despre falimentul capitalismului etc., dovedește zilnic prin faptele ei că valul revoluționar crescând și creșterea influenței Partidului Comunist o neliniștesc adânc și că ea va încerca în orice chip să rețină massele dela luptă, adică să le mențină supuse în fața asupririi și a exploatării sălbatice.

Social-democrația, la fel cu toate celelalte partide burgheze, *se fascizează.* Lozinca ei politică principală, dușmanul ei principal este Partidul Comunist, este revoluția care o amenință.

„Jos bolșevismul" — această lozincă este o platformă comună și pentru Vaida și pentru Moscovici și pentru Codreanu, ca și pentru Mussolini și Hitler. Ei toți sunt contra comunismului — căci comuniștii nu au ascuns și nu

ascund că ei sunt dușmanii hotărîți ai regimului actual politic și ai orânduirii sociale actuale, că ei tind să le distrugă și să dărâme dominația asupritorilor și, prin revoluție, să instaureze puterea muncitorilor și țăranilor.

Diferența dintre social-democrație, adică de fapt social-fasciști, și celelalte partide care apără regimul existent este numai *în metodă, în tactică,* în împărțirea specifică a muncii...

Nimicirea muncitorilor revoluționari, teroarea contra avantgărzii comuniste a clasei muncitoare asigură nu numai drepturi politice, dar și favoruri politice și monopolul politic pentru social-democrație. .

Oare mai trebue să amintim că, dizolvând prin decrete-legi pe baza stării de asediu organizațiile revoluționare ale masselor muncitoare, și în primul rând sindicatele revoluționare, guvernul a prevăzut clar să dizolve toate sindicatele care nu aparțin Uniunii reformiste? Ce însemnează aceasta?... Aceasta însemnează că guvernul călăilor considera din punctul său de vedere că organizațiile care rămân sub influența social-democrației, sunt organizații folositoare lui, care întăresc domnia exploatatorilor...

Unirea tuturor forțelor proletariatului pentru luptă și împreunarea forțelor proletariatului cu forțele țărănimii nevoiașe ar crea *o forță colosală,* de neînvins, capabilă de a rezista și a combate ofensiva claselor dominante, a distruge din rădăcină pericolul fascist. Despre aceasta își dă seama fiecare muncitor, aceasta o simt milioane de exploatați din România...

52

1934

CĂTRE TOATE COMITETELE REGIONALE, JUDEȚENE (LOCALE), RAIONALE! CĂTRE TOATE ORGANIZAȚIILE ȘI CELULELE DE PARTID ȘI U.T.C.! CĂTRE TOATE FRACȚIUNILE COMUNISTE ALE ORGANIZAȚIILOR DE MASSĂ![1]

Tovarăși!

1. Peste o lună cade prima aniversare a luptelor eroice de baricadă din Grivița Roșie, care au format punctul culminant al puternicelor lupte de clasă revoluționare din Februarie 1933 ale proletariatului ceferist și petrolist, lupte îndreptate contra planului de jaf dela Geneva, care prevedea furtul de salarii și concedieri în massă de muncitori și funcționari, foametea, aruncarea în mizerie și despuierea masselor celor mai largi din orașele și satele României, pentru a se umple pungile cămătarilor străini.

2. Luptele din Februarie ale părții celei mai înaintate a proletariatului din România au deschis o etapă nouă în România capitalisto-boierească, imperialistă. ...Și chiar dacă luptele revoluționare din Februarie s'au sfârșit cu doborîrea sângeroasă a proletariatului în luptă și cu starea de asediu contra proletariatului înfrânt, chiar dacă marile lupte de baricadă s'au terminat cu groaznica baie de sânge dela Grivița și cu sentința monstruoasă împotriva conducătorilor acestor lupte, totuși aceste uriașe lupte de clasă din Februarie, sub conducerea partidului nostru, nu numai că au făcut să eșueze planul dela Geneva și au respins plănuitul furt de salarii și concedierile de ceferiști și petroliști, dar au dat o

[1] Circulara nr. 17, editată la începutul lunii Ianuarie 1934.

astfel de lovitură stăpânirii și dictaturii capitaliștilor, boierilor și regelui lor din România, încât nu se mai pot reculege și nu mai pot scăpa de efectele ei...

Sforțările disperate ale claselor stăpânitoare și ale ajutoarelor lor social-fasciste de a înnăbuși valul ridicat de luptele din Februarie sunt zadarnice... Luptele din Februarie au îndreptat proletariatul, pe toți exploatații și asupriții, pe drumul victoriei, dându-i dovadă și exemplu că numai sub conducerea Partidului Comunist, cu metode revoluționare de luptă, prin înfăptuirea frontului unic de luptă, ei pot respinge atacurile exploatatorilor și că singura ieșire din criza capitalismului, pentru ei, este lupta revoluționară contra puterii politice a exploatatorilor, pentru doborîrea dictaturii capitaliștilor și boierilor și pentru cucerirea puterii politice de către muncitori și țărani...

3. Prima aniversare a luptelor revoluționare din Februarie găsește România capitalisto-boierească într'o situație de criză cu mult mai ascuțită decât la începutul anului 1932. ...Punctul principal al programului guvernului liberal îl constitue înarmările de război. România trebue să plătească bir cămătarilor străini, punct a cărui îndeplinire a fost condiția principală pentru aducerea la cârmă a guvernului liberal. Guvernul liberal s'a obligat a face capitaliștilor băștinași cadouri de miliarde, pe care se pregătește să le facă sub parola ridicării industriei și comerțului. Guvernul liberal își amintește și de cămătarii și jefuitorii țărănimii, și sub parola unei legi juste de conversiune vrea să le dea pradă ultimul avut al țăranilor. Toate acestea însemnează un nou și ascuțit atac contra masselor largi muncitoare din orașe și sate, contra nivelului de trai de foame al muncitorilor, țăranilor, micilor funcționari, naționalităților asuprite și păturilor largi ale micii burghezii din orașe.

Luptele din Februarie au înspăimântat grozav burghezia. Ele au apropiat pericolul care amenință stăpânirea ei

din partea luptelor revoluţionare şi au arătat că atacul burgheziei poate avea ca urmare un contraatac din partea muncitorilor. Burghezia a tras învăţăminte din luptele din Februarie, şi noul guvern liberal, înainte de a începe atacul general contra masselor, se îngrijeşte, de o parte, să înfăptuiască frontul unic în lagărul dictaturii burghezo-moşiereşti, şi de altă parte să spargă frontul unic al masselor muncitoare, şi înainte de toate să împiedice alianţa revoluţionară de luptă între muncitori şi ţărani şi să fascizeze regimul de teroare contra clasei muncitoare şi a luptei revoluţionare de clasă. Asasinatul din Sinaia a fost pentru guvern pretextul pentru introducerea stării de asediu în centrele proletare, pentru a avea un mijloc de asuprire a proletariatului, pentru a conduce mai uşor atacul contra masselor muncitoare din oraşe şi sate, pentru a introduce regimul fascist sub lozinca întăririi apărării statului...

Jos dictatura burghezo-moşierească în frunte cu regele!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

53

1934

DIN DESBATERILE PROCESULUI LUPTELOR MUNCITORILOR CEFERIŞTI IN FAŢA CONSILIULUI DE RĂZBOI AL CORPULUI II ARMATĂ, BUCUREŞTI [1]

Fragmente din cuvântările acuzaţilor

Preşedintele : D-le Gheorghiu, te rog să vorbeşti numai de faptele ce ţi se pun în sarcină.

Gheorghiu : D-le Preşedinte, dat fiind că învinuirile ce mi se aduc prin atâtea texte de lege, înşirate în ordonanţa definitivă, sunt atât de grave, vreau să explic cauza pentru care în cuvinte meşteşugite se caută a se trece uşor peste mine, pentru ca apoi să fiu greu condamnat.

Cum sunt conştient de tot ce am făcut şi nu înţeleg nici să mă ascund şi nici să fug de răspundere, îmi voi spune gândul întreg. Nu am zece nume, câte mi se dau în ordonanţa definitivă. Nu sunt decât simplu muncitor electrician şi nu pot avea zece nume ; aceasta este o calitate a boierilor. Eu mă numesc Gheorghiu şi sunt fecior de muncitor din judeţul Tutova. Am lucrat la C.F.R. în diferite ateliere, deoarece eram mutat din loc în loc ca element nesupus, pentru motivul că îndemnam pe muncitori la organizare, îi luminam asupra „prietenilor" lor, indiferent dacă se chemau social-democraţi, Uniune sau administraţia C.F.R. Prigoana în contra mea şi campania pornită de mârşava conducere a Uniunii C.F.R. social-democrate, care nu avea nimic muncitoresc în conştiinţa ei, cum nimic muncitoresc nu are în conducerea ei social-democraţia, departe de a mă fi descurajat, a fost pentru mine o dovadă că sunt pe drumul adevărat pe care trebue să se afle un muncitor conştient. In atacul duşmanilor, muncitorul poate găsi atât o verificare a lui, cât şi a duşmanului de clasă.

Gonit şi mutat din Galaţi, am fost trimis la atelierele Dej. Aci am lucrat ca electrician în ateliere. Situaţia aci era aceeaşi ca şi în toate celelalte ateliere C.F.R. : mizerie, condiţii de lucru mizerabile, ateliere descoperite ; iarna se lucra afară pe ger şi pe zăpadă, salariile scădeau, amenzile curgeau, iar muncitorii descurajaţi şi desorganizaţi căutau ieşirea pe care nu o vedeau. Conducerea sindicatului, sub influenţa lui Jumanca şi Flueraş (în Ardeal), era cu totul nepăsătoare şi lipsită de orice iniţiativă. Tăierile de salariu ce au venit, lipsa de activitate a conducerii, raporturile lor foarte bune cu administraţia au dus la crearea unei opoziţii în sindicat. Acestei opoziţii, d-l raportor în ordonanţă îi zice

[1] Broşură editată de C.C. al P.C.R. în Ianuarie 1934.

„roșie". Da : opoziția aceasta sindicală era roșie, adică activă, conștientă, cinstită, dornică de acțiune pentru realizarea revendicărilor muncitorești, pentru rezistență față de noile atacuri, față de noile curbe de sacrificiu și, mai ales, pentru pornirea unei lupte de recâștigare a drepturilor răpite. Am activat în cadrul sindicatului ; conducerea social-democrată a fost înlăturată, iar sindicatul Dej mi-a dat mandat de a lua contact și cu celelalte sindicate C.F.R., spre a putea porni o activitate comună, care, desigur, avea mai multe șanse de izbândă.

Am convocat o conferință la București. Au răspuns sindicatele din Galați, Iași, Pașcani, Sibiu și București. Aci am constituit Comitetul central de acțiune, din care am făcut parte și care a coordonat acțiunile ce urmau să se desfășoare, discutând și stabilind revendicările tuturor ceferiștilor și avizând mijloacele cele mai bune pentru realizarea lor practică.

Au urmat și alte conferințe, și, după exemplul sindicatului Dej, Galații și Clujul ne-au convocat la rândul lor. Din desbaterile procesului s'a văzut până acum rolul Comitetului de acțiune. Astăzi, când mă găsesc aci pentru activitatea pe care am depus-o timp de un an în Comitetul central de acțiune, în fața d-v., în auzul muncitorilor prezenți la proces și în sală, în auzul muncitorilor ceferiști din toată țara, eu declar : *acțiunea întreprinsă a fost justă.*

Ea a fost bine condusă, iar organele s'au dovedit capabile să reprezinte în mod valabil muncitorimea, s'o organizeze și să-i conducă luptele. Comitetul central de acțiune, îndeplinindu-și rolul, a dat dovadă de maturitate, de o adâncă pătrundere și cunoaștere a posibilităților ce există în massele ceferiste. El a scos la iveală forța formidabilă de acțiune a muncitorilor ceferiști, a coordonat munca și a pregătit evenimentele dela 2 și 15 Februarie 1933. Prin acțiunea sa, muncitorimea C.F.R. a fost ridicată la rangul de veritabilă avantgardă a întregii muncitorimi din România.

Proletari din toate țările, uniți-vă !

DIN DESBATERILE PROCESULUI

LUPTELOR MUNCITORILOR CFR-IȘTI

IN FAȚA CONSILIULUI DE RAZBOI

al

CORPULUI II-ARMATA - BUCUREȘTI.

Fragmente din cuvântările acuzaților și din depozițiile martorilor, după notele stenografice

Ianuarie
- 1934 -

EDITURA

COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST

DIN ROMÂNIA.

Prețul Lei 4.-

Am căutat, ca muncitor conștient, să fiu de folos clasei din care fac parte și căreia îi aparțin. Nu era cu putință ca batjocura să dureze până la sfârșit. Muncitorimea s'a pus în mișcare pentru drepturile ei, iar guvernul, care a promis totul, a venit cu arestările și în urmă cu represiunea din 16 Februarie 1933.

Ați întrebat dacă s'a strigat : „Jos starea de asediu !" și dece s'au ocupat atelierele, atunci când legea nu permitea acest lucru. Eu răspund clar, așa cum e normal să facă un muncitor. Muncitorii adunați în ateliere au strigat, și noi nu ne temem și acum să strigăm : „Jos starea de asediu !".

Dar vă întreb : ce erau să facă ? Să stea cu brațele încrucișate când organizațiile lor sunt desființate și conducătorii aleși de ei arestați ? Solidaritatea muncitorească a scris o frumoasă pagină în ziua de 15 Februarie. Muncitorii au manifestat în contra stării de asediu ce fusese introdusă în contra lor, de către guvern.

De altfel, în contra stării de asediu erau toate categoriile de muncitori și exploatați, iar pe Calea Griviței, în timpul zilei de 15 Februarie, în plină stare de asediu, mii de cetățeni au manifestat împotriva stării de asediu și pentru doleanțele lucrătorilor dela C.F.R. Cu toată teroarea ce se deslănțuise, muncitorimea a răspuns cu demnitate și vigoare la atacul încercat în contra muncitorilor.

Legal sau nu, muncitorii s'au adunat, au manifestat și au luptat pentru apărarea drepturilor lor și ale clasei din care fac parte. Iar dacă se interzicea dreptul de întrunire și manifestare, ei erau datori s'o facă, *căci înaintea oricărei legi stă dreptul muncitorilor la viață.*

Acestea sunt faptele pentru care sunt dat în judecată. Procesul este un fals, căci acuzații nu se află pe aceste bănci. Acuzații adevărați se găsesc în guvern, în Direcția C.F.R. și în conducerea sindicatelor reformiste, alături și în rândurile acuzatorilor de azi. Sentința ce o veți pronunța, departe de a intimida și întoarce pe muncitori dela drumul

lor, va însemna un îndemn la acțiune, un nou îndemn la luptă.

Aceasta am avut de spus.

*

* *

...Din depoziția de martor a tovarășului *Ilie Pintilie*, condamnat de Consiljul de Război Iași ca *conducător al grevei C.F.R. dela Atelierele C.F.R. Nicolina-Iași*.

Intrebare: Cum erau salarizați muncitorii ceferiști dela atelierele Nicolina-Iași?

Răspuns: D-le Președinte, la Iași salarizarea muncitorilor era aceeași ca și la celelalte ateliere C.F.R. Fiind o Regie Autonomă, ea avea aproape aceleași metode de salarizare și exploatare la toate atelierele.

In anii de după război era o vreme când unii primeau 4.000 — 5.500 lei în mână pe lună. A venit însă 1929, și odată cu politica de echilibrare bugetară — așa ni se spunea — și economie dela C.F.R., au venit curbe și scăderi de salariu una după alta. Când s'a terminat cu curbele de sacrificiu, a început a veni scăderea prețurilor la acord. Nu mai vorbesc de raționalizarea și scăderea zilelor de lucru.

Domnule Președinte, eu lucrez din copilărie în ateliere, mi-am pierdut viața în aceste ateliere. Poftim aci plicurile de salarii pe ultimele luni și veți vedea cât am primit. Media scăzuse la 1.700 — 1.800 lei lunar. Imi aduc aminte că mergând odată în cursul anului 1932 cu delegația la un domn inspector general Balinschi, care venise la Iași, iar d-lui vorbindu-ne de echilibrarea bugetară și economie, eu i-am spus ceeace vă pot spune și d-voastră: „Domnule inspector, dumneata care conduci o gospodărie așa de mare ca gospodăria C.F.R. și care te pricepi așa de bine, care în raport cu mine ai atâta carte și pricepere, te rog dă-mi și mie un sfat, sau mai bine încearcă să mă lămurești, cum să gospodăresc eu cei 1.800 lei lunar; iată: eu plătesc 700 lei chirie, am femeie și copil, din cei 1.800 îmi rămân 1.100. Ce să fac mai

întâi? Să mănânc, să mă îmbrac, să-mi trimit copilul la școală, să-mi îngrijesc femeia?...

Domnule inspector, d-voastră, care echilibrați bugetul marii administrații C.F.R., v'aș ruga să luați în seamă că gospodăria fiecărui muncitor este secătuită, că am ajuns să facem foame noi și familiile noastre. Arătați-ne cum am putea cu un salariu de 1.800 lei lunar să o scoatem la capăt". Domnule Președinte, știți ce a răspuns domnul inspector Balinschi? Că va studia el chestiunea noastră, să avem răbdare și încredere. Am așteptat tot anul, trebue să recunoaștem că acei dintre noi care au avut un cuvânt în rândul muncitorilor am fost marii vinovați de a nu fi înțeles că: *drepturile nu se cerșesc, ele se cuceresc cu lupte și chiar cu sacrificii.*

— Noi, d-le Președinte, am îndemnat pe muncitori să aștepte răspunsul d-lui Balinschi, răspuns care a venit, dar știți când? *După grevele din Ianuarie și Februarie.* D-le Președinte, atunci s'au găsit imediat bani, iar *salariile lucrătorilor nu numai că nu au scăzut, dar li s'a dat îndărăt jumătate din ce li se luase.* Eu nu fac parte din nicio organizație. *Dacă însă comuniștii sunt aceia care au deschis ochii muncitorilor, arătându-le calea de urmat și ce trebue să facă, dacă comuniștii au învățat pe muncitori cum trebue să conducă greva, cum trebue s'o organizeze, dacă ei sunt acei ce au venit să lumineze calea noastră, a ceferiștilor, și să arate drumul luptei, care singura ne-a dat câștigul grevei dela 2 Februarie 1933, apoi*, d-le Președinte, *și noi subscrim în totul la ceeace au făcut comuniștii, și eu sunt comunist!...*

*

* *

Din interogatoriul lui Chivu Stoica...

Comisarul regal: — Odată cu raționalizarea, s'au introdus cele mai moderne instalațiuni, iar din punct de vedere tehnic lucrătorii dela C.F.R. lucrează în condițiuni

foarte bune, ca şi în cele mai mari întreprinderi din străinătate.

Chivu Stoica: D-le Preşedinte, nu ştiu cum o fi în străinătate, ceeace pot spune este un lucru, pe care miile de lucrători dela C.F.R. îl pot confirma.

Lucrăm în condiţiuni mizerabile, materialul omenesc este lăsat fără absolut nicio grijă să muncească până când se sfârşeşte. Condiţiuni de muncă? De asta nici nu poate fi vorba. Eu voi arăta cum se lucrează la secţia de vagoane. Atelierele de reparat vagoane sunt descoperite. Echipe de lucrători lucrează iarna ca şi vara la reparatul vagoanelor ca robii, fără ca cineva să se întrebe dacă se poate munci în asemenea condiţiuni, fără ca cineva să se întrebe dacă produsul acestei munci mai poate fi rezultatul întregii sârguinţe a muncitorului ce lucrează în acord.

In timpul ploilor, din cauza umezelei, lucrătorii dela vagoane dau un număr foarte mare de bolnavi. Iarna însă reprezintă o adevărată groază pentru muncitori. Vagonul intră pe linia de garaj plin de ghiaţă şi zăpadă. Curăţitul se face în mod primitiv. Lucrul în gerul iernii la vagon, când tot materialul ce se întrebuinţează este de metal, este o adevărată nenorocire. Işi poate închipui oricine starea lucrătorilor, care de dimineaţă până seara, în mijlocul gerului, cu mâinile ridicând vagonul îngheţat, adaptând piese de metal sau nituind, până li se lipeşte pielea de fier. Degeră muncitorul în văzul inginerului şi maistrului, şi nimeni nu se întreabă, până când cu aceste condiţiuni de lucru şi exploatare.

Dar să nu se uite: noi lucrăm cu acordul. Din cauza vremii ploioase şi a gerului iernii, lemnăria reparată se umple cu apă, chitul cade jos, vopseaua nu se prinde şi întreaga reparaţie suferă.

Rezultatul — amenzi pe capul muncitorului, ca şi cum din cauza lui se lucrează în aceste condiţiuni, ca şi cum el nu vrea ateliere acoperite şi condiţiuni omeneşti. Vinovată nu este administraţia, care ne pune în aceste condiţiuni, care batjocoreşte pe muncitori şi ne distruge sănătatea şi viaţa, ci muncitorul, care din lenevie — cică — lucrează prost.

Spunea d-l comisar regal că la toate atelierele de vagoane se lucrează sub cerul liber. Ei bine, lucrul nu este tocmai exact. Chiar în ţară, la Curtea de Argeş, este un atelier de vagoane acoperit. Dar dacă ar fi aşa, vă întreb: Credeţi d-voastră că este plăcut să lucrezi în ploi şi mai ales în ger în aceste condiţiuni?

Un lucru este adevărat: nu este nicio grijă pentru muncitor, nimeni nu se gândeşte la viaţa lui, şi *vai de el dacă va aştepta ca alţii să se gândească pentru dânsul. Greva dela C.F.R. l-a învăţat că atâta timp cât nu va şti să se organizeze şi să lupte pentru schimbarea condiţiunilor de muncă, el va continua a munci în aceleaşi condiţiuni în care munceau robii.* Aceasta este adevărata situaţie de fapt. Domnule comisar regal, la C.F.R., la Atelierele Griviţa, munca muncitorului este batjocorită, iar el lăsat pradă tuturor umilirilor. *Mai mare grijă este de fierul brut decât de făptura noastră...*

54

1934

MUNCITORI CEFERIŞTI! MUNCITORI DIN TOATE INTREPRINDERILE! EXPLOATAŢI ŞI ASUPRIŢI DIN TOATE PĂTURILE MUNCITOARE![1]

Tovarăşi!

Voi aţi impus casarea groaznicei condamnări a eroicilor ceferişti, luptători contra politicii de jaf a guvernului burgheziei şi moşierimii.

[1] Manifest editat la sfârşitul lui Martie 1934.

Consiliul de revizie al armatei a casat sentinţa în procesul ceferiştilor şi l-a trimis spre rejudecare în faţa Consiliului de război din Craiova...

Nu dreptatea, nu mila au dictat hotărîrea Consiliului de revizie.

Ea a fost impusă de alte forţe, mai puternice decât ele.

Ea a fost impusă de atitudinea curajoasă, revoluţionară a luptătorilor noştri ceferişti în faţa justiţiei militare, ca şi în carcerele duşmanului de clasă. Ea a fost impusă de lupta voastră pentru eliberarea lor, de acţiunile de solidaritate ale proletariatului internaţional...

Lupta muncitorilor, a ţăranilor, a tuturor celor ce muncesc împotriva politicii de jaf, fascizare şi război imperialist, creşte zilnic şi sparge cercul teroarei sălbatice.

In fruntea acestor lupte, ca organizator şi conducător al lor, *păşeşte Partidul Comunist,* înfruntând orice încercare de nimicire a lui.

Muncitori!

Zadarnic a fost ajutorul pe care şefii social-democraţi şi ghelerterişti l-au dat guvernului pentru a-şi atinge scopurile.

Zadarnic au încheiat ei, în timpul luptelor şi procesului ceferiştilor, *front unic cu burghezia, cu guvernul, cu Consiliul de război;* zadarnic au spart ei frontul unic al clasei muncitoare, au calomniat luptele din Februarie, au aruncat cu murdării în conducătorii acestor lupte şi au cerut starea de asediu contra clasei muncitoare şi condamnarea grea a ceferiştilor.

Zadarnic au deslănţuit o campanie de mârşăvii şi provocări împotriva muncitorilor revoluţionari şi partidului comunist şi au încercat să saboteze şi să înnăbuşe lupta pentru eliberarea ceferiştilor.

Politica criminală a şefilor social-democraţi şi socialişti-unitari *s'a sfărâmat de rezistenţa clasei muncitoare şi*

nainte la luptă pentru eliberarea tov. ceferişti

Tovaraşii Gh. Gheorghiu-Dej (x) şi tovarăşul Chivu Stoica (xx) escortaţi dela închisoare la Tribunalul Militar.

DIN DECLARAŢIILE
TOV. GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ LA PROCES

In auzul muncitorilor prezenţi la proces şi în sală, în auzul mun-
citorilor ceferişti din toată ţara eu declar: Acţiunea întreprinsă a fost
justă. Ea a fost bine condusă, iar organele sindicale s'au dovedit
capabile să reprezinte în mod valabil muncitorimea, s'o organizeze şi
să-i conducă luptele. Comitetul Central de Acţiune îndeplinindu-şi
rolul, a dat dovadă de maturitate de o adâncă pătrundere şi cunoaş-
tere a posibilităţilor ce există în massele ceferiste. El a scos la iveală
forţa formidabilă de acţiune a muncitorilor ceferişti, a coordonat munca
şi a pregătit evenimentele dela 2 şi 15 Februarie. Prin acţiunea sa
muncitorimea ceferistă a fost ridicată la rangul de veritabilă avangardă
a întregii muncitorimi din România.

Tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej (x) şi Chivu Stoica (xx) escortaţi dela închisoare la Tribunalul Militar.

a ceferiştilor condamnaţi. Partidul social-democrat şi socialist-unitar îşi văd baza de massă îngustându-se, iar conştiinţa propriei puteri şi voinţa de luptă a masselor *cresc şi răstoarnă barierele teroarei.*

Muncitori, cetăţeni!

Numeroasele greve demonstrative, nenumăratele întruniri şi demonstraţii pentru eliberarea ceferiştilor, protestele cu mii de iscălituri către guvern şi Consiliul de revizie (pe care presa burgheză le-a tăinuit), nenumăratele inscripţii în toată ţara pe clădiri, în cazărmi, în universităţi, pe străzi, pe coşuri de fabrică..., steagurile roşii în ziua procesului deasupra atelierelor C.F.R., fabricilor, universităţilor, nenumăratele subscripţii pentru familiile victimelor măcelului şi pentru cei închişi, — *acestea, împreună cu uriaşele acţiuni de solidaritate ale muncitorilor din toată lumea, au sfărâmat condamnarea ceferiştilor.*

Din toate colţurile României, din toate părţile lumii, din Europa, America şi Africa, din Franţa, Anglia, Cehoslovacia, Bulgaria, Spania, Grecia, chiar din însclăvita Germanie, din Canada, Statele Unite, din Argentina, din Maroc şi Africa de Sud, milioane de muncitori au protestat şi au cerut telegrafic şi în scris eliberarea ceferiştilor. Acestui strigăt al proletariatului internaţional îşi alătură glasul sute din cei mai mari învăţaţi şi scriitori ai lumii.

Proletariatul sovietic, şi mai cu seamă cel al căilor ferate sovietice, a demonstrat în manifestaţii puternice solidaritatea sa cu ceferiştii români.

Multe milioane de muncitori, mai mulţi decât întreaga populaţie exploatată şi asuprită de burghezia şi moşierimea din România, au demonstrat în toată lumea, sub conducerea partidelor comuniste, a Internaţionalei Sindicale Roşii, a Ajutorului Roşu Internaţional, au demonstrat pentru eliberarea ceferiştilor.

Uriaşa grevă generală în front unic de luptă din Franţa;

puternica insurecție armată a muncitorilor din Austria, amăgiți și trădați de social-democrație, năzuința tot mai puternică a muncitorilor din România către frontul unic — au băgat spaima în guvern. *Pentru a îndigui creșterea valului de lupte al masselor muncitoare din România, pentru a îndepărta primejdia repetării luptelor din Februarie*, guvernul a cedat în procesul ceferiștilor...

Urmați chemarea de luptă a Partidului Comunist ! Făuriți *cel mai larg front unic de luptă*. Goniți din rândurile voastre pe șefii social-democrați și socialiști-unitari și pe ceilalți trădători, și prin greve, demonstrații, întruniri impuneți *eliberarea tuturor deținuților politici...*

Trăiască lupta revoluționară în front unic pentru muncă, pâine, pământ și libertate !

Trăiască Partidul Comunist !

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

55

1934

STEAGURILE ROȘII PE STRĂZILE CAPITALEI[1]

In ciuda legilor fasciste și a teroarei deslănțuite de guvernul liberal împotriva P.C.R. și organizațiilor revoluționare, muncitorimea din București a demonstrat de acest 1 Mai cu steagurile roșii pe străzile Capitalei.

La ora 9 dimineața a fost dat cuvântul de pornire în fața cimitirului Sfânta Vineri ; primul grup de tovarăși și tovarășe au pornit spre Atelierele Grivița. Pe drum s'au alăturat acestui prim grup celelalte grupe de muncitori.

In fața atelierelor, numărul manifestanților devenise de peste 500.

Aci fură desfășurate steagurile roșii și pancarte cu lozincile : „Eliberarea ceferiștilor", „Trăiască frontul unic", „Trăiască 1 Mai, zi de luptă", „Jos fascismul", „Jos războiul".

Coloana de manifestanți înainta strigând lozincile noastre de luptă. La vreo 300 de metri după ce manifestanții trecuseră de Atelierele Grivița, poliția se năpusti asupra lor și îi împrăștie.

In cartierul de Galben un grup de câteva zeci de muncitori dela Moara Asan, care pierduse legătura pentru demonstrația centrală, au demonstrat în cartierul de Galben. Un alt grup de muncitori dela Lemaître au demonstrat în Negru.

In vreme ce P.C.R. chema și organiza astfel de demonstrații de stradă, partidul social-democrat și cel al lui Ghelerter țineau isonul guvernului, încercând să transforme ziua roșie de luptă de 1 Mai într'o sărbătoare inofensivă.

In sălile de întrunire social-democrate și ghelerteriste, tovarășii noștri — cărora șefii social-democrați și ghelerteriști le refuzaseră cuvântul — au făcut să răsune lozincile noastre de luptă contra fascismului, războiului, social-democrației, pentru front unic, pentru Partidul Comunist etc. Muncitorii, adunați în număr de 200, au susținut cu însuflețire cuvintele noastre de ordine.

---

[1] „Scânteia", anul IV, nr. 6 din 27 Mai 1934.

56

1934

CĂTRE COMISIA EXECUTIVĂ A PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT DIN ROMÂNIA [1]

1. Comitetul Central al Partidului Comunist din România a luat cunoştinţă de angajamentul luat de d-v. faţă de conferinţa organizaţiilor d-v. din vechiul regat, cât şi de hotărirea d-v. din 2 Octombrie, publicată în presă şi prin care *respingeţi propunerea pentru încheierea frontului unic*, adresată d-v. de către o serie de organizaţii antifasciste din România, sub pretextul că d-v. sunteţi gata să duceţi tratative „numai direct dela partid la partid cu conducerea răspunzătoare a Partidului Comunist".

Neintrând în cercetarea mobilului care v'a condus să declaraţi acele organizaţii drept pretinse „anexe" ale partidului nostru — ceeace în mod obiectiv poate face numai un bun serviciu fasciştilor şi Siguranţei —, Comitetul Central al Partidului Comunist din România ia cu mulţumire cunoştinţă de declaraţia d-v. că sunteţi gata să intraţi în tratative cu Partidul Comunist din România. Mulţumirea noastră este cu atât mai mare cu cât *partidul nostru prin conducerea sa s'a adresat de trei ori d-v. cu propunerea încheierii unei înţelegeri de luptă pe baza apărării intereselor elementare economice şi politice ale masselor muncitoare din România*. Şi conducerea partidului social-democrat *de trei ori a respins* această propunere (în Aprilie 1933, în Noembrie 1933, în Iulie 1934), iar odată cu asta a ascuns în faţa organizaţiilor şi membrilor partidului său adevăratul *conţinut* al propunerii noastre şi le-a interzis sub ameninţarea cu represiuni s'o discute cu organizaţiile comuniste. Noi credem că *d-v. v'aţi schimbat într'adevăr poziţia* în această chestiune.

2. In ce priveşte condiţia preventivă pusă de d-v. intrării în asemenea tratative, şi anume : ca partidul nostru să fi trecut prin aceeaşi „evoluţie pe care au făcut-o unele partide comuniste din străinătate", noi putem să vă aducem la cunoştinţă numai ceeace d-v. vă este foarte cunoscut. In Internaţionala Comunistă, spre deosebire de Internaţionala a II-a, există numai *o singură linie politică în toate chestiunile fundamentale* ale mişcării proletare, linie care obligă şi care este sever realizată de toate secţiile ei, franceză, spaniolă sau italiană, ca şi de cea românească.

In particular în chestiunea frontului unic, Internaţionala Comunistă duce *din momentul existenţei ei o linie persistentă*. Succesele acestei linii în Franţa, Italia ş.a.m.d. sunt urmări directe ale faptului că massele largi proletare şi în particular muncitorii social-democraţi n'au mai permis ca repetatele propuneri ale partidelor comuniste pentru încheierea frontului unic să fie mai departe respinse de către conducerile partidelor social-democrate. Noi suntem profund convinşi că această adevărată evoluţie are loc şi în mişcarea proletară dela noi. Noi împărtăşim în întregime tactica Partidului Comunist frate din Franţa şi cu mulţumire am luat cunoştinţă de declaraţia că d-v. sunteţi gata să păşiţi pe urmele partidului social-democrat din Franţa.

Ca a doua condiţie preventivă a procedării la tratative, d-v. puneţi : „dacă Partidul Comunist din România înţelege să se pună pe terenul legalităţii şi al democraţiei". Pentru noi, şi credem că şi pentru muncitorii membri ai P.S.D., nu este destul de clar ce conţine în sine această condiţie.

Dacă ea trebue înţeleasă în sensul că Partidul Comunist din România trebue să aibă posibilitatea — cum o are P. S. D. — de a duce în mod legal, deschis, activitatea sa, activitate îndreptată de P. C. din toate puterile spre apăra-

[1] Scrisoare apărută în Editura Partidului Comunist din România, 7 Octombrie 1934.

rea intereselor muncitorimii, apoi este evident că Partidul Comunist primește această condiție, căci el înțelege că unul dintre scopurile frontului unic și al luptei masselor este cucerirea pentru organizațiile sale a drepturilor răpite de burghezime prin samavolnicie, teroare și represiuni sângeroase, drepturile clasei muncitoare la *libertatea de coaliție, grevă, presă, organizare sindicală, adunare și demonstrație.*

Noi am fost și suntem gata să depunem toate eforturile noastre pentru impunerea și cucerirea acestor drepturi democratice pentru massele muncitoare, libertatea complectă și complecta egalitate pentru toate organizațiile clasei muncitoare, inclusiv pentru partidul nostru.

Dacă însă condiția pusă de d-v. se cuvine a fi înțeleasă în sensul că d-v. căutați să dobândiți închinarea Partidului Comunist din România în fața fărădelegilor burgheze, în fața regimului legilor excepționale, al stării de asediu, în fața regimului de teroare turbată și să-și supună activitatea sa, tactica sa, scopul său, acestui regim, apoi noi credem că orice muncitor cinstit va vedea în această condiție a d-v. tendința ca pentru singura cinste de a duce tratative cu d-v., căutați să obțineți dela P.C.R. ceeace caută fără rezultat clasele stăpânitoare din România, care aruncă contra P.C.R. întregul aparat de teroare și opresiune al statului.

O asemenea condiție poate sconta numai zădărnicirea frontului unic pe care îl doresc și spre care tind massele muncitoare cele mai largi...

C.C. al P.C.R. declară că el din partea sa este gata să intre *imediat* în tratative cu conducerea P.S.D. *fără a pune condiții preventive* și că este gata să discute orice contrapropunere a partidului social-democrat din România, numai dacă la baza acestei propuneri va sta *apărarea activă fie chiar a celor mai elementare și modeste interese și nevoi ale clasei muncitoare și ale țărănimii exploatate din România.*

C.C. al P.C.R. își exprimă încă odată speranța că muncitorii social-democrați vor face totul ca mâna pe care le-o întind muncitorii comuniști să nu rămână în aer spre bucuria dușmanilor clasei muncitoare.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

57

1934

IMPOTRIVA MIZERIEI, FASCISMULUI ȘI RĂZBOIULUI — FRONT UNIC DE LUPTĂ ![1]

Tovarăși !

...Stăpânitorii și-au așternut un pat de baionete. Dar baionetele sunt un culcuș țepos și nesigur. Tradiția glorioasă a soldaților care au refuzat în 1907 să tragă în țărani a fost reluată de plutoanele care au pus arma la pământ în Februarie 1933, refuzând să tragă în ceferiști și în poporul Griviței și Grandului.

Unirea masselor exploatate, frăția în luptă a muncitorilor, țăranilor și soldaților va însemna *sfârșitul banditismului moșiero-capitalist* în România și libertatea poporului român și a celorlalte popoare aflate sub călcâiul stăpânirii actuale. In loc de calea fascismului și a războiului, în loc de calea mizeriei și a morții, poporul muncitor va păși pe calea vieții noi, pe calea singurei ieșiri spre viață din criza și mizeria de azi, pe calea făuririi... *guvernului ei muncitoresc-țărănesc...*

Falimentul către care se îndreaptă cu repeziciune re-

---

[1] Manifest editat în Octombrie 1934.

gimul capitalisto-moşieresc din România a trezit într'o parte din burghezia română dorul de aventură. Politica de pace a Uniunii Sovietice nu-i convine. In grăbirea războiului contra ei, în forţarea cursului fascist din interior, o parte din burghezie vede izbăvirea. Şi tocmai acea aripă a partidului liberal care crede că ora H — era fascismului deschis — a şi sunat, şi-a întărit poziţiile prin refacerea guvernului Tătărăscu. Aceeaşi clică burgheză este şi promotoarea *apropierii de politica externă hitleristă, de politica războiului imediat contra Uniunii Sovietice.*

Partidul naţional-ţărănist nu rămâne nici el în urmă. Madgearu la Berlin, Mihalache anunţat la Roma, planurile de modificare fascistă mussoliniană a Constituţiei afişate de conducerea partidului naţional-ţărănist, dovedesc nu numai că acesta este unul din organizatorii de bază ai fascismului în România, dar şi că curentul hitlerist în politica externă e reprezentat de către o parte a partidului ţărănist.

Lupta dintre imperialismul francez şi cel german pentru carnea de tun a României a avut până acum un rezultat pipăibil: *Inăsprirea cursului fascist în interiorul ţării...*

..*Calea fascismului trebue barată prin acţiunea unită a tuturor celor ce muncesc* — iată lozinca voastră!

Tovarăşi!

Partidul Comunist s'a adresat, şi nu odată, nu numai vouă, ci şi conducătorilor social-democraţi şi socialişti-unitari pentru realizarea unei înţelegeri între cele 3 partide spre uşurarea şi organizarea frontului unic de luptă.

In stăruinţa sa pentru unitate, partidul nostru salută acum cu bucurie un succes nou. Ca şi în Franţa, Italia, Spania şi regiunea Saar, voi muncitorii social-democraţi v'aţi hotărît să cereţi direct conducerii partidului social-democrat să primească frontul unic propus, iar comisia executivă a partidului social-democrat a declarat în rezoluţii publicate că va primi discutarea frontului unic.

Partidul Comunist, salutând cu bucurie acest pas şi în ciuda insultelor necontenite care îi sunt aruncate, a reînnoit imediat propunerile sale de front unic într'o scrisoare pe care a dat-o şi publicităţii. Deşi conducerea partidului socialist-unitar a respins propunerile noastre de front unic, voi, muncitorii din organizaţiile lui („unitare" şi „independente"), aţi obţinut dela conducătorii voştri să se intre *în tratative de front unic* cu organizaţiile de massă ale „Ligii Muncii" şi ale „Comitetului Antifascist". Din nefericire, acceptând programul de luptă al „Ligii Muncii", conducerea partidului socialist-unitar se mulţumeşte doar să anunţe pretutindeni încheierea frontului unic, dar până acum în realitate se opune acestei încheieri. Ea respinge frontul unic tocmai acolo unde el este necesar: în fabrici şi sate, unde voi munciţi şi trudiţi. Ea propune înlocuirea luptei comune a tuturor muncitorilor organizaţi şi neorganizaţi şi înlocuirea comitetelor alese de front unic prin „acţiunea" unor organe numite de sus. Ea propune interzicerea luptei largi a masselor contra mizeriei, fascismului şi războiului.

Partidul Comunist, chiar dacă se respinge participarea sa directă, sprijină orice pas spre strângerea frontului de luptă muncitoresc. El va demasca însă încercările de a împiedica lupta masselor muncitoreşti.

Lupta unită a masselor, unitatea în luptă — acesta este frontul unic pe care îl vreţi.

Susţineţi cu toţii sforţarea unităţii de luptă, şi treceţi fără zăbavă la alegerea pretutindeni de comitete de front unic, manifestând cu putere voinţa voastră de acţiune unită contra fascismului, războiului şi foamei...

Trăiască frontul unic de luptă!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

58

1934

TOVARĂŞI MUNCITORI, ŞOMERI, ŢĂRANI, FUNCŢIONARI, INTELECTUALI SĂRACI! MUNCITORI, ŢĂRANI, INTELECTUALI AI NAŢIUNILOR ASUPRITE! FEMEI MUNCITOARE, ŢĂRANCE, GOSPODINE SĂRACE, INTELECTUALE! TINERI MUNCITORI, ŢĂRANI, STUDENŢI! SOLDAŢI ŞI MARINARI![1]

Tovarăşi! Fraţilor!

...Statul proletar, U.R.S.S., este singurul în lume care se afirmă ca neclintit apărător al păcii. Prin politica sa de pace, el a zădărnicit blocul intervenţionist al ţărilor imperialiste împotriva sa.

El a propus tuturor vecinilor mai apropiaţi şi îndepărtaţi pacte de angajament că nu vor căuta să rezolve cu arma în mână litigiile ivite sau existente între ele. Din răsputeri a dejucat până acum toate provocările războinice contra sa din partea imperialismului japonez. Prin politica sa de pace stăruitoare el a silit România burghezo-moşierească să adopte propunerea sovietică de reluare a relaţiilor; el a silit majoritatea statelor imperialiste să ţină seamă de existenţa statului proletar şi să-l invite a intra în Societatea Naţiunilor.

U.R.S.S., singură, este în stare să ducă o politică consecventă de pace, căci ea urmăreşte apărarea construcţiei socialiste — această poziţie grandioasă a frontului revoluţiei proletare; ea urmăreşte apărarea vieţii milioanelor de muncitori şi ţărani din toate unghiurile lumii contra măcelului imperialist.

Tovarăşi! Fraţilor! Dar împotriva acestei ţări, care ca

[1] Manifest editat în Octombrie 1934.

un far luminează drumul sutelor de milioane de exploataţi şi asupriţi din lumea întreagă, se strânge toată ura capitaliştilor, moşierilor, bancherilor şi a lacheilor lor.

O parte a lagărului imperialist, nevoită sub presiunea politicii de pace a Guvernului Sovietic şi a luptei masselor contra războiului să-şi schimbe politica faţă de U.R.S.S., n'a renunţat însă la ura sa contra Statului muncitoresc-ţărănesc şi la planurile sale de nimicire a acestui cuibar al revoluţiei mondiale.

In coastele Uniunii Sovietice stă cel mai banditesc imperialism, imperialismul japonez, care nu încetează provocările şi atacurile contra ei. In Europa Centrală fascismul hitlerist aţâţă neîncetat contra comunismului şi contra reprezentantului său în fapt — U.R.S.S.

Tratate de tot felul leagă pe aceşti doi bandiţi războinici într'o sângeroasă frăţie împotriva Statului proletar. Polonia sângerosului călău al poporului şi ţărănimii poloneze, fostul social-democrat Pilsudsky, se alătură din ce în ce mai deschis planurilor hitleristo-japoneze de atacare a U.R.S.S.

Recunoscând U.R.S.S. şi iscălind pactul de neagresiune, România se pregăteşte turbat de război, continuând să fie mai departe aliatul militar al Poloniei, de care o leagă tratate de atac contra Sovietelor.

Războiul la graniţele de Apus ale U.R.S.S. odată provocat de Hitler-Pilsudsky, clasele stăpânitoare din România vă vor arunca în luptă pentru a fi groparii regimului sovietic. Pentru asta campania de calomnii contra Statului Sovietic continuă. Ea continuă să aibă sprijinul şefilor social-democraţi...

Tovarăşi! Fraţilor!

Un singur sprijin sigur şi neclintit are Uniunea Sovietică în România. Voi, poporul muncitor dela oraşe şi sate şi naţionalităţile asuprite, sub conducerea Partidului Co-

munist, trebue să stați de veghe pentru sfărâmarea planurilor războinice și antisovietice ale imperialismului român și în caz de războiu să urmați apelul lui Lenin, care în Octombrie 1917 a dus poporul rus la victorie.

Războiul bogaților să-l prefaceți în pacea și eliberarea definitivă a celor săraci!

Infrățirea cu soldații altor țări imperialiste pe front!

Trecerea de partea Armatei Roșii în caz de războiu antisovietic!

Intoarcerea armelor contra propriilor exploatatori și asupritori!

Tovarăși! Nu există însă o mai bună apărare și susținere a Statului proletar ca lupta voastră de eliberare din jugul propriilor exploatatori și asupritori!

Căci nu există alt drum de scăpare pentru voi decât drumul lui Octombrie...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

59

1934

TEXTUL PROCESULUI-VERBAL AL INȚELEGERII INCHEIATE INTRE DELEGAȚIA C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST ȘI DELEGAȚIA C.E. AL PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT[1]

...PUNCTUL 2. Se ia în discuție programul revendicativ, constatându-se un acord principial asupra punctelor cuprinse în propunerea Comitetului Central al Partidului Comunist, urmând ca diferențele de păreri în ce privește redactarea și eventualele complectări să fie discutate ulterior.

[1] Apărut în Editura Partidului Comunist din România, 1934.

PUNCTUL 3. Delegația Partidului Comunist propune o imediată acțiune comună pentru apărarea luptelor duse de muncitorimea spaniolă, prin manifeste, delegații la ambasada spaniolă, proteste prin presă, ajutorare materială, întruniri. Se cade de acord asupra urgenței și se fixează mijlocul lui Noembrie pentru prima întrunire.

PUNCTUL 4. In privința metodelor practice de luptă posibile și eficace ale acțiunii generale de front unic, ele urmează a fi concretizate în cursul tratativelor.

PUNCTUL 5. Asupra celor discutate delegațiile vor raporta Comitetelor Centrale.

Comitetul Executiv Central al partidului social-democrat, luând cunoștință de acest protocol, a dezavuat delegația sa și A RUPT „ACORDUL PRINCIPIAL" încheiat, RUPÂND ȘI ORICE TRATATIVE.

Muncitori social-democrați, Comitete social-democrate locale! Incheiați front unic de luptă cu muncitorii comuniști și revoluționari!

Jos spărgătorii!

Trăiască lupta unită contra mizeriei, fascismului și războiului!

60

1935

GUVERN MUNCITORESC-ȚĂRĂNESC[1]

...PARTIDUL COMUNIST luptă pentru stăpânirea muncitorilor și țăranilor în România. Acest stat va fi guvernat de guvernul muncitoresc-țărănesc. Guvernul munci-

[1] Din: „Noi vrem pământ!", ziar lunar editat de Partidul Comunist din România (Secțiune a Internaționalei Comuniste), anul II, nr. 1 din 8 Februarie 1935.

toresc-ţărănesc va fi ales de sfaturile de muncitori şi ţărani. Fiecare sat va alege sfatul său dintre cei mai buni şi destoinici oameni de încredere ai ţăranilor din sat...

Un asemenea guvern muncitoresc-ţărănesc va fi într'adevăr un guvern al poporului muncitor. In acest guvern nu vor putea să pătrundă decât muncitori, ţărani, cetăţeni nevoiaşi dela sat şi oraş, cum sunt meseriaşii şi alţi oameni nevoiaşi. Boierii, bancherii, capitaliştii cei mari nu vor putea să intre în guvern, fiindcă nici drept să voteze pentru alegerea sfaturilor nu vor avea.

Un asemenea guvern va fi într'adevăr un guvern al muncitorilor şi ţăranilor şi va putea să înfăptuiască toate cererile ţărănimii.

Guvernul muncitoresc-ţărănesc va expropria fără nicio plată toate pământurile marilor moşieri, ale regelui, ale mânăstirilor şi ale statului, cum şi uneltele, maşinile şi vitele, şi le va împărţi fără nicio plată ţăranilor fără pământ ori cu pământ prea puţin. Guvernul muncitoresc-ţărănesc va expropria şi va da ţăranilor pentru folosirea gratuită păşunile, izlazurile şi bălţile.

Guvernul muncitoresc-ţărănesc va expropria pădurile capitaliştilor şi le va da satelor pentru lemne de foc şi de construcţie.

Guvernul muncitoresc-ţărănesc va şterge toate datoriile ţăranilor. El va da ţăranilor împrumut fără dobândă pentru înzestrarea gospodăriilor...

Guvernul muncitoresc-ţărănesc va introduce asigurarea obligatorie a muncitorilor agricoli pentru boală, invaliditate şi bătrâneţe, fără niciun fel de plată din partea lor.

Guvernul muncitoresc-ţărănesc va plăti medici, moaşe şi va înfiinţa spitale pentru îngrijirea bolnavilor dela ţară şi pentru micşorarea mortalităţii infantile.

Guvernul muncitoresc-ţărănesc va garanta dreptul tuturor ţăranilor de a se organiza, de a avea gazetele lor, de a se întruni şi de a demonstra.

Guvernul muncitoresc-ţărănesc îşi va procura banii

pentru toate aceste măsuri punând biruri pe cei bogaţi şi controlând băncile.

Guvernul muncitoresc-ţărănesc va da tuturor celor de alt neam dreptul de a hotărî liberi de soarta lor..., căci muncitorimea şi ţărănimea nu au niciun interes de a asupri şi de a jecmăni popoare străine. Guvernul muncitorilor şi ţăranilor va retrage de îndată trupele româneşti din ţinuturile cotropite în timpul războiului şi va asigura muncitorilor şi ţăranilor pacea şi buna învoială cu toate noroadele vecine.

Toţi ţăranii care gem sub asuprirea boierilor, capitaliştilor, cămătarilor şi a regelui trebue să se înfrăţească cu muncitorimea din oraşe şi din sate şi cu popoarele asuprite de stăpânirea românească (imperialistă) pentru a răsturna guvernul burghezo-moşieresc de acuma şi a cuceri puterea, a cuceri guvernul muncitoresc-ţărănesc.

Partidul muncitorimii, *Partidul Comunist*, vă chiamă la luptă pentru *Guvernul muncitoresc-ţărănesc.*

61

1935

CĂTRE INTREAGA MUNCITORIME DIN BUCUREŞTI! CĂTRE MUNCITORII SOCIAL-DEMOCRAŢI! CĂTRE COMITETELE SINDICALE DIN CAPITALĂ! CĂTRE TOŢI ANTIFASCIŞTII ŞI AJUTĂTORII ROŞII! CĂTRE MEMBRII PARTIDULUI COMUNIST! [1]

Tovarăşi muncitori, funcţionari, meseriaşi, studenţi, soldaţi!

La încercarea de a reduce din nou salariile de mizerie, abia acum câteva săptămâni reduse cu 25%, muncitorii me-

[1] Manifest editat în Februarie 1935.

talurgiști dela fabrica *Haug* din Capitală au răspuns în front unic cu *greva*. Toți, fără excepție, *au pornit la luptă* pentru respingerea atacului patronal și *pentru mărirea salariului*, contra concedierilor, pentru contract colectiv, cuprinzând drepturile câștigate ale muncitorilor, și pentru reprimirea tuturor greviștilor.

Muncitorii dela *Haug* au fost siliți să primească lupta grea în toiul iernii, fiindcă tocmai acum *patronii nesățioși* consideră că e timpul cel mai nimerit pentru *desăvârșirea înfometării muncitorilor* și a familiilor lor.

Tovarăși !

Lupta metalurgiștilor dela Haug este lupta voastră, a tuturor. In toate întreprinderile din București, metalurgiste, ceferiste, textiliste, pielărie și celelalte, patronii în frunte cu statul-patron au înăsprit atacul contra nivelului de trai al clasei muncitoare. După un plan bine pregătit, elaborat în acord cu guvernul național-liberal și sub conducerea social-democrată, noua ofensivă se desfășoară.

Noua ofensivă capitalistă s'a anunțat cu respingerea frontului unic de luptă de către șefii social-democrați și a continuat prin dizolvarea organizațiilor de luptă muncitorești, țărănești, studențești și cetățenești, prin monopolul guvernamental dat social-democrației ca organizație oficială, regală română. Noua ofensivă continuă prin aplicarea statutului fascist de înfometare și îngenunchere a ceferiștilor și prin concedieri și reduceri de salariu în întreprinderile de stat și particulare, prin scăderea forțată de cote pentru împrumutul de înarmare, prin inflație și scumpete și prin noi biruri care se vestesc.

Săptămână după săptămână, salariul este redus. Zilnic bat tobele în București, cucuvăi fiscale ale burgheziei.

Tovarăși !

Fabricanții, bancherii, moșierii, generalii, regele au realizat un front unic capitalist pentru gâtuirea și exploatarea sângeroasă a voastră, pentru desăvârșirea ofensivei contra voastră. La frontul comun al capitaliștilor, voi trebue să răspundeți cu frontul unic de apărare și contraofensivă.

Lupta muncitorilor dela Haug este semnalul luptei pentru voi toți. Solidaritatea cu greva dela Haug este astăzi datoria tuturor celor ce muncesc și trudesc în București. Solidaritatea activă, solidaritatea cea mai eficace este unirea luptei voastre pentru revendicările voastre proprii cu sprijinirea cererilor identice ale muncitorilor greviști... *Trăiască lupta în front unic a întregii muncitorimi din Capitală !*

COMITETUL ORGANIZAȚIEI BUCUREȘTI A PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

62

1935

CĂTRE MUNCITORII GREVIȘTI DELA ANINA, CĂTRE MUNCITORII ȘI FUNCȚIONARII CEFERIȘTI, MINERI, CĂTRE MUNCITORIMEA ȘI ȚĂRĂNIMEA DIN INTREAGA ȚARĂ ![1]

Muncitori, țărani !

2.000 de muncitori din Anina, mineri și metalurgiști au declarat **grevă generală**, *împotriva salariilor de foame, împotriva furtului drepturilor lor câștigate. In ultimii 4 ani, salariile lor au scăzut la mai mult de* jumătate, *alocațiile de familie, de chirie, de lemne le-au fost răpite. De ani de zile șefii social-democrați și conducătorii sindicatelor am-*

[1] Manifest editat în Februarie 1935.

sterdamiste i-au reținut dela luptă, purtându-i cu arbitraje, promisiuni și minciuni.

Ca și eroicii muncitori dela C.F.R., ca și luptătorii dela Haug, muncitorii dela Anina au înțeles că numai prin lupta lor unită pot câștiga revendicările lor. Peste capul șefilor lor amsterdamiști, contra patronilor lor, în front unic de luptă, *muncitorii au declarat grevă pentru ridicarea salariilor lor, pentru redarea alocațiilor furate, pentru condiții mai bune de muncă, pentru contract colectiv.*

Tovarăși greviști! Minerii, ceferiștii, metalurgiștii, textiliștii, muncitorii din întreaga țară, cărora li se scad salariile, li se fac tot felul de rețineri, li se reține pentru împrumutul forțat de război, șomerii aruncați pe drumuri, țăranii înfometați și cărora li se vinde avutul cu toba, națiunile asuprite ce gem sub apăsarea cizmei jandarmerești a imperialismului român, funcționarii amenințați de scăderea salariilor și de concedieri, întreaga populație nevoiașe a țării, amenințată de noi impozite și de scumpete, toți au ochii ațintiți asupra voastră și sunt alături de voi.

Uniți în front unic, duceți lupta voastră hotărîtă. Nu vă lăsați amăgiți de șefii social-democrați! Alungați-i mai departe, așa cum ați făcut-o cu Gherman, Șerbu și ceilalți conducători social-democrați, prieteni ai stăpânirii și ai patronilor și dușmanii voștri, ai întregii muncitorimi și ai tuturor celor nevoiași. Uniți-vă în luptă cu toți muncitorii comuniști, social-democrați și alții, alegeți dintre cei mai hotărîți și buni luptători din mijlocul vostru *Comitetul vostru larg de grevă* care să vă conducă lupta. *Rămâneți la suprafață pentru a duce lupta activă.* Formați pichete de grevă care să împiedice intrarea la lucru a spărgătorilor de grevă. Organizați adunarea regulată a tuturor greviștilor, atrageți în grevă și alte ramuri de producție din Anina și din jur, organizați demonstrații și atrageți la ele și pe șomeri, tineri, femei și țărani. Duceți lupta pentru salarii, alocații, ziua de lucru de 6 ore fără scădere de salariu, asigurări sociale pe socoteala patronilor și a statului, pentru îmbunătățirea tuturor condițiilor de muncă, la munca egală a femeilor și tinerilor salariu egal cu al bărbaților, pentru 4 ore de lucru pentru tineri, pentru libertatea de organizare, întrunire și de scris.

Contra scăderilor și reținerilor de salarii, contra reținerilor pentru împrumutul forțat, contra concedierilor, contra îndepărtării dela lucru și asupririi muncitorilor de altă naționalitate, contra noilor impozite, contra stării de asediu și a cenzurii, contra legii preregimentare, contra dizolvării organizațiilor antifasciste și teroarei.

Tovarăși muncitori din toată țara! Alăturați-vă luptei fraților voștri dela Anina. Intocmiți programul vostru de revendicări, alegeți-vă comitetul vostru de acțiune și declarați grevă de solidaritate cu greviștii în luptă și pentru propriile voastre revendicări.

Tovarăși ceferiști! Declarați grevă împotriva statutului fascist, împrumutului de război, împotriva scăderilor și reținerilor de salariu, pentru ridicarea salariilor, pentru desființarea tuturor măsurilor fasciste care vă lovesc. Urmați pilda ceferiștilor din Pașcani, care și-au ales un comitet de acțiune de 50 de membri. Alegeți-vă comitete de acțiune și porniți la luptă conduși de ele.

Muncitori, țărani! Fiți solidari cu greviștii dela Anina. Trimiteți delegații din fabricile și satele voastre la greviștii dela Anina. Strângeți ajutoare pentru luptătorii dela Anina. Declarați grevă de solidaritate cu ei. Lărgiți și întăriți greva dela Anina prin grevele pentru propriile voastre revendicări. Alungați pe șefii amsterdamiști și social-democrați, care vă rețin dela luptă și se înțeleg cu exploatatorii voștrii pentru trădarea intereselor voastre...

Duceți lupta unită împotriva mizeriei, fascismului și războiului!...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

63

1935

DIN REZOLUŢIA ADOPTATĂ DE CĂTRE C.C. AL P.C. DIN ROMÂNIA LA SFÂRŞITUL LUNII FEBRUARIE 1935

...Pentru a împiedica măsurile fasciste ale guvernului care lovesc în toate păturile populaţiei muncitoare ale României şi pentru a tăia drumul dictaturii militaro-fasciste ce se pregăteşte, e necesar să se mobilizeze în jurul clasei muncitoare şi sub hegemonia clasei muncitoare toţi aliaţii ei, să se creeze în jurul sâmburelui proletar — închegat laolaltă prin frontul unic şi sub conducerea Partidului Comunist — un larg *front popular antifascist.* Acest front popular antifascist trebue să se deosebească de mişcarea antifascistă, care a fost organizată în ultimii ani într'un şir de oraşe ale ţării (şi ale cărei principale organizaţii legale au fost dizolvate prin ordonanţa din 27 Decembrie 1934) atât prin amploarea şi concretizarea ţelurilor sale, cât şi prin metodele de acţiune. Frontul popular antifascist trebue să tindă a îmbrăţişa, în afară de muncitori, toate păturile micii burghezii muncitoare dela oraşe, meseriaşi, intelectuali, mici negustori şi mai ales toată populaţia muncitoare dela sate, — pe toţi cei nemulţumiţi de situaţia de astăzi, pe toţi cei loviţi de criză şi de măsurile guvernului...

Lupta naţionalităţilor asuprite, care alcătuesc două cincimi din populaţia României şi asupra cărora se năpustesc cu deosebită forţă loviturile fascismului românesc, trebue să fie unul din factorii hotărîtori ai frontului popular antifascist...

Crearea şi lupta cu succes a frontului popular antifascist este cu putinţă numai prin chezăşuirea în sânul lui a hegemoniei clasei muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist. In condiţiile României, acesta e argumentul hotărîtor în favoarea întăririi tacticii frontului unic, ca fiind calea cea mai sigură către cucerirea de către P.C.R. a influenţei asupra clasei muncitoare. In cursul ultimului an şi jumătate, tactica frontului unic faţă de ambele partide social-democrate şi faţă de sindicate a fost aplicată de Partidul Comunist din România, în condiţii dintre cele mai dificile, consecvent şi cu îndemânare şi a dus de pe acuma la anumite rezultate.

In toată lupta pentru front unic proletar, lozinca luptei contra fascismului şi necesitatea creării în jurul proletariatului a unui front popular antifascist larg trebue puse pe planul întâi...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

64

1935

DESFĂŞURAŢI LUPTA DE SOLIDARITATE CU GREVA EROICĂ DIN BUHUŞI ! [1]

Muncitori textilişti din întreaga ţară !

Muncitori din toate industriile ! Ţărani săraci, mici negustori şi meseriaşi !

Atacului sălbatic al capitaliştilor împotriva salariilor, muncitorii fabricii de textile Buhuşi i-au răspuns imediat şi puternic prin *greva generală.*

Din ziua de 2 Martie, adică de aproape o lună de zile,

[1] Manifest editat în Martie 1935.

4.200 de muncitori se află în luptă eroică și dârză. Incercarea patronilor hrăpăreți, care-și bat joc de sănătatea și viața robilor din fabrică, și a statului patron de a scădea salariile cu aproape 70% și a pune zăbrelele militarizării, a strâns puternic *într'un singur front unic de luptă* întreaga muncitorime din Buhuși. Muncitorii de diferite convingeri politice, de diferite naționalități, în fața dușmanului de clasă nu sunt decât un singur front de luptă.

Ministerul Muncii, Inspectoratul Muncii, Camera de Muncă au batjocorit din nou în decursul luptei dela Buhuși pe muncitori cu o nerușinare provocătoare, arătând ceeace sunt: unelte ale burgheziei pentru îngenuncherea și înfometarea clasei muncitoare.

Intregul aparat de stat, poliția, armata, au fost mobilizate pentru a înfrânge hotărîrea de luptă a muncitorilor. Două regimente din Iași și Roman, înarmate până în dinți, au fost aduse pentru a hrăni cu gloanțe pe muncitori.

Muncitori, țărani, meseriași și mici negustori!

Solidaritatea de clasă și hotărîrea de luptă a muncitorilor după aproape o lună de grevă este puternică. Tot puternică este *admirabila solidaritate a țăranilor săraci din jurul Buhușilor, din satele Rahova, Podoleni, Roznov și celelalte, care zilnic aduc ajutoare, mălai, ouă și lapte pentru copiii greviștilor.* Țăranii săraci au înțeles că lupta lor proprie împotriva boierilor, a perceptorilor și jandarmilor, lupta contra foametei și pentru pământ, trebue dusă în alianță strânsă cu muncitorimea fabricilor.

Deasemenea micii comercianți și meseriași din Buhuși, împovărați de greutăți și exploatați de marele capital, au înțeles că lupta muncitorilor din fabrici este lupta tuturor păturilor exploatate și asuprite. *Ei dau alimente pe credit și ajută pe cât pot pe cei 20.000 de oameni înfometați.*

Muncitori textiliști și muncitori din toate industriile! *Lupta muncitorilor din Buhuși este lupta voastră!*

După ciopârțirea salariilor lor, va continua cu și mai mare furie ciopârțirea salariilor voastre.

Cei 4.200 de muncitori din Buhuși *așteaptă solidaritatea voastră.*

Ceferiștii din Capitală au trimis bani și delegații la Buhuși să ducă bravilor textiliști în luptă salutul celor care au luptat eroic în Februarie 1933 contra ofensivei capitaliste și care astăzi se pregătesc din nou de luptă.

In multe fabrici din țară s'au semnat scrisori de solidaritate și s'au strâns bani pentru greviștii din Buhuși.

Trimiteți delegații, bani și scrisori de îmbărbătare și solidaritate.

Lupta muncitorilor din Buhuși trebue să strângă în jurul ei în front unic întreaga muncitorime din țară...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

65

1935

1 AUGUST, ZI DE LUPTĂ INTERNAȚIONALĂ CONTRA RĂZBOIULUI ȘI A FASCISMULUI! [1]

Către toți muncitorii și țăranii din România, către întreg poporul muncitor dela sate și orașe.

...*Cursa nebună de înarmări, secătuind vlaga poporului muncitor, continuă,* și întrece orice închipuire de când Germania fascismului celui mai bestial și-a aruncat masca de pe față și a devenit centrul provocatorilor de războaie imperialiste și antisovietice. Sprijinit pe fața

[1] Manifest editat în Iulie 1935.

de imperialismul englez, Hitler, care se află în slujba trusturilor capitaliste, caută să organizeze cruciada antisovietică — dublând teroarea feroce sub care ține poporul german cu cea mai deșănțată campanie șovină și războinică —, căutând cu înverșunare scânteia care să dea foc lumii.

Cele mai reacționare și mai nesățioase clici din lumea întreagă se grupează în jurul bestiilor fasciste din Germania, căutând să-și împingă țările lor către blocul provocator de război, condus de Germania, mânate de ură contra celui mai puternic stăvilar al deslănțuirii războiului, contra dușmanului de moarte al capitalismului, contra Uniunii Sovietice. Politica hotărîtă de menținere a păcii, dusă de Patria proletară, este — alături de lupta continuă a masselor din țările capitaliste — forța centrală care a oprit până acum catastrofa războiului. Bazată pe situația tot mai înfloritoare a muncitorilor și colhoznicilor, creată prin îndeplinirea planurilor socialiste, sprijinită de lupta și solidaritatea muncitorilor și țăranilor din lumea întreagă, Uniunea Sovietică a putut ține până acum în frâu pe provocatorii de război fasciști, salvând sutele de milioane ale poporului muncitor dela flagelul nimicitor.

Dar agenții fasciști își continuă în toate părțile opera lor criminală...

Massele muncitoare — a căror rezistență sub conducerea muncitorimii și a Partidului Comunist devine tot mai dârză, mai organizată — trebue transformate în turme docile, bune pentru stoarcerea profitului și mânarea lor în război. Dictatura militaro-fascistă este pregătită prin comploturi de tot felul de către clica cea mai fascistă din jurul regelui-călău, în complicitate cu toate partidele boierești, dela Goga și Codreanu până la Mihalache, Maniu și Mirescu. *Aceiași criminali* care vor să asmute cu „numerus valahicus" și altele de acest soi pe exploatații „valahi" contra populației muncitoare de alte naționalități, pentru a sparge frontul de luptă împotriva stăpânirii burghezo-moșierești, care vor să răpească ultimele libertăți democratice ale poporului, *lucrează cu râvnă la depărtarea României din grupul statelor care nu sunt interesate acum în deslănțuirea războiului și legarea ei de Germania hitleristă în frontul contra U.R.S.S.*

In România, ca și oriunde, *fascismul se îmbină cu războiul...*

Muncitori, țărani și soldați, întreg popor muncitor!

In fruntea avantgărzii revoluționare în lupta decisivă contra fascismului și a războiului, pentru un viitor socialist, stă azi neclintit Partidul Comunist din România, urît de capitaliști, dar mândria poporului împilat. Strângeți cu toții rândurile în jurul lui, cei mai buni și curajoși să-i îngroașe cadrele! Goarnei de mobilizare la măcelul imperialist să i se răspundă prin strigătul lui Lenin din 1914: „Transformați războiul imperialist în război civil întrebuințând armele puse în mâna voastră de călăii voștri!"...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

66

1935

CĂTRE INTREAGA CLASĂ MUNCITOARE ȘI ȚĂRĂNIME EXPLOATATĂ ȘI FLĂMÂNZITĂ...[1]

...Muncitori, țărani, intelectuali săraci, pături exploatate și asuprite!

In cursul lunii Iulie Siguranța generală a făcut o serie

[1] Manifest editat în August 1935.

de arestări în massă, în Capitală şi unele oraşe din provincie, printre muncitorii şi intelectualii revoluţionari. Cu multă laudă de sine Siguranţa generală a anunţat prin presă că ar fi reuşit să aresteze nici mai mult nici mai puţin decât „Biroul Politic al Partidului Comunist din România", „Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist", „un delegat venit special dela Moscova".

Această laudă de sine are drept scop demoralizarea masselor revoluţionare prin încredinţarea că organele de conducere ale Partidului Comunist ar fi distruse. *Partidul Comunist şi toate organele sale, în frunte cu Comitetul Central, stau neclintite la postul lor şi-şi duc* — cu toată teroarea fascistă sălbatică — *munca zilnică de pregătire, organizare şi conducere a luptelor masselor muncitoare pentru revendicările imediate şi, prin ele, a unor lupte superioare, pentru dărâmarea regimului capitalist...*

Popor muncitor dela oraşe şi sate!

Lupta masselor largi împotriva ofensivei sălbatice capitalisto-moşiereşti nu poate fi înfrântă...

Detaşamentul proletar cel mai important — ceferiştii — trăgând învăţăminte din eroicele lor lupte din Februarie 1933, trece din nou în fruntea luptelor masselor largi împotriva ofensivei capitaliste şi tinde spre transformarea acţiunilor sale într'o largă şi puternică grevă generală ceferistă, care ar deschide perspective largi desvoltării marilor bătălii de clasă în România.

Frontul unic al clasei muncitoare se închiagă peste capul şefilor social-democraţi, sabotori ai frontului unic; frontul larg popular antifascist uneşte din ce în ce mai mult noi masse exploatate şi pune piedici din cele mai grele în calea înaintării pe linia instalării dictaturii fasciste deschise sub conducerea regelui fascist Carol II.

Incercarea banditească a bughezo-moşierimii de a lovi în Partidul Comunist din România, care cu pricepere, curaj şi autoritate stă din ce în ce mai mult în fruntea luptelor clasei muncitoare şi păturilor asuprite, nu şi-a atins scopul.

Incercarea de a produce panică în masse prin arestări şi împuşcături, de a produce demoralizare şi deci oprirea şi slăbirea pentru moment a rezistenţei dârze din partea celor ce muncesc, nu a reuşit.

Incercarea de a intimida pe luptătorii antifascişti prin înăsprirea sălbatică a regimului din închisori şi prin asasinarea lui Ion Mereniuc nu a reuşit decât să crească şi mai mult ura şi avântul masselor populare împotriva sălbăticiei fasciste.

Popor muncitor asuprit şi exploatat din oraşe şi sate!

Partidul Comunist vă chiamă la lupta hotărîtă împotriva încercărilor clasei stăpânitoare de a răpi din rândurile mişcării revoluţionare şi antifasciste pe luptătorii ei cei mai hotărîţi.

Desfăşuraţi cea mai intensă campanie de massă prin întruniri, greve, demonstraţii *pentru eliberarea* luptătorilor antifascişti arestaţi; *pentru smulgerea din ghiarele burgheziei a lui Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica şi ceilalţi bravi conducători ai muncitorimii ceferiste care au stat eroic în fruntea luptelor din Februarie 1933.*

Pentru regim politic în închisori; pentru condamnarea banditului director Eugen Savinescu, vinovat de asasinarea lui Mereniuc la Doftana...

Jos cu teroarea fascistă sălbatică!

Trăiască lupta antifascistă şi antirăzboinică în front unic a tuturor celor ce muncesc!

Trăiască Partidul Comunist!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

67

1935

PENTRUCE LUPTĂ PARTIDUL COMUNIST DIN ROMÂNIA [1]

...Dacă am crede cifrelor oficiale, atunci reiese că peste o treime a tuturor cheltuelilor statului se duc pentru armată, jandarmerie, poliţişti, agenţi de Siguranţă, judecătorii şi închisori. Dar în realitate această sumă este cu mult mai mare, căci o parte a cheltuelilor pentru pregătirea de război şi pentru aparatul poliţienesc este ascunsă în bugetele altor ministere şi trecută în bugetul comunelor, aşa încât aproximativ jumătatea sumei bugetului statului — peste 10 miliarde lei — merge anual în România în ultimii 2 ani pentru întreţinerea aparatului militaro-poliţist (în anii precedenţi această sumă era şi mai mare) şi câteva miliarde de lei pentru aparatul administrativ. Câteva zeci de mii de poliţişti, jandarmi, agenţi de Siguranţă şi temnicieri; câteva zeci de mii de popi, care sunt plătiţi de către ministerul de instrucţie, căci ei servesc operei de întunecare a conştiinţei muncitorilor şi ţăranilor; o armată de un sfert de milion de soldaţi, strânşi de către feciorii de boieri-ofiţeri în chinga disciplinei de fier; armata de peste un sfert de milion de funcţionari, perceptori etc. — adică împreună peste 650.000 de oameni — ei toţi „deservesc" pe muncitori, argaţi şi ţărani, dar *servesc interesele exploatatorilor şi asupritorilor: capitaliştilor şi boierilor.* Intreaga această armată colosală de oameni *este creată pentru apărarea ordinei existente, pentru apărarea dreptului bogătaşilor de a jefui pe cei săraci...*

[1] Dintr'o broşură pentru ţărani, editată de P.C.R. în Septembrie 1935, ediţia a II-a.

Dar dacă vreo jumătate din suma bugetului statului merge pentru aparatul militaro-poliţist, atunci poate cealaltă jumătate se cheltueşte pentru nevoile populaţiei muncitoare? Nicidecum!

Mai mult de jumătate din această sumă rămasă merge în buzunarele bancherilor străini *pentru plătirea dobânzilor împrumuturilor încheiate de guvernele României pentru acoperirea cheltuelilor făcute în războaiele precedente şi pentru pregătirea noilor războaie.* Aceste datorii străine revin la vreo 6.500 de lei de cap de locuitor, adică inclusiv sugacii. Numai pentru cei patru ani trecuţi — anii de nevoie şi mizerie de necrezut a masselor muncitoare din România — guvernele româneşti au plătit bancherilor străini peste 19 miliarde lei, *adică o sumă aproape egală cu valoarea întregii recolte anuale de cereale.*

In aceşti ani guvernul a redus în repetate rânduri salariile ceferiştilor, învăţătorilor şi micilor funcţionari, pensiile funcţionarilor; nu a plătit încă salariile şi pensiile pentru 1931; a închis spitale, şcoli, aziluri; a refuzat bolnavilor medicamentele; n'a dat niciun ajutor şomerilor, — şi toate acestea pentruce? Pentru ca anual miliarde de lei să curgă în buzunarele bancherilor străini!

După cum vedem, muncitorul, argatul, micul ţăran, micul meseriaş, funcţionarul hrănesc cu sângele şi sudoarea lor nu numai pe exploatatorii „compatrioţi", nu numai droaia de servitori şi lachei ai acestora, dar din munca lor de ocnaşi trăieşte şi bancherul străin. Adevărat că guvernul, după târgueli de multe luni, a reuşit să reducă întrucâtva suma acestor plăţi. Dar totuşi în acest an va trebui să plătim cămătarilor străini, din impozite, aproape 2 miliarde şi vreo 800 de milioane lei creditorilor interni, în majoritatea lor boieri, pentru pământul luat în timpul reformei agrare...

Primul-ministru Tătărăscu a promis bancherilor străini lărgirea drepturilor lor la exploatarea sondelor petrolifere numai ca să capete noi miliarde de lei pentru înarmări, miliarde care se vor pune ca o povară nouă pe spinarea celor

ce muncesc. Numai comanda de mitraliere trebue să coste *1.800 de milioane lei...*

Au fost învinşi ţăranii răsculaţi în 1907, pentrucă nu au avut sprijinul activ şi conducerea din partea proletariatului şi a partidului său, care atunci încă nu erau conştienţi de sarcinile lor istorice... N'a învins proletariatul în 1918—1920, pentrucă nu a avut sprijinul masselor ţărăneşti, de milioane, înşelate de burghezie. Proletariatul nu avea încă pe atunci partidul său comunist şi deasemenea nu era încă conştient de sarcinile sale şi obligaţiile sale faţă de ţărănimea muncitoare şi deaceea nu ştia s'o atragă de partea sa.

De atunci a trecut un deceniu şi jumătate de ani grei. „Viaţa — cel mai bun învăţător" multe a învăţat pe muncitorii şi ţăranii din România. Mult au învăţat ei deasemenea privind cum îşi orânduesc viaţa muncitorii şi ţăranii din U.R.S.S., cum lucrează partidul comuniştilor bolşevici în U.R.S.S.

Alianţa muncitorilor şi ţăranilor se creează în România în luptele de zi cu zi contra capitaliştilor şi boierilor.

Ea cuprinde deocamdată numai detaşamentele înaintate ale clasei muncitoare din România şi partea cea mai revoluţionară a ţărănimii, care s'a eliberat de acum de sub influenţa partidelor burgheze ale ţărănimii.

Una din expresiile admirabile ale acestei alianţe a fost procesul dela Craiova al ceferiştilor dela Atelierele Griviţa.

Conducătorii ceferiştilor dela Griviţa, tovarăşii Gheorghiu, Chivu Stoica, Petrescu, Doncea... — aruncaţi în ocnă — au folosit banca acuzaţilor nu numai pentru ca să apere şi în faţa Consiliului de Război interesele *clasei lor* — ale muncitorilor —, ci şi pentru a apăra *interesele ţărănimii muncitoare din România.* Ei au demascat curajos nu numai exploatarea şi asuprirea muncitorilor, ci şi exploatarea şi asuprirea ţăranilor muncitori fără deosebire de naţionalitate şi credinţă.

Iar pe de altă parte ţăranii înaintaţi, conştienţi, s'au ridicat în mod deschis pentru apărarea conducătorilor proletariatului ceferist condamnaţi, şi prin sute de mii de iscălituri, prin delegaţiile lor către tribunalul militar au cerut eliberarea eroilor dela Griviţa.

Şi această alianţă de luptă a muncitorilor şi ţăranilor se întăreşte pe zi ce trece şi cuprinde masse tot mai largi. Sarcina muncitorilor şi ţăranilor conştienţi este să muncească fără odihnă pentru ca această alianţă să cuprindă milioanele de muncitori şi ţărani...

68

1935

CĂTRE POPORUL ROMÂN. CĂTRE CLASA MUNCITOARE DIN INTREAGA ŢARĂ! [1]

Cetăţeni şi cetăţene!
Tovarăşi!

...Demult un nou război imperialist pentru o nouă împărţire a lumii şi pentru înghiţirea statelor mici de către cele mari ar fi aprins pământul, dacă cea mai puternică şi cea mai conştientă armată din lume, *glorioasa Armată Roşie*, n'ar sta ca strajă a păcii la ordinele singurului guvern consecvent şi neşovăitor, campion al păcii, Guvernul Sovietic. *Formidabila putere* a celui mai mare stat din lume în serviciul permanent şi conştient al păcii, ajutat de dragostea şi încrederea milioanelor dornice de pace din întreaga lume, a *împiedicat şi împiedică aventura sângeroasă* şi salvează dela măcel întreaga noastră generaţie, tineretul nostru în primul rând...

Fascismul ameninţă existenţa micilor state, a micilor

[1] Manifest editat în Octombrie 1935.

neamuri. *Fascismul amenință existența și neatârnarea neamului românesc, supunerea lui sub jug străin.*

Noi, comuniștii, care iubim fierbinte poporul nostru, pentru a cărui pâine, pentru a cărui libertate, pentru a cărui cultură luptăm fără preget și pentru care știm să dăm jertfele cele mai grele, știm să înfruntăm temnița, știm să înfruntăm gloanțele stăpânirii; ...noi, comuniștii, știm să stăm în fruntea mișcării pentru apărarea neatârnării poporului nostru.

Noi, comuniștii, chemăm la luptă toate forțele vii ale neamului împotriva forțelor destructive ale fascismului asasin. Noi știm că puterea colosală a Uniunii Sovietice *susține sforțările de salvare ale poporului român.*

Uniunea Sovietică, ca dușmană de moarte a imperialismului cotropitor, *este gata să sară în ajutorul micilor țări amenințate* în însăși existența lor, este gata să apere independența poporului român, dacă acesta va fi nevoit să ia armele pentru a se apăra de cotropirea fascismului hortisto-hitlerist...

Cetățeni, tovarăși!

...Formați un *vast front popular de luptă contra fascismului* și pentru pace, contra șovinismului și pentru independența și libertatea națională, contra atacului economic și fiscal al capitalismului și pentru mijloace de trai suficiente, contra plăților de biruri și datorii și contra înarmărilor regimului reacționar, contra războiului și pentru pactul de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

1935

CĂTRE POPORUL MUNCITOR DIN JUDEȚUL MEHEDINȚI![1]

Cetățeni, muncitori, țărani, tovarăși!

...*Guvernul* a format și întărit *organizațiile fasciste* și le-a dat libertatea *să înjunghie poporul,* le-a dat mandat de deputat la Suceava, le-a dat bâte și jandarmi de pază ca să omoare lumea ca la baroul din București. Primul-ministru Tătărăscu a promis oficial la Constanța că va da puterea bandelor fasciste.

Fasciștii lui Cuza, Goga și Vaida nu se mulțumesc să pregătească jugul greu și jefuirea poporului român. Nu se mulțumesc să promită moarte poporului maghiar din Ardeal și tuturor popoarelor din țară. Fasciștii mai promit fără rușine că vor *vinde țara lui Hitler* și *Horthy.* Anunță că vor pune oasele soldatului român la dispoziția imperialismului fascist german *pentru a face război* împotriva fraților noștri muncitori și țărani liberi din Uniunea Sovietică. *Fasciștii sunt vânzători de țară și de popor.* Ei vor aduce moarte și prăpăd. Pe ei îi ține și susține guvernul Tătărăscu, dușmanul poporului.

In schimb, guvernul *umple închisorile cu toți cei care luptă pentru pâinea și libertatea poporului,* pentru drepturile lui democratice și pentru pace,... tot în închisori zac *luptătorii ceferiști* dela Grivița, în care a tras Vaida cu mitralierele...

Cu temniță și gloanțe, cu execuții și biruri, cu legi reacționare și alianță cu fasciștii, cu înarmări pentru atacarea democrației muncitorești-țărănești, cu scumpete și furt de salarii, *guvernul pregătește ultima lovitură: dic-*

---

[1] Manifest editat în 1935.

tatura militaro-fascistă. Iar puterea de a face aceste crime, guvernul o are dela cei mai reacţionari financiari şi moşieri în frunte cu camarila palatului...

Cetăţeni, tovarăşi !

...Muncitori din Turnu-Severin, din Baia, din tot judeţul !

Incheiaţi *frontul unic* între voi toţi, comunişti, social-democraţi ori fără de partid ! Muncitori organizaţi, proclamaţi *unitatea sindicală* fără să mai pierdeţi un minut indiferent ce v'ar spune răii sfătuitori ! Muncitori, intraţi în sindicatele unite şi întăriţi-le ! La luptă pentru cererile voastre drepte şi sfinte ! Invingeţi prin luptă şi foamea şi reacţiunea !

Muncitori, ţărani şi tot poporul muncitor ! Fraţi de suferinţă de altă naţie ! Intindeţi-vă mâna şi închegaţi *frontul popular antifascist* pentru libertate ! La luptă pentru pâine, contra scumpetei şi contra fascismului !

Cetăţeni şi tovarăşi !

Judeţul vostru a fost invadat de batalioanele hitleriste şi, protejate de guvern, sub privirile binevoitoare ale poliţiei şi jandarmilor au început terorizarea poporului muncitor dela oraşe şi sate. Bandele fasciste vă dau de pe acum exemplu de felul cum veţi fi bătuţi şi schingiuiţi dacă prin unirea voastră nu veţi goni pe oamenii plătiţi de marii boieri şi de Hitler, îmbrăcaţi în cămăşi albastre. Organizaţiile antifasciste s'au unit pentru ca împreună să lupte contra reacţiunii albastre...

Bandele fasciste nu pot fi însă oprite numai cu votul. Ele trebue respinse cu energie, altfel nici vot nu va fi, nici de el nu se va sinchisi stăpânirea. Formaţi cu toţii comitete de acţiune şi comitete electorale ale *frontului popular antifascist*. Pregătiţi pentru alegeri fiecare sat. Pregătiţi prin lupte pentru cererile voastre alegerea unui candidat comun.

Formaţi gărzi de apărare contra bandiţilor huliganici fascişti şi respingeţi cum se cuvine orice încercare de organizare şi de atac al lor.

Demonstraţi în adunări şi în manifestaţii pentru cererile voastre !

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

70

1936

O SCRISOARE A C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA IN LEGATURĂ CU PROBLEMA FRONTULUI POPULAR ANTIFASCIST (IANUARIE 1936)

...Independenţa poporului român este ameninţată de statele din blocul fascist central european, zis bloc revizionist, format sub hegemonia imperialismului german, care se înarmează în goană nemaivăzută pentru cotropirea în primul rând a orientului european. Incercuirea României este un fapt. In caz de victorie, blocul fascist imperialist va şterge ţara noastră de pe harta Europei, va distruge bazele înseşi ale existenţei naţionale a unui popor care a luptat 700 de ani pentru fiinţa, unitatea şi libertatea sa.

Banda hitleristo-hortistă crede că prin agenţii săi, fasciştii români, va slăbi rezistenţa poporului faţă de planurile imperialiste. Se înşeală amarnic. Poporul român îşi va mobiliza toate slăvitele sale tradiţii de luptă pentru in-

dependență și libertate și în frunte cu proletariatul său va sări la arme pentru a respinge pe cotropitorii imperialiști de sub semnul crucii încârligate hitleriste și al coroanei habsburgice hortiste, și pentru a-și apăra existența. Forțele poporului vor lovi fără milă pe acei trădători de neam care s'au făcut uneltele dușmanilor națiunii.

Aceste unelte, fasciștii români, trădează interesele națiunii pentru a salva interesele grupului de mari bancheri și moșieri din fondurile cărora sunt întreținuți. Prin acțiunea lor șovină ei slăbesc solidaritatea luptei comune a poporului român și a celorlalte naționalități din România contra dușmanului comun: imperialismul fascist și fascismul din România. Ei fac jocul hitleriștilor, care încearcă să ascundă planurile lor imperialiste sub masca revizuirii nedreptăților din tratate.

Dar hitlerismul nu va înșela pe nimeni. Masca i-o vom rupe de pe obrazul hidos de călău. Noi am fost și rămânem partizani ai liberei autodeterminări a tuturor popoarelor și ai dreptului lor de a-și forma state independente; dar cotropirea României de armatele imperialiste nu înseamnă autodeterminare, ci, dimpotrivă, cea mai barbară siluire, cucerire și vindere de popoare. Deaceea tovarășii noștri comuniști unguri din Ardeal, bulgari din Dobrogea etc., în virtutea dreptului de autodeterminare, propagă dreptul popoarelor lor de a se uni liber cu poporul român contra fascismului șovinist român și contra fascismului din Ungaria, Bulgaria etc...

Trădătorii de neam, fasciștii români, urmăresc alipirea României la blocul imperialist fascist, înhăitarea României într'o aventură războinică pentru cucerirea de teritorii străine din Uniunea Sovietică, aventură care... nu poate duce decât la o singură cucerire: cucerirea României de către banda hitleristo-hortistă și desmembrarea României.

Norocul poporului nostru este vecinătatea sa cu Uniunea Sovietică, țara care nu numai că nu are niciun fel de interese „expansioniste", nu numai că luptă pentru pace și pentru desăvârșirea grandioasei opere de ridicare socialistă a popoarelor ei la o nemaivăzută treaptă de belșug și de cultură, dar care, tocmai fiindcă este adevărata cetățue a păcii, luptă pentru neatârnarea țărilor mici amenințate de fascismul imperialist. Deaceea Uniunea Sovietică este și cel mai firesc apărător al României împotriva pericolului de cotropire.

Tratatul de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică este singura cale deschisă României pentru a opune războiului frontul puternic al păcii și pentru a apăra independența națională amenințată. Tocmai deaceea aliații hitlerismului, revizioniștii național-creștini și ceilalți dușmani fasciști ai poporului român, duc o campanie de ură și clevetire contra aliaților firești ai poporului, contra Uniunii Sovietice.

Ce vrea fascismul român? Dece uneltește prin campanii șovine contra capacității de apărare a țării? Dece încearcă svârlirea României într'o aventură imperialistă alături de Hitler contra U.R.S.S.? Dece oferă în dar lui Hitler și Horthy independența țării și ființa însăși a neamului?

Fiindcă fascismul român reprezintă interesele păturilor celor mai reacționare, celor mai șovine, celor mai imperialiste, celor mai bestiale ale capitalului financiar și ale moșierimii române. Fascismul este politica sugătorilor de sânge care-și trag bogățiile din exploatarea fără milă a poporului român și a naționalităților asuprite din România.

Fascismul „iubește" poporul cum iubește lupul pe oaie, cum iubește dihorul pe găină, cum fiara își iubește prada. Fascismul român va aduce poporului român și tuturor popoarelor din România o robie fără seamăn, lipsirea de orice drept și orice libertate. Nu numai organizațiile muncitorești de stânga vor fi lovite. Toate organizațiile maselor vor fi sfâșiate fără milă. Zdrobit va fi partidul social-democrat. Distruse sindicatele și cooperativele muncito-

rești, țărănești și mic-burgheze. Zdrobit va fi însuși partidul național-țărănesc. Poporului i se pregătește o înfiorătoare baie de sânge prin pedeapsa cu moartea și prin execuții și cazne, individuale și în massă, fără nicio judecată ori lege.

Fascismul va aduce o foamete și exploatare față de care va păli până și foamea cronică și mizeria de pomină a masselor muncitoare dela oraș și dela țară din România de azi...

Fascismul va aduce război cum a adus foamete și război în Italia, cum a adus foamete și pregătirea aventurii războinice în Germania. Fascismul va transforma populația României în carne de tun pentru Hitler și Horthy. Jugul fascist va fi și un jug străin...

Guvernul Tătărăscu pregătește fascismul, metodic, prin jefuirea țării și prin gâtuirea treptată a libertăților și drepturilor cetățenești. Starea de asediu, transformată în aparat normal de guvernare de toate guvernele perindate din 1916 încoace, servește guvernului Tătărăscu pentru înnăbușirea definitivă a poporului, pentru scoaterea lui de sub ocrotirea legilor, pentru apărarea samavolniciilor guvernamentale și ale bandelor fasciste făptuite contra forțelor populare. Cenzura este impusă în toată țara prin călcarea fățișă a Constituției. Taxe, biruri și vămi sunt impuse fără lege, contrar legilor. Legile reacționare Mârzescu-Mironescu, legi infame și scelerate, îndreptate contra poporului întreg, și în primul rând contra poporului muncitor, servesc așa zisei „justiții" militare, ca la ordinul guvernului să arunce în temnițe pentru mii de ani pe cei mai curajoși și mai devotați fii ai poporului. Arestați fără niciun alt motiv decât ura turbată a zbirilor capitalului financiar contra poporului, acei eroi ori sunt uciși, ori torturați în mod bestial în beciurile poliției și în tainițe de pușcării, în ocne și la Siguranță pentrucă au îndrăsnit să ridice steagurile luptei pentru pământ, pâine, muncă și pace...

Să vă reamintim figura grandioasă a lui Gheorghiu-Dej, conducătorul ceferiștilor, a cărui existență însăși spală de pe fruntea poporului român rușinea adusă de toți trădăștii...

Milioanele de muncitori, țărani, intelectuali și meseriași, majoritatea imensă a poporului, nu-și pot lăsa soarta pe seama unor guvernanți care sunt dușmanii săi, reprezentanții celor mai hrăpărețe pături suprapuse. Națiunea e în pericol să-și piardă și independența, și libertatea, și existența. Ea trebue să ridice steagul luptei pentru propria sa ființă. Un imens front antifascist al poporului trebue să se formeze.

Frontul popular este salvarea...

Ce este frontul popular antifascist? Frontul popular antifascist este o vastă concentrare de forțe pentru apărarea ultimelor libertăți democratice și de luptă pentru lărgirea lor, o largă alianță a forțelor populare pentru oprirea fascismului, zdrobirea organizațiilor lui și arestarea șefilor lui trădători și complotiști, mobilizarea formidabilă a întregului popor pentru apărarea păcii, a existenței, independenței și libertății naționale. Frontul popular antifascist va putea repede să respingă atacul nerușinat și sângeros al reacțiunii și să dovedească practic că poporul român nu va tolera readucerea șerbiei și a robiei. Frontul popular antifascist va opri ofensiva de scumpete, jaf și exploatare neomenească, dusă azi de reacțiunea guvernantă.

Națiunea e în pericol. Orice ezitare mărește pericolul și reprezintă o răspundere de care istoria va ține seamă, pedepsind amarnic pe cei care au tremurat în fața pericolului, lăsând drumul liber dușmanilor poporului, în loc să-și găsească bărbătește locul în linia de bătaie a frontului.

Noi cunoaștem bine prejudecățile interesate, cultivate de reacțiunea stăpânitoare împotriva partidului nostru. Încrederea nestrămutată și crescândă a masselor în partidul

nostru a fost răspunsul la campania de clevetire şi ponegrire pe care de 15 ani acea reacţiune o duce împotriva noastră. Această încredere a masselor şi adâncile legături cu ele, de care se poate mândri cu drept cuvânt partidul nostru, i-a dat putinţa să crească şi, în ciuda unei sălbatice terori şi a unor jertfe pe care nu le-a cunoscut nicio formaţie politică în istoria României, să se ridice la rangul unei forţe politice de prim rang, de care tremură reacţiunea.

Astăzi orice om cu minte vede că teroarea îndreptată contra Partidului Comunist a fost o lovitură dată în pieptul însuşi al naţiunii. Astăzi vede oricine că rezistenţa masselor strânse în jurul partidului nostru, şi în primul rând lupta eroică a proletariatului din România, este acea forţă care a împiedicat până astăzi fascismul să triumfe...

De pe acum puternice organizaţii din vechiul regat, ca şi din Ardeal, Moldova şi Basarabia, îşi dau mâna. Tot ce simte răspundere şi demnitate omenească, tot ce simte dragoste de popor şi de ţară se va strânge, va lupta şi va învinge.

Chiar când duşmanii poporului s'ar înarma şi ar complota cu îndoită mişelie, poporul unit va fi mai puternic.

„Chiar când" — cum suna salutul poporului român în 1848.

Chiar când !

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMANIA

Bucureşti, Ianuarie 1936.

1936

CĂTRE MUNCITORIMEA ŞI ŢĂRĂNIMEA DIN ROMÂNIA. CĂTRE NAŢIONALITĂŢILE ASUPRITE. CĂTRE FUNCŢIONARI, PENSIONARI ŞI MICI MESERIAŞI. CĂTRE POPORUL MUNCITOR ! [1]

Muncitori, cetăţeni !

...La Craiova stau faţă în faţă, dând luptă piept la piept, cei mai brutali fascişti şi cei mai consecvenţi antifascişti ; slugile cele mai devotate ale bancherilor şi moşierilor : Consiliul de Războí, şi luptătorii cei mai hotărîţi şi curajoşi — *fiii poporului muncitor şi ai tuturor păturilor exploatate şi asuprite indiferent de naţionalitate.*

Partidul Comunist este acela care luptă cel mai hotărît şi consecvent pe viaţă şi pe moarte contra burgheziei şi moşierimii de orice naţionalitate din România... în condiţiile cele mai grele, sub teroarea cea mai sălbatică, dând cele mai multe jertfe pentru o viaţă mai bună şi pentru drepturi egale tuturor popoarelor muncitoare din România, pentru libertate, contra fascismului şi războiului, care ar însemna mizerie, foamete şi moartea câtorva generaţii.

Tocmai deaceea caută burghezia reacţionară să dis-strugă Partidul Comunist, ca să poată în voie să-şi îndeplinească planurile sale criminale, ca nu cumva Partidul Comunist din România să reuşească să creeze frontul popular antifascist de luptă, cum a făcut Partidul Comunist Francez şi cel Spaniol...

La Craiova burghezia reacţionară fascistă vrea să judece Partidul Comunist. Ei au creat o stare de spirit aţâ-

[1] Manifest editat în Iunie 1936.

țatoare și o teroare sălbatică favorabilă condamnării comuniștilor și antifasciștilor.

Dejucați planurile reacțiunii prin acțiuni, demonstrații de stradă și greve politice de masă!

La Craiova se judecă pentru sau contra unui trai omenesc; pentru sau contra măririi de salarii; pentru sau contra libertăților cetățenești; pentru sau contra drepturilor naționalităților asuprite; pentru sau contra fascismului sângeros, barbar și criminal; pentru sau contra războiului etc. Luând apărarea comuniștilor și antifasciștilor dela Craiova, apărați libertatea voastră, respectarea legilor acestei țări, apărați munca, pâinea, pacea, libertatea voastră și a copiilor voștri.

Muncitori, cetățeni,

Convocați adunări, faceți demonstrații de stradă și greve de protest la întreprinderi împotriva regimului barbar de teroare în care se judecă procesul antifasciștilor la Craiova... Cereți eliberarea lor imediată. La pușcărie cu ațâțătorii la crime și asasinate și cu bandele fasciste care le execută!...

Partidul Comunist din România se adresează clasei muncitoare, sindicatelor muncitorești și organizațiilor profesionale, membrilor P.S.D., P.S., P.S.U. și tuturor muncitorilor organizați și neorganizați, ca împreună cu comuniștii, cu membrii P.N.Ț., partidului radical-țărănist și organizațiile democratice, cu țărănimea exploatată și terorizată și cu toate naționalitățile asuprite, să se unească cu toții în *frontul popular antifascist,* la lupta contra dictaturii sângeroase fasciste și războiului, pe care guvernul în frunte cu regele le pregătește...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

72

1936

CĂTRE TOȚI CETĂȚENII DIN ROMÂNIA CARE VOR MENȚINEREA PĂCII...[1]

Către toate organizațiile democratice de muncitori, țărani, funcționari, mici meseriași, intelectuali!

...O acțiune hotărîtă comună și unitară a proletariatului internațional poate asigura pacea!

Până azi, însă, proletariatul internațional este scizionat. Internaționala a II-a, cu toate declarațiile sale de luptă contra războiului, a respins mâna frățească a Internaționalei Comuniste. ...In majoritatea țărilor, ca și la noi, conducerile partidelor social-democrate resping orice înțelegere de acțiune comună. Ba unele P.S.D. puternice, ca Labour Party în Anglia, susțin politica burgheziei engleze, care încurajează planurile războinice hitleriste, iar în alte țări unii conducători social-democrați sprijină cercurile reacționare ale burgheziei proprii, care înclină spre alianța cu Hitler.

Muncitori, muncitoare, țărani, țărance!

Intelectuali, mici meseriași, studenți, soldați, femei și bărbați, tineri și bătrâni!

Partidul Comunist, care în 15 ani de existență a sa n'a încetat niciun moment să demaște pericolul de război și să vă cheme la luptă contra lui, se adresează vouă tuturor care vreți pace, tuturor organizațiilor în care vă găsiți, și în primul rând partidului social-democrat, partidului socialist, Confederației Generale a Muncii, Federației asociațiilor și sindicatelor de ceferiști și tuturor organiza-

[1] Manifest editat în Iunie 1936.

ţiilor de salariaţi, *atât cât nu este prea târziu să facem zid contra războiului şi incendiatorilor lui, fascismului german şi agenţilor săi fascişti din România.*

Frontul unic proletar poate pune stavilă planurilor războinice trădătoare ale fasciştilor din România. Frontul unic proletar va ridica încrederea masselor populare celor mai largi în puterea lor de a împiedica războiul ucigător. Frontul unic proletar al unirii tuturor forţelor organizate ale proletariatului va atrage massele proletare neorganizate şi va fi cel mai puterinc imbold pentru încheierea unui front popular, singura şi adevărata stavilă contra fascismului şi războiului.

Proletariatul, creatorul tuturor bogăţiilor, trebue să fie în fruntea luptei de păstrare a păcii...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

73

1936

CĂTRE POPORUL MUNCITOR ROMÂN, CĂTRE TOATE POPOARELE ASUPRITE DIN ROMÂNIA [1]

Cetăţeni!

De mai mult de o lună de zile, eroicul popor spaniol varsă râuri de sânge în războiul civil provocat de generalii fascişti, susţinuţi de forţele cele mai bestiale ale capitaliştilor şi moşierilor criminali, sângeroşi şi aventurieri.

Câţiva generali fascişti, ambiţioşi şi corupţi, au trădat Republica, au ridicat armele contra poporului şi s'au pus în slujba duşmanilor poporului din interiorul şi dinafara Spaniei.

In dosul acestor generali criminali s'au concentrat toate forţele contrarevoluţionare spaniole şi internaţionale, fiindcă bestia fascistă contrarevoluţionară de pretutindeni urmăreşte aceleaşi scopuri: *asuprirea, prin teroare sângeroasă, a popoarelor, răpirea şi desfiinţarea oricăror drepturi la viaţă, libertate şi cultură.*

Generalul Franco, capul rebelilor, foloseşte legiunile străine din Maroc — compuse din vagabonzi de toate naţiile şi rifano-marocani — ca să introducă prin foc, jaf şi asasinarea în massă a poporului spaniol, dictatura sângeroasă fascistă.

Duşmanii poporului spaniol nu se dau înapoi de a trăda interesele poporului, scoţând la mezat provinciile Republicii în schimbul ajutorului pe care-l primesc dela fascismul german şi italian. Fasciştii spanioli, ca şi cei de pretutindeni, nu cruţă nimic pentru a înneca în sânge majoritatea covârşitoare a poporului spaniol, care urăşte de moarte dictatura sângeroasă fascistă...

Muncitori, ţărani, cetăţeni!

Evenimentele ce se petrec în Spania — ajutorul pe care îl dau fasciştii germani, italieni şi portughezi, reacţionarii din toată lumea şi dela noi sângeroşilor generali spanioli — *dovedesc încă odată că fascismul internaţional este duşmanul de moarte al tuturor popoarelor din întreaga lume care luptă pentru libertate, independenţă şi viaţa lor...*

Ajutorul dat de fasciştii germani, italieni şi portughezi călăilor poporului spaniol ameninţă şi provoacă izbucnirea războiului mondial, care va însemna nimicirea sângeroasă a popoarelor, desfiinţarea independenţei popoarelor mici şi slabe şi întronarea dictaturii fasciste sângeroase.

Guvernul Tătărăscu şi forţele fasciste reacţionare în cap cu regele şi camarila, Goga-Cuza-Codreanu, Vaida,

[1] Manifest editat în August 1936.

sprijină împreună cu forţele fasciste internaţionale pregătirea războiului şi distrugerea poporului spaniol. Toată presa reacţionară din România duce o campanie criminală şi mârşavă pentru a compromite lupta eroică a poporului spaniol şi susţine pe generalii călăi ai poporului spaniol.

Cetăţeni !

Ridicându-ne toţi ca unul pentru ajutorarea şi sprijinirea poporului spaniol şi guvernului său legal, popoarele din România luptă în acelaş timp şi în contra asupritorilor lor, *pentru muncă, pâine, pământ, pace şi libertate.*

Solidaritatea internaţională şi ajutorul material vor asigura cu adevărat triumful luptei eroice a poporului spaniol, vor zădărnici socotelile fasciştilor internaţionali, vor însemna un pas hotărît în lupta pentru pace...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

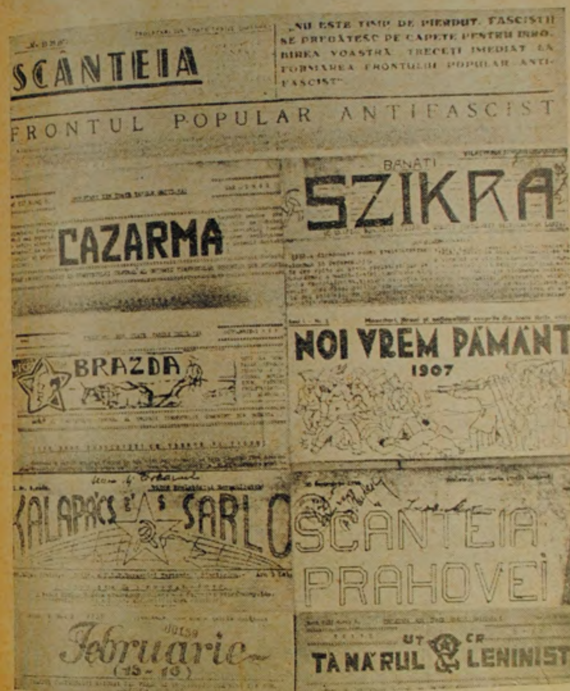
74

1936

PENTRU PACE, PÂINE, PĂMÂNT ŞI LIBERTATE [1]

...România are pentru imperialismul german o importanţă colosal de mare. Ca sursă de grâu şi petrol şi ca vecină a Uniunii Sovietice, ea poate fi furnizoarea Germaniei pentru pregătirea războiului, iar în caz de război ea poate uşura atacul imperialismului german contra Uniunii Sovietice prin participarea activă sau prin permiterea trecerii

[1] Din rezoluţiile şi hotărîrile plenarei a V-a lărgite a Comitetului Central al Partidului Comunist din România, August 1936.

Ziare ilegale editate de Partidul Comunist din România înainte de al doilea război mondial.

prin teritoriul ei a trupelor germane. Ca o țară compusă din mai multe teritorii și naționalități străine, România poate servi imperialismului german drept obiect de recompensare teritorială a aliaților acestuia. România, în sfârșit, este o țară situată la gurile Dunării la Marea Neagră; planurile imperialiste germane în Europa Centrală și contra Uniunii Sovietice (ruperea Ucrainei și ieșirea la Marea Neagră) pot fi realizate cu succes numai prin transformarea României de către Germania într'un stat vasal care să fie străjerul intereselor imperialismului german la gurile Dunării și la țărmul Mării Negre. Pentru aceasta Germania hitleristă stărue, pe de o parte, să atragă România în planurile sale antisovietice și, pe de altă parte, consideră România drept obiect de cucerire și de supunere. *Triumful imperialismului german ar duce la triumful fascismului ungar, bulgar etc., la înrobirea fascistă a popoarelor din Transilvania, Bucovina și Dobrogea, la desmembrarea României în folosul țărilor vecine fasciste și la înrobirea... poporului român, la acapararea tuturor bogățiilor țării de către imperialismul german...*

6. Planurile cercurilor militaro-fasciste ale României de a lua parte la un atac contra Uniunii Sovietice de partea Germaniei hitleriste și de a lărgi pe această cale granițele române pe contul Uniunii Sovietice sunt în contrazicere cu interesele naționale ale poporului român, ale păcii și ale popoarelor din România. Fascismul german, pentru realizarea intențiilor sale imperialiste, are în primul rând nevoie de Polonia în contra Uniunii Sovietice și de Ungaria în contra Cehoslovaciei. Lor le promite compensarea teritorială pe socoteala României. *România poate deveni numai obiect de reîmpărțire nouă imperialistă a Europei, iar nu un subiect.*

7. Forțele de pace ale lumii sunt în creștere. Massele de sute de milioane de oameni din lumea întreagă se ridică tot mai hotărît pentru apărarea păcii. Uniunea Sovietică,

ale cărei forțe cresc zi de zi, este cea mai puternică cetate a păcii...

8. O politică externă corespunzătoare intereselor naționale ale poporului român poate fi numai o politică hotărîtă și consecventă de pace, care exclude orice posibilitate de aventură războinică alături de imperialismul german.

9. România este o țară cu forțe productive slab desvoltate. Inarmarea cu mijloace contemporane de luptă se face în dauna forțelor productive ale țării, duce la istovirea maselor populare prin impozite crescânde, la încordarea financiară și la înrobirea țării de către capitalul străin și trusturile internaționale de armament. Interesele de desvoltare a forțelor productive ale României și independența economică și politică a ei impun o politică de pace. Pentru ca această politică să fie eficace și să se bazeze pe o forță puternică, care să țină în respect forțele războinice ale fascismului agresiv, ea trebue să fie urmată de o politică de alianță cu Uniunea Sovietică, cel mai puternic vecin al nostru și cel mai sigur stâlp al păcii din Europa...

11. Alianța strânsă cu Uniunea Sovietică se cere pentru România nu numai în interesul păcii generale, ci și în interesul strict național al României, în interesul apărării efective a ei și a popoarelor din România de atacul imperialismului german și scăpării de pericolul de înrobire fascistă. Reacționarii și fasciștii români, care iau o atitudine ostilă încheierii tratatului de asistență al României cu Uniunea Sovietică, sunt corupți de imperialismul german și trădători ai intereselor naționale ale poporului român. Ducând campanie contra ajutorării Cehoslovaciei și Franței de către Uniunea Sovietică în caz de război, ei ascund faptul că vor deschide granițele țării trupelor germane pentru a ușura fascismului german atacul contra Uniunii Sovietice.

Prin atitudinea vrăjmașă față de Uniunea Sovietică, prin propagarea urii de rasă și a spiritului războinic, partidele și grupările de dreapta, reacționare, fasciste, se pun

în serviciul războiului, contra intereselor naționale ale neamului român, în serviciul cauzei imperialismului german, a vrăjmașului cel mai neîmpăcat al independenței naționale a popoarelor mici.

12. Existența Uniunii Sovietice este garanția unității naționale și a independenței României...

Numai Revoluția din Octombrie a eliberat popoarele din Rusia, a dat independența națională Finlandei, popoarelor baltice și Poloniei, a pus capăt politicii de expansiune a imperialismului rus în peninsula balcanică. Fiind dușmanul neîmpăcat al oricărei subjugări, Uniunea Sovietică apără dreptul de autodeterminare națională a popoarelor și independența popoarelor mici, și este inamicul cel mai hotărît și consecvent al subjugării unui popor de către celălalt.

Inlăuntrul Uniunii Sovietice toate popoarele până la cele mai mici... se bucură de deplină independență națională și politică, ca membri egali ai Marii Uniuni a Republicilor Sovietice Socialiste. In relațiile internaționale, Uniunea Sovietică n'a încercat niciodată să rezolve chestiunile pendinte altfel decât pe cale pașnică și prin bună înțelegere. Experiența atitudinii Uniunii Sovietice față de România în chestiuni pendinte este cea mai bună dovadă de atitudine pașnică și binevoitoare în fața altor țări.

13. Pericolul de atac contra Uniunii Sovietice din partea fascismului german înseamnă pericolul pentru independența României. Orice schimbare a regimului politic dincolo de granițele românești dela Răsărit ar duce la pieirea României, a independenței ei naționale, la pericolul de împărțire a poporului român. Cine ridică mâna contra Uniunii Sovietice sapă groapa independenței naționale și politice a României și pregătește împărțirea imperialistă a poporului român. Interesele naționale ale României cer stabilirea relațiilor de strânsă prietenie cu Uniunea Sovietică, încheierea tratatului de asistență mutuală pentru apărarea comună de pericolul comun de război și de luptă împreună pentru cauza păcii.

14. Guvernul Tătărăscu, cu toată politica lui oficială „de pace", respinge încheierea unui tratat de asistență mutuală cu Uniunea Sovietică și-și demască năzuințele sale războinice antisovietice, corespunzătoare planurilor antisovietice ale fascismului german...

15. ...Istovind massele populare prin exploatarea barbară și impozite crescânde, aducându-le la foamete și degenerare fizică, politica guvernului Tătărăscu pune poporul român într'o situație de neputință fizică de a se apăra în caz de atac din partea imperialismului german și a aliaților lui fasciști.

16. *Politica guvernului Tătărăscu este o politică de desarmare economică și politică a țării, de izolare internă a poporului român de celelalte popoare din România, o politică de izolare externă a României de aliații ei firești în fața pericolului de război.* Ea este o politică românească antinațională a vârfurilor capitalului financiar român în alianță cu vârfurile dominante ale moșierilor mari, în frunte cu regele și camarila, o politică dictată de interesele lor egoiste de clasă pentru asigurarea dominației lor mai departe, o politică de aventură militară, pentru care sunt gata să pună în joc existența țării și independența poporului român.

17. Jefuind massele populare în formele cele mai deschise, capitalul dominant monopolist român a câștigat posibilitatea de a revărsa în industrie, cu ajutorul statului, capitaluri noi și de a garanta prin fel de fel de avantagii rentabilitatea capitalistă întreprinderilor industriale. Acaparând o bună parte a pieții interne prin ridicarea taxelor vamale și împiedicarea concurenței străine, capitalul român și-a creat posibilități de desvoltare chiar în condițiile de sărăcie a masselor populare. In modul acesta s'a trecut dela criză la depresiunea de un fel deosebit (cum a constatat Rezoluția din Februarie 1935) și în modul acesta s'a ajuns la înviorare într'un șir de branșe a industriei române.

18. Guvernul Tătărăscu a impus muncitorimii și funcționărimii împrumutul militar, a introdus taxele de consumație pentru scopuri militare, scumpind viața. Cu un cinism de clasă nemaipomenit, guvernul Tătărăscu realizează interesele vârfurilor dominante ale capitalului financiar și ale trusturilor mari de armament și export, unde se împletesc interesele vârfurilor burgheziei și ale boierimii mari române, subvenționându-le cu premii pe socoteala contribuabililor și consumatorilor.

19. Cu toată înviorarea în unele branșe ale industriei, *fapt incontestabil este că nivelul de trai al masselor populare din România este redus de politica guvernului Tătărăscu la foame permanentă.* Șomajul bântue mai departe, ajutorul pentru șomeri lipsește. Intensitatea muncii crește, salariile scad, viața se scumpește din cauza taxelor de consumație și politicii de monopol a trusturilor.

20. Impunerea fiscală a masselor populare a ajuns la un nivel nemaipomenit. Tot ce mai rămâne în gospodăria țărănească, în atelierul meseriașului, se expropriază prin executări zilnice. Procesul de pauperizare și proletarizare a luat proporții uriașe. Deosebit de mare este procesul de pauperizare în provinciile ocupate, unde imperialismul român aplică metodele cele mai hrăpărețe și jefuitoare de exploatare și de îmbogățire. Politica de așa zisă „ocrotire a muncii naționale" a guvernului Tătărăscu — manevră demagogică pentru înșelarea proletariatului român — este îndreptată împotriva întregului proletariat din țară. Starea deplorabilă a muncitorimii române este dovada cea mai bună că scopul acestei politici nu este ușurarea situației muncitorimii române, ci desbinarea muncitorimii din România pentru ușurarea dominației capitalului român.

21. Politica de „stabilizare" a prețurilor cerealelor este o politică de ajutorare a moșierilor și exportatorilor mari de cereale, iar nu o politică de „garantare" a prețurilor produselor țărănești. Această politică aduce numai biruri noi, taxe de consumație și timbre de pâine masselor țărănești și în general masselor muncitoare, iar moșierii și ex-

portatorii mari primesc prime de export. Ţăranii sunt nevoiţi să vândă mai departe produsele lor pe nimic. Preţuri mici, biruri mari — iată ce loveşte în ţărănimea română. Şi, pe deasupra, executări silite, care desăvârşesc exproprierea masselor largi ale ţărănimii.

22. Ţărănimea se pauperizează, gospodăriile ţărăneşti de jos se degradează. La ţară se desvoltă un proces de concentrare a pământurilor în mâinile chiaburimii, boierimii, băncilor şi speculanţilor capitalişti...

23. Massele populare din România — ţărănimea, muncitorimea, meseriaşii, funcţionărimea, intelectualii, micii comercianţi — sunt reduse la degenerare fizică. Ţăranii mor din cauza foametei, pelagrei, sifilisului, tifosului exantematic. Bolile sociale iau un caracter epidemic şi la oraşe. Tuberculoza seceră funcţionărimea. Spitalele se închid, mortalitatea creşte, natalitatea scade. Şcolile şi universităţile se închid. Analfabetismul se întinde, nivelul cultural al poporului scade. Strigăte de disperare se ridică pretutindeni. In această degenerare fizică şi culturală a masselor populare se găseşte expresia tristă a stării jalnice la care au fost aduse massele populare de către dominaţia capitalului monopolist român în alianţă cu boierimea mare, de către guvernul fascizant al lui Tătărăscu...

30. Fascismul nu este popular în România şi nu are rădăcini în massele populare. Aceasta nu micşorează pericolul de fascism, — fascismul poate încerca să vină la putere prin lovitură de stat, silindu-se pe urmă să-şi lărgească baza de massă. România suferă nu de regimul parlamentar-constituţional, ci de lipsa unui regim cu adevărat parlamentar, democratic. Massele largi populare, muncitorimea, ţărănimea, meseriaşii, negustorimea, mica burghezie, intelectualii, funcţionarii, majoritatea studenţimii şi o bună parte din cadrele armatei, nu sunt fasciste, ci sunt pentru un regim constituţional, parlamentar-democratic, sunt adânc pacifiste şi contra planurilor războinice antisovietice, contra politicii de înarmare duse de guvernul Tătărăscu, pentru o politică de pace în general.

31. Antifascismul masselor populare s'a manifestat la adunările ţărăneşti ale partidului naţional-ţărănesc, în acţiunile Frontului Plugarilor şi ale Uniunii muncitorilor ţăranilor maghiari (MADOSZ), în activitatea Blocului pentru apărarea libertăţilor democratice, în mişcarea meseriaşilor..., în mişcarea pentru apărarea deţinuţilor politici şi pentru amnistie generală politică, în înfrângerea electorală a fasciştilor la Mehedinţi, Hunedoara şi în alegerile comunale, în atitudinea antifascistă a unei bune părţi a presei burgheze, în manifestări antifasciste la procesele comuniştilor şi antifasciştilor, în mişcarea avocaţilor democraţi, în mişcarea Frontului Studenţesc Democratic, în acţiunea masselor pentru apărarea de atacul fascist a presei democratice şi a Casei poporului ş.a.m.d. Antifascismul masselor largi populare s'a manifestat şi în adunările de pregătire a demonstraţiei din 14 Noembrie, în manifestaţia de 1 Mai şi mai ales în demonstraţia din 31 Mai.

32. Mişcarea antifascistă se accentuează prin adâncirea luptei profesionale a clasei muncitoare şi a celorlalte pături muncitoare. Grevele în industria minieră şi textilă, grevele în fel de fel de alte branşe industriale, agitaţia printre ceferişti şi lupta meseriaşilor arată că muncitorimea română începe să treacă încetul cu încetul la recucerirea poziţiilor răpite de capitalişti înainte de criză. Lupta profesională e întovărăşită de manifestări antifasciste ale masselor. Se arată astfel spiritul antifascist al acestora, împletirea luptei profesionale cu cea antifascistă şi invers... Rezistenţa dârză a ceferiştilor în contra încercărilor de răpire a cuceririlor lor profesionale şi de fascizare a căilor ferate sunt succese ale luptei profesionale, cum şi succese ale luptei antifasciste. Iniţiativa partidului nostru de a organiza gărzi de autoapărare a găsit cel mai viu ecou în sânul clasei muncitoare, şi elementele cele mai active au răspuns imediat la chemarea comuniştilor de a apăra libertatea de vot, presa demo-

cratică, sediile organizațiilor de massă și siguranța personală a activiștilor democrați de atacurile fasciștilor.

33. Creșterea spiritului antifascist al muncitorimii, pe de o parte, și pe de altă parte deslănțuirea ofensivei fascismului român, care se îndreaptă mai deschis nu numai contra mișcării comuniste, dar și în contra mișcării sindicale și social-democrate, fac ca sindicatele muncitorești și organizațiile de partid social-democrate să ia o atitudine antifascistă. Piedica pentru trecerea sindicatelor și partidului social-democrat la lupta contra fascismului român sunt șefii reacționari, spărgători ai clasei muncitoare, care înainte de toate țin la colaborarea de clasă cu burghezia și sunt adversarii hotărîți ai frontului unic și ai frontului popular antifascist.

34. Partidele și organizațiile țărănești, ca Frontul Plugarilor și Uniunea muncitorilor și țăranilor maghiari (MADOSZ)..., iau o atitudine mai pronunțată contra planurilor de dictatură fascistă, și prin acțiunile lor de massă devin, în condițiile de astăzi, factori antifasciști... După experiența dictaturii hitleriste în Germania și în Italia și sub influența politicii de persecutare a tuturor elementelor democratice din partea guvernului Tătărăscu, cercurile largi ale burgheziei române se conving că dictatura fascistă se îndreaptă economicește și politicește nu numai contra proletariatului, țărănimii și naționalităților asuprite, dar și contra intereselor economice și politice ale acelei părți a burgheziei care nu aparține vârfurilor dominante ale capitalului financiar. Aceasta nu înseamnă că conducătorii antifasciști ai acelor partide și organizații nu pot să trădeze în momentul hotărîtor mișcarea masselor democratice organizate în ele, cum a fost cu capitularea în fața palatului a șefilor național-țărăniști la 14 Noembrie. In măsura în care vom fi în stare să influențăm acele masse, va fi îngreunată posibilitatea de trădare și capitulare din partea șefilor lor de dreapta.

35. Numai unirea în jurul proletariatului a masselor țărănești și producătoare neproletare, cum și a elementelor mic-burgheze..., în lupta contra fascismului, poate duce la succesul luptei contra fascismului. Concentrarea tuturor acestor pături sociale în jurul *proletariatului, ca singurul vrăjmaș consecvent al fascismului,* depinde în bună măsură de realizarea unității de luptă a muncitorimii și de atitudinea proletariatului în fața celorlalte pături populare...

37. Luptând în spiritul hotărîrilor Congresului al VII-lea al I. C., partidul nostru, cu toate că a întârziat în realizarea lor, a întărit influența și legătura sa cu massele muncitoare și a pătruns în pături noi proletare, realizând în munca sindicală cotitura necesară, muncind pentru concentrarea întregii activități sindicale în special în sindicatele C.G.M., și transformarea lor în sindicate de luptă ale întregii muncitorimi. Partidul a dat un imbold nemaivăzut curentului de unitate și de unificare a mișcării sindicale și a dus la crearea unei serii de sindicate și asociații unice, pe care C.G.M. — sabotând unificarea mișcării sindicale — nu vrea să le recunoască. El a știut să formeze frontul unic de luptă pe întreprindere, în unele mișcări greviste și profesionale, la Arad, în Valea Jiului și mai ales la București. Curentul de unitate în luptă și de împotrivire atacurilor fasciste s'a întărit colosal în organizațiile muncitoare „neutre", ca Federația C.F.R. etc.

38. Partidul nostru a putut iniția, ajuta ori conduce o serie de mișcări de massă importante, care sunt etape în strângerea lor într'un front popular antifascist. Astfel se pot constata : formarea Frontului meseriașilor, care a răsturnat primul proiect reacționar al legii meseriașilor ; strângerea avocaților democrați și apărarea barourilor din țară față de soarta celui de Ilfov ; succesul mișcării democratice și antifasciste a studențimii, care a respins legea avocaților și a împiedicat greva fascistă după Congresul dela Tg.-Mureș ; organizarea masselor în comitete cetățenești, comitete sătești, comitete de apărare a victimelor terorii și de ajutorare a lor ; creșterea și lărgirea organizațiilor de luptă

pentru democrație și libertate și pentru egalitatea tuturor popoarelor din România; formarea gărzilor populare de autoapărare; formarea și acțiunile comune ale organizațiilor femeilor contra războiului și fascismului, acțiunea comună a unei serii întregi de organizații ale tineretului...

40. Toate acestea sunt elemente ale frontului popular antifascist, succese parțiale ale luptei noastre pentru realizarea frontului popular antifascist. Pătrunderea în conștiința masselor largi muncitorești, țărănești, mic-burgheze, intelectuale a necesității unității clasei muncitoare și închegării frontului popular antifascist, adoptarea chiar de către alte partide a lozincilor, terminologiei și argumentelor noastre, dovedesc succesul luptei noastre pentru frontul unic proletar și frontul popular antifascist. Dar suntem încă departe de realizarea frontului popular antifascist, care să fie în stare să oprească înaintarea fascismului și să împiedice instalarea dictaturii militaro-fasciste...

48. Pericolul principal care amenință popoarele este pericolul războiului, și sarcina noastră principală este lupta pentru pace. Pentru organizarea rezistenței în fața unui atac posibil din partea fascismului germano-ungar, este necesară o politică de desvoltare a poporului român, *o politică de ridicare a masselor populare și de conviețuire frățească a națiunii române cu națiunile neromâne, de respectare a limbii, culturii și drepturilor lor la viață, muncă și pământ*... Problema apărării României în cazul unui război provocat de imperialismul german constă în primul rând în *organizarea rezistenței poporului român, în concentrarea în jurul lui a popoarelor conlocuitoare din România, prin garantarea pâinii, muncii, pământului și libertății masselor populare fără deosebire de naționalitate, pe lângă organizarea capacității de apărare*...

51. „Politica de pace a U.R.S.S., care opune desbinării naționaliste și de rasă internaționalismul proletar, este îndreptată nu numai pentru apărarea Țării Sovietelor și chezășuirii construcției socialismului; ea apără viața muncitorilor din toate țările, viața tuturor celor asupriți și exploatați, ea înseamnă apărarea independenței naționale a națiunilor mici, ea servește interesele vitale ale omenirii, ea apără cultura împotriva barbariei războiului". (Din rezoluția Congresului al VII-lea al Internaționalei Comuniste.)

52. In caz dacă Germania hitleristă, deslănțuind războiul în Europa și în contra U.R.S.S., va ataca România cu ajutorul Ungariei hortiste, comuniștii vor considera necesară apărarea fiecărei palme de pământ al țării noastre pentru ferirea poporului român și a popoarelor din România de subjugarea de către fascismul german. Continuând lupta pentru asigurarea pozițiilor economice și politice ale muncitorimii, țărănimii și naționalităților asuprite, — noi, comuniștii, vom intra în primele rânduri ale luptătorilor pentru respingerea agresiunii fasciste și vom duce războiul până la capăt, neîngăduind burgheziei să facă compromisuri cu țările fasciste atacante...

54. *Crearea frontului păcii, împotriva instigatorilor la război, pentru apărarea Uniunii Sovietice, este sarcina noastră centrală* determinată de faptul că pericolul de război a devenit un pericol direct. Frontul păcii trebue să cuprindă toate partidele și organizațiile de massă, sindicatele muncitorești și toate organizațiile antirăzboinice, antirevizioniste, pacifiste, de femei, ale invalizilor de război și ale surorilor de caritate, organizațiile umanitare și religioase, organizațiile intelectualilor, precum și toate organizațiile de tineret, organizațiile sportive, culturale, cooperatiste și toți oamenii cărora le sunt scumpe viața, avutul și soarta lor și a poporului.

55. Lupta noastră pentru pace nu trebue să fie o luptă abstractă, ci o luptă împotriva instigatorilor și a purtătorilor concreți de război. Obiectul în contra căruia noi trebue să îndreptăm ura masselor este Germania fascistă, ca principalul incendiator de război, și complicii ei, Japonia și Italia fascistă...

56. Partidul Comunist din România luptă pentru *o politică externă și internă care să asigure o adevărată apărare a țării împotriva atacului militar din partea fascismului german*. El cere o politică de strânsă legătură cu Uniunea Sovietică și de încheiere a unui pact de asistență mutuală cu ea. Toate măsurile care sunt în stare să asigure pacea și securitatea țărilor și să oprească pe agresori, ca întărirea Ligii Națiunilor, tratatele de neagresiune și de asistență mutuală ș.a.m.d., trebue să fie consecvent realizate, susținute și apărate. Trebue să înceteze orice propagandă antisovietică în armata română. Intre unitățile armatei române și Armata Roșie trebuesc stabilite relații de camaraderie.

57. ...*Armata română trebue democratizată, ca dintr'un instrument de oprimare a poporului să devină apărătorul poporului.*

Soldaților trebue să li se dea toate drepturile politice cetățenești (participarea la alegeri, la adunări etc.). Trebue înlăturat sistemul odios de bătaie în armată și introdusă o purtare demnă, omenească din partea ofițerilor față de soldați. Soldaților trebue să li se asigure mâncare și hrană omenească, iar familiei lor — ajutor material și scutiri fiscale. Trebue încetat cu sistemul de trimitere a soldaților la muncă pe moșiile boierești și introdus concediul soldaților pentru muncile agricole la pământurile lor proprii. Muncitorimea trebue să apere interesele imediate economice și libertățile politice ale soldaților, gradaților și ofițerilor inferiori, mobilizând în acest scop massele populare și organizațiile lor și făcând astfel cu putință aducerea armatei în serviciul poporului, în serviciul păcii și al libertății. Lupta pentru pace trebue să fie una din sarcinile actuale ale comitetelor pe care soldații și le creează pentru apărarea intereselor lor. Organizarea cercurilor premilitare, recruților, soldaților și demobilizaților în vederea îmbunătățirii situației lor va înlesni înfrățirea lor, înfrățirea soldaților de diferite arme și legarea strânsă cu poporul muncitor. Munca în sânul armatei însăși, atât de slabă astăzi, trebue cât mai repede intensificată și întinsă asupra tuturor unităților...

60. Comuniștii vor depune toate sforțările pentru preîntâmpinarea războiului, pentru păstrarea păcii. „Iar în cazul când un nou război imperialist ar izbucni, în ciuda tuturor sforțărilor clasei muncitoare de a-l preîntâmpina, comuniștii vor căuta să atragă pe adversarii războiului imperialist în război civil împotriva instigatorilor fasciști la război, împotriva burgheziei, pentru răsturnarea capitalismului". (Din rezoluția Congresului al VII-lea al I. C.) Dacă elementele fasciste ale burgheziei și boierimii române, pierzându-și capul, vor împinge țara într'o aventură militaro-hitleristă contra Uniunii Sovietice, Partidul Comunist din România va chema muncitorimea, țărănimea și naționalitățile asuprite din România să contribue cu toate mijloacele și cu orice preț la izbânda Armatei Roșii...

63. ...Orice propunere din partea social-democraților, național-țărăniștilor, dacă aceste propuneri merg cu adevărat pe linia apărării intereselor, trebuesc însușite și susținute. Nu prin contrapropuneri mai radicale trebue să răspundă comuniștii în astfel de cazuri, ci prin intrarea în primele rânduri ale acțiunii comune pentru cucerirea revendicărilor muncitorești și pentru împiedicarea capitulării șefilor reformiști. „Pregătind clasa muncitoare pentru schimbarea rapidă a formelor și metodelor de luptă în caz de schimbare a împrejurărilor, este nevoie, pe măsură ce mișcarea crește, să se organizeze trecerea dela *defensivă la ofensivă* împotriva capitalului, orientându-se spre *organizarea grevei politice de massă*, făcându-se totul pentru a organiza participarea la acestea a principalelor sindicate din țară". (Din rezoluția Congresului al VII-lea al I.C.) Făcând înțelegeri cu organizațiile social-democrate de jos, noi trebue să găsim întotdeauna și forme noi de organizare a masselor muncitoare în lupta comună și să obținem crearea organelor de massă de front unic fără culoare de partid, ca comitete la întreprinderi, ateliere, birouri, străzi, printre

şomeri, femei muncitoare, tineret ş.a.m.d., alese de massa organizată şi neorganizată. Durata acestor organe de front unic poate fi îndelungată ori scurtă şi poate urmări scopuri generale ori speciale, mărginite, ca ducerea anumitor acţiuni pentru revendicările muncitoreşti (greva, aplanarea conflictului, repausul duminical, apărarea demnităţii muncitoreşti ş.a.m.d.), sau revendicări locale (asanarea cartierelor muncitoreşti, organizarea ajutorului medical ş.a.m.d.). Astfel de organe ale frontului unic sunt necesare pentru ducerea luptei pentru pace, pentru organizarea autoapărării comune împotriva atacurilor fasciste, pentru amnistia generală şi pentru apărarea închişilor şi ajutorul familiilor lor, pentru apărarea intereselor tineretului şi femeilor, cu scopuri culturale şi sportive...

65. „Acţiunile comune cu partidele şi organizaţiile social-democrate nu numai că nu exclud, ci dimpotrivă fac şi mai necesară critica serioasă şi întemeiată a reformismului, a social-democratismului ca ideologie şi practică, a colaborării de clasă cu burghezia şi lămurirea cu răbdare a muncitorilor social-democraţi asupra principiilor şi programului comunismului". (Din rezoluţia Congresului al VII-lea al I. C.) Datoria noastră este să urmărim pas cu pas teoria şi practica social-democraţiei române, să răspundem în faţa masselor la orice argumentare falsă a ei, să demascăm orice pas de sabotare a frontului unic, de capitulare în faţa burgheziei şi de colaborare cu ea. *Criteriul de apreciere a social-democraţiei în momentul de faţă este atitudinea ei concretă în chestiunea realizării frontului unic, a acţiunii comune a clasei muncitoare.* Din acest punct de vedere trebue dusă în primul rând critica întemeiată a elementelor reacţionare ale conducerii social-democraţiei române, care continuă să saboteze realizarea frontului unic.

66. Comuniştii trebue să depună toate sforţările pentru întărirea şi lărgirea organizaţiilor antifasciste de massă, pe care proletariatul şi massele populare le-au creat în ultimii ani în ciuda terorii guvernamentale şi fasciste. Ei trebue să depună toate sforţările pentru a ajuta masselor neorganizate a-şi crea fel de fel de organizaţii, potrivite intereselor lor, sau să intre în organizaţiile existente. Nicio organizaţie unde sunt masse largi populare nu trebue să rămână fără influenţa noastră. „La organizare!", „Intraţi în organizaţiile voastre de clasă, în sindicate, în organizaţiile de massă antifasciste, în gărzile de autoapărare!" — iată apelul cu care comuniştii trebue să se adreseze masselor în munca lor zilnică.

67. Membrii de partid trebue să lupte pentru realizarea unităţii mişcării sindicale şi întărirea sindicatelor, ca organe de luptă ale clasei muncitoare. Comuniştii trebue să lupte pentru primirea tuturor sindicatelor muncitoreşti în C.G.M. şi trebue să se opună încercărilor de a crea sindicate naţionaliste, fasciste şi o confederaţie „naţională" a muncii. Încercarea reacţionară de a crea o astfel de confederaţie ascunde intenţiile guvernului de a pune afară de lege mişcarea sindicală de clasă, dând fasciştilor monopolul organizării muncitorimii.

68. O adevărată realizare a unităţii de acţiune comună a clasei muncitoare şi succesul în lupta contra pericolului de război şi de fascism, contra capitalului, este imposibilă fără atragerea tineretului muncitor şi a femeilor muncitoare.

Unificarea organizatorică a tineretului comunist şi socialist pe platforma de luptă de clasă şi organizarea în jurul lor a tinerei generaţii — iată sarcina apropiată. Trebue muncit pentru apropierea între femeile revoluţionare, social-democrate şi progresiste.

69. „Clasa muncitoare poate să împiedice izbânda fascismului dacă ea va reuşi să înfăptuiască unitatea luptei sale şi dacă, desfăşurându-şi la timp acţiunile de luptă, nu va îngădui fascismului să se întărească; dacă ea va şti, având o conducere revoluţionară justă, să strângă în jurul ei păturile largi ale poporului muncitor dela oraşe şi sate". (Din rezoluţia Congresului al VII-lea al I.C.)

70. Sarcina proletariatului din România este lupta pen-

tru realizarea unităţii sale de acţiune şi concentrarea în jurul lui a tuturor păturilor exploatate din oraşe şi sate într'un front larg antifascist — *frontul popular antifascist.* Cu cât proletariatul va şti să realizeze mai repede unitatea sa proprie de acţiune, cu atât mai repede va realiza şi frontul popular antifascist. In lupta zilnică muncitorimea trebue să apere nu numai interesele sale profesionale proprii, *ci şi interesele economice şi politice ale tuturor păturilor exploatate dela oraşe şi sate :* ale ţărănimii muncitoare, ale meseriaşilor, .funcţionărimii, intelectualilor, ale naţionalităţilor asuprite etc. Numai aşa proletariatul din România va putea deveni hegemonul în marea mişcare antifascistă a masselor populare şi va fi în stare să asigure succesul luptei pentru interesele *proprii,* atât imediate cât şi finale...

73. Şefii reacţionari ai partidelor social-democrate şi ai sindicatelor reformiste sunt pe cale de a repeta capitularea şefilor reacţionari ai social-democraţiei germane şi austriace în faţa fascismului. Proletariatul nu-i poate urma pe această cale, care l-ar duce la repetarea catastrofei germane şi austriace. Sabotorii frontului unic al clasei muncitoare, spărgătorii de front, îngreunează ieşirea proletariatului din izolarea de celelalte pături care muncesc, împiedică din răsputeri formarea frontului popular antifascist. Lăsând proletariatul scizionat în lupta sa, împiedicând unirea tuturor forţelor democratice antifasciste, şefii reacţionari ai social-democraţiei române lasă liber drumul fascismului...

75. Partidul Comunist din România propune următoarea platformă de luptă frontului popular antifascist :

PLATFORMA DE LUPTĂ A FRONTULUI POPULAR ANTIFASCIST PENTRU PACE, PÂINE, PĂMÂNT ŞI LIBERTATE

In domeniul general politic

1. Contra pregătirilor de război alături de Germania hitleristă. Pentru o politică consecventă de pace, pentru o politică stabilă de apropiere cu Uniunea Sovietică şi încheierea imediată a unui pact de ajutor mutual cu ea... Pentru legătura strânsă cu toate organizaţiile naţionale şi internaţionale care luptă pentru pace, participarea activă la congrese şi comitete ale păcii.

2. Organizarea apărării populaţiei contra războiului aerian şi chimic (furnizarea de către stat a măştilor şi construirea adăposturilor).

3. Alungarea din ţară a tuturor agenţilor hitlerişti.

4. Contra încercărilor de a instala dictatura militaro-fascistă, pentru desarmarea, desfiinţarea şi interzicerea tuturor organizaţiilor fasciste. Pentru curăţirea imediată a aparatului de stat, poliţiei şi armatei de elementele reacţionare fasciste-hitleriste. Apărarea regimului constituţional şi a tuturor instituţiilor democratice.

5. Contra stării de asediu şi cenzurii, pentru libertăţile cetăţeneşti.

6. Contra tuturor legilor excepţionale anticetăţeneşti şi antimuncitoreşti, pentru dreptul liberei organizări politice şi profesionale a muncitorimii şi a cetăţenilor.

7. Contra politicii de aţâţare naţională şi legii „muncii naţionale", pentru drepturi egale tuturor naţiunilor din România.

8. Contra regimului de exterminare a deţinuţilor politici din închisori, pentru regim politic în închisori, pentru amnistia generală, politică, militară şi agrară.

9. Pentru o politică de ridicare economică, culturală şi cetăţenească a masselor populare româneşti şi neromâneşti, pentru o politică largă de convieţuire frăţească a tuturor naţionalităţilor din România.

In domeniul economic

1. Contra politicii de scumpire a traiului, pentru ieftinirea vieţii. Desfiinţarea tuturor taxelor de consum şi desfiinţarea sistemului de prime pentru sindicatele de export. Scăderea preţurilor produselor monopolurilor statului şi

lupta contra politicii de prețuri ridicate ale trusturilor și sindicatelor industriale.

2. Pentru respectarea zilei de muncă de 8 ore în industrie, comerț, bănci și agricultură. Pentru respectarea repausului duminical. Ridicarea salariilor.

3. Pentru ajutor de către stat șomerilor și populației nevoiașe.

4. Pentru impunerea specială fiscală a băncilor mari, a capitaliștilor, industriașilor, exportatorilor și proprietarilor mari și scutirea fiscală a muncitorimii și funcționărimii mici, cum și o simțitoare ușurare fiscală a meseriașilor și micilor comercianți și industriași.

5. Incetarea imediată a tuturor executărilor silite ale muncitorilor, țăranilor, meseriașilor, funcționarilor și micilor comercianți și încasarea energică a datoriilor către fisc dela bănci, trusturi, capitaliști, mari comercianți, mari moșieri. Credit ieftin pentru meseriași, comercianți și micii industriași și măsuri energice pentru a face înlesniri economice acestor pături.

6. Naționalizarea industriei de armament și a Băncii Naționale.

Pentru agricultură și țărani

1. Incetarea imediată a tuturor executărilor și vânzărilor silite și legiferarea interzicerii de vindere a loturilor, gospodăriilor și locuințelor țărănești pentru datorii.

2. Rezolvarea chestiunii datoriilor țărănești spre folosul țăranilor și organizarea creditului ieftin de stat pentru țărani.

3. Prețuri juste pentru produsele agricole.

4. Micșorarea impozitelor și a taxelor plătite de țărani și eliberarea complectă de impozite a țărănimii din regiunile înfometate.

5. Ajutor urgent alimentar, sanitar și medical regiunilor bântuite de foamete, malarie, pelagră, sifilis, tifos exantematic și alte boli.

6. Organizarea ajutorului sistematic de stat cu semințe, vite și unelte de producție pentru țărănimea nevoiașă lovită de criza agrară.

7. Reducerea arenzii și dijmei pe cale legislativă.

8. Desființarea tuturor prestațiilor țărănești și plată omenească pentru muncă.

9. Salarii omenești pentru muncitorii agricoli.

10. Improprietărirea țăranilor fără pământ și cu pământ puțin...

11. Nu exproprierea țăranilor neromâni și colonizarea silită a țăranilor români, ci exproprierea pământurilor boierilor români, unguri, ruși, sași, cum și a mânăstirilor, bisericilor, coroanei și familiei regale, și, cu aceste pământuri, împroprietărirea fără plată a tuturor țăranilor fără pământ, indiferent de naționalitate.

12. Definitivarea drepturilor țăranilor asupra loturilor de împroprietărire și desființarea ratelor de răscumpărare.

*

* *

1. O politică de ridicare economică și socială a provinciilor pe baza respectării intereselor lor locale.

2. Desființarea tuturor restricțiunilor față de naționalitățile neromânești și tratament frățesc egal tuturor naționalităților neromâne.

3. Respectarea limbii, școlii și instituțiilor culturale ale tuturor naționalităților neromâne.

4. Contra persecuțiilor religioase, pentru respectarea libertății de credință.

*

* *

76. Partidul Comunist din România este gata să trateze cu alte partide și organizații pentru luptă comună pe baza acestei platforme ori a unora din punctele ei. Partidul este gata să participe la organizarea luptei comune pentru

orice cerinţă utilă masselor. In munca lor pentru realizarea frontului popular antifascist, membrii partidului trebue să pună centrul de gravitate nu atât pe înţelegeri scrise, uneori sterile, cât pe *acţiunea comună, pe lupta comună* a masselor.

77. ...In faţa pericolului de războì şi de fascism, Partidul Comunist urmăreşte organizarea masselor populare şi concentrarea tuturor forţelor organizate ale lor în frontul popular antifascist, în vederea luptei pentru pace, contra pericolului de război şi de dictatură militaro-fascistă, pentru păstrarea şi întărirea regimului parlamentaro-democratic, contra guvernului fascizant Tătărăscu, pentru un guvern al frontului popular antifascist...

78. Luptând pentru realizarea frontului unic şi a frontului popular antifascist, partidul nostru trebue să intensifice munca sa de propagandă şi de mobilizare independentă a muncitorimii, ţărănimii şi a celorlalte masse populare, ţinându-le în stare de vigilenţă şi pregătindu-le pentru respingerea încercării unei lovituri de stat fasciste, pe care cercurile militaro-fasciste o pregătesc în taină. Comuniştii trebue să intensifice munca lor în organizaţiile de massă, în sindicate, în întreprinderi, la sate. Ei trebue să se lege cu massele muncitoreşti, ţărăneşti, ale tuturor celor ce muncesc şi să fie în primele rânduri ale luptătorilor pentru interesele economice şi politice ale poporului muncitor.

79. Intărirea partidului nostru este prima condiţie a succesului nostru de luptă. După hotărîrile Congresului al VII-lea al I.C., partidele comuniste trebue „să fie în stare, pe baza hotărîrilor Congresului I.C. şi ale adunărilor plenare ale Comitetului Executiv al Internaţionalei Comuniste, să găsească repede şi prin ele însele, la orice cotitură bruscă a evenimentelor, soluţia adevărată a sarcinilor politice şi tactice ale mişcării comuniste". Această hotărîre a Internaţionalei Comuniste ne arată responsabilitatea enormă a partidului nostru pentru soarta mişcării muncitoreşti şi a luptei masselor populare din România. Ea ne obligă la o educare teoretică şi politică serioasă a rândurilor noastre şi la o creştere intensă a cadrelor conducătoare de partid. Numai ideologiceşte bine înarmat, crescut şi educat în spiritul marxist-leninist, partidul nostru va putea rezolva just toate problemele curente complicate şi, orientându-se pe baza noii tactici a Internaţionalei Comuniste, va aduce proletariatul român la unitatea politică şi la izbânda cauzei finale. Prelucrarea şi popularizarea directivelor fundamentale ale Internaţionalei Comuniste, cunoaşterea exactă şi precisă a hotărîrilor Congresului al VII-lea, prelucrarea lor în lumina faptelor istorice ale mişcării muncitoreşti din România şi aplicarea lor în condiţiile speciale ale ţării noastre — este fondul esenţial al educaţiei noastre de partid şi, prin el, a muncitorimii şi a masselor populare exploatate.

80. Comitetul Central atrage atenţia tuturor organizaţiilor de partid că, în condiţiile ofensivei fascismului, cu propaganda lui demagogică otrăvitoare, şi ale luptei noastre pentru unitatea politică a clasei muncitoare, munca ideologică de partid şi propaganda noastră de massă are o însemnătate extraordinar de mare. In faţa partidului nostru stă ca o sarcină urgentă crearea unei literaturi politice de massă, care să desbată în faţa masselor largi populare, în lumina marxism-leninismului, a directivelor fundamentale ale Internaţionalei Comuniste şi ale partidului nostru, toate problemele actuale zilnice interne şi externe, contracarând influenţa otrăvitoare a propagandei şi literaturii naţionaliste şovinisto-fasciste.

81. Partidul nostru trebue să ducă permanent o luptă ideologică cu adversarii unităţii de luptă a clasei muncitoare şi cu ideologiile de dreapta ale partidelor burgheze. (ideologii) îndreptate contra creării frontului popular antifascist.

82. Pentru asigurarea realizării sarcinilor noastre de partid pe terenul ideologic şi propagandistic, trebue luate măsuri urgente pentru concentrarea şi utilizarea mai raţională a forţelor pregătite ale partidului, care sunt acum răz-

leţite şi neraţional utilizate. Trebue asigurată scoaterea regulată a „Luptei de clasă" şi a „Scânteii", care trebue să devină un organ combativ de mobilizare a masselor populare.

75

1936

MIZERIA ŞI FOAMETEA! PERICOLUL FASCIST ŞI DE RĂZBOI [1]

...Regele Carol este strâns legat de industria internaţională de armament şi de trusturile internaţionale de petrol, pentru care războiul şi pregătirea de război este o piaţă de desfacere din cele mai bune. El e legat cu firma engleză de armament Vickers, el este amicul personal al lui Deterding, regele petrolului internaţional, de care a fost ajutat la înscăunarea pe tron. Inăuntrul ţării, regele este strâns legat cu băncile mari, care ţin în mâinile lor cele mai importante bogăţii şi domenii economice ale ţării, şi mai ales cu industria grea şi de armament, pentru a căror întreţinere şi finanţare din banii statului el face tot posibilul.

Interesele celor mai mari bănci româneşti, interesele industriei de armament şi de petrol, interesele trusturilor industriale şi sindicatelor mari de export, cum şi ale moşierimii mari româneşti — acestea sunt interesele pentru care îi bate regelui inima, în serviciul cărora se află şi pentru care lucrează zi de zi.

Triumful acestor interese cere supunerea complectă a masselor populare, exploatarea lor până la ultima picătură de sudoare, înlăturarea oricărei posibilităţi directe sau indirecte a influenţei masselor populare asupra politicii de

[1] Dintr'o broşură pentru ţărani, editată de P.C.R. în 1936

stat, lipsirea lor de orice drept şi posibilitate de organizare şi de manifestare politică sau profesională, *înnăbuşirea prin violenţă a rezistenţei masselor populare şi garantarea posibilităţilor de guvernare neîngrădită a vârfurilor celor mai reacţionare, şoviniste şi aventuriere ale capitaliştilor şi ciocoilor români în frunte cu regele şi camarila lui...*

Instalarea unei dictaturi militaro-fasciste în România ar însemna *o dictatură sângeroasă teroristă a vârfurilor capitaliştilor şi moşierilor mari contra muncitorimii, ţărănimii şi naţionalităţilor asuprite, desfiinţarea tuturor partidelor, urmărirea tuturor elementelor intelectuale progresiste, interzicerea oricărei manifestări libere de gândire, nemărginita reacţiune şi aruncarea României într'o stare de sălbăticie şi barbarie...*

Instalarea unei dictaturi militaro-fasciste în România nu este de neînlăturat. Inlăturarea unei astfel de posibilităţi depinde exclusiv de lupta masselor largi populare, în primul rând de lupta, de rezistenţa muncitorimii şi ţărănimii. Regele şi cercurile pe care el le reprezintă plănuesc demult instalarea unei dictaturi militaro-fasciste, dar planurile lor n'au reuşit din cauza rezistenţei masselor largi ale poporului. Forţele unite ale muncitorimii şi ţărănimii, intelectualilor, slujbaşilor, funcţionarilor, meseriaşilor, şi ale tuturor celor ce muncesc şi trăiesc din sudoare şi suferă deopotrivă, pot opri şi mai departe planurile cercurilor reacţionare, militare, şi pot înlătura posibilitatea instalării unei dictaturi militaro-fasciste. Dar numai în cazul *dacă vor şti să unească forţele lor comune într'o mişcare puternică populară de massă.*

Până acum forţele democratice antifasciste nu sunt unite în ţara noastră. Muncitorimea este scizionată, iar lupta ţărănimii nu este organizată şi nu este unită cu lupta muncitorimii dela oraşe. Organizarea forţelor pogromiste fasciste creşte din zi în zi...

Partidul Comunist din România a fost singurul partid care a atras la timp atenţia masselor populare asupra pe-

ricolului fascismului în România. Partidul Comunist din România a fost şi rămâne singurul partid care a propus şi propune frontul unic partidului socialist unitar şi partidului naţional-ţărănesc, pentru lupta în contra pericolului fascist şi pentru crearea frontului popular antifascist.

Aceste propuneri au rămas până acum respinse...

Partidul Comunist din România chiamă toată ţărănimea muncitoare, indiferent de naţionalitate, la luptă pentru realizarea frontului popular antifascist, pentru un guvern al frontului popular antifascist...

76

1937

POPOR TRUDIT ![1]

Faptele vin unul după altul să confirme justeţea spuselor Partidului Comunist.

Bandele fasciste ameninţă pe oamenii politici cu moartea, formează tribunale de inchiziţie medievală, asasinează şefi politici, fac procesiuni zgomotoase, iau jurăminte publice tineretului, aţâţându-l la asasinat, şi primul-ministru îşi pieptănă periodic guvernul de miniştri, înlocuindu-i cu alţii mai de dreapta, mai înfeudaţi fascismului, cum e cazul cu Gabriel Marinescu. E măcelărit profesorul Bratu, şi guvernul Tătărăscu se năpusteşte împotriva studenţilor, *făcând o manevră de acoperire* a lui Zelea Codreanu, Zizi Cantacuzino, Goga şi Cuza, *ferindu-i* de orice răspundere pentru crimele lor. Guvernul Tătărăscu, prin politica lui profascistă, a creat o astfel de atmosferă în ţară, încât ambasadorii guvernelor fasciste — german, italian, portughez, franchist şi japonez — au crezut că e timpul să renunţe la agitaţia din umbră şi să coboare în stradă. Au practicat întâi corupţia cu bani pe sub ascuns, ieri au coborît deschis în stradă şi mâine Hitler va interveni direct în România, cum face azi în Spania... Guvernul Tătărăscu împreună cu regele se grăbesc să vândă ţara lui Hitler pe o mână de arginţi...

Trăiască lupta poporului pentru apărarea libertăţilor publice.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

[1] Din manifestul „Popor !" editat la 3 Martie 1937

77

1938

MUNCITORI, ŢĂRANI, POPOARE DIN ROMÂNIA ![1]

...*Popor român !* Instalarea guvernului Goga-Cuza a fost posibilă fiindcă clasa muncitoare n'a reuşit încă să refacă unitatea sa de acţiune; şefii reacţionari ai social-democraţiei, cât şi iunianiştii, au făcut jocul camarilei, mergând separat în alegeri. Conducerea partidului naţional-ţărănesc, în frunte cu Maniu, a semănat nehotărîre, confuzie prin pactul de „neagresiune" cu care a contribuit în mare măsură la rezultatul obţinut de Garda de Fier în alegeri.

Muncitori ! Voi, cărora vă revine sarcina de organizare şi conducere a luptei pentru zdrobirea fascismului, prin strângerea tuturor forţelor antifasciste în jurul vostru, trebue în primul rând să refaceţi unitatea de acţiune pe întreprinderi, pe scară locală şi naţională, gonind din conducerea partidului social-democrat acele elemente reacţionare

[1] Manifest editat în Ianuarie 1938.

care au înţeles să se unească cu troţchiştii — duşmanii clasei muncitoare şi ai poporului, şi care anunţă noi spargeri în sânul clasei muncitoare.

Muncitorii, refăcând unitatea lor de acţiune pe baza luptei pentru revendicările zilnice, trebue să creeze comitete de front unic şi de coordonare între muncitorii organizaţi şi neorganizaţi, indiferent de culoare politică, pentru organizarea adunărilor populare unde să ceară unirea tuturor forţelor democratice.

Cetăţeni, democraţi! Concentrarea forţelor democrate — iată formula victoriei forţelor păcii şi ale democraţiei. Având înscris pe drapel: lupta pentru apărarea constituţiei, lupta contra dictaturii, pentru alegeri libere, democraţia poate şi trebue să învingă complotul pus la cale de fasciştii în frunte cu regele. O înţelegere de luptă a forţelor unite ale tuturor organizaţiilor... mai poate salva ţara de domnia lui Cuza şi Goga, mai poate preveni definitiva instalare a unei dictaturi fasciste.

O mare mişcare populară pentru pâine, pace, libertate, sub lozinci răspicat democratice, ferite de echivocuri — iată salvarea!

Ne chiamă la luptă sângele lui Doja, Horia şi Tudor Vladimirescu. Ne chiamă la luptă dragostea de această ţară, pe care nu vrem s'o vedem sfâşiată şi cotropită, dragostea de acest popor, pe care nu-l vrem îngenunchiat şi robit...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMANIA

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

MUNCITORI! ŢĂRANI! POPOARE DIN ROMANIA!

O mare mişcare populară pentru pâine, pace, libertate, sub lozinci răspicat democratice, ferită de echivocuri — iată salvarea!

Ne cheamă la luptă sângele lui Horia, Tudor Vladimirescu şi Doja. Ne cheamă la luptă dragostea de această ţară pe care nu vrem s'o vedem sfâşiată şi cotropită, dragostea de acest popor pe care nu-l vrem îngenunchiat şi robit.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI
COMUNIST DIN ROMÂNIA

Manifest prin care Partidul Comunist din România chiamă massele muncitoare la lupta împotriva dictaturii regale.

78

1938

CATRE C.C. AL P.C.R.[1]

Dragi tovarăşi,

Reuniţi în Conferinţa de partid..., vă trimitem vouă, conducătorilor luptei de desrobire a proletariatului popoarelor din România, căldurosul nostru salut revoluţionar...

Justele voastre aprecieri politice ale ultimelor evenimente din ţară, ne dau posibilitate nouă, prizonierilor politici ai burgheziei româneşti, de a cunoaşte întreaga linie politică a partidului nostru în momentul de faţă şi de a o aplica întocmai în sectorul important al luptei de clasă unde ne aflăm.

Tactica voastră strălucită şi plină de succes, de unire a tuturor forţelor antifasciste şi democratice pentru bararea drumului fascismului şi războiului, — dovedită cu ocazia ultimelor alegeri, ne arată obiectivul principal de luptă către care trebue să ne îndreptăm în calitate de soldaţi devotaţi ai P.C.R. şi conducători ai masselor asuprite din România.

Atenţia şi grija voastră tovărăşească faţă de noi, popularizarea conducătorilor noştri închişi, care graţie vouă au ajuns astăzi cunoscuţi şi iubiţi de milioane de exploataţi din ţară şi străinătate, ne dau tăria şi curajul de a persista în lupta noastră dârză, în ciuda tuturor şicanelor şi a regimului de asasinare din închisoare.

Vă asigurăm, iubiţi tovarăşi, că în frunte cu marii noştri conducători şi cu preţiosul vostru sprijin moral şi politic, vom şti să ne facem întreaga datorie faţă de P.C.R. şi clasa muncitoare din România, în lupta pentru pace, pâine, pământ şi libertate.

---

[1] Scrisoare trimisă de celula P.C.R din Doftana în 1938

79

1938

SCUMPUL NOSTRU TOVARĂŞ STALIN ! [1]

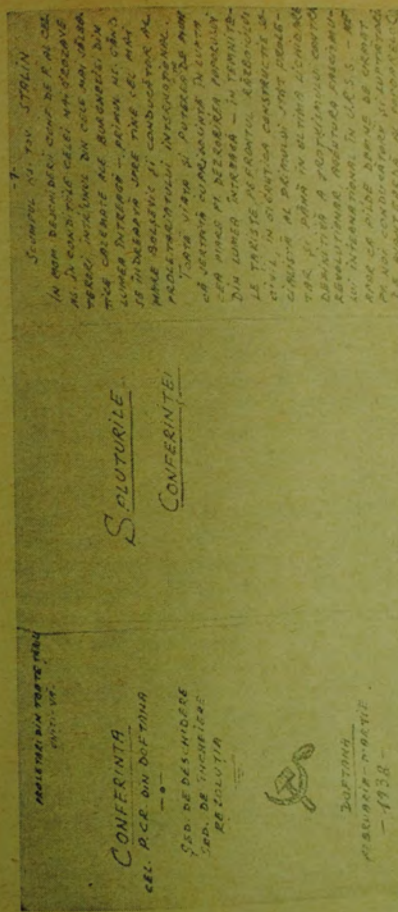
In momentul deschiderii Conferinţei de partid a celulei noastre, în condiţiile celei mai grozave terori, într'una din cele mai sălbatice cazemate ale burgheziei din lumea întreagă, — primul nostru gând se îndreaptă spre tine, cel mai mare bolşevic şi conducător al proletariatului internaţional.

Toată viaţa şi puterea ta de muncă, jertfită cu prisosinţă în lupta cea mare pentru desrobirea poporului din lumea întreagă — în temniţele ţariste, pe frontul războiului civil, în gigantica construcţie socialistă a primului stat proletar şi până în ultima lichidare definitivă a troţchismului contrarevoluţionar, agentura fascismului internaţional în U.R.S.S. — ne apar ca pilde demne de urmat pentru noi, luptătorii de avantgardă ai popoarelor din România, căzuţi în ghiarele duşmanului de clasă.

Ţie, deci, dragă tovarăşe *Stalin,* cel mai demn elev şi urmaş al marelui *Lenin,* îţi trimitem salutul fierbinte revoluţionar al Conferinţei noastre şi te asigurăm de tot devotamentul şi dragostea noastră în lupta crâncenă pe drumul arătat de tine.

---

[1] Scrisoare trimisă de celula P.C.R. din Doftana în 1938.

SALUTURILE CONFERINŢEI

CONFERINŢA

Salutul conferinţei comuniştilor din Doftana către tovarăşul I. V. Stalin.
Mărime naturală

1938

PENTRU UNITATE [1]

...Acum, după ocuparea Austriei de către Germania hitleristă, numai orbii şi vânduţii nu pot vedea ce pericol ameninţă independenţa poporului român şi soarta popoarelor din România din partea Germaniei hitleriste. Dacă proletariatul din România nu se va uni la timp, dacă el, unindu-se, nu va şti să unească în jurul său întreg poporul român, popoarele neromâne, dictatura regală va avea libertatea deplină de a vinde interesele naţionale ale României, de a transforma popoarele din România în carne de tun a imperialismului german împotriva Uniunii Sovietice. România va deveni prada imperialismului german, din independenţa poporului român va rămâne numai o amintire din trecut.

Trebue să păşim cât se poate mai repede la realizarea unităţii clasei muncitoare şi să terminăm cu încercările neruşinate din partea unor şefi social-democraţi de a se împăca cu dictatura regală şi de a pune mişcarea sindicală în serviciul acestei dictaturi. Cazul şefilor C.G.M. care au căutat o înţelegere încă cu guvernul Goga-Cuza şi care au găsit de fapt aprobarea conducerii P.S.D. este cunoscut. De atunci s'au schimbat multe, şi împreună cu regimul parlamentar a fost desfiinţat şi P.S.D. Iluzia reformistă că dictatura regală se va îndrepta numai în contra P. C. a dat faliment. Deasemeni este o iluzie a crede că se va putea păstra legal existenţa sindicatelor, deocamdată nedesfiinţate, ca şi a cadrelor de partid social-democrate, dacă proletariatul nu va şti să organizeze rezistenţa... Când Flueraş şi

[1] Articol publicat în „Lupta de clasă", organul C.C. al P.C.R. (Secţiune a Internaţionalei Comuniste), anul XIX, nr. 2 din Mai 1938.

alții se lasă a fi desemnați la instituțiile superioare ale dictaturii regale (Consiliul economic etc.), aceasta înseamnă de a se pune direct în serviciul dictaturii regale, de a urmări mai departe politica de colaborare cu burghezia până la complecta capitulare față de dictatură, față de fascism. Consiliul economic al regelui nu urmărește „satisfacerea nevoilor obștești", cum afirmă C. Titel Petrescu, ci urmărește găsirea de mijloace mai eficace pentru jefuirea masselor populare, îndreptarea gospodăriei în folosul vârfurilor capitalului monopolist și marii moșierimi, îndreptarea economiei naționale în interesul pregătirii războiului. Nimeni altcineva decât Argetoianu, acest călău al clasei muncitoare, este președintele Consiliului, și dela acest ucigaș al muncitorimii să așteptăm ceva bun pentru poporul nostru ?...

Clasa muncitoare luptă nu numai pentru interesele ei proprii de clasă. Fiind contra exploatării și oprimării, ea este avantgarda tuturor celor exploatați, obidiți, oprimați, persecutați. Ea strânge în jurul ei toate massele populare, ea urmărește unirea poporului român și unirea cu el a tuturor popoarelor din România în lupta pentru pace, pâine, pământ și libertate. Clasa muncitoare este motorul frontului popular antifascist. In condițiile domniei dictaturii regale și pericolului de război, ziua de 1 Mai este ziua de mobilizare la luptă a tuturor celor exploatați, urmăriți, dornici de pace, libertate și dreptate.

In această zi solemnă de solidaritate internațională proletară, din adâncul sufletului fiecărui muncitor iese strigătul :

Unitate, unitate, unitate !

Pentru salvarea păcii, pentru scăparea de barbaria fascismului, pentru libertate, pentru socialism !

LUPTA DE CLASA

81

1938

CONTRA PERICOLULUI FASCISMULUI ȘI RĂZBOIULUI. PENTRU UNIREA POPORULUI ROMÂN CU POPOARELE CONLOCUITOARE...[1]

...Regele, camarila și cercurile cele mai reacționare și agresive ale marilor capitaliști și moșieri au încurajat și au crescut organizațiile fasciste, filiale ale fascismului german și italian, în frunte cu Garda de Fier. Partidul Comunist a semnalat pericolul încă acum aproape cinci ani. Insă bandele de asasini și teroriști, agenți ai lui Hitler și Mussolini, vânzători ai țării, au lucrat și au complotat neturburate de nimeni. In acelaș timp cei mai buni și curajoși fii ai poporului, comuniștii și antifasciștii, cum sunt Gheorghiu-Dej,... au fost aruncați în temnițe. Peste o mie de luptători antifasciști zac în închisori sub un regim barbar și ucigător...

Numai poporul român unit cu popoarele conlocuitoare din România poate să bareze drumul agenturilor Germaniei fasciste.

Soarta poporului austriac, care a fost subjugat de dictatura lui Dollfuss și Schuschnig, ne arată că vom cădea jertfă Germaniei fasciste și agenturilor ei din țară, în frunte cu Garda de Fier, dacă poporul român, împreună cu popoarele conlocuitoare, nu va răsturna la timp dictatura regală. Condiția cea mai importantă a doboririi dictaturii regale este unitatea de acțiune a clasei muncitoare. Partidul Comunist denunță enormul pericol al atitudinii șefilor reacționari care au capitulat față de dictatura regală, intrând în aparatul statului (Flueraș în Consiliul superior economic,

[1] Broșură editată în Iunie 1938.

Gherman în Institutul de studii şi educaţie muncitorească, alături de fasciştii Gh. Cuza şi D. R. Ioaniţescu etc.). Ei vor să subordoneze C.G.M. dictaturii regale şi trădează lupta democraţiei româneşti...

PARTIDUL COMUNIST DIN ROMANIA

82

1938

DUPA AUSTRIA, CEHOSLOVACIA [1]

După ocuparea militară a Austriei, Germania hitleristă se pregăteşte de noi atacuri, de noi cuceriri. Mijloacele şi căile întrebuinţate vor fi diferite. Scopul acelaş: subjugarea economică şi politică a tuturor ţărilor şi popoarelor, care trebue să fie înhămate la carul marelui capital şi al marii finanţe germane, spre a asigura celor ce le mânuesc şi le stăpânesc izvoare noi de câştig şi noi posibilităţi de sângeroasă exploatare...

In baza solidarităţii reacţionare care uneşte pe conservatorii Marii Britanii cu toate elementele reacţionare şi grupările de dreapta de pe continent, guvernul conservator actual face deschis jocul lui Hitler. Printr'o intenţionată pasivitate şi prin anumite asigurări de neamestec în cazul ocupării Austriei, prin menţinerea unor strânse legături politice cu Hitler, prin sprijinul făţiş dat în Spania lui Franco şi axei Berlin-Roma, care îşi continuă activitatea sub protecţia „neintervenţionismului", Chamberlain şi guvernul lui sprijină politica agresivă pe care hitlerismul o desfăşoară astăzi. Faptul că guvernul englez crede că, dând mână liberă lui Hitler în Europa centrală, va tăia prin aceasta poftele Germaniei de a cere fostele ei colonii — acestea din urmă aflate în stăpânirea Marii Britanii — nu micşorează cu nimic aceastã răspundere gravă...

[1] Din broşura cu acelaş titlu, apărută în Editura Partidului Comunist din România în Iunie 1938.

Soarta României şi a tuturor ţărilor de pe valea Dunării este strâns legată de soarta Cehoslovaciei, după cum o victorie hitleristă asupra acestor ţări va apropia ceasul primejdiei — în Răsărit de Polonia, iar în Apus de Franţa—, iar războiul antisovietic, pentru care Germania hitleristă caută aliaţi şi complici, este demult fixat drept punct central al politicii externe germane...

Marii capitalişti şi bancheri germani, împreună cu marii proprietari prusaci, care azi sprijină pe Hitler, sprijineau înainte de război pe Wilhelm al II-lea. Ei şi-au arătat atunci făţiş adevăratele gânduri pe care le nutresc faţă de România. S'au schimbat conducătorii. Nu Wilhelm al II-lea se pregăteşte azi să-şi trimită armata ca să pună stăpânire pe bogăţiile ţării şi să îngenunche popoarele care o locuesc, ci de astădată Hitler este gata s'o facă. S'au schimbat numai oamenii, dar planurile de jaf au rămas aceleaşi.

S'au împlinit în luna Mai anul acesta douăzeci de ani de când Germania imperială a impus României pacea dela Buftea. In paragrafele tratatului de pace sunt cuprinse toate poftele de cuceriri, care nu numai atunci, dar astăzi deopotrivă stăpânesc gândurile şi determină acţiunile celor aflaţi, ieri ca şi azi, în fruntea Germaniei.

Nu vom da întreg textul tratatului impus României de către Germania. Dar numai din enumerarea celor mai principale puncte se va vedea că în ce priveşte Germania *nimic* nu s'a schimbat...

Incă odată putem spune: între planurile imperialismului german, aşa cum ele au apărut în timpul lui Wilhelm al II-lea, şi planurile pe care le nutreşte astăzi hitlerismul faţă de România nu-i nicio deosebire, *doar una în plus: hitlerismul, în politica lui războinică, se dovedeşte mai lipsit de*

scrupule mai sângeros, mai criminal decât imperialismul german sub Wilhelm al II-lea.

Impotriva atacului războinic pregătit de hitlerism, un singur drum este deschis: formarea unui bloc puternic al tuturor statelor amenințate de noul val imperialist pornit dela Berlin. Toate statele balcanice — și în primul rând România — trebue să sprijine efectiv Cehoslovacia în lupta de apărare a integrității ei naționale și a independenței ei. Să se încheie o strânsă alianță politică și militară cu Uniunea Sovietică — statul care prin politica lui de pace apără independența tuturor statelor mici din Centrul și Sud-Estul Europei. Să se afirme prin fapte concrete principiul securității colective în cadrul principiilor de bază ale Ligii Națiunilor...

Partidul Comunist din România chiamă muncitorimea și massele întregului popor la acțiune hotărîtă și la luptă dârză în acest scop.

Să constrângem guvernul român să-și dovedească solidaritatea cu Republica Cehoslovacă.

Să mobilizăm toate forțele pentru înlăturarea dictaturii regale și pentru impunerea unui guvern democratic...

Să se încheie imediat o alianță strânsă cu Statul Sovietic.

Să apărăm pacea împotriva criminalului război pregătit de Hitler și dictatura lui.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

83

1939

CĂTRE POPORUL ROMÂN ȘI POPOARELE CONLOCUITOARE [1]

Trupele de asalt ale lui Hitler au invadat Cehoslovacia și se găsesc la granița țării noastre. Intreg poporul să se pună în stare de alarmă! Singur Partidul Comunist din România a anunțat acest pericol cu ani înainte. Guvernele, partidele burgheze și întreaga presă reacționară au ascuns acest pericol. Hitler a făcut declarații solemne că va respecta independența Austriei și Cehoslovaciei. Le-a cotropit. Guvernul și întreaga presă ascund pericolul în fața poporului! Partidul Comunist din România dă alarma!

Să fie pregătit la luptă întreg poporul român și toate popoarele conlocuitoare pentru apărarea țării, împotriva cotropitorilor fasciști! Hitler vrea să ne răpească grâul, petrolul și teritoriul!

El vrea să ne arunce în robie.

Popor român, popoare conlocuitoare!

Ridicați-vă la luptă, pentru a împiedica orice capitulare. Să fie arestați toți agenții lui Hitler din țara noastră. Să fie alungați din guvern, armată și din întreg aparatul de stat toți fasciștii și capitularzii. Poporul ceh a săpat tranșee, a ridicat fortificații formidabile, era gata să-și apere independența și viața. El a fost trădat de către guvernul și burghezia reacționară.

Popor român, popoare conlocuitoare! Fiți în gardă să nu aveți soarta popoarelor din Austria și Cehoslovacia.

---

[1] Manifest editat în Martie 1939.

P.C.R. declară : comuniştii vor lupta cu arma în mână în primele rânduri. Uniţi-vă cu toţii într'un singur front puternic contra lui Hitler şi aliaţilor săi revizionişti. Impuneţi guvernului să se unească cu acele forţe externe care sunt hotărîte să lupte contra agresorilor fascişti şi să se folosească de avantajul vecinătăţii marii Uniuni Sovietice, care s'a declarat întotdeauna gata să apere ţările ameninţate de cotropirea fascistă. *Numai* un popor bine hrănit, sănătos şi liber va putea să-şi apere ţara ! *Luptaţi* pentru îmbunătăţirea nivelului de trai, pentru restabilirea drepturilor şi libertăţilor democratice, pentru drepturi egale minorităţilor naţionale. *Nicio concesie* Germaniei fasciste. Fiecare kilogram de grâu şi petrol dat Germaniei se reîntoarce în formă de glonte în pieptul ostaşului român.

Jos cu trădătorii fascişti! Jos cu capitularzii! Jos cu toţi aceia care ascund pericolul!

Trăiască frontul unic de luptă al poporului român şi al popoarelor conlocuitoare pentru apărarea independenţei naţionale ! *Trăiască lupta* pentru apărarea pâinii, pământului şi libertăţii.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMÂNIA

84

1939

CETĂŢENI IUBITORI DE ŢARĂ ![1]

Guvernul dictaturii regale a dat o nouă şi grea lovitură poporului. Constituţiei antinaţionale din Februarie 1938 i-a adăugat legea electorală vrăjmaşă poporului, răpindu-i-se libertatea de a-şi alege reprezentanţii săi adevăraţi... Milioanelor de muncitori şi ţărani neştiutori de carte li s'a răpit dreptul de vot.

Un parlament corporativ, de tip fascist, capitulant în faţa fascismului cotropitor, — aceasta vrea guvernul. Dictatura regală vrea ca acest parlament să fie un „pas mai departe" în introducerea dictaturii fasciste.

Muncitori, ţărani, meseriaşi, intelectuali şi femei!

Alegerile dela 1 — 2 Iunie pentru Cameră şi Senat au loc într'un moment când ţara noastră este ameninţată de Hitler. Gardiştii, cuziştii, vaidiştii, Nemţii hitlerişti şi troţchiştii au ridicat capul, ducând o muncă criminală de subminare a ţării, de spionaj şi diversiune. Iar guvernul dictaturii regale, prin acordul economic ruşinos germano-român, vinde Germaniei hitleriste bogăţiile ţării. Guvernul actual a capitulat în faţa duşmanului de moarte al ţării. Bogăţiile sunt folosite de cotropitorii fascişti pentru fabricarea de tunuri şi bombe împotriva ostaşilor noştri, împotriva femeilor şi copiilor noştri, pentru cotropirea României.

Uniţi-vă cu toţii dacă nu vreţi robia fascistă, dacă nu vreţi ca ţara noastră să aibă soarta Cehoslovaciei şi a Austriei...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMÂNIA

---

[1] Manifest editat la 15 Mai 1939

85

1939

ANIVERSAREA MARII REVOLUŢII PROLETARE SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE[1]

7.XI.1917—7.XI.1939

...Toate sforţările marilor puteri capitaliste — Anglia şi Franţa — de a soluţiona contrazicerile dintre imperialismul anglo-francez şi cel german pe contul jertfirii Spaniei, Austriei, Cehoslovaciei au dat greş. Planurile mârşave ale imperialiştilor anglo-francezi de a soluţiona aceste contraziceri prin provocarea unui război între Germania şi U.R.S.S. au fost în mod fulgerător dejucate de înţelepţii conducători ai statului şi poporului sovietic, în frunte cu genialul conducător al celor ce muncesc din întreaga lume, Iosif Vissarionovici Stalin.

In timp ce provocatorii de război anglo-francezi şi cei germani au vârît popoarele lor într'un nimicitor măcel pentru interesele capitaliştilor imperialişti, marele Stat Sovietic al muncitorilor şi ţăranilor sporeşte bunăstarea masselor şi gigantica capacitate de apărare a U.R.S.S. şi înaintează, în pofida încercuirii capitaliste, pe calea construirii societăţii comuniste...

Grandioasă este sărbătorirea victorioasei aniversări a revoluţiei socialiste. Grandioasă prin gigantica creştere a noilor victorii ale socialismului, prin creşterea bunei stări materiale şi culturale a popoarelor Uniunii Sovietice, prin invincibila putere de apărare a Statului Sovietic. Grandioasă este sărbătoarea şi prin faptul că eroica Armată Roşie a eliberat Ucraina apuseană şi Bielorusia apuseană de sub jugul moşierilor şi capitaliştilor polonezi. Milioanele de Ucraineni şi Bieloruşi apuseni vor sărbători liberi şi fericiţi glorioasa aniversare a revoluţiei socialiste, care a pus pentru totdeauna capăt vechii vieţi de mizerie şi de sălbatică asuprire.

Pentru noi, proletari şi ţărani din România burghezo-moşierească, unde reacţionara dictatură regală, ca o fiară sălbatică ruinează ţara, asupreşte şi jefueşte sălbatic pe cei ce muncesc şi târăşte popoarele ţării în măcelul imperialist, *aniversarea Marii Revoluţii Socialiste nu este numai o sărbătoare măreaţă, ci şi o hotărîtă zi de luptă.*

Să învăţăm deci dela muncitorii şi ţăranii din Uniunea Sovietică, care sub conducerea marelui Partid Comunist (bolşevic) al lui Lenin şi Stalin au doborît regimul ţarist şi al burgheziei şi au clădit o viaţă nouă, fără capitalişti şi fără moşieri, dovedind lumii întregi că proletariatul şi ţărănimea de peste tot numai pe această cale poate să-şi creeze o viaţă liberă, înstărită şi fericită, aşa cum au făcut-o ei, proletarii şi ţăranii din Uniunea Sovietică...

Congresul al XVIII-lea al partidului a confirmat un grandios program de înaintare a Uniunii Sovietice spre comunism. Sarcina de bază este de a ajunge şi a întrece din punct de vedere economic cele mai înaintate state capitaliste din Europa şi America. Mişcarea stahanovistă, care s'a născut de jos, din popor, se desvoltă în mod gigantic, sporind belşugul pentru popoarele Uniunii Sovietice şi dovedind cu o nouă putere că clasa muncitoare şi ţărănimea într'un regim fără capitalişti şi fără moşieri, în regimul socialist, poate face şi face chiar adevărate minuni...

[1] Din broşura cu acelaş titlu apărută în 1939 în Editura Partidului Comunist din România.

86

1940

CU TOŢII LA LUPTĂ IMPOTRIVA RĂZBOIULUI IMPERIALIST [1]

Către toţi cei ce muncesc dela oraşe şi sate

...*Popor muncitor din toată ţara!* Tu simţi aproape de o jumătate de an tot greul războiului. Deşi ţara nu este încă în război, 1.000.000 de fii de ai tăi au fost concentraţi, suferă mizerie, foamete şi bătăi. Mulţi au fost împuşcaţi pentrucă au protestat contra bătăii, au cerut mâncare mai bună şi *desconcentrarea. Avutul* tău mizer este jefuit prin rechiziţii şi „bonuri de înzestrare". Scumpetea organizată de dictatura regală, de dictatura marilor moşieri şi capitalişti te-a adus la înfometarea distrugătoare. Social-democraţii te-au trădat din nou. Ei te chiamă la supunere în faţa stăpânirii. Ei au vorbit în numele muncitorilor şi fără învoirea lor au impus mai multe ore de muncă, subscrieri forţate la „bonuri de înzestrare" pentru război. Ei caută să te abată de pe drumul luptei revoluţionare contra războiului imperialist, pentru pace, pâine, pământ şi libertate. La Timişoara, provocatorul de război social-democratul Gherman a aţâţat deschis contra comunismului eliberator...

Duşmanul e în propria noastră ţară : dictatura regală şi partidul ei de război F.R.N. — iată duşmanul. *La luptă* pentru doborîrea dictaturii regale, pentru un guvern popular democratic, sprijinit pe frontul unic popular al clasei muncitoare, al ţărănimii şi al naţionalităţilor asuprite, pentru a salva popoarele României de război, de profitorii şi provocatorii lui.

Porniţi cu curaj la luptă, siguri de victorie, căci în fruntea luptei voastre stă Partidul Comunist, iar lupta voastră este o parte a luptei revoluţionare a celor ce muncesc din întreaga lume sub conducerea *Internaţionalei Comuniste...*

Porniţi cu curaj la luptă, siguri de victorie căci lupta proletariatului internaţional împotriva războiului imperialist şi a exploatării capitaliste este condusă de marele şi genialul conducător al tuturor celor ce muncesc din lumea întreagă, *Iosif Stalin.*

Trăiască lupta unită, revoluţionară, a tuturor celor ce muncesc din ţara noastră *împotriva* războiului imperialist şi exploatării capitalisto-moşiereşti...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

[1] Manifest editat în Ianuarie 1940.

87

1940

MUNCITORI, ŢĂRANI, MEŞTEŞUGARI DIN VECHIUL REGAT ! NAŢIONALITĂŢI ASUPRITE DE DICTATURA REGALĂ IMPERIALISTĂ ! [1]

Guvernul dictaturii regale, guvernul războiului, acest duşman de moarte al celor ce muncesc. v'a impus şi vă impune să subscrieţi bonurile de război, pe care le numeşte „bonuri de înzestrare a armatei".

Marii capitalişti şi moşieri, după ce ani de zile v'au asuprit, jefuit şi înfometat, vin astăzi cu acest jaf nemaipomenit, vin astăzi să acapareze câştigul vostru pe luni de zile înainte. Oamenii dictaturii regale — jandarmii, comi-

[1] Manifest editat în Februarie 1940.

sarii... — umblă din casă în casă impunând subscrierea bonurilor de jaf şi război. Astfel s'a impus poporului înfometat jaful de peste 10 miliarde lei...

Guvernul şi F.R.N., acest partid al războiului, şi lacheii clicii dictatoriale imperialiste, vârfurile social-democrate şi toţi partizanii războiului din partidul naţional-ţărănesc vă mint că banii storşi cu de-a-sila dela voi sunt destinaţi apărării ţării.

Fraţi muncitori, ţărani, meşteşugari, fraţi de naţionalităţi asuprite!

Nu! aceşti bani nu sunt destinaţi apărării ţării, ci scopurilor de război, de jaf, de acaparare ale bancherilor, fabricanţilor şi moşierilor români şi străini — englezi, francezi, italieni... Cu aceşti bani dictatura regală se înarmează pentru a vă mâna tot pe voi într'un război tâlhăresc. Cu aceşti bani dictatura regală se înarmează, pregătind cele mai odioase crime, provocări războinice împotriva Uniunii Sovietice, Patria tuturor celor ce muncesc, ţara unde muncitorii şi ţăranii sunt la putere şi unde a fost desfiinţată pentru totdeauna exploatarea omului de către om...

Pacea va fi asigurată numai doborînd dictatura regală prin lupta unită a tuturor celor ce muncesc. Pacea va fi asigurată prin făurirea frontului unic popular al celor ce muncesc la oraşe şi sate şi prin aducerea la cârma ţării a unui guvern sprijinit pe acest front de luptă revoluţionară, guvern care va acorda naţionalităţilor azi asuprite *dreptul de a decide singure de soarta lor.* Doborînd dictatura regală, vom putea realiza amiciţia cu marea Ţară a Socialismului şi vom putea stabili o pace durabilă, asigurându-ne cu sprijinul ei, împotriva uneltirilor imperialiştilor englezi, francezi, italieni, turci etc., de a ne atrage în război. *Cu încredere în victorie, la luptă!*

Jos dictatura regală imperialistă!...

Trăiască lupta popoarelor din România pentru amiciţia cu popoarele Uniunii Sovietice!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

88

1940

CĂTRE TOŢI MUNCITORII ŞI ŢĂRANII ROMÂNI! [1]

...Social-democraţii contrarevoluţionari au sprijinit şi sprijină deschis asuprirea naţională. Ei au intrat în partidul „naţiunii", care desăvârşeşte cu bestialitate opera reacţionară, pogromistă, războinică şi jefuitoare a F.R.N.-ului falimentar...

Popor muncitor! Voi toţi cei exploataţi şi asupriţi, fără deosebire de naţionalitate! *La luptă revoluţionară! La mari adunări populare! La demonstraţii de stradă! Făuriţi frontul unic al muncii* contra ofensivei capitalisto-moşiereşti, frontul *libertăţii* contra reacţiunii imperialiste, frontul *păcii* contra războiului imperialist şi imperialismului din propria noastră ţară! Frontul exploataţilor şi asupriţilor, contra exploatării şi asupririi! Contra înarmărilor pe spinarea celor ce muncesc! Niciun ban pentru războiul bogaţilor! *Pentru desconcentrare! Preveniţi pogromurile antievreeşti! Jos guvernul dictaturii regale feroce a banditilor imperialişti!* La lupta revoluţionară *pentru un guvern popular!*

Afirmaţi-vă cu glas tare pentru amiciţia cu U.R.S.S.! Trebue cucerită *libertatea* pentru toţi deţinuţii revoluţionari,

---

[1] Manifest editat la 8 August 1940.

fii și fiice devotate poporului muncitor, care zac în temnițe și lagăre de concentrare! Formați *grupuri de autoapărare* de masă în orașe și sate contra teroarei, reacțiunii imperialiste!

Noi, partidul comuniștilor, vă chemăm la lupta revoluționară sub steagul roșu al internaționalismului proletar — steagul lui Marx, Engels, Lenin și Stalin — sub faldurile căruia 193.000.000 de oameni au cucerit victoria socialismului în U.R.S.S., sub conducerea genială a tovarășului Stalin, *conducătorul iubit al tuturor celor ce muncesc din lumea întreagă! Sub acest steag, în colaborare cu eroica Armată Roșie, au fost eliberate popoarele Basarabiei, Bucovinei de Nord și popoarele statelor baltice. Sub acest steag glorios vom învinge și noi!*

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

89

1940

PUNCTUL NOSTRU DE VEDERE[1]

...Războiul imperialist din Europa, care a dus la destrămarea câtorva state capitaliste și capitalisto-moșierești, a dus deasemenea și la destrămarea României imperialiste, în hotarele ei croite pe socoteala altor țări la Trianon și Neuilly, cu toate că dictatura regală imperialistă a trecut, după înfrângerea Franței, dela blocul imperialist anglo-francez la celălalt bloc imperialist — germano-italian. Prin sentința imperialismului germano-italian dela Viena, imperialismul român n'a cedat Ungariei numai un teritoriu de

[1] Broșură editată la 10 Septembrie 1940.

PUNCTUL NOSTRU DE VEDERE

Partidul Comunist din România a fost singurul partid care a chemat poporul la luptă împotriva Dictatului dela Viena și dictaturii fasciste. Document publicat de Comitetul Central al Partidului Comunist din România la 10 Septembrie 1940.

circa 45.000 km. pătrați, ci a supus jugului străin peste 1.000.000 de muncitori și țărani români.

A fost oare lovitura dela palat a Gărzii de Fier, în frunte cu generalul reacționar-fascist Antonescu și cu „căpitanul" Horia Sima, un protest contra acestei sentințe și acceptării ei de către dictatura regală? Nu! Garda de Fier a susținut și a cerut acceptarea sentinței dela Viena. O spune și Dinu Brătianu, care susține deschis dictatura militară gardistă a generalului Antonescu. A spus-o însuși Horia Sima, capul bandei gardiștilor, reprezentanților presei germane, afirmând că România legionară va face totul pentru Germania național-socialistă. Garda de Fier uneltește deschis ocuparea României de către armata germană...

Dictatul dela Viena a scos și mai mult la iveală prăpastia dintre poporul muncitor și stăpânirea imperialistă română. Stăpânirea imperialistă, în frunte cu dictatura militaro-gardistă, pregătește ocuparea României de către armata germană. Forțele armate germane au și început să intre în țară. Garanțiile imperialiste înseamnă ocupare. Odioșii trădători gardiști, cuziști, liberali și național-țărăniști se îmbracă totuși în haină patriotică.

Regimul de sângeroasă exploatare și oprimare a naționalităților asuprite și în acelaș timp de nemiloasă exploatare și terorizare a poporului muncitor român a dus la predarea a peste un milion de muncitori români jugului străin, a dus la supunerea poporului român imperialismului german, la robirea lui colonială și duce la ocuparea militară a teritoriului României...

Furibundele înarmări ale statelor capitaliste iau zi de zi proporții fantastice, sporind enorm pericolul extrem de serios al unui război antisovietic. România capitalisto-moșierească, România mică imperialistă, cu dictatura ei teroristă, militaro-gardistă, șubredă, dar periculos de provocatoare, e pregătită să servească drept avantpost pentru eventuale provocări războinice antisovietice. Deaceea mai mult ca oricând e nevoie nu numai de vigilența poporului mun-

citor, ci şi de muncă neobosită pentru întărirea relaţiilor frăţeşti cu clasa muncitoare şi popoarele Uniunii Sovietice, de lupta contra stăpânirii imperialiste, de susţinerea revoluţionară a politicii externe a Uniunii Sovietice, de apărarea Uniunii Sovietice, căci apărând Uniunea Sovietică apărăm totodată viaţa poporului muncitor român. Cu uriaşa ei putere militară, economică şi politică, prin unitatea morală şi politică a popoarelor sale în jurul Puterii Sovietice, al Partidului Comunist (bolşevic), al tovarăşului Stalin, şi cu sprijinul revoluţionar al proletariatului din ţările capitaliste, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste va fi mai tare nu numai decât oricare stat capitalist, ci şi decât oricare bloc de state capitaliste...

Muncitori comunişti, tineret comunist, muncitori şi ţărani revoluţionari, în lupta împotriva dictaturii regale imperialiste aţi dat dovezi de adevărat eroism, aţi dat dovezi de abnegaţie în luptele pentru apărarea cauzei clasei muncitoare şi a tuturor celor exploataţi şi asupriţi. Incordaţi forţele şi energiile voastre! Pătrundeţi mai adânc în massele din uzine şi sate, puneţi-vă în fruntea lor! Organizaţi luptele lor revendicative. In lupta împotriva social-democratismului, care a spart rândurile clasei muncitoare şi a trecut de partea stăpânirii imperialiste, în lupta împotriva bandelor gardiste şi reacţiunii liberale şi naţional-ţărăniste, făuriţi frontul unic popular al celor ce muncesc, pentru doborîrea tiranicei dictaturi militaro-gardiste...

PARTIDUL COMUNIST DIN ROMANIA

90

1940

INVAZIA STRĂINĂ IN ROMÂNIA [1]

...Nici România, nici Ungaria nu mai sunt ţări independente. Poporul român şi cel maghiar, popoarele din Balcani îşi vor putea dobândi independenţa naţională faţă de toate puterile imperialiste numai prin lupta comună şi cu sprijinul marii Ţări a Socialismului — U.R.S.S.

La luptă contra burgheziei şi moşierimii proprii, trădătoare a poporului! La luptă pentru dreptul naţionalităţilor asuprite la autodeterminare până la despărţire de stat! La luptă contra odioşilor trădători — Garda de Fier, Maniu, şi „Pro-Ardelenii" lui! La luptă contra dictaturii militaro-gardiste! La luptă contra invaziei armatei germane de ocupaţie! *Numai prin luptă unită* şi cu sprijinul *Uniunii Sovietice,* toţi cei ce muncesc, fără deosebire de naţionalitate, *vor dobândi independenţa naţională, pacea şi libertatea!*

91

1941

PENTRU PACE ŞI INDEPENDENŢA NAŢIONALĂ A POPORULUI ROMÂN [2]

...Regimul legionar, care se făleşte de a fi şi „naţional", *a aderat la pactul tripartit al marilor puteri imperialiste ale Axei şi a transformat ţara într'un stat vasal al imperialis-*

[1] „Scânteia", organul bilunar al Comitetului Central al Partidului Comunist din România (Secţiune a Internaţionalei Comuniste), anul X, 8 Octombrie 1940.

[2] Broşură editată în Ianuarie 1941.

mului german, vânzând independența națională a poporului român. In economia țării, capitalul german ia locul celui anglo-francez (petrol, industria de război etc.). Guvernul legionar anunță prin programul său economic desființarea industriei „parazitare", adică a industriei pe care capitalul german n'o tolerează. Intreaga agricultură va fi transformată după nevoile războinice ale Germaniei. *Prin încheierea noului tratat economic cu Germania pe timp de 10 ani, România e sortită să devină o anexă economică a Germaniei.* Regimul legionar a adus armata germană în țară, sub pretextul de „instruire" a armatei române. Insă adevărul este că marii capitaliști și moșieri români au adus armata germană de ocupație pentru susținerea dictaturii lor reacționare împotriva masselor trudite care pășesc la luptă contra regimului legionar. Astfel clasele stăpânitoare expun poporul român și naționalitățile asuprite primejdiei acute de a le arunca în războiul imperialist care se întinde în Balcani. Conducătorii legionari caută să ascundă planul lor mârșav în fața poporului român și îl ațâță împotriva Uniunii Sovietice, răspândind svonul că „la primăvară vom merge cu armata germană împotriva Rusiei"...

Partidul Comunist din România arată singurul drum de ieșire din pericolul războiului și din situația catastrofală creată în urma politicii reacționare a claselor stăpânitoare.

Acesta este drumul luptei hotărîte pentru revendicările economice, politice și naționale ale poporului muncitor. Acesta este drumul luptei hotărîte împotriva regimului legionar, împotriva tuturor faliților de mari capitaliști și moșieri și împotriva lacheilor lor — șefii reacționari ai partidelor burgheze și ai partidului social-democrat. Acesta este drumul luptei hotărîte pentru un regim care servește interesele masselor populare; care le asigură o viață îndestulată și toate drepturile politice; care pune capăt oricărei asupriri naționale, economice, politice și culturale; care rezolvă în mod pașnic toate diferendele cu țările vecine pe baza dreptului de autodeterminare a popoarelor; *care duce lupta*

pentru independența poporului român contra tuturor loviturilor puterilor imperialiste, sprijinindu-se pe Uniunea Sovietică; care dizolvă toate organizațiile legionare, teroriste și dușmănoase poporului; care confiscă pământul și inventarul tuturor marilor proprietari și-l predă fără bani țărănimii muncitoare.

Acesta este drumul prin care poporul român își ia soarta în propria sa mână!

PLATFORMĂ DE LUPTĂ

...Partidul Comunist propune următoarea platformă de luptă:

1. Lupta pentru pace... Lupta împotriva prefacerii României într'o anexă a imperialismului german, pentru independența națională a poporului român față de toate țările imperialiste, pentru o politică de strânsă amiciție cu Uniunea Sovietică.

2. Pentru o politică de amiciție cu toate țările din Balcani și cu Ungaria. Rezolvarea pe cale pașnică a tuturor chestiunilor litigioase cu țările vecine.

3. Inlăturarea oricărei asupriri naționale, a prigoanei barbare contra Evreilor. Incetarea schimbului forțat. Pentru naționalitățile asuprite cucerirea de drepturi naționale, politice, economice și culturale egale cu cele ale poporului român.

4. Amnistie generală politică, militară și agrară. Repatrierea liberă a voluntarilor români care au luptat pentru libertatea poporului spaniol. Arestarea și condamnarea dușmanilor poporului, a speculanților și a agenților puterilor imperialiste.

5. Incetarea oricărei forme de asuprire, pentru deplină libertate de întrunire, presă și de organizare a celor ce muncesc. Votul universal, egal, direct și secret pentru toate persoanele dela vârsta de 18 ani, fără deosebire de naționalitate, religie și sex.

6. Imbunătăţirea reală a situaţiei celor ce muncesc faţă de promisiunile şi măsurile înşelătoare ale regimului legionar. Incetarea rechiziţiilor, restituirea obiectelor rechiziţionate şi plata stricăciunilor suferite. Reducerea însemnată a impozitelor în favoarea celor ce muncesc şi punerea lor în spinarea celor bogaţi. Ajutorarea în bani şi material de construcţie de către stat şi comună a sinistraţilor cutremurului din Noembrie.

7. Incetarea concentrărilor, a instrucţiei costisitoare a armatei române de către trupele germane.

Partidul Comunist din România e gata să colaboreze pentru oricare revendicare parţială din platformă. *El pune singura condiţie oricărei colaborări atitudinea faţă de independenţa naţională a poporului român. Orientarea politicii externe a ţării spre puterile Axei (politica regimului legionar) sau spre Anglia, înseamnă trădarea independenţei naţionale a poporului român... Numai marea Ţară vecină, Ţara Socialismului, a ştiut să asigure popoarelor sale pacea...* Numai Uniunea Sovietică urmăreşte o politică consecventă de pace şi impune pacea pentru popoarele sale prin forţele gigantice crescute ale sistemului socialist... *Deci o politică duşmănoasă Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste înseamnă o politică de trădare a independenţei naţionale a poporului român. Numai politica de sprijinire strânsă de Uniunea Sovietică şi de strânsă amiciţie cu ea poate salva poporul român de urmările catastrofale ale războiului imperialist, poate garanta independenţa naţională a ţării şi salva pacea popoarelor din România.*

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

92

1941

DELA REGIMUL LEGIONAR LA DICTATURA MILITARĂ [1]

...Ţara a fost prefăcută în cazărmi, închisori şi lagăre de concentrare... Clica generalului Antonescu, susţinută de marii capitalişti şi moşieri români, a ales arma teroarei făţişe a dictaturii militare pentru a înnăbuşi prin mitraliere şi tunuri lupta poporului român pentru o viaţă mai omenească, pentru pace şi independenţa lui naţională. Noul regim militar a decretat noua lege „pentru reprimarea faptelor ce pun în primejdie existenţa şi interesele statului". A fost introdusă pedeapsa cu moartea împotriva tuturor „care îndeamnă prin orice mijloace la manifestaţii sau acţiuni cu caracter de uneltire împotriva ordinei politice sau sociale existente în stat, împărţirea sau distribuirea averii altora, scutirea de impozite ori lupta de clasă".

Ordinea politică şi socială existentă în stat este noul regim militar întronat de marii capitalişti şi moşieri. Ei ameninţă cu împuşcare pe oricine va îndemna poporul român să-şi ia soarta în mâinile sale proprii, înfăptuind regimul său propriu, bazat pe libertatea şi independenţa sa proprie. Ei vor să împuşte pe oricine îndeamnă la împărţirea sau distribuirea averii altora. Regimul legionar, în frunte cu generalul Antonescu şi Horia Sima, nu numai că a îndemnat la împărţire, dar a şi împărţit prin lege sau fără lege averea populaţiei evreeşti. Mai mult, bandele legionare au măcelărit populaţia evreiască şi „au împărţit averile altora" cu mii de camioane. Dintre ei, de sus în jos, nimeni n'a fost şi nu va fi împuşcat. Ei vor să împuşte pe acela care cere exproprierea pământurilor moşiereşti în favoarea ţăra-

[1] Broşură editată la 26 Februarie 1941.

nilor fără pământ sau cu pământ puțin. Ei vor să împuște pe oricine cere scutirea de impozite a masselor rămase muritoare de foame în urma politicii de jaf a claselor stăpânitoare, a regimului legionar și acum a dictaturii militare. Ei vor să împuște pe oricine îndeamnă la luptă de clasă! Clasele stăpânitoare au deslănțuit un adevărat război împotriva clasei muncitoare. Ele au împănat fabricile cu armate care să înnăbușe cu baioneta și mitraliera orice manifestare a masselor muncitoare pentru o bucată de pâine. Guvernul militar și întreaga presă a claselor stăpânitoare, dirijată de guvernul Antonescu, îndeamnă zilnic pe soldați să tragă în muncitori dacă aceștia vor porni la acțiuni pentru mărirea salariilor lor mizere. Dar ațâțătorii la prigoană de clasă împotriva celor ce muncesc nu vor fi împușcați, fiindcă tocmai ei sunt aceia care au introdus legea cu pedeapsa cu moartea. *Prin noua lege clasele stăpânitoare vor să extermine pe fiii cei mai buni și eroici ai poporului român, care luptă în fruntea lui pentru pâine, pace, pământ și libertate.* Ei vor să nimicească Partidul Comunist, avantgarda poporului român...

Marii capitaliști și moșieri români, pentru salvarea intereselor generale ale claselor stăpânitoare, în actuala situație catastrofală a țării (urmare directă a politicii lor bancrutare), au instituit regimul militar în frunte cu generalul Antonescu, *neadmițând decât politica dictaturii militare...*

Marea țară socialistă vecină — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — a împiedecat prin politica sa consecventă de pace lărgirea războiului... *După rezolvarea pașnică a chestiunii Basarabiei și Bucovinei de Nord, Guvernul Sovietic s'a declarat gata pentru stabilirea unor relații normale între Uniunea Sovietelor și România.* Poporul muncitor român a vrut crearea unei amiciții strânse cu popoarele sovietice fericite, văzând în această amiciție salvarea păcii și independenței sale. *Însă falițiii politicieni ai claselor stăpânitoare, în frunte cu regele Carol al II-lea și mai târziu cu generalul Antonescu, au răspuns la gestul prietenesc al*

marii țări socialiste vecine cu un șir de provocări sfidătoare, prin incidente de graniță. Marii capitaliști și moșieri români nu au ascultat dorința arzătoare a poporului trudit român, ci au vândut țara puterilor străine, împotriva intereselor poporului român; pentru robirea lui acești capitaliști și moșieri au adus armatele străine în țară...

De spaima pericolului de a pierde privilegiile de exploatare și asuprire a propriului popor muncitor, clasele stăpânitoare, în frunte cu generalul Antonescu și șefii legionari, *au trădat independența națională a poporului român, au contribuit la lărgirea războiului de către puterile mari imperialiste în Balcani și au prefăcut țara într'un câmp de război...*

Partidul Comunist din România, avantgarda poporului muncitor român, arată prin platforma sa de luptă din 15 Ianuarie singurul drum de salvare al poporului român din războiul imperialist, din jugul înrobirii străine și din situația catastrofală a țării creată *în urma politicii de jaf și asuprire a marilor capitaliști și moșieri români.*

Acesta este drumul luptei hotărîte pentru revendicările economice, politice și naționale ale poporului trudit român. Acesta este drumul luptei hotărîte împotriva dictaturii teroriste militare, în frunte cu generalul Antonescu, împotriva tuturor falițiilor politicii imperialiste tip „România Mare" a marilor capitaliști și moșieri și a lacheilor lor, șefii reacționari ai partidelor burgheze și ai partidului social-democrat. Acesta este drumul luptei hotărîte pentru un regim care servește interesele masselor populare; care le asigură o viață îndestulată și toate drepturile politice; care pune capăt oricărei asupriri naționale, economice, politice și culturale; care duce lupta pentru independența poporului român contra tuturor loviturilor puterilor imperialiste, sprijinindu-se pe o politică de strânsă prietenie cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Acesta este drumul prin care poporul român își ia soarta în propria sa mână.

Partidul Comunist din România e gata să colaboreze

cu toate persoanele şi grupele politice care vor să lupte pentru cucerirea revendicărilor celor mai vitale ale masselor populare, cuprinse în platforma sa din 15 Ianuarie, sau pentru oricare cerinţă parţială din platformă.

Comuniştii pun ca singurul criteriu al luptei comune atitudinea faţă de punctul întâiu din platformă :

„Lupta pentru pace... Lupta împotriva prefacerii României într'o anexă a imperialismului german, pentru independenţa naţională a poporului român faţă de toate ţările imperialiste, pentru o politică de strânsă amiciţie cu Uniunea Sovietică".

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

93

1941

LUPTA POPORULUI ROMÂN PENTRU LIBERTATE ŞI INDEPENDENŢA NAŢIONALĂ[1]

Sarcinile Partidului Comunist din România

...Trădătorul Antonescu, sluga bestială a lui Hitler, a aruncat armata română împotriva poporului liber şi fericit din Basarabia şi Bucovina de Nord. Soldaţii şi ofiţerii români, mânaţi de ofiţerii germani şi sub presiunea tunurilor şi a mitralierelor germane din spate, au atacat Armata Roşie şi poporul moldovean.

Hoardele fasciste au prefăcut satele şi oraşele din Basarabia, Bucovina şi Ucraina în ruine, au răpit tot avutul populaţiei paşnice, până la ultima bucăţică de pâine, au

[1] Platforma Partidului Comunist din România, din 6 Septembrie 1941.

omorît copii, femei şi bătrâni, au sfârtecat şi au împuşcat femei, după ce le-au siluit. Călăul Antonescu i-a făcut pe soldaţii şi ofiţerii români complici ai bestiilor hitleriste în săvârşirea crimelor bestiale împotriva poporului sovietic, împotriva poporului din Moldova sovietică şi din Ucraina sovietică.

Basarabia şi Bucovina au devenit vremelnic colonii subjugate de Germani — colonii a căror conducere Hitler a încredinţat-o gauleiterului său, trădătorului Antonescu. Poporul român nu poate fi înşelat de faptul că Hitler a permis guvernului trădător al lui Antonescu şi al ciocoilor refugiaţi anul trecut să jefuiască şi să asuprească popoarele acestor provincii cotropite, pentru interesele fascismului german...

Din ordinul lui Hitler, Antonescu continuă să trimită armate noi, care să ia locul sutelor de mii de Români morţi şi răniţi, armate care vor fi şi ele nimicite în războiul tâlhăresc al sângeroşilor fascişti germani împotriva Uniunii Sovietice.

Banda trădătorului Antonescu a amăgit poporul cu o „victorie uşoară prin războiul fulger" al lui Hitler. Insă poporul român este aruncat într'un război crâncen şi de lungă durată, care îl ameninţă cu *distrugerea...*

Tovarăşul Stalin, în discursul său, a spus că Germania fascistă, prin ruperea perfidă a pactului de neagresiune, atacând Uniunea Sovietică, a reuşit să creeze o situaţie militară avantajoasă pentru armatele sale. Hoardele sângeroase ale lui Hitler şi ale slugilor sale — trădătoare de patrie — din ţările Axei au reuşit să ocupe teritorii însemnate.

Hoardele de asasini şi de tâlhari ale lui Hitler incendiază şi jefuesc oraşele şi satele ocupate, ucid copii, femei şi bătrâni, siluesc fetele şi femeile. Canibalii şi tâlharii fascişti plătesc şi vor plăti crimele lor mârşave cu „sânge pentru sânge", cu „moarte pentru moarte" până la nimicirea lor totală. Până acum au plătit cu peste 2.000.000 de morţi şi răniţi. Iar eroicii partizani sovietici răzbună în oraşele şi satele ocupate jefuirea şi masacrarea populaţiei paşnice,

violarea copiilor și femeilor, prin omorîrea câinilor fasciști criminali.

Tovarășul Stalin a spus : *„Nu încape îndoială că acest câștig militar al Germaniei, de scurtă durată, este numai un episod“.* Planul fascismului german de cotropire a Uniunii Sovietice „printr'un război fulger de 5—6 săptămâni“ a eșuat. Pierderile armatelor fasciste sunt enorme și apropie pieirea bandiților fasciști. Forțele și rezervele Germaniei hitleriste sunt în scădere și se epuizează.

Istoria războaielor ne arată că acele armate ale căror forțe și rezerve sunt în descreștere în timpul războiului vor fi zdrobite.

Forța eroicei Armate Roșii *crește zi cu zi.* In spatele frontului, întregul popor sovietic lucrează cu *forțe înzecite* pentru apărarea Patriei sale, pentru victoria *Armatei Roșii.* In teritoriile ocupate, poporul se organizează în mii și mii de grupe de partizani împotriva cotropitorilor tâlhari și asasini.

Tovarășul Stalin a spus : „Războiul nostru pentru libertatea Patriei noastre se va contopi cu lupta popoarelor din Europa și din America, pentru independența lor, pentru libertăți democratice. Acesta va fi frontul unic al popoarelor care se ridică pentru libertate împotriva înrobirii și amenințării de înrobire din partea armatei fasciste a lui Hitler“...

In urma rezistenței eroicei Armate Roșii și a partizanilor sovietici, lupta de partizani și sabotaj împotriva ocupanților hitleriști a luat avânt în toate țările ocupate de armatele fasciste ale lui Hitler.

S'a format frontul unic al țărilor democratice, al tuturor popoarelor iubitoare de libertate, pentru zdrobirea fascismului german, care a vrut să prefacă toate popoarele în sclavi ai baronilor și principilor germani. S'a format frontul unic al întregii omeniri progresiste, pentru nimicirea barbariei fasciste.

Proletariatul internațional stă în fruntea luptei popoarelor împotriva fascismului, pentru apărarea și ajutorarea

Uniunii Sovietice. In Anglia, America și toate țările democratice, clasa muncitoare își manifestă solidaritatea față de eroicul popor sovietic, împotriva hitlerismului, prin întruniri și manifestații grandioase...

Și în țările cotropite de fascismul german proletariatul stă în fruntea luptei popoarelor subjugate. La Paris și în celelalte orașe ale Franței ocupate și neocupate, cresc grevele și manifestațiile de stradă. In Belgia, Norvegia și Polonia grevele se înmulțesc. Partidele comuniste stau în fruntea luptelor de partizani...

Impotriva tiraniei fasciste, pentru ajutorarea Uniunii Sovietice se realizează frontul unic al muncitorimii pe scară mondială. Fascismul german mai e puternic, războiul pentru zdrobirea lui va fi de lungă durată. Insă eroica Armată Roșie, a cărei putere crește zi de zi din izvorul imens al popoarelor sovietice, al proletariatului mondial și al întregii omeniri avansate, va zdrobi hoardele fasciste ale lui Hitler.

Tirania hitleristă va fi nimicită...

Lupta patrioților români împotriva războiului criminal al lui Hitler și al slugilor sale e în creștere. Comunicatele trădătorului Antonescu, date din ordinul Gestapoului fascist asupra executării a 50 de patrioți români pentru fiecare câine fascist german omorît și a 25 de patrioți români după fiecare act de sabotaj, stârnesc ura și revolta și mai hotărîtă a poporului român împotriva asupritorilor fasciști.

Asasinarea celor 2.000 de patrioți dela Iași și a altora din toată țara nu poate să intimideze poporul român !

Dimpotrivă, forța sa de rezistență crește ! Actele de sabotaj ale patrioților români împotriva războiului criminal al ocupanților fasciști se vor înmulți, iar lupta eroicilor partizani din Bucovina de Nord și Basarabia se va uni cu lupta de partizani a patrioților români împotriva ocupanților germani și agenților lor în frunte cu Iuda Antonescu...

Partidul nostru, avantgarda poporului muncitor din România, a fost singurul partid care a dus lupta pentru păstrarea păcii și independenței poporului român, împotriva pu-

terilor imperialiste în război, pentru o politică de bună vecinătate şi amiciţie cu Uniunea Sovietică, a cărei politică consecventă de pace ar fi putut să garanteze pacea şi independenţa poporului român.

Singur partidul nostru a arătat drumul de salvare a poporului român din criza adâncă, de pericolul de război şi de jugul Germaniei imperialiste. In consecinţă, clica regală şi apoi clica militară a trădătorului Antonescu au căutat să nimicească partidul nostru. Din ordinul lui Hitler, *sute şi mii de comunişti au fost aruncaţi în lagăre de concentrare şi în închisori.*

Iuda Antonescu a pornit la distrugerea organizaţiilor partidului nostru. După ce partidul nostru a chemat poporul român la lupta împotriva prefacerii României în câmp de război pentru imperialiştii germani împotriva popoarelor din Balcani, au fost arestaţi cei mai buni activişti din întreaga ţară, iar alte sute şi mii de muncitori internaţi în lagăre de concentrare. Pe de altă parte, clica militară a căutat să lovească în partidul nostru prin provocări la Iaşi, Galaţi, Bucureşti, Constanţa, Mediaş şi Braşov. Astfel partidul nostru, Uniunea tineretului şi Apărarea au avut mari pierderi în urma loviturilor duşmanului la declanşarea războiului antisovietic.

Comitetul Central al partidului nostru a lansat la începutul războiului un *manifest* în care a demascat agresiunea sângeroasă a fascismului german şi a slugilor sale împotriva Uniunii Sovietice. El a arătat că Uniunea Sovietică şi eroica Armată Roşie duc războiul pentru apărarea libertăţii poporului sovietic şi a tuturor popoarelor subjugate. El a chemat poporul român la luptă pentru victoria Armatei Roşii, pentru alungarea ocupanţilor fascişti din ţară, împotriva slugilor fasciste ale imperialismului german, pentru *frontul unic de luptă* al poporului român împotriva stăpânilor fascişti şi pentru *libertatea şi independenţa naţională.*

Comitetul Central al partidului nostru a elaborat la începutul lunii Iulie *circulara* către membrii partidului asupra

sarcinilor istorice ale partidului nostru în legătură cu războiul banditesc al fascismului german împotriva Uniunii Sovietice. După o analiză a războiului criminal antisovietic, Comitetul Central a spus în circulară:

„Războiul tâlhăresc al bandiţilor fascişti, deslănţuit împotriva Uniunii Sovietice, nu este numai războiul drept al poporului sovietic pentru libertatea şi existenţa sa. Este vorba despre libertatea sau sclavia tuturor popoarelor din Europa şi lumea întreagă. Este în joc şi viaţa sau moartea poporului român, cotropit de banda sângeroasă fascistă din Germania şi aruncat în acest măcel nimicitor".

Sarcina şi răspunderea istorică a Partidului Comunist din România faţă de poporul român constă în *organizarea în România* a luptei — alături de marele popor sovietic şi de celelalte popoare cotropite — *pentru zdrobirea fascismului sângeros german şi a slugilor sale din toate ţările, pentru alungarea ocupanţilor germani din România, pentru doborîrea bandei de trădători dela cârma ţării în frunte cu generalul Antonescu, pentru eliberarea ţării de sub jugul sângeros german, pentru victoria Uniunii Sovietice, pentru România liberă şi independentă. C. C. a pus ca sarcină principală lupta pentru* **realizarea frontului unic naţional al poporului român împotriva fascismului german şi clicii sale de trădători din ţară.**

Comitetul Central lansează lozincile concrete ale sabotajului şi ale luptei de partizani în cel de al doilea *Manifest* al său dela sfârşitul lunii Iulie. La începutul lunii August Comitetul Central a elaborat un nou document asupra formării *„Frontului unic al popoarelor iubitoare de libertate, împotriva fascismului german"*... C.C. al partidului a arătat că: „...s'a deschis şi în România drumul larg spre realizarea unui singur *front unic de luptă,* al poporului întreg, împotriva ocupanţilor fascişti"...

„Astfel România trebue să se încadreze în lupta gigantică a Uniunii Sovietice, a ţărilor democratice şi a popoarelor subjugate, pentru zdrobirea fascismului german, duş-

manul de moarte al întregii omeniri, pentru libertatea şi independenţa naţională"...

Prin aruncarea poporului român, drept carne de tun, contra U.R.S.S., de către banda trădătorului Antonescu, în interesul fascismului german, s'au creat *condiţiile obiective* pentru *regruparea forţelor şi în România.* Pe de o parte este clica militaro-fascistă a trădătorului Antonescu, susţinută de vârfurile hitleriste ale marilor capitalişti şi moşieri, de profitorii războiului. Pe de altă parte se adună întregul popor, toate partidele şi grupările politice, afară de lacheii fascişti ai lui Hitler — trădători de patrie...

Comitetul Central al Partidului Comunist din România subliniază din nou, pentru membrii partidului, *sarcina şi răspunderea* istorică a comuniştilor faţă de poporul român formulată în *circulara* sa din 8 Iulie:

„Sarcina şi răspunderea istorică a Partidului Comunist din România faţă de poporul român constă în *organizarea luptei* în România alături de marele popor sovietic şi celelalte popoare cotropite, pentru *zdrobirea* fascismului sângeros german, a slugilor sale din toate ţările, pentru *alungarea* ocupanţilor fascişti din România, pentru *doborîrea* bandei de trădători dela cârma ţării în frunte cu generalul Antonescu, pentru *eliberarea ţării* de sub jugul sângeros german, pentru *victoria* Uniunii Sovietice, pentru România *liberă şi independentă".*

In interesul acestei lupte Comitetul Central a lansat lozinca creării *„frontului unic naţional* al poporului român împotriva ocupanţilor fascişti şi clicii militaro-fasciste în frunte cu trădătorul Antonescu". In interesul creării frontului unic naţional, Comitetul Central al Partidului Comunist din România propune *următoarea platformă:*

1) *Incetarea războiului contra Uniunii Sovietice. Pace şi luptă comună* cu Uniunea Sovietică..., cu ţările democratice şi cu toate popoarele iubitoare de libertate, împotriva hitlerismului cotropitor.

2) *Oprirea* producţiei de război, a transporturilor de trupe, arme şi muniţii pentru războiul lui Hitler. *Alungarea* din ţară a ocupanţilor hitlerişti. *Recucerirea libertăţii şi independenţei naţionale* a României.

3) *Răsturnarea guvernului şi regimului militaro-hitlerist* trădător de ţară, în frunte cu Antonescu, sluga lui Hitler. *Pentru un guvern al independenţei naţionale,* format din reprezentanţii *tuturor* forţelor patriotice.

4) *Impotriva dictatului hitlerist dela Viena* asupra Ardealului, pentru eliberarea popoarelor din Ardeal de sub jugul lui Hitler, pentru libertatea lor naţională.

5) *Incetarea* masacrării şi jefuirii populaţiei din Basarabia şi Bucovina. Incetarea prigoanei barbare contra Evreilor şi a oricărei asupriri naţionale.

6) ...*Arestarea* şi pedepsirea vinovaţilor trădători de ţară, care au aruncat poporul român în războiul pentru Germania hitleristă...

Partidul Comunist din România propune *lupta comună a tuturor* partidelor, grupărilor, persoanelor politice şi tuturor patrioţilor români pentru realizarea *Frontului unic naţional* al poporului român contra ocupanţilor hitlerişti şi slugilor lor trădătoare din ţară, pentru cucerirea cerinţelor din *platformă,* care sunt cerinţele comune şi cele mai arzătoare ale poporului român.

Partidul Comunist din România *e gata să colaboreze cu toate partidele, grupările, persoanele politice şi cu toţi patrioţii români* pentru realizarea oricărei revendicări din Platformă, punând ca singurul criteriu al colaborării: atitudinea faţă de ocupanţii hitlerişti, de slugile lor trădătoare de ţară şi de războiul criminal contra Uniunii Sovietice.

Circulara Comitetului Central din 8 Iulie subliniază importanţa realizării unităţii de luptă şi a *frontului unic al clasei muncitoare* ca *bază a Frontului unic naţional* împotriva fascismului cotropitor şi pentru eliberarea naţională a poporului român. Comuniştii trebue să lucreze la crearea frontului unic al clasei muncitoare în întreprinderi, cu mun-

citorii social-democrați, național-țărăniști și fără de partid. Însă în acelaș timp trebue realizat frontul unic și cu partidul social-democrat, cu conducătorii săi centrali și locali, împotriva fascismului, dușmanul comun.

Toți membrii partidului nostru, simpatizanții lui și toți patrioții iubitori ai libertății și independenței poporului român trebue să aducă la cunoștința masselor platforma, în uzine, birouri, cartiere, la vecini, în sate și peste tot, pentru frontul unic național al poporului român și pentru realizarea cerințelor cuprinse în platformă.

Comuniștii trebue să lege popularizarea platformei cu popularizarea tradițiilor de luptă pentru desrobirea poporului român — împotriva imperiului german din veacurile 17, 18, 19 și din timpul războiului din 1916—1918.

Comuniștii trebue să lege popularizarea platformei cu campania pentru popularizarea Uniunii Sovietice, a popoarelor sovietice și a eroicei Armate Roșii, care prin jertfe enorme duc războiul împotriva hoardelor fasciste nu numai pentru apărarea Patriei Sovietice și a cuceririlor grandioase ale socialismului, ci și pentru salvarea libertății tuturor popoarelor, a culturii și civilizației omenești de robia și barbaria fascistă.

Puternica Uniune Sovietică, ducând războiul împotriva sângerosului fascism german, duce războiul pentru zdrobirea ocupanților fasciști din țară, pentru eliberarea poporului român de sub jugul ocupației hitleriste, pentru libertatea și independența națională a poporului român.

Comuniștii trebue să popularizeze frontul unic al tuturor popoarelor iubitoare de libertate în frunte cu Uniunea Sovietică, împotriva fascismului german și aliaților săi, pentru salvarea omenirii.

Comuniștii, în interesul frontului unic național, pentru zdrobirea fascismului cotropitor, pentru cucerirea drepturilor și libertăților democratice și cetățenești, a independenței poporului român, renunță la orice lozincă sau acțiune care ar putea să-i *despartă* de celelalte partide și grupări

politice care sunt pentru desrobirea națională a poporului român. Însă ei *nu* renunță la programul lor, la propagarea programului lor și a lozincilor finale. Cu distrugerea tiraniei hitleriste *nu* încetează nici exploatarea și asuprirea celor ce muncesc, nici crizele și nici războaiele. Sistemul capitalismului monopolist, imperialismul, care se bazează pe asuprirea și exploatarea masselor muncitoare și a popoarelor subjugate, dă naștere la noi crize și războaie.

Partidul nostru trebue să lege popularizarea platformei cu *propagarea cuceririlor grandioase ale popoarelor sovietice*, cu *superioritatea sistemului socialist asupra sistemului capitalist,* și să arate masselor că singurul drum pentru salvarea lor definitivă de criză și războaie, de orice exploatare și asuprire e drumul muncitorilor și țăranilor din Rusia, al Marii Revoluții Socialiste din Noembrie 1917. Însă drumul acesta e barat acum de fascismul sângeros. Numai zdrobirea tiraniei fasciste va deschide calea eliberării definitive a omenirii de orice exploatare și asuprire. Comitetul Central subliniază pentru membrii săi necesitatea luptei concrete împotriva hoardelor hitleriste prin sabotaj și lupta de partizani.

Impiedicarea producției de război, a transportului de muniții, arme și armate pentru asupritorii sângeroși ai poporului român, pentru războiul lui Hitler, lupta cu arma în mână împotriva armatei lui Hitler e datoria fiecărui patriot român care iubește libertatea și independența poporului român. Sabotajul și luptele de partizani ale poporului român grăbesc zdrobirea ocupanților hitleriști și eliberarea țării.

Comunicatele Gestapoului date prin trădătorul Antonescu cu privire la asasinarea oamenilor nevinovați și lipsiți de orice apărare nu vor opri lupta poporului român, lupta eroică a celor mai buni fii ai săi, patrioți adevărați, împotriva călăilor hitleriști. Cu atât mai puțin se intimidează comuniștii, cei mai buni fii ai poporului român. Ei vor mobiliza massele pentru apărarea vieții celor amenințați de ocupanții hitleriști și de banda sângeroasă a lui Hitler din **țară.**

Comitetul Central al Partidului Comunist din România consideră ca una din sarcinele sale principale organizarea *luptei tineretului,* care a fost prefăcut în carne de tun pentru fascismul sângeros, pe câmpurile de război, şi în robi exploataţi şi asupriţi, în spatele frontului. Partidul nostru trebue să dea tot ajutorul Uniunii Tineretului Comunist pentru organizarea masselor tinereşti la luptă pentru zdrobirea călăilor fascişti ai tineretului, pentru cucerirea dreptului la muncă, cultură, libertate naţională şi o viaţă fericită a poporului român şi a tineretului popoarelor conlocuitoare din ţară.

Partidul nostru trebue să ajute U.T.C. să-şi învingă lipsurile şi slăbiciunile, pentru transformarea ei într'o organizaţie puternică de massă care va fi în stare să-şi îndeplinească sarcinile.

Partidul nostru să dea cea mai mare atenţie organizării *luptei femeilor* împotriva hitlerismului sângeros, care le-a răpit bărbaţii, copiii şi fraţii.

Comuniştii trebue să organizeze lupta femeilor pentru procurarea hranei copiilor lor, împotriva jefuirii şi asupririi lor în uzine, birouri, cartiere şi la sate, pentru împiedicarea producţiei de război, pentru oprirea trimiterii bărbaţilor, fraţilor şi copiilor lor împotriva poporului sovietic în interesul fascismului german, pentru apărarea căminului, culturii şi civilizaţiei de barbaria fascistă. Femeile române trebue să aibă şi vor avea un rol de frunte în organizarea frontului unic naţional al poporului român. Impreună cu eroicele femei ale Uniunii Sovietice şi ale tuturor popoarelor iubitoare de libertate, femeile române trebue să ia parte la lupta împotriva hitlerismului sângeros, *pentru o viaţă liberă şi fericită a poporului şi a copiilor lor.*

Partidul nostru trebue să dea atenţia cea mai mare *mobilizării întregului popor* pentru apărarea victimelor fascismului sângeros, pentru organizarea solidarităţii masselor largi cu luptătorii eroici care au căzut jertfă luptei pentru interesele poporului, împotriva ocupanţilor fascişti şi războiului criminal antisovietic.

Partidul nostru trebue să dea tot sprijinul *organizaţiilor de apărare antifasciste* ca să învingă slăbiciunile lor cauzate de loviturile teroarei şi să se transforme în organizaţii puternice de masse, care vor organiza cu succes *lupta masselor populare împotriva teroarei hitleriste,* pentru apărarea şi ajutorarea tuturor victimelor fascismului sângeros şi războinic.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMANIA

6 Septembrie 1941.

94

1942

CUVÂNT INAINTE [1]

...Comitetul Central al partidului nostru a luat primul discurs al tovarăşului Stalin ca bază a elaborării liniei generale a partidului în documentele sale (circulara din 8 Iulie, frontul unic al popoarelor iubitoare de pace, platforma din 6 Septembrie). Organizaţiile partidului, înarmate cu primul discurs al marelui Stalin, au căutat să mobilizeze proletariatul din România, în fruntea întregului popor român, împotriva cotropitorilor fascişti şi ciracilor lor trădători de patrie din ţară...

Hoardele fasciste bătute se retrag pe tot frontul. Curge şi sângele poporului român şiroaie în Crimeea şi la Marea de Azov. Antonescu, trădător de patrie, trimite noi sute de

[1] Dintr'o broşură editată în 1942 de C.C. al Partidului Comunist din România.

mii de soldați români și pregătește mobilizarea generală pentru salvarea tiraniei hitleriste dela pieire. Insă revolta poporului român crește tot mai mult. Partidului Comunist din România îi revine sarcina să se pună în fruntea poporului român și *împreună cu toți dușmanii cotropitorilor hitleriști* să mobilizeze *întregul popor într'un singur și puternic front patriotic* pentru împiedicarea planului criminal al canibalilor Hitler și Antonescu, care vor să nimicească poporul român.

C.C. al P.C.R., prin editarea discursurilor tovarășului Stalin, vrea să înarmeze pe membrii de partid cu o călăuză sigură teoretică și practică în munca lor de mobilizare a masselor celor ce muncesc, punându-se în fruntea poporului român, împotriva tiraniei hitleriste și a trădătorului Antonescu, pentru alungarea ocupanților fasciști și a slugilor lor, *pentru libertatea și independența poporului român.*

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

12 Ianuarie 1942.

95

1942

PIEIREA SAU SALVAREA POPORULUI ROMÂN [1]

...Hoardele fasciste zdrobite se retrag în desordine, sub loviturile nimicitoare ale glorioasei Armate Roșii, armata marelui popor sovietic, eliberatoarea popoarelor cotropite. Tovarășul *Stalin* a spus: „Cotropitorii germani vor un război de exterminare împotriva popoarelor Uniunii Sovietice. Ei bine, dacă Nemții vor război de exterminare, îl vor avea.

De acum înainte sarcina noastră, sarcina popoarelor Uniunii Sovietice, sarcina ostașilor, comandanților și instructorilor politici ai armatei noastre și ai flotei noastre va consta în a nimici până la unul pe toți Nemții care au pătruns pe teritoriul Patriei noastre ca ocupanți“ (raportul tovarășului Stalin din 6 Noembrie).

Fiara hitleristă Antonescu a pângărit armata română, poporul român și l-a acoperit de rușine în fața omenirii și a istoriei. Antonescu și câinii lui, hitleriști, au dat ordin soldaților români să ucidă, să jefuiască, să violeze, la fel ca și hoardele canibalice ale lui Hitler. Sub comanda banditului Antonescu au fost omorîți cei mai buni fii și fiice ale Bucovinei și Basarabiei, au fost masacrați Evreii, bărbați și femei, bătrâni și copii. El, personal, a poruncit soldaților români să jefuiască și să masacreze populația pașnică, fără de apărare, în Moldova, Ucraina și Crimeea. Sub comanda acestui călău hitlerist, soldații români au masacrat numai la Odesa, într'o singură baie de sânge, 8.000 de femei, bătrâni și copii! *Niciun fapt canibalic nu va rămâne nerăzbunat. Pe toți soldații, prefăcuți în tâlhari și asasini de către sângerosul Antonescu, îi așteaptă moartea sigură în Moldova, Ucraina și Crimeea.*

Dacă Hitler nu a putut și nu poate să stârpească eroicele popoare sovietice, el mână la nimicire popoarele „aliate“, vândute lui de antoneștii ticăloși, trădători de patrie. Banditul Antonescu a amăgit poporul cu „războiul fulger“ al lui Hitler și cu „victoria ușoară“. După evacuarea Odesei de către Armata Roșie, el a înscenat cu o parte din armatele reîntoarse din Odesa „parada victoriei“ în frunte cu mareșalul Keitel, trimis de Hitler. Antonescu a trâmbițat atunci poporului că, de fapt, „războiul e terminat victorios“. *Acum el e gata să execute noua comandă a lui Hitler pentru carne de tun.*

[1] Rezoluție a C.C. al Partidului Comunist din România din Ianuarie 1942.

De anul nou, în ordinul de zi către armata română, trădătorul Antonescu a declarat: „Datoria noastră este să ducem lupta până la capăt. Altfel ne-am bătut degeaba şi am risipit sângele în zadar". După ce a sacrificat floarea poporului român, pentru pofta de jaf şi cotropire a lui Hitler, sacrificând aproape 400.000 de soldaţi morţi, schilodiţi sau dispăruţi, *acum el vrea să trimită pe toţi Românii valizi la moarte sigură, pentru salvarea lui Hitler.* Executând noua comandă a stăpânului său sângeros, călăul Antonescu a trimis sute de mii de ordine de chemare, încorporează contingentele 1942, 1943 şi *pregăteşte mobilizarea generală.* Dacă poporul român nu va fi în stare să oprească planul bandiţilor Hitler şi Antonescu, toţi soldaţii români, împreună cu hoardele germane, *vor fi nimiciţi, până la unul,* pe teritoriul sovietic. Dacă poporul român, acoperit de ruşine, nu se va opri din drumul pieirii şi dacă nu va alunga dela cârma ţării bandele hitleriste trădătoare de patrie, ci va aştepta până la nimicirea fascismului german, *România va împărtăşi soarta catastrofală a Germaniei hitleriste...*

Plutocraţii germani au acaparat cele mai mari bănci româneşti (Banca de Credit, Banca Comercială Română, Banca Crissoveloni). Pflaumer, expertul lui Hitler, conduce „administraţia românească" a trădătorului Antonescu în Bucovina, Basarabia şi Transnistria şi jefueşte tot avutul popoarelor masacrate şi cotropite pentru plutocraţii germani şi războiul criminal al lui Hitler.

Germania nu plăteşte exportul României nici în bani, nici în mărfuri. Banca Reichului datorează Băncii Naţionale *peste 34 de miliarde lei.* Prin Banca Reichului Germania îşi însuşeşte surplusul de export românesc în celelalte ţări cotropite. Intreaga producţie industrială şi agricolă e blocată pentru războiul lui Hitler. Intreaga vlagă a poporului român se scurge pe Dunăre şi căile ferate, în Germania şi înspre front, pentru aprovizionarea hoardelor hitleriste. *In interesul războiului lui Hitler, guvernul Antonescu a răpit pâinea zilnică a poporului român,* a introdus „cartele" şi

micşorează raţiile de pâine la 1,5 kg. pe săptămână... In provincie demult a dispărut pâinea, iar mălaiul a devenit un articol de lux...

Guvernul, mărind preţul produselor de stat (tutun, sare, chibrituri etc.), provoacă creşterea scumpetei, dar în acelaş timp opreşte ridicarea salariilor muncitorilor pe baza legii „stabilizării salariilor şi preţurilor". Cu baionetele şi mitralierele în spate, ameninţaţi cu carceră şi curtea marţială, muncitorii lihniţi de foame lucrează 12—16 ore pe zi în baza legii „muncii" în timp de război. Antonescu a început să vândă lui Hitler, ca pe nişte sclavi, muncitori tineri şi ucenici români pentru producţia de război din Germania. Acolo ei lucrează cu prizonierii şi muncitorii aduşi din celelalte ţări cotropite, în locul muncitorilor germani trimişi pe front, la muncile cele mai grele, câte 16—18 ore de muncă pe zi... Muncitorii străini care protestează împotriva tratamentului barbar şi cer hrană suficientă sunt împuşcaţi pe loc.

Trădătorii dela cârma ţării au sărăcit şi distrus *gospodăriile ţărăneşti* pentru războiul lui Hitler...

Guvernul trădătorului Antonescu a început să răpească şi ultimul ban al poporului pentru războiul lui Hitler, prin împrumutul forţat al aşa zisei „reîntregiri".

Zeci de mii de Români mutilaţi în războiul lui Hitler au devenit cerşetori. Bolile infecţioase şi sociale, tifosul, pelagra, tuberculoza, se iau la întrecere cu sângerosul Hitler în nimicirea poporului român.

Sub comanda lui Killinger şi pentru a abate ura poporului român dela ocupanţii hitlerişti, guvernul Antonescu continuă jefuirea şi masacrarea populaţiei evreeşti. In afară de deportarea şi asasinarea lor în massă, Evreii sunt puşi la muncă forţată, fără salariu, pentru maşina de război a lui Hitler. Ultimii muncitori şi funcţionari evrei sunt siliţi să lucreze mai departe fără salarii. Prin decret-lege guvernul îi desbracă, hainele şi rufele lor jefuite sunt predate pentru „Deutsche Wehrmacht" (armata germană).

Prizonierii sovietici, care au luptat şi pentru libertatea

poporului român, împotriva cotropitorilor fasciști, sunt desbrăcați, torturați și puși la munci istovitoare, fără mâncare și adăpost, fără îngrijire medicală. Bolnavii și cei care îndrăsnesc să protesteze împotriva tratamentului canibalic sunt împușcați pe loc.

*

* *

Trădătorul Antonescu, călăul poporului român, caută să înnăbușe, prin teroare sângeroasă, ura și revolta crescândă a poporului împotriva ocupanților hitleriști, împotriva războiului lor tâlhăresc și de jaf. Luptele poporului împotriva ocupanților hitleriști, începând cu lupta pentru pâine până la lupta eroică a patrioților, lovesc în mașina de război a lui Hitler.

Killinger, în fruntea gestapoului, conduce înnăbușirea luptei poporului român pentru pâine și libertate. Inchisorile și lagărele de concentrare sunt tixite. Impușcările patrioților, Evreilor și prizonierilor sovietici se țin lanț.

Muncitori, țărani, intelectuali..., femei și bărbați, vârstnici și tineri din toate clasele sociale sunt loviți de teroarea hitleristă.

Ocupanții hitleriști și slugile lor, trădătorii de patrie dela cârma țării, nu pot opri lupta și revolta crescândă a poporului român nici cu teroarea sângeroasă și nici cu minciunile lui Goebbels și ale Antoneștilor. Răpirea pâinii poporului, exterminarea lui în războiul imperialismului fascist german, duc poporul român, în viitorul cel mai apropiat, la lupta hotărîtoare împotriva ocupanților fasciști și clicii lor din țară, în frunte cu Antonescu...

Fascismul german se folosește împotriva poporului român de organizațiile hitleriste ale Sașilor, Șvabilor și Germanilor, conduse direct de Killinger și de instructorii partidului nazist aduși în țară. Șefii legionari, adăpostiți în Germania, îndeamnă pe legionari să lupte împotriva „comunismului" și să trimită poporul român la moarte, pentru Hitler. Câțiva trădători de patrie, dela cuziști, liberali (profesorul

Petrovici, Dănulescu, Dumitriu, Marinescu), sprijină regimul de trădare națională al lui Antonescu și războiul lui Hitler.

Poporul român începe să treacă la luptă împotriva tiraniei hitleriste, împotriva regimului său militaro-hitlerist și războiului banditesc. *Forțele patriotice* se bazează pe toate clasele națiunii, pe întregul popor subjugat.

Infrângerile grave ale armatei hitleriste, lupta eroică a glorioasei Armate Roșii, formarea blocului mondial de luptă al tuturor țărilor democratice și al popoarelor iubitoare de libertate întăresc rezistența poporului român și grăbesc crearea *frontului* său *unic, patriotic,* pentru lupta hotărîtoare...

Partidul Comunist din România, avantgarda poporului muncitor, este dușmanul cel mai hotărît al ocupanților hitleriști și al bandei de trădători in frunte cu Antonescu. Numai partidul nostru duce luptă activă împotriva călăilor fasciști ai poporului român, aruncat în războiul criminal antisovietic...

Prima și cea mai *urgentă* sarcină a partidului nostru constă în *împiedicarea* planului criminal al lui Hitler și slugii sale Antonescu de a nimici poporul român prin *aruncarea tuturor Românilor valizi în război* pentru salvarea hoardelor bestiale hitleriste, care au suferit și suferă înfrângeri catastrofale pe frontul de Răsărit.

Comuniștii trebue să lămurească toate păturile sociale ale poporului despre nebunia continuării războiului pentru salvarea tiraniei hitleriste împotriva întregii omeniri progresiste, în fruntea căreia este măreața și puternica Uniune Sovietică, cea mai mare putere continentală...

Patru cincimi din lume, în frunte cu Uniunea Sovietică duc războiul pentru o cauză dreaptă, pentru salvarea omenirii, a tuturor popoarelor, de barbaria și tirania hitleristă...

„Nemții duc acum un război de cotropire, nedrept, care urmărește cotropirea de teritorii străine și supunerea popoarelor străine. Deaceea toți oamenii cinstiți trebue să se ri-

dice împotriva cotropitorilor germani ca împotriva unor dușmani.

Spre deosebire de Germania hitleristă, Uniunea Sovietică și aliații ei duc un război de eliberare, drept, care urmărește eliberarea popoarelor înrobite din Europa și din U.R.S.S. de sub jugul tiraniei hitleriste. Deaceea toți oamenii cinstiți trebue să sprijine armatele Uniunii Sovietice...

Noi n'avem și nu putem avea asemenea scopuri de război cum este cel de cotropire a unor teritorii străine, de supunere a unor popoare străine, indiferent dacă este vorba de popoare și de teritorii din Europa, sau de popoare și de teritorii din Asia, inclusiv Iranul. Primul nostru scop este de a elibera teritoriile noastre și popoarele noastre de sub jugul fascist german.

Noi n'avem și nu putem avea asemenea scopuri de război ca acela de a impune voința și regimul nostru popoarelor slave și altor popoare înrobite din Europa, care așteaptă ajutor dela noi. Scopul nostru este de a ajuta aceste popoare în lupta lor de eliberare împotriva tiraniei hitleriste și apoi de a le da deplină libertate de a se organiza pe pământul lor așa cum vor. Niciun fel de amestec în treburile interne ale altor popoare!" (Raportul tovarășului Stalin din 6 Noembrie 1941, pag. 30.)

Toți Românii care vor fi înrolați în armată și vor fi trimiși în ajutorul hoardelor hitleriste, al jefuitorilor și cotropitorilor bestiali, împotriva marelui și eroicului popor sovietic, vor fi nimiciți pe teritoriul sovietic până la unul. Toți patrioții români cărora le este sfântă existența și libertatea națională a poporului român *trebue să se ridice împotriva concentrărilor actuale în massă și mobilizării generale în pregătire,* prin care banda imperialistă a sângerosului Hitler vrea să amâne momentul zdrobirii sale totale.

Comuniștii și toți prietenii partidului nostru trebue să pornească imediat, practic, la organizarea luptei *împotriva concentrărilor individuale masive, la zădărnicirea mobilizării generale și pentru reîntoarcerea în țară a soldaților de*

pe front, pe baza tacticii de front patriotic, fără să mai pună vreo altă condiție din *„platforma partidului"*. Fiecare patriot trebue să intre în această luptă, fiindcă însăși existența poporului, viața tuturor fiilor săi, e amenințată cu nimicirea imediată.

A doua sarcină principală a partidului este să se pună în fruntea poporului român, *să organizeze lupta pentru pâinea sa zilnică,* pe care Hitler și Antonescu au răpit-o în folosul hoardelor cotropitoare.

Comuniștii trebue să se pună în fruntea luptei poporului pentru hrana sa zilnică, în întreprinderi, în cartiere, la sate și în armată. Apărarea pâinii zilnice a poporului român e datoria sfântă a tuturor patrioților, la fel ca și lupta pentru libertatea și independența națională a poporului nostru.

Comuniștii trebue să inițieze și să organizeze această luptă, pe baza frontului unic, în sânul clasei muncitoare și să unească această luptă a clasei muncitoare cu lupta țărănimii, a soldaților, a funcționarilor particulari și publici și a micii burghezii, a femeilor și tineretului, pe baza frontului patriotic, pentru apărarea pâinii poporului român, împotriva ocupanților hitleriști și clicii de trădători în frunte cu Antonescu.

Lupta pentru pâinea răpită dela gura poporului pentru cotropitorii hitleriști, duce poporul la lupta pentru terminarea războiului contra Uniunii Sovietice și aliaților ei, pentru alungarea ocupanților din țară, pentru doborîrea regimului hitlerist al trădătorilor, călăilor și jefuitorilor, în frunte cu Antonescu și pentru libertatea națională a poporului.

A treia sarcină principală a comuniștilor este legarea luptei poporului împotriva noilor concentrări și mobilizării generale, a luptei pentru pâine, cu *lupta națională* a poporului român, pentru *eliberarea sa de sub jugul fascismului* și al clicii trădătoare de patrie în frunte cu Antonescu, *pentru pace și luptă comună cu Uniunea Sovietică,* cu *țările democratice* și cu toate *popoarele iubitoare de libertate.*

Comuniştii şi toţi prietenii partidului nostru trebue să aducă la cunoştinţa întregului popor *platforma* de luptă din 6 Septembrie 1941 a partidului nostru, în interesul eliberării naţionale şi al creării frontului unic naţional (patriotic) al întregului popor român. Ei trebue să popularizeze *platforma* noastră fără preget şi fără încetare în sânul masselor largi ale poporului: la oraşe, sate şi pe front, în uzine, mine, cazărmi, în cartiere, la vecini, pretutindeni.

Comuniştii trebue să lege popularizarea *platformei* cu popularizarea tradiţiei de luptă a poporului român, pentru desrobirea sa naţională, împotriva imperiului german, din veacurile trecute şi din timpul războiului din 1916/1918. Ei trebue să lege popularizarea *platformei* cu popularizarea luptei marelui şi eroicului popor sovietic, care, singur, duce aproape întreaga povară şi jertfă a războiului de apărare a libertăţii tuturor popoarelor împotriva cotropitorilor hitlerişti, şi cu victoriile glorioasei Armate Roşii, care zdrobeşte hoardele lui Hitler şi îşi varsă sângele în războiul crâncen, împotriva duşmanului de moarte al poporului român, pentru libertatea şi independenţa poporului nostru.

Partidul nostru, fără să înceteze propagarea principiilor sale şi a programului său final, renunţă la orice acţiune sau lozincă de acţiune care ar putea să-l despartă de celelalte partide, grupe şi personalităţi patriotice, în interesul frontului unic naţional al poporului român.

Partidul nostru este gata să colaboreze cu ele şi cu toţi patrioţii români pentru realizarea oricărei revendicări din *platformă,* punând ca *singurul criteriu al colaborării: Atitudinea faţă de fascismul german şi de războiul său tâlhăresc...*

Ocuparea ţării de către cotropitorii hitlerişti, războiul lor tâlhăresc au creat condiţii *favorabile* pentru înfăptuirea (pe baza luptei pentru pâine, ridicarea salariilor, împotriva orelor suplimentare şi pentru celelalte cerinţe vitale ale muncitorilor) a *frontului unic muncitoresc,* pe care trebue să se bazeze *frontul patriotic* al întregului popor.

Comuniştii trebue să continue, cu o perseverenţă şi mai mare, *realizarea frontului unic* cu *toţi* muncitorii social-democraţi, naţional-ţărănişti şi cei fără de partid. Ei trebue să se folosească de ciocnirea frontului unic de luptă al muncitorilor cu aparatul de stat al slugilor lui Hitler (Ministerul Muncii, Camera de Muncă, Asigurările Sociale) pentru *scoaterea muncitorilor legionari de sub influenţa şefilor lor,* trădători de patrie, care s'au angajat în solda ocupanţilor fascişti şi a trădătorului Antonescu, să combată „comunismul" în fabrici, în folosul războiului banditesc al lui Hitler...

E datoria fiecărui muncitor, faţă de poporul român, să lupte prin metodele sabotajului pasiv şi activ pentru desorganizarea şi oprirea producţiei de război a fascismului german.

E datoria lor să ajute astfel *Uniunea Sovietică,* singurul stat socialist din lume, al muncitorilor şi ţăranilor liberi, care duc războiul crâncen pentru eliberarea întregului popor român de sub jugul ocupanţilor hitlerişti.

Intreprinderile trebue să fie bazele şi iniţiatoarele frontului patriotic, în cartierele lor, în satele din jurul lor şi în toate păturile poporului român. Pe baza frontului unic de jos în întreprinderi, comuniştii trebue să realizeze frontul unic cu social-democraţii, pe scară locală, regională şi naţională.

Bazându-se pe frontul unic muncitoresc şi pe mişcarea de massă patriotică, în cartiere, oraşe şi sate, comuniştii muncesc din răsputeri pentru *formarea frontului patriotic* cu reprezentanţii *tuturor* partidelor, organizaţiilor, grupurilor şi personalităţilor *anti*hitleriste, cu reprezentanţii tuturor forţelor patriotice pe scară naţională...

Conducerea partidului se adresează tuturor comuniştilor care vin în contact cu ţăranii (prin rude, cunoştinţe, în fabrici, pe ogoare, în armată etc.) să ducă o muncă zilnică *sistematică* pentru *organizarea ţărănimii,* sub directivele imediate ale organelor de conducere.

Comuniştii trebue să se pună *în frunte* pentru *organizarea luptei ţărănimii...*

Comuniştii trebue să demaşte campania fasciştilor germani, a regimului trădător de ţară şi a moşierilor hitlerişti, pusă la cale pentru formarea aşa-ziselor „obşti ţărăneşti", care, după plan şi în mod forţat, trebue să cultive produsele necesare războiului cotropitorilor fascişti.

Comuniştii trebue să organizeze lupta întregului popor pentru confiscarea pământului şi inventarului moşierilor hitlerişti, care susţin regimul de trădare naţională a lui Antonescu şi alimentează hoardele lui Hitler cu produse agricole, muncite cu sângele şi sudoarea muncitorilor agricoli şi ţăranilor săraci, şi pentru realizarea unei *reforme agrare democratice.*

Susţinând cu fermitate lupta ţărănimii pentru revendicările ei vitale, comuniştii trebue să facă toate sforţările pentru înglobarea ţărănimii — marea majoritate a naţiunii — în *frontul patriotic* al poporului român, pe sate, plăşi, judeţe şi pe toată ţara.

In armată, comuniştii trebue să ducă o campanie perseverentă de *lămurire* asupra *rolului* armatei române în războiul de cotropire şi jaf al lui Hitler, *asupra degradării* la nivelul tâlharilor şi ucigaşilor a soldaţilor români de către trădătorul Antonescu, asupra *pieirii sigure* a tuturor soldaţilor care nu dezertează sau nu se predau de bunăvoie Armatei Roşii...

Soldaţii români trebue să refuze de a mai fi unealtă oarbă, carne de tun în mâna duşmanului de moarte al poporului român. Inglobându-se în *frontul patriotic* al întregului popor, ei *trebue să întoarcă armele* pentru zdrobirea asupritorilor hitlerişti, pentru recucerirea onoarei şi libertăţii naţionale a poporului român...

Comuniştii trebue să organizeze lupta *funcţionarilor particulari şi de stat, a micilor meseriaşi şi comercianţi, a intelectualilor,* pentru revendicările lor vitale, pentru pâine, alimente, lemne, îmbrăcăminte, împotriva blocării produse-

lor de primă necesitate şi a materiilor prime în folosul războiului lui Hitler, împotriva *impozitelor grele,* directe şi de consum, împotriva *împrumutului* „reîntregirii", *scumpetei,* pentru *confiscarea averilor* tuturor trădătorilor de patrie hitlerişti şi ale profitorilor de război.

Comuniştii trebue să *unească* lupta lor cu lupta clasei muncitoare şi a întregului popor în *frontul unic* naţional pentru *pace, pâine, cultură, libertate şi independenţa* naţională a poporului, pentru *nimicirea* cotropitorilor hitlerişti şi a slugilor lor, în frunte cu Antonescu.

Pentru *frontul unic patriotic* de luptă al poporului român, împotriva ocupanţilor hitlerişti şi ciracilor lor trădători de patrie, e de o *importanţă* mare *câştigarea naţionalităţilor...*

Trebue arătat atât poporului român, cât şi celui maghiar din Ardeal şi Banat, că demagogia şi campania josnicilor trădători de patrie, în frunte cu Antonescu în România şi Horthy în Ungaria, nu servesc decât *planul lui Hitler de a nimici atât poporul român, cât şi pe cel maghiar,* în războiul său tâlhăresc contra Uniunii Sovietice.

Comuniştii trebue să mobilizeze muncitorimea şi întreg poporul român pentru *cucerirea revendicărilor şi drepturilor* economice, politice, sociale şi naţionale ale *Maghiarilor* şi, în acelaş timp, trebue să mobilizeze maghiarimea pentru aderarea la *frontul patriotic* al poporului român, care are drept scop zdrobirea duşmanului lor de moarte *comun,* eliberarea lor de sub jugul naţional hitlerist *comun,* şi libertatea lor naţională.

Comuniştii trebue să ducă o *campanie de lămurire* în sânul Saşilor, Şvabilor şi al Germanilor despre catastrofa care îi ameninţă prin zdrobirea fascismului german, dacă ei vor urma mai departe pe şefii lor nazişti din organizaţiile lor hitleriste, pentru asuprirea poporului român, a Evreilor şi Maghiarilor.

Rolul lor în războiul criminal al lui Hitler, pentru cotropirea şi exterminarea popoarelor, îi acoperă cu ruşine şi

atrage ura nemărginită a popoarelor subjugate împotriva lor. Singura salvare a lor este a se uni cu poporul român şi cu celelalte popoare conlocuitoare pentru zdrobirea tiraniei hitleriste şi a regimului slugilor ei din România...

In lupta pentru pâine şi împotriva noilor concentrări masive, *femeile* au un rol de frunte...

Comuniştii trebue să organizeze *lupta tineretului* şi s'o unească cu lupta întregului popor împotriva planului criminal de exterminare a tuturor tinerilor prin noile concentrări şi prin mobilizarea generală în pregătire, pentru războiul lui Hitler.

Comuniştii trebue să organizeze lupta poporului român împotriva fascizării tineretului şi prefacerii lui în sclavi şi carne de tun pentru Hitler şi pentru instructorii germani de către şefii legionari şi clica trădătoare de patrie a lui Antonescu — în întreprinderi şi la sate, în organizaţiile culturale, sportive, la premilitărie şi armată, prin educaţie extraşcolară şi prin crearea organizaţiilor „Munca Tineretului Român".

Lupta împotriva fascizării tineretului, comuniştii trebue s'o lege cu popularizarea insistentă a *„Apelului meetingului antifascist al tineretului dela Moscova către tineretul din toată lumea"* şi a *platformei* partidului nostru pretutindeni în massele tinereşti, pentru organizarea practică a *frontului patriotic al tineretului român,* ca parte integrantă a *frontului unic naţional* al poporului român, împotriva bandei sângeroase fasciste a lui Hitler şi Antonescu, duşmanii de moarte ai tineretului...

Trebue dată o atenţie specială muncii în rândurile *tineretului studios,* care trebue să ocupe un loc de frunte în lupta pentru salvarea patrimoniului naţional al poporului, pentru eliberarea sa de sub influenţa şefilor legionari trădători de patrie, adăpostiţi de Hitler în Germania, şi pentru înregimentarea sa în primele rânduri ale Frontului Patriotic al poporului.

Comuniştii trebue să popularizeze lupta eroică şi imensa jertfă a milioanelor de *tineri sovietici,* care îşi varsă sângele în războiul crâncen împotriva duşmanului de moarte al *tineretului român,* nu numai pentru libertatea poporului sovietic, dar şi pentru libertatea şi independenţa naţională a poporului nostru şi a tuturor popoarelor cotropite...

Membrii partidului nostru trebue să ducă o muncă zilnică fără preget pentru organizarea tinerilor celor mai buni şi curajoşi, din întreprinderi, sate, şcoli şi universităţi, în *Uniunea Tineretului Comunist.* Membrii şi organele partidului trebue să simtă drept o principală datorie a lor întărirea U.T.C.-ului, legarea ei cu massele largi ale tineretului, pentru organizarea şi conducerea luptei sale şi pentru organizarea *frontului patriotic al tineretului...*

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

96

1942

CĂTRE POPORUL ROMÂN ! [1]

Români şi Românce!

...Poporul român a trăit întotdeauna în pace cu marele său vecin, poporul rus. Poporul rus a ajutat poporul român la eliberarea sa de sub jugul străin, împotriva poftelor de cucerire ale imperiului nemţesc. Insă trădătorul Antonescu a legat soarta României de Germania fascistă...

Poporul nostru *nu vrea* şi *nu trebue să piară* pentru interesele bancherilor şi baronilor germani, pentru Hitler şi Antonescu.

[1] Manifest editat la 22 Iunie 1942.

Popor român!

Ridică-te la luptă împotriva ocupanților germani și slugilor lor trădători de patrie și de neam în frunte cu Antoneștii...

Numai prin lupta unită a întregului popor, numai prin unirea tuturor Românilor într'un singur front patriotic împotriva lui Hitler și Antonescu, poate fi salvată țara de pieire.

Partidul Comunist din România reînnoiește propunerea sa pe baza platformei din 6 Septembrie 1941 către partidele politice, toate organizațiile și asociațiile antihitleriste, către toți patrioții iubitori de țară: *crearea frontului unic național al întregului popor pentru încetarea războiului și eliberarea patriei de sub ocupația germană...*

Patrioți români!

Apărați viața martirilor poporului din lagăre de concentrare și închisori împotriva călăilor hitleriști și luptați pentru eliberarea lor! Apărați viața prizonierilor sovietici, care au dus războiul pentru apărarea Patriei lor împotriva fascismului german, dușmanul de moarte și al poporului nostru!

Partidul Comunist din România vă chiamă la *luptă hotărîtă* împotriva teroarei bestiale fasciste, împotriva împușcării patrioților eroi, muncitori, țărani, intelectuali și soldați care se ridică împotriva războiului lui Hitler și Antonescu.

Poporul nostru va trage la răspundere nu numai clica trădătorilor și asasinilor lui Antonescu, dar și pe toți acei care au urmat ordinul lui Hitler și Antonescu și au schingiuit și împușcat pe prizonierii și patrioții sovietici, au măcelărit, jefuit și siluit populația pașnică, femeile și copiii din Moldova, Ucraina și Crimeea.

Nicio faptă criminală nu va rămâne nerăzbunată!

Patrioți români!

Urmați pilda luptei eroice a patrioților sovietici, iugoslavi, polonezi, francezi, norvegieni și a celorlalte popoare, pentru eliberarea Patriei și zdrobirea tiraniei fasciste!

...Trăiască lupta poporului român pentru România liberă și independentă!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

97

1942

MUNCITORI, ȚARANI, SOLDAȚI! PATRIOȚI ROMANI! [1]

...Popoarele sovietice și glorioasa lor Armată Roșie, împreună cu neînfricații partizani, luptă de aproape un an și jumătate cu un eroism de neînchipuit și cu sacrificii imense împotriva *dușmanilor de moarte ai întregii omeniri și suportă încă singure întreaga presiune a mașinii de război hitleriste și a vasalilor ei.*

Hitleriștii au reușit să ocupe teritorii întinse, dar acestea au devenit nu numai mormântul nenumăratelor lor divizii de elită și al mijloacelor tehnice de luptă, dar și mormântul mitului invincibilității armatei germane. Cu pierderi uriașe, val după val, se sparg în fața eroicului *Stalingrad* asalturile hoardelor hitleriste, lovindu-se de rezistența glorioasă a oamenilor sovietici.

Fără seamăn în istorie sunt bestialitățile și distrugerile comise de tâlharii hitleriști pe tot întinsul Europei cotropite,

[1] Manifest editat la 7 Noembrie 1942.

dar mai ales în teritoriile sovietice vremelnic ocupate. *Jaf fără seamăn, femei desonorate și sute de mii de oameni asasinați canibalic, fără a se cruța copiii, femeile și bătrânii. Iată bilanțul bestialităților hitleriste.*

Agresiunea perfidă și banditească a imperialismului fascist german și a mârșavilor vasali ai acestuia, România, Ungaria, Finlanda, Italia, Slovacia, a pus clasei muncitoare din Uniunea Sovietică, ca avantgardă a proletariatului mondial, marea sarcină istorică revoluționară de *a nimici, în alianță cu forțele progresiste din toată lumea, cuibul celei mai negre reacțiuni*, stâlpul susținător al reacțiunii mondiale: *Germania hitleristă*, după cum a zdrobit acum 25 de ani țarismul.

Uniunea Sovietică acceptă imensele sacrificii ale acestei istorice lupte, *pentrucă este convinsă că luptă nu numai pentru libertatea, independența și onoarea ei*, ci și *pentru omenirea progresistă din întreaga lume, pentru noi toți*. Iar oamenii iubitori de libertate din toate țările *știu* că, în cele mai grave ceasuri ale istoriei omenirii, la Răsărit, zeci de milioane de oameni sovietici, fiii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, luptând pe viață și pe moarte împotriva fascismului bestial, *salvează totodată viitorul și progresul omenirii.*

Se apropie o nouă iarnă de război. In curând zăpada va acoperi câmpiile nemărginite ale Țării Sovietice. Armata Roșie, eroicii partizani sovietici, întregul popor sovietic vor face totul cu putință ca zăpada de pe câmpiile Uniunii Sovietice din iarna 1942—43 să devină capacul care se va lăsa peste sicriul armatei germano-fasciste !...

Popor român, salvează-te dela pieire sigură! Ridică-te la lupta hotărîtă împotriva ocupanților nemți și slugilor lor trădătoare de patrie, pentru ieșirea *imediată* din războiul nemțesc, antiromânesc.

Partidul Comunist din România, avantgarda clasei muncitoare și a poporului, chiamă pe toți patrioții, fără deosebire de clasă, rasă, convingere politică, religie și de sex,

toate partidele și organizațiile patriotice, la crearea imediată a Frontului Patriotic Antihitlerist al întregului popor pentru salvarea libertății, independenței și onoarei țării noastre !

Cereți conducătorilor partidelor democratice să iasă din pasivitate. Nu urmați pe acei care vă rețin dela luptă... Partidele național-țărănesc, liberal, social-democrat, comunist, Uniunea Patrioților, *toate organizațiile și asociațiile patriotice, să se unească în* **Frontul Patriotic Antihitlerist** al **poporului.**

Muncitori și muncitoare!

Uniți-vă în frontul unic de luptă al clasei muncitoare...

Patrioți !

Luptați împotriva teroarei hitleriste. Apărați viața patrioților din închisori și lagăre de concentrare, luptați pentru eliberarea lor. Impiedicați arestarea patrioților. Luptători, salvați viața și libertatea lor. Apărați *viața prizonierilor sovietici.*

Trăiască Marea Revoluție Socialistă din Octombrie! Trăiască lupta eroică a popoarelor sovietice, condusă de marele Partid Comunist al lui Lenin și Stalin! Pentru pace imediată cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și cu toate țările democratice! Moarte ocupanților fasciști!

Jos guvernul trădător de patrie!

Trăiască România liberă și independentă!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMANIA

98

1943

...Până în prezent Partidul Comunist, partidul muncitorilor, este singurul dintre partidele româneşti care a dus şi continuă să ducă cu hotărîre *lupta* pentru eliberarea ţării de sub jugul hitlerist [1]. In cursul războiului blestemat al lui Hitler şi Antonescu, *Comitetul Central al partidului nostru s'a adresat în repetate rânduri organelor conducătoare ale partidelor democratice cu propuneri de colaborare, însă fruntaşii partidelor politice au refuzat până astăzi propunerile partidului nostru, de „a uni toate forţele naţionale ale ţării în frontul unic naţional al poporului român împotriva cotropitorilor nemţi şi slugilor lor trădătoare dela cârma ţării".*

Dacă ei nu-şi vor schimba atitudinea pasivă nici acum, în ultimul moment, *ei vor răspunde la fel cu trădătorii* dela cârma ţării pentru *catastrofa naţională* a României, care se apropie odată cu zdrobirea complectă şi inevitabilă a hoardelor lui Hitler şi cu prăbuşirea Germaniei hitleriste.

In această luptă măreaţă de eliberare naţională au fost arestaţi sute de membri ai partidului nostru, cei mai buni fii ai poporului, care zac în închisori şi lagăre de concentrare...

Cârdăşia cu Germania hitleristă şi participarea ţării în războiul ei criminal de jaf şi cotropire a avut ca rezultat pierderea Ardealului de Nord, pierderea independenţei ţării şi ocuparea ei de către hoardele hitleriste, acapararea industriei româneşti de către plutocraţii hitlerişti, întreaga vlagă a ţării stoarsă pentru nevoile războiului lui Hitler, prefacerea poporului român în sclavi şi iobagi ai bancherilor şi plutocraţilor germani şi, în sfârşit, 800.000 de Români morţi, mutilaţi şi prizonieri...

---

[1] Hotărîre a C.C. al Partidului Comunist din România din Iunie 1943 privind problema încheierii frontului patriotic antihitlerist.

A sosit ceasul al 11-lea, poporul român trebue să-şi ia soarta în mâinile sale proprii şi să se ridice la luptă hotărîtă pentru salvarea sa dela catastrofa naţională iminentă...

Conştient de gravitatea istorică a momentului, Comitetul Central al Partidului Comunist propune tuturor partidelor şi organizaţiilor patriotice formarea unui Comitet Naţional de luptă pentru eliberarea ţării. Comitetul Naţional are ca sarcină să mobilizeze şi să unească toate forţele naţionale ale ţării, fără deosebire de partid şi religie, în frontul unic patriotic antihitlerist al poporului, pe baza următoarei platforme:

1. *Salvarea armatei* prin oprirea trimiterii de noi trupe şi reîntoarcerea trupelor de pe frontul de Răsărit. Câştigarea ofiţerilor şi soldaţilor de partea frontului patriotic al poporului. Constituirea în grupe de patrioţi partizani.

2. *Oprirea imediată a livrării* de petrol, cereale, alimente şi material de război pentru Germania şi războiul lui Hitler. Subminarea maşinii de război nemţeşti prin sabotarea şi distrugerea producţiei şi a transporturilor de război.

3. *Ieşirea imediată din războiul* lui Hitler. Ruperea alianţei cu blocul fascist şi încheierea păcii separate cu Uniunea Sovietică, Anglia, America şi cu toate ţările democratice.

4. *Răsturnarea guvernului* şi regimului hitlerist al trădătorului Antonescu. Constituirea unui guvern cu adevărat naţional din reprezentanţii tuturor partidelor şi organizaţiilor patriotice.

5. *Redobândirea libertăţii, onoarei şi independenţei ţării.* Aderarea României libere şi independente la blocul antifascist al naţiunilor unite.

6. *Eliberarea imediată a tuturor victimelor* teroarei hitleriste aflate în închisori şi lagăre de concentrare. Arestarea şi pedepsirea vinovaţilor trădători de ţară în frunte cu Antonescu, a asasinilor şi jefuitorilor Evreilor, Moldovenilor, Ucrainenilor şi Ruşilor...

7. *Dizolvarea imediată a organizațiilor hitleriste,* arestarea și pedepsirea șefilor lor.

8. *Oprirea imediată a asupririi Evreilor și celorlalte naționalități.* Drepturi egale pentru minoritățile naționale cu cele ale poporului român.

9. *Apărarea* Ardealului de Sud și a Banatului. Răsturnarea dictatului dela Viena și *eliberarea poporului din Ardealul de Nord* de sub jugul hitlerist al lui Horthy.

10. *Asigurarea existenței poporului muncitor* dela sate și orașe cu muncă și hrană. Ajutorarea suficientă a invalizilor, orfanilor și văduvelor de război, de către stat și comună.

Comitetul Central al Partidului Comunist apelează la toți membrii și prietenii partidului nostru, la toți patrioții sinceri să aducă pretutindeni la cunoștința poporului noua platformă de luptă și propunerea partidului nostru făcută tuturor partidelor și organizațiilor patriotice de a forma Comitetul național de luptă pentru eliberarea țării, care să întrunească toate forțele naționale, fără deosebire de clasă, partid și religie, **în frontul patriotic antihitlerist al poporului.**

Comuniștii, călăuziți de dragostea lor nemărginită față de popor și de ura neîmpăcată față de dușmanul hitlerist, trebue să-și concentreze toate forțele pentru realizarea sarcinilor de mai sus...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMANIA

99

1943

MUNCITORI, ȚĂRANI, SOLDAȚI! PATRIOȚI DIN TOATE CLASELE SOCIALE![1]

...După dizolvarea Internaționalei Comuniste, Comitetul Central al Partidului Comunist a propus tuturor partidelor și organizațiilor patriotice formarea unui Comitet național de luptă pentru eliberarea țării, care să mobilizeze și să unească toate forțele naționale ale țării, fără deosebire de clasă, partid și religie, în frontul unic patriotic antihitlerist al poporului, pe baza unei platforme de luptă.

Organizațiile patriotice antihitleriste au primit propunerea Partidului Comunist și pășesc împreună la luptă pentru realizarea *frontului patriotic.*

Insă unii din conducătorii partidelor democratice, care au dus în trecut o politică dușmănoasă Uniunii Sovietice și continuă și astăzi cu această atitudine sub diferite pretexte, *sabotează crearea frontului patriotic și refuză* să intre în *Comitetul național,* contribuind astfel la *prelungirea* războiului, *nimicirea* totală a armatei și *împiedică salvarea țării dela catastrofa națională iminentă.*

Partidul Comunist face apel la *toți patrioții* din partidele democratice să ceară șefilor lor schimbarea atitudinii lor, ieșirea lor *imediată* din pasivitate și aderarea lor la Comitetul național de luptă pentru eliberarea țării...

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMANIA

---

[1] Manifest editat la 7 Noembrie 1943

100

1944

DECLARAŢIA LUI MOLOTOV DIN 2 APRILIE 1944 [1]

Comisarul Poporului la Externe, *Molotov,* a chemat pe reprezentanţii presei sovietice şi străine şi le-a făcut, în numele Guvernului Sovietic, următoarea declaraţie:

„Armata Roşie, în urma victorioasei sale ofensive, a ajuns la râul Prut, care formează frontiera de stat între Uniunea Sovietică şi România. Acesta e primul pas spre restabilirea completă a frontierei de stat sovietice, stabilită cu România prin Tratatul din 1940, pe care România l-a violat în mod perfid prin atacul ei neprovocat din 1941 în alianţă cu Germania hitleristă. In momentul de faţă Armata Roşie continuă operaţiunea de curăţire a teritoriului sovietic de trupele duşmane care se mai află pe el, şi se apropie timpul când întreaga frontieră a Uniunii Sovietice va fi complect restabilită. Guvernul Sovietic aduce la cunoştinţă că Armata Roşie, urmărind armatele germano-române, a trecut Prutul şi a intrat pe teritoriul românesc.

Comandamentul Suprem al Armatei Roşii a dat ordin unităţilor sovietice care înaintează să urmărească pe inamic până ce va fi înfrânt sau capitulează.

In acelaş timp Guvernul Sovietic declară că el nu urmăreşte să dobândească nicio parte din teritoriul românesc şi nici să schimbe orânduirea socială din România. Inaintarea Armatei Roşii pe teritoriul românesc e cauzată numai de necesităţi militare şi de continuarea rezistenţei trupelor inamice“.

...Cotropitorii hitlerişti şi guvernul trădătorului de ţară Antonescu caută să ascundă declaraţia categorică a Guvernului Sovietic şi născocesc tot felul de minciuni despre aşa zisele „planuri de cotropire“ şi „bolşevizare“ ale Ruşilor.

Popor român! Primeşte Armata Roşie cu încredere ca armată eliberatoare şi salvatoare! Ajut-o prin toate mijloacele, cu toate forţele!

[1] Articol apărut în „România Liberă“, ziar patriotic, anul II, nr. 4 din 26 Mai 1944.

101

1944

CĂTRE POPORUL ROMÂN! [1]

Muncitori, muncitoare, ţărani, intelectuali, soldaţi şi ofiţeri — patrioţi din România!

...Victorioasa Armată Roşie, eliberând Ţara Sovietică de cotropitorii germano-români, a trecut Prutul, zdrobind şi urmărind resturile armatelor germano-române pe pământul ţării noastre.

Comisarul Poporului la Externe al Uniunii Sovietice, Molotov, a declarat la 2 Aprilie 1944, în numele Guvernului Sovietic, că *Armata Roşie nu urmăreşte să cotropească teritorii şi ţări străine, sau să schimbe regimul social existent în România. Intrarea Armatei Roşii pe teritoriul României e condiţionată de necesităţile militare şi de zdrobirea rezistenţei trupelor inamice.*

...Popor Român! Primeşte Armata Roşie cu încredere ca armată eliberatoare şi salvatoare! Ajut-o prin toate mijloacele şi toate forţele!

Continuând războiul alături de Hitler, Ungaria horthistă a fost *ocupată* de fostul ei aliat, Germania hitleristă.

[1] Manifest editat la 1 Mai 1944.

Trădătorul Antonescu pregătește României *aceeași soartă*, târînd-o spre *catastrofă*...

Români! Suntem în fața catastrofei. Resturile armatei noastre sunt amenințate cu nimicirea completă. Șapte divizii românești sunt condamnate la moarte în Crimeea.

Ajunge! Am pierdut *un milion* de morți, răniți și dispăruți. Intreg avutul țării a fost *jefuit* de lăcustele hitleriste. Patrioții noștri sunt arestați în massă, schingiuiți, asasinați.

Orașele și satele Moldovei noastre sunt *jefuite* și *pustiite* de hoardele hitleriste în retragere. Populația evacuată forțat este condamnată la *mizerie* și *moarte*. Femeile și fetele noastre sunt *batjocorite* de bestiile hitleriste. Mii de tineri și muncitori români sunt trimiși *în robie* în Germania. Populația evreească este terorizată și *exterminată*. Continuarea războiului alături de Hitler a abătut asupra capitalei și țării noastre *bombardamentele distrugătoare*, care vor fi din ce în ce mai intense...

A venit ceasul când trebue să alegem între drumul distrugerii complecte și drumul păcii, al libertății democratice, al refacerii țării...

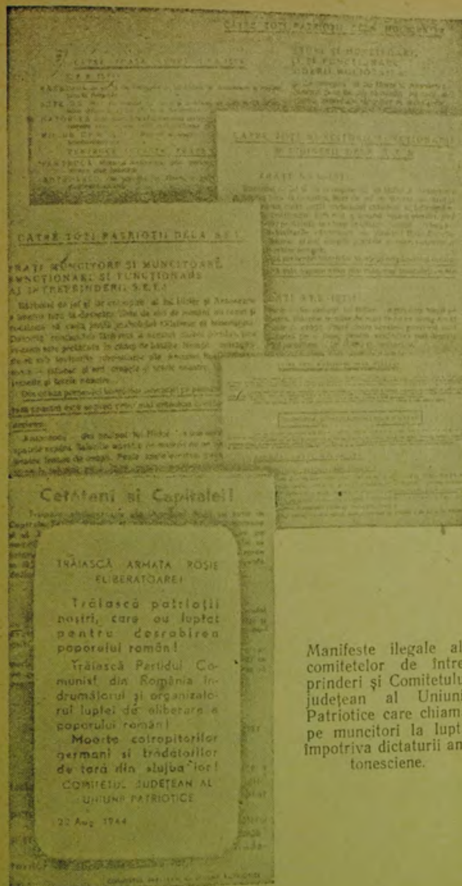
Drumul salvării dela catastrofa națională este:

Unirea tuturor partidelor, organizațiilor și patrioților în frontul patriotic antihitlerist al poporului și formarea Comitetului național de luptă pentru salvarea Patriei, care să mobilizeze și să unească toate forțele țării, fără deosebire de clasă, partid sau religie.

Popor român! Salvează-te dela catastrofă! Părăsește războiul criminal nemțesc! Doboară clica trădătorului Antonescu dela cârma țării! Luptă pentru pace! Alungă cu arma în mână pe cotropitorii hitleriști de pe pământul pângărit al Patriei. Luptă pentru eliberarea fraților din Ardealul de Nord! Alătură-te Armatei Roșii, eliberatoarea popoarelor iubitoare de libertate!

Soldați, subofițeri, ofițeri și generali!

Refuzați să mai luptați și să muriți pentru criminalii Hitler și Antonescu!

Cetățeni ai Capitalei!

TRĂIASCĂ ARMATA ROȘIE ELIBERATOARE!

Trăiască patrioții noștri, care au luptat pentru desrobirea poporului român!

Trăiască Partidul Comunist din România îndrumătorul și organizatorul luptei de eliberare a poporului român!

Moarte cotropitorilor germani și trădătorilor de țară din slujba lor!

COMITETUL JUDEȚEAN AL UNIUNII PATRIOTICE

22 Aug. 1944

Manifeste ilegale ale comitetelor de întreprinderi și Comitetului județean al Uniunii Patriotice care chiamă pe muncitori la luptă împotriva dictaturii antonesciene.

Cei de pe front! Treceți cu tot armamentul și echipamentul de partea Armatei Roșii, care vă va ajuta să luptați pentru desrobirea Patriei noastre!

Cei din spatele frontului! Refuzați plecarea pe front. Treceți de partea poporului! Retrageți-vă în păduri și munți cu armele și echipamentul vostru! Urmați exemplul partizanilor sovietici! Formați grupe și detașamente de patrioți și partizani! Dezarmați și nimiciți pe cotropitorii hitleriști! Apărați și salvați populația și avutul ei de jefuitorii nemți! Apărați și salvați onoarea, independența și avutul poporului român!...

Muncitori și muncitoare!

Formați *Frontul Unic Muncitoresc* de luptă pentru ieșirea imediată din războiul hitlerist! Puneți-vă în fruntea luptei de eliberare a poporului român!

Muncitori, țărani, intelectuali, studenți, femei, tineri! Sabotați și distrugeți prin toate mijloacele mașina de război nemțească! Organizați greve și demonstrații pentru ieșirea imediată din războiul nemțesc și pentru pace!...

Inrolați-vă în grupe de patrioți, de partizani! Inrolați-vă în *frontul patriotic antihitlerist* al poporului! Apărați-vă viața, căminurile și avutul de jefuitorii hitleriști! Opuneți-vă evacuărilor forțate!

Luptați pentru amnistia generală!

Jos guvernul trădătorului Antonescu!

Pentru un guvern cu adevărat național!

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității și luptei proletariatului din toate țările!

Trăiască frontul unic de luptă al clasei muncitoare din România!

Trăiască frontul patriotic antihitlerist al poporului român!

Trăiască marele popor sovietic și glorioasa Armată Roșie, condusă de genialul strateg Stalin!

Trăiască pacea imediată și prietenia cu marele popor sovietic și cu popoarele națiunilor unite și aliate!...

Trăiască România liberă și independentă!

Glorie eternă patrioților români căzuți pentru eliberarea Patriei!

Moarte cotropitorilor germani!

Moarte trădătorilor de țară!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

Patrioți! Citiți și dați mai departe acest manifest! Multiplicați-l! Răspândiți-l!

102

1944

CĂTRE INTREAGA CLASĂ MUNCITOARE! CĂTRE POPORUL ROMÂN! [1]

Muncitori! Români!

Din clipa când armatele sovietice au trecut hotarele Moldovei, urmărind armata germano-română în retragere, guvernul marii Republici muncitorești și țărănești dela Răsărit, prin glasul Comisarului Poporului la Externe, Molotov, a afirmat *prietenia* față de poporul român *asigurând integritatea teritorială și independența* politică a României, precum și *neamestecul* în ce privește structura socială și politică a țării...

Armata Roșie a trecut pe teritoriul nostru ca armată eliberatoare. Trebue deci sprijinită de întregul popor!

[1] Manifest editat la 1 Mai 1944

Războiul împotriva Uniunii Sovietice și aliaților trebue să înceteze! Pacea cu Uniunea Sovietică și aliații trebue imediat încheiată!...

Frați muncitori și tineri muncitori!

Puneți-vă în fruntea luptei de eliberare și pentru pacea poporului român!

In plin război, clasa muncitoare din România își afirmă de acest 1 Mai cerințele ei de viață, pe care numai *unită* și prin *luptă* poate să le impună. Aceste *cerințe imediate* sunt:

Ziua de lucru de 8 ore!

Sporirea imediată a salariilor pe măsura scumpetei;

Imediata demilitarizare a întreprinderilor;

Asigurarea dreptului la libera organizare sindicală și politică;

Libertatea de gândire, a scrisului și a cuvântului;

Eliberarea tuturor celor închiși sau internați pentru convingerile lor și pentru lupta patriotică antihitleristă;

Autonomia și reorganizarea Asigurărilor Sociale sub controlul muncitoresc;

Școală gratuită, spitale gratuite, locuințe ieftine și higienice pentru toți cei ce muncesc.

Români!

Pacea pe care întreaga națiune o dorește trebue cucerită prin *lupta poporului*, care trebue să ia în propriile sale mâini soarta sa.

Muncitorimea își strânge astăzi rândurile în *frontul unic*, la noi ca pretutindeni.

In ziua de 1 Mai, ziua ei de *luptă* și de *speranță*, muncitorimea organizată, unită dela comuniști până la social-democrați, *chiamă întreaga clasă muncitoare*, pe toți muncitorii organizați și neorganizați, întreg *poporul român*, toate *clasele* și *păturile* sociale, toate *partidele și organi-*

zațiile, indiferent de culoare politică, credință religioasă și apartenență socială, *la lupta hotărîtă* pentru :

Pace imediată.

Răsturnarea guvernului Antonescu. Formarea unui guvern național din reprezentanții tuturor forțelor antihitleriste.

Izgonirea armatelor hitleriste din țară, sabotarea și distrugerea mașinii de războï germane !

Sprijinirea Armatei Roșii eliberatoare !

Alianța cu Uniunea Sovietelor...

Pentru o Românie liberă, democratică și independentă !

Trăiască 1 Mai, ziua de înfrățire sub semnul păcii și de unire a clasei muncitoare !

FRONTUL UNIC MUNCITORESC

Citește-l și dă-l mai departe !

103

1944

TREI ANI DE RĂZBOI PENTRU PATRIA UNIUNII SOVIETICE [1]

Cuvânt înainte

...Guvernul hitlerist, condus de Antonescu, a compromis și înjosit poporul român, silindu-l să lupte alături de Germani, *contra intereselor noastre naționale,* atacând, invadând pământul sovietic și săvârșind alături de hitleriștii germani orori, crime, bestialități și jafuri împotriva statului și cetățenilor sovietici.

[1] Din broșura cu acelaș titlu, editată la 14 Iulie 1944.

Pentru a spăla crima aceasta rușinoasă, noi, poporul român, trebue să ne *desolidarizăm* cu indignare, *să condamnăm* cu hotărîre toate faptele bestiale ale guvernului hitlerist condus de Antonești, comise în numele lui și în numele poporului român.

Noi, poporul român, trebue să ne reabilităm, prin curajoase fapte de luptă contra Nemților și trădătorilor din slujba lor, față de popoarele și Statul Sovietic, față de eroica lor Armată Roșie — care luptă și sângerează și pentru libertatea noastră...

Dela începutul războiului banditesc al lui Hitler și Antonescu împotriva Uniunii Sovietice și aliaților ei, Partidul Comunist din România a fost *singurul* partid din țară care a luat o atitudine *clară* și *categorică,* a cărei justețe au dovedit-o evenimentele.

Partidul Comunist din România, demascând politica criminală nemțească și antinațională a slugoiului hitlerist Antonescu, a chemat toate partidele democratice, organizațiile antihitleriste, toate forțele naționale și întreg poporul român să se unească într'un singur front patriotic național și să lupte pentru ruperea alianței impuse cu Germania hitleristă, scoaterea României din războiul nemțesc, alungarea hoardelor nemțești din țară, eliberarea Ardealului de Nord, răsturnarea guvernului trădător al Antoneștilor și înlocuirea lui cu un guvern format din reprezentanții tuturor forțelor patriotice antihitleriste, care să încheie pace cu Uniunea Sovietică, Anglia și Statele Unite ale Americii.

Insă apelul și platforma de colaborare și luptă comună, propusă de Partidul Comunist din România încă dela începutul războiului, nu au fost primite imediat de celelalte partide și organizații. Deasemenea timp îndelungat nu au fost ascultate îndemnurile și apelurile pentru ieșirea României din războiul contra Națiunilor Unite.

Hitlerismul, dușmanul popoarelor iubitoare de libertate, a putut să continue nestingherit lupta lui banditească,

semănând moartea și ruinând țările, săvârșind cele mai bestiale crime în toate teritoriile cotropite și în țara noastră.

Numai acum, în ultimul timp, partidul nostru a reușit să închege Frontul Unic Muncitoresc și să ajungă la o *înțelegere principială* cu unele organizații democratice, patriotice și antihitleriste, pentru *lupta comună de salvare a poporului român.*

Acum însă mai avem ultima șansă să reparăm greșala de a nu fi împiedicat guvernul trădător Antonescu și elementele de răspundere pasive și șovăitoare să aducă țara la marginea prăpastiei.

Marea ofensivă coordonată a aliaților pentru nimicirea totală a hitlerismului a început.

Victoria aliaților se apropie.

Trebue să acționăm imediat și hotărît, mai înainte de a se începe marea ofensivă și înainte de a începe să vorbească tunurile sovietice în Nordul Moldovei și Basarabia. — Atunci totul va fi pierdut, iar România va împărtăși soarta Germaniei înfrânte.

Salvarea și reabilitarea poporului român și primirea lui în rândurile popoarelor iubitoare de libertate depinde de el însuși și se mai poate face acum, prin lupta imediată și hotărîtă a întregului popor român și a armatei sale, în Frontul Patriotic Național, condus de Comitetul Patriotic Național...

Pentru România liberă, democrată și independentă!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

104

1944

LA LUPTĂ CU HOTĂRÎRE PENTRU SALVAREA PATRIEI ! [1]

Români !

...Frontul militar german se prăbușește, iar *frontul intern în Germania hitleristă a fost spart.*

Armata și poporul nu mai vor să continue războiul. In Germania a izbucnit revolta contra lui Hitler și a regimului său. *In jurul lui Hitler totul se prăbușește !*

Patrioți români !

Salvați țara și resturile armatei dela dezastru !

Salvați recolta, petrolul și alimentele de jefuitorii nemți !

Să împiedicăm prin toate mijloacele și cu toate forțele ridicarea grânelor și transportul alimentelor noastre în Germania.

Nu dați niciun ban, rufărie sau alimente pentru Nemți și războiul lor.

Uriașe armate sovietice stau gata de *a începe ofensiva* pe frontul din *Moldova. Prezența* trupelor germane în țară și *continuarea* războiului hitlerist, cu sprijinul armatei noastre, va abate asupra noastră *războiul nimicitor și atacuri aeriene tot mai masive.*

Atacurile aeriene prefac în ruină regiunea petroliferă, centrele industriale, căile de comunicații, orașele și satele noastre și expun populația unui permanent pericol de moarte.

Criminalii hitleriști au împănat țara cu obiective mili-

---

[1] Manifest editat în August 1944.

tare. Deaceea nicăieri nu suntem apărați. Singurul drum de salvare este alungarea Nemților din țară și încheierea păcii.

Muncitori!

Faceți greve și demonstrații pentru pace!

Refuzați să lucrați sub regimul hitlerist de înfometare și teroare, pentru războiul nemțesc!

Sabotați și distrugeți prin toate mijloacele materialu de război nemțesc!

Muncind pentru Nemți, vă făuriți voi înșiși lanțurile încătușării *voastre* și a poporului român și prelungiți războiul banditesc al hitleriștilor.

In loc de salarii și drepturi, acum primiți bătaie, carceră, Curți Marțiale și trimiterea pe front!

Luptați în front unic muncitoresc pentru salvarea poporului român, pentru dreptul de liberă organizare sindicală și politică.

Trădătorii antonești au vândut fabricile și pe voi Nemților!

Impiedicați evacuarea fabricilor!

Refuzați să plecați la robie în Germania!

Intrați cu toții în *Frontul Patriotic Național* de salvare a țării!

Inrolați-vă în grupe patriotice de partizani și luptați cu arma în mână contra Nemților!

Țărani!

Apărați recolta și păstrați-o pentru voi și poporul român!

Niciun bob de grâu nu dați Nemților!

Ascundeți recolta de lăcustele hitleriste!

Alungați pe Nemți din satele voastre, căci ei aduc moartea, sărăcia și rușinea în căminele voastre!

Ascundeți pe fugarii din armată, care nu vor să moară pentru Nemți! Intrați cu toții în *Frontul Patriotic Național!*

Organizați grupe de partizani!

Atacați și luați-vă înapoi grânele și hrana jefuită de Nemți!

Soldați, subofițeri și ofițeri!

Trădătorul de țară Antonescu, legând soarta României de cea a Germaniei hitleriste, a dus țara și armata *la dezastru!*

Acum aveți *datoria* să luptați pentru *salvarea* poporului și a statului român și pentru *eliberarea* fraților din Ardealul de Nord!

Salvați avutul și hrana poporului de jefuitorii nemți!

Intoarceți armele contra Nemților și trădătorilor din slujba lor!

Armata Sovietică nu vine să cotropească și să subjuge poporul român!

Ea a intrat pe teritoriul României numai din *necesități militare*, ca să zdrobească rezistența armatelor germane și să le silească să capituleze (Declarația Guvernului Sovietic).

Luptând împotriva Nemților, Armata Roșie *eliberează* pământul și poporul român de cotropitorii hitleriști. Deaceea trebue s'o primim ca *armată aliată și salvatoare!*

Alăturați-vă Armatei Roșii eliberatoare și luptați împreună cu ea pentru curățirea României de Nemți, *pentru pacea și libertatea României!*

Popor român!

Suntem în fața catastrofei!

Singurul drum de salvare este unirea întregului popor, fără niciun fel de deosebire, în *Frontul Patriotic Național* de luptă pentru salvarea țării!

Partidul Comunist a închegat *Frontul Unic Muncitoresc* cu *Partidul social-democrat*. Muncitorimea unită din România se află în fruntea luptei de salvare a poporului român!

Toate forțele antihitleriste democratice din România se grupează într'un singur front de luptă, condus de *Comitetul Național Democratic*... care luptă pentru:

Scoaterea României din războ!!

Ruperea cârdășiei cu Germania hitleristă!

Incheierea unei păci imediate cu Uniunea Sovietică, Anglia și America!

Alungarea Nemților din țară!

Aderați și sprijiniți prin toate mijloacele și cu toate forțele lupta pentru răsturnarea guvernului trădării naționale al Antoneștilor — pentru înlocuirea lui cu un *guvern de salvare națională*, format din reprezentanții tuturor forțelor combative antihitleriste!

Moarte cotropitorilor germani!

Moarte trădătorilor din slujba lor!

Trăiască lupta de salvare a poporului român!

Trăiască România liberă, democratică și independentă!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

105

1944

ARMATA ROȘIE VINE! [1]

...România liberă are nevoie de întregul ei popor...

Cine nu are mâinile pătate de sânge, cine nu a împins la război și la pradă, cine n'a jefuit, cine n'a ucis, trebue să lupte pentru libertate, să aștepte cu nădejde ceasul libertății.

Să fugă criminalii, dacă mai au timp și dacă mai au unde. Pedeapsa îi va găsi oricum și oriunde, până în cea mai îndepărtată vizuină...

Guvernul Antonescu își caută complici. Cuprins de spaimă, el pândește peste hotare un loc liniștit, unde să poată fugi în ultima clipă. Undeva, în Elveția, pe malul unui lac albastru, guvernul și oamenii lui speră să găsească un refugiu confortabil, după ce vor fi dat foc întregii țări și după ce vor fi părăsit și „poziția arici" din Ardeal. In această fugă, guvernul vrea să atragă și la nevoie să împingă o întreagă serie de oameni care să servească drept paravan în fața istoriei. Profesori universitari și academicieni sunt momiți cu un pașaport diplomatic și cu valută dela Banca Națională. Asta numește Mihai Antonescu „salvarea elitelor"...

Cărturarii români, adevărații cărturari, savanții și intelectualii români nu pot decât să respingă cu desgust insulta ce li se face. Universitatea română cunoaște multe și minunate figuri de profesori care au înțeles demult că libertatea și cultura sunt nedespărțite. Ei știu că a lupta pentru libertate înseamnă a lupta pentru cultură. Ei știu că intelectualitatea românească este produsul acestui popor de muncitori și plugari, care cu truda lor, cu sacrificiul lor, totdeauna necunoscut și de multe ori batjocorit, au ridicat și clădit biblioteci, laboratoare și universități, făcând cu putință înfiriparea unui început de cultură națională.

Menirea intelectualității românești este să stea alături de popor și să păstreze licărirea de lumină, în clipele cele mai întunecate. Guvernul Antonescu tratează intelectualitatea română ca pe o ciocoime egoistă, fără idealuri și fără scrupule, gata să dea bir cu fugiții la cea dintâi sguduire națională.

Partidul Comunist chiamă pe profesori, pe ingineri, pe medici, pe magistrați, pe preoți, pe scriitori și artiști să

---

[1] Din broșura cu acelaș titlu, editată în August 1944.

rămână în mijlocul neamului, şi acum, în ceasul de cumpănă al istoriei naţionale, să-şi dea contribuţia lor de jertfă, luptând fără şovăire împotriva duşmanului ţării noastre şi al culturii omenirii — Hitler şi bandele lui înarmate...

Trei mii de muncitori şi intelectuali zac în închisori şi lagăre fără vină. Ei sunt o elită — cu totul alta decât aceea a lui Mihai Antonescu. Sunt trei mii de oameni demni, de oameni dârzi, disciplinaţi, iubitori de libertate. Să fie lăsaţi liberi. Gărzi muncitoreşti organizate vor păstra ordinea în spiritul democraţiei populare, în urma bandelor hitleriste fugite...

Desigur Partidul Comunist este un partid revoluţionar. El tinde la schimbarea până la temelie a alcătuirii sociale române.

Partidul Comunist din România are un punct de vedere în explicarea istoriei şi un ideal în luptă, care îl despart hotărît de celelalte partide politice.

In primul rând, el vrea să lichideze toate rămăşiţele feudale, atât în domeniul economiei agrare cât şi în domeniul social.

Ţinta finală a Partidului Comunist este să înfăptuiască o Românie socialistă fără clase.

Partidul Comunist are conştiinţa că prin acest ideal lupta sa se leagă cu trecutul naţional. Partidul Comunist din România este pe linia istorică a răscoalei lui Horia, a lui Tudor Vladimirescu dela 1821 şi a revoluţiei din 1848...

Fără să se dezică dela niciunul din punctele sale de program, program a cărui realizare nu se înfăţişează ca o sarcină imediată, Partidul Comunist a înţeles că datoria sa cea mai grabnică este astăzi de a lupta pentru eliberarea ţării de sub teroarea lui Hitler. Pentru ca să existe o România socialistă, trebue să existe poporul român. Idealurile politice se înfăptuesc de oameni, pentru oameni.

Prima lege de viaţă a poporului român este de a-şi recuceri libertatea politică.

România e trădată prin alianţa cu Hitler. Alianţa cu Hitler trebue să înceteze.

România se sinucide într'un război purtat împotriva intereselor sale naţionale, doar pentru interesul lui Hitler.

Războiul împotriva Uniunii Sovietice şi aliaţilor ei trebue să înceteze. Armele trebuesc întoarse împotriva armatei hitleriste de ocupaţie.

România se înnăbuşe sub dictatura Antoneştilor. Dictatura Antoneştilor trebue să înceteze.

Acestea sunt marile comandamente ale clipei de faţă...

Partidul Comunist, dornic ca toate forţele naţionale să lupte împreună pentru eliberarea neîntârziată a ţării, a încheiat un pact de acţiune comună cu toate celelalte organizaţii politice româneşti. Impreună cu Partidul Social-Democrat a înfăptuit Frontul Unic Muncitoresc. Impreună cu acest partid „cu Uniunea Patrioţilor, cu Partidul Socialist-Ţărănesc şi cu Frontul Plugarilor, Partidul Comunist acţionează în cadrul Grupului Patriotic Antihitlerist".

In sfârşit, împreună cu partidul naţional-liberal, cu partidul naţional-ţărănesc şi cu partidul social-democrat, Partidul Comunist formează Blocul Naţional Democratic.

Programul imediat de luptă este simplu. El nu suferă nici rastălmăcire, nici întârziere:

Incheierea imediată a armistiţiului şi a păcii cu Uniunea Sovietică şi cu celelalte naţiuni unite.

Alungarea Nemţilor şi a hitlerismului din ţară.

Suprimarea legilor dictatoriale.

Restaurarea libertăţilor cetăţeneşti.

Făurirea unei Românii libere, democrate şi independente.

E mai mult decât un program politic. E un program de viaţă...

Paginile acestea nu sunt un manifest. S'ar putea ca, între timp, cursul precipitat al evenimentelor să lase în urmă tot ce am putut spune aici. Faptele sunt mai tari şi mai repezi decât orice încercare de a le fixa pe hârtie.

Dacă mai e o clipă pentru poporul nostru de a se alătura celorlalte popoare care luptă pe tot întinsul pământului pentru libertate, dacă mai e o clipă, atunci aceasta este. Şi este ultima.

Datoria fiecărui român este să rămână pe loc şi să ia parte la lupta de desrobire, formând grupe de partizani, participând cu arma în mână la sabotarea şi distrugerea maşinii de război naziste. Nimeni să nu plece. Cine a plecat, să se întoarcă. Tot ce a fost gonit dincolo de munţi, să fie adus înapoi. Fabricile, maşinile, depozitele — desfăcute şi risipite pe toate drumurile — să fie neîntârziat readuse la rostul lor. Impiedicaţi prin orice mijloc, cu forţa mutarea celor care au mai rămas. Nemţii se pregătesc să pună mâna pe recolta treierată. Nu lăsaţi să vi se ia pâinea copiilor voştri. Ţărani, muncitori şi intelectuali, nu plecaţi! Cei evacuaţi să se întoarcă acasă. E nevoie de braţe de muncă, e nevoie de braţe de luptă pentru România liberă de mâine şi de totdeauna.

106

1944

Patriote!

Chemarea noastră, *chemarea ţării! La arme!* Citeşte-o cu glas ridicat în grupurile din jurul tău: în adăpost, fabrică, stradă, local şi pretutindeni unde te afli!

Viaţa noastră e în pericol!
Cu toţii, la arme!

CĂTRE TOŢI CETĂŢENII CAPITALEI! ROMÂNI PATRIOŢI![1]

Noul guvern al reprezentanţilor Blocului Naţional Antihitlerist a realizat cea mai arzătoare dorinţă a întregului popor român: *Pacea cu aliaţii!*

La invitaţia făcută Nemţilor să părăsească ţara, drept răspuns:

Ei au deschis focul împotriva noastră.

După ce, timp de 3 ani, cu ajutorul trădătorului Antonescu au jefuit ţara noastră cum le-a plăcut, după ce timp de 3 ani floarea tineretului nostru şi-a vărsat sângele pentru planurile lor nebuneşti de a stăpâni lumea, *acum ne bombardează în mod săibatic, aşa cum numai ei sunt în stare!*

Lupta e pe viaţă şi pe moarte!

Scopul Nemţilor e clar:

Ei vor să înnece în sânge populaţia Capitalei, aşa cum au făcut şi cu populaţia altor oraşe.

Prin sălbăticia şi ura cu care ne bombardează, prin faptul că *au otrăvit apa Capitalei,* ei şi-au dat arama pe faţă.

Ştim ce s'ar întâmpla în cazul când ar reuşi chiar vremelnic să pună mâna pe Capitală. *Măcelul ce l-ar deslănţui ar întrece tot ce au comis ei până acum ca grozăvii!*

Armata Sovietică eliberatoare se apropie!

Infrângerea Nemţilor este sigură...

Nu avem timp de pierdut!...

Trăiască *România liberă şi independentă!*

Trăiască *lupta poporului român!*

Trăiască *pacea!*

Trăiască *armata aliată eliberatoare!*

Moarte cotropitorilor germani!

COMANDAMENTUL FORMAŢIUNILOR DE LUPTA PATRIOTICE

---

[1] Chemare publicată în 1944 într'o ediţie specială a ziarului patriotic „România Liberă".

CUPRINSUL

Pag.

Introducere 3

1917

1. *Manifest* semnat de un grup de socialişti maximalişti, vestind victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie 5

1918

2. *Manifest* care arată muncitorimii din ţara noastră că victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie înseamnă şi începutul eliberării sale 8

1919

3. *Manifest* care îndeamnă pe soldaţii din armata română să se ridice împotriva intervenţiei antisovietice . . . 10

1920

4. *Articol* apărut în „Lupta de clasă" din 1 Iulie 1920, care arată necesitatea afilierii la Internaţionala Comunistă. 12

5. *Articolul de fond* „Jos războiul!", apărut în „Socialismul" din 20 August 1920, în care se cere încheierea păcii cu Rusia Sovietică 13

6. *Manifest* publicat în „Socialismul" din 22 August 1920, care cere încheierea păcii imediate cu Rusia Sovietică. 14

7. *Chemare* publicată în „Socialismul" din 25 Septembrie 1920, în care e demascată teroarea din închisorile burghezo-moşiereşti 16

8. *Manifest* semnat de un grup de membri din partidul socialist, în care sunt demascați trădătorii grevei generale 17

9. *Manifest* al Comitetului Central al grupurilor comuniste din Partidul Socialist, în care se cere transformarea Partidului Socialist într'un puternic Partid Comunist . . 19

10. *Manifest* care chiamă poporul la lupta împotriva regimului terorist-antisovietic din România și pentru făurirea Partidului Comunist 21

11. *Articol* apărut în „Lupta de clasă" din 2 Octombrie 1920, în care se arată necesitatea afilierii la Internaționala Comunistă 24

1921

12. *Manifest* al Comitetului Central al grupurilor comuniste din România, în care se cere făurirea Partidului Comunist și încheierea păcii cu R.S.F.S.R. 25

13. *Manifest* care cere membrilor secțiunii București a partidului să se pronunțe pentru afilierea la Internaționala Comunistă 27

14. *Moțiuni* votate de Congresul I-iu al partidului (8—9 Mai 1921): 29

1. Pentru proletariatul rus . . . —
2. Pentru Internaționala Comunistă . . —
3. Pentru pace, contra războiului . 30
4. Pentru cei închiși . . . . —
5. Pentru cei loviți de grevă . . . —

1922

15. *Rezoluții* votate la Congresul al II-lea al Partidului Comunist din România (Octombrie 1922) 31

1923

16. *Manifest* publicat în „Socialismul" din 25 Martie 1923, în care P.C.R. chiamă la luptă împotriva regimului terorist-polițist din România, pentru pace cu Rusia Sovietică . 40

1924

17. *Manifest* publicat în „Socialismul" din 11 Ianuarie 1924, în care P. C. R. chiamă la luptă împotriva politicii antisovietice și anticomuniste a oligarhiei din România . 43

18. *Moțiuni* și *rezoluții* votate la Congresul al III-lea al Partidului Comunist din România (Septembrie 1924) . . 45

19. *Manifest* în care C.C. al P.C.R. demască politica antinațională a oligarhiei din România și a slugilor ei din partidul social-democrat 59

20. *Manifest* în care P.C.R. chiamă la luptă împotriva politicii de teroare a burgheziei și moșierimii 66

1926

21. *Articol* publicat in „Lupta de clasă" nr. 1, Iunie 1926, care tratează problema necesității editării unui organ teoretic marxist-leninist 69

1928

22. *Rezoluții* votate la Congresul al IV-lea al Partidului Comunist din România (Octombrie 1928) 72

1929

23. *Manifest* în care C.C. al P.C.R. și C.C. al U.T.C. chiamă massele la lupta împotriva fascismului care se desvolta în România 86

24. *Rezoluție* publicată în ziarul „Inainte" nr. 13 din 24 Martie 1929, cu privire la situația politică din țară și sarcinile P.C.R. 89

1930

25. *Rezoluții* ale Conferinței Partidului Comunist din România, care chiamă muncitorimea și țărănimea la luptă împotriva dictaturii fasciste și a social-fascismului și demască pregătirile de război împotriva Uniunii Sovietice 93

1931

26. *Manifest* în care Comitetul Central al Partidului Comunist din România protestează împotriva regimului burghezo-moșieresc, care împiedica prin prigoană și teroare validarea în Parlament a unor deputați ai poporului . . 101

27. *Teze* prin care C.C. al P.C.R. demască pregătirile de război antisovietic de către imperialismul apusean, ajutat de burghezia și moșierimea română 102

28. *Articolul de fond* „Susţineţi «Scânteia» !", apărut în primul număr al „Scânteii" din 15 August 1931 111

29. *„7 Noembrie — zi de apărare a Uniunii Sovietice".* Dintr'o broşură editată cu ocazia celei de a 14-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie 112

1932

30. *Rezoluţiile* votate la Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România (Ianuarie 1932) 114

31. *Articol* din „Scânteia" din 15 Martie 1932, în care se tratează însemnătatea luptei pentru revendicările zilnice 145

32. *Chemarea* din 20 Martie 1932 în care Comitetul Central de acţiune a muncitorilor ceferişti chiamă muncitorimea ceferistă la acţiuni revoluţionare concrete pentru apărarea drepturilor ei 148

33. *Circulară* a Comitetului Central al Partidului Comunist din România, în care se subliniază însemnătatea desvoltării activităţii Blocului muncitoresc-ţărănesc . . 151

34. *Instrucţiunile* Comitetului Central al Partidului Comunist din România privind pregătirea zilei de 1 Mai 1932 . 156

35. *Articol* din „Scânteia" din 1 Iulie 1932, în care se tratează problema social-democraţiei şi rolul ei trădător în acţiunea pe care o pregăteau muncitorii ceferişti . . . 159

36. *Articol* publicat în „Scânteia" din 1 August 1932, întitulat: „...Un soiu nou de experţi străini" 161

37. *Articol* publicat în „Scânteia" din 1 August 1932, care tratează despre Congresul al V-lea al Partidului Comunist din România 163

38. *Hotăririle* C.C. al P.C.R. dela sfârşitul lunii Octombrie 1932, care tratează problema crizei economice mondiale şi răsfrângerea ei în România, precum şi sarcinile P.C.R. 168

39. *Chemare* la acţiune unită sub conducerea clasei muncitoare, adresată de P.C.R. argaţilor, lucrătorilor agricoli şi forestieri, ţăranilor muncitori 174

40. *Manifest* în care Comitetul Central al Partidului Comunist din România şi Comitetul Central al U.T.C. din România chiamă muncitorimea ceferistă să răspundă energic la măsurile teroriste ale guvernului şi direcţiei C.F.R. îndreptate împotriva muncitorilor 175

1933

41. *Articolul:* „Eroica luptă a ceferiştilor din Bucureşti — Februarie 1933", publicat în „Scânteia" din 15—28 Februarie 1933 176

42. *Articolul:* „Eroicele lupte şi victorii ale muncitorilor petrolişti din Ploieşti şi Valea Prahovei", publicat în „Scânteia" în Februarie 1933 184

43. *Manifest* editat în Martie 1933, în care C.C. al P.C.R. chiamă pe soldaţi să nu tragă în oamenii muncii şi să se solidarizeze cu ei 187

44. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România, editat în Martie 1933 şi întitulat: „Cu toţii la lupta contra jefuirii sălbatice a muncitorilor, ţăranilor, soldaţilor şi intelectualităţii exploatate în folosul grupului de exploatatori români şi cămătari francezi!" . . 189

45. *Hotăriri* ale şedinţei plenare a Comitetului Central al P.C.R. (Mai 1933) 192

46. *Rezoluţie* a plenarei lărgite a Comitetului Central al Partidului Comunist din România (Iulie 1933) 195

47. *Broşură* editată de C.C. al P.C.R. în Septembrie 1933, întitulată: „Pericolul de noi războaie şi învăţătura marxist-leninistă asupra războiului" 205

48. *Articol* apărut în „Scânteia" nr. 14 din Noembrie 1933, întitulat: „Impotriva războiului imperialist, pentru apărarea revoluţionară a Uniunii Sovietice" 209

49. *Circulara* nr. 15 din Noembrie 1933 a C.C. al Partidului Comunist din România 211

50. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România în legătură cu problema frontului unic muncitoresc şi demascarea manevrelor conducerii social-democraţiei 212

51. *Broşură* apărută în Editura P.C.R., tratând problema: social-democraţia română şi fascismul 214

1934

52. *Circulara* nr. 17 a C.C. al Partidului Comunist din România, editată la începutul lui Ianuarie 1934 şi adresată comitetelor regionale, judeţene (locale), raionale, organizaţiilor şi celulelor de partid şi U.T.C., fracţiunilor comuniste ale organizaţiilor de massă 218

53. *Desbaterile* procesului luptelor muncitorilor ceferişti în faţa Consiliului de Război al Corpului II Armată, Bucureşti. Fragmente din cuvântările acuzaţilor. Editura C.C. al P.C.R., Ianuarie 1934 220

54. *Manifest* editat la sfârşitul lui Martie 1934, în care Comitetul Central al Partidului Comunist din România chiamă la luptă pentru eliberarea ceferiştilor condamnaţi în urma luptelor din Februarie 1933 228

55. *Articol* apărut în „Scânteia" nr. 6 din 27 Mai 1934, intitulat: „Steagurile roşii pe străzile Capitalei" 234

56. *Scrisoarea* C.C. al Partidului Comunist din România către Comisia Executivă a Partidului social-democrat din România în legătură cu problema frontului unic . . . 236

57. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România în legătură cu problema frontului unic . . 239

58. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România, editat în Octombrie 1934, în legătură cu pregătirile imperialiştilor pentru atacarea U.R.S.S. şi politica de pace a U.R.S.S. 242

59. *Proces-verbal* întocmit de delegaţia C.C. al Partidului Comunist şi delegaţia C. E. al Partidului social-democrat cu privire la încheierea unui front unic de luptă şi declaraţia C.C. al P.C.R cu privire la atitudinea provocatoare a conducerii P.S.D 244

1935

60. *Articol* din: „Noi vrem pământ!", ziar lunar editat de Partidul Comunist din România, nr. 1 din 8 Februarie 1935, cu privire la lupta pentru alianta clasei muncitoare cu ţărănimea 245

61. *Manifest* editat în Februarie 1935, în care Comitetul organizaţiei Bucureşti a Partidului Comunist din România chiamă pe muncitorii din Bucureşti la solidarizare activă cu lupta metalurgiştilor dela fabrica Haug . . . 247

62. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România, editat în Februarie 1935, cu prilejul grevei celor 2.000 de muncitori din Anina 249

63. *Rezoluţie* adoptată de către C.C. al P.C. din România la sfârşitul lunii Februarie 1935, în legătură cu crearea unui front popular antifascist 252

64. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România, editat în Martie 1935, cu privire la desfăşurarea luptei de solidaritate cu greva eroică a muncitorilor textilişti din Buhuşi 253

65. *Manifest* editat în Iulie 1935, în care Comitetul Central al Partidului Comunist din România chiamă la organizarea acţiunii de 1 August, zi de luptă internaţională contra războiului şi fascismului 255

66. *Manifest* editat în August 1935 de Comitetul Central al Partidului Comunist din România, pentru lupta de eliberare a comuniştilor şi antifasciştilor întemniţaţi . . . 257

67. *Broşură* pentru ţărani, editată de P.C.R. în Septembrie 1935, în care se explică pentru ce luptă Partidul Comunist din România 260

68. *Manifest* editat în Octombrie 1935 în care Comitetul Central al Partidului Comunist din România chiamă la înfăptuirea frontului popular de luptă împotriva fascismului 263

69. *Manifest* editat în 1935 adresat de C.C. al Partidului Comunist din România către poporul muncitor din judeţul Mehedinţi pentru a uni forţele în lupta împotriva pericolului fascismului 265

1936

70. *O scrisoare* a C.C. al Partidului Comunist din România în legătură cu problema frontului popular antifascist şi apărarea independenţei naţionale (Ianuarie 1936) . . 267

71. *Manifest* (Iunie 1936) în care Comitetul Central al Partidului Comunist din România chiamă massele muncitoare să se solidarizeze cu tovarăşii judecaţi la Craiova . . 273

72. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România editat în Iunie 1936 şi intitulat „Către toţi cetăţenii din România care vor menţinerea păcii" . . . 275

73. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România, editat în August 1936 pentru ajutorarea Spaniei democrate 276

74. *Rezoluţii* şi hotărîri ale plenarei a V-a lărgite a Comitetului Central al Partidului Comunist din România (August 1936) 278

75. *Broşură* a Partidului Comunist din România adresată ţăranilor, editată în 1936 şi intitulată „Mizeria şi foametea! Pericolul fascist şi de război" 302

1937

76. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România, editat la 3 Martie 1937, în legătură cu creşterea pericolului fascismului 304

1938

77. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România, editat în Ianuarie 1938, care chiamă la concentrarea forţelor democrate pentru răsturnarea guvernului Goga-Cuza 305

78. *Scrisoarea* Conferinţei celulei P.C.R. din Doftana adresată C.C. al P.C.R. (1938) 309

79. *Salutul* Conferinţei celulei P.C.R. din Doftana adresat tovarăşului Iosif Vissarionovici Stalin (1938) 310

80. *Articol* apărut în „Lupta de clasă" nr. 2 din Mai 1938, intitulat „Pentru unitate" 313

81. *Broşura:* „Contra pericolului fascismului şi războiului. Pentru unirea poporului român cu popoarele conlocuitoare...", editată de Partidul Comunist din România în Iunie 1938 315

82. *Broşura:* „După Austria, Cehoslovacia", editată de Partidul Comunist din România în Iunie 1938 316

1939

83. *Manifest* adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist din România în Martie 1939, „Către poporul român şi popoarele conlocuitoare", pentru organizarea luptei comune împotriva fascismului 319

84. *Manifest* editat de Comitetul Central al Partidului Comunist din România la 15 Mai 1939, care chiamă la luptă unită împotriva cotropirii fasciste a României 320

85. *Broşura:* „Aniversarea Marii Revoluţii Proletare Socialiste din Octombrie. 7.XI.1917—7.XI.1939", editată de Partidul Comunist din România 322

1940

86. *Manifestul:* „Cu toţii la luptă împotriva războiului imperialist", întocmit în Ianuarie 1940 de Comitetul Central al Partidului Comunist din România 324

87. *Manifest* care chiamă la doborîrea dictaturii regale, întocmit de Comitetul Central al Partidului Comunist din România (Februarie 1940) 325

88. *Manifest* care chiamă la făurirea frontului unic, întocmit de Comitetul Central al Partidului Comunist din România (8 August 1940) 327

89. *Broşura:* „Punctul nostru de vedere", editată de Partidul Comunist din România (10 Septembrie 1940) 328

90. *Articolul:* „Invazia străină în România", apărut în „Scînteia" din 8 Octombrie 1940 333

1941

91. *Broşura:* „Pentru pace şi independenţa naţională a poporului român", editată de Comitetul Central al Partidului Comunist din România (Ianuarie 1941), platformă de luptă propusă tuturor forţelor patriotice de P.C.R. . . 333

92. *Broşura:* „Dela regimul legionar la dictatura militară", editată de Comitetul Central al Partidului Comunist din România (26 Februarie 1941) 337

93. *Lupta poporului român pentru libertate şi independenţă naţională.* Sarcinile Partidului Comunist din România.

Platforma Partidului Comunist din România (6 Septembrie 1941) 340

1942

94. *Broşură* editată în 1942 de Partidul Comunist din România, cu privire la însemnătatea discursurilor tovarăşului I. V. Stalin pentru partidul nostru 351

95. *„Pieirea sau salvarea poporului român"* *(Rezoluţie* a C.C. al Partidului Comunist din România din Ianuarie 1942) 352

96. *Manifest* întocmit de Comitetul Central al Partidului Comunist din România (22 Iunie 1942) şi care chiamă la luptă împotriva participării României la criminalul război hitlerist şi pentru cucerirea independenţei naţionale a României 365

97. *Manifest* întocmit de Comitetul Central al Partidului Comunist din România (7 Noembrie 1942) în legătură cu necesitatea creării unui front patriotic antihitlerist . . 367

1943

98. *Hotărîre* a C.C. al Partidului Comunist din România din Iunie 1943 privind problema încheierii frontului patriotic antihitlerist 370

99. *Manifest* al Comitetului Central al Partidului Comunist din România cu prilejul zilei de 7 Noembrie 1943 373

1944

100. *Articolul* „Declaraţia lui Molotov din 2 Aprilie 1944", apărut în „România Liberă" nr. 4 din 26 Mai 1944 . . . 374

101. *Manifest* întocmit de Comitetul Central al Partidului Comunist din România cu prilejul zilei de 1 Mai 1944 . . . 375

102. *Manifest* întocmit de Frontul Unic Muncitoresc cu prilejul zilei de 1 Mai 1944 380

103. *Broşura:* „Trei ani de războ: pentru Patria Uniunii Sovietice", editată de C.C. al P.C.R., care chiamă la închegarea unui front patriotic naţional antihitlerist . . . 382

104. *Manifest* întocmit de C.C. al P.C.R. (August 1944) care chiamă massele la lupta pentru alungarea cotropitorilor hitlerişti 385

105. *Broşura:* „Armata Roşie vine!", editată în August 1944, în care patrioţii sunt chemaţi să participe la lupta de desrobire naţională şi de apărare a ţării de distrugerile hitleriştilor 388

106. *Chemarea* Comandamentului formaţiunilor de luptă patriotice, publicată în 1944 într'o ediţie specială a ziarului „România Liberă" şi în care se anunţă înaintarea vijelioasă a Armatei Sovietice eliberatoare 392

Combinatul Poligrafic
„CASA SCANTEII"